

รายงานการประชุมวุฒิสภา

ครั้งที่ ๑๙

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันศุกร์ที่ ๑๘ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

กลุ่มงานชวเลข สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ครั้งที่ ๑๕

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันศุกร์ที่ ๑๘ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

กลุ่มงานชวเลข สำนักการประชุม
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ ๒๖ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๐ / ๒๕๔๕ วันที่ ๒๗ เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๕

สารบัญ

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕
ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
- คณะกรรมาธิการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ขอบยายเวลาการพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน นับแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๑๗๔	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๒
เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	๒
- นายประสิทธิ์ พิพิธกิจจา	๔
- นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์	๕
- นายผ่อง เล่งอี้	๖
<u>เรื่องด่วน</u>	
เรื่องด่วนที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดกู้ยืมเงินที่เป็นการถือ โกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน พิจารณาเสร็จแล้ว	

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

ผู้อภิปราย

- นายสุชน ชาลีเครือ
- นายสุนทร จินดาอินทร์
- นายสุรใจ ศิริบุพงค์
- นายประเกียรติ นาสิมมา
- นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์
- นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล
- นายแคล้ว นรปติ
- นายนิพนธ์ วิไลขุฑุทศศาสตร์
- พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา

หน้า

๘,๑๘,๒๕
 ๕,๑๖,๑๕,๒๒
 ๑๑,๑๖
 ๒๐
 ๒๐,๒๕
 ๒๑
 ๒๒
 ๒๓
 ๒๔

เรื่องด่วนที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัตินำบาตาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

๒๖

ผู้อภิปราย

- นายประเกียรติ นาสิมมา
- นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์
- นายกมล มั่นภักดี
- นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง
- นายศิลป์ชัย เชนฐศิลป์
- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี

๒๗
 ๒๘,๖๒,๖๓,
 ๖๕,๖๕,๗๕
 ๒๕
 ๓๐,๓๑,๘๔
 ๓๑,๓๓,๓๕,
 ๔๕,๕๐,๕๓,
 ๕๖
 ๓๔,๕๑,๖๔

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์

หน้า

๓๗, ๕๗, ๖๗,

๗๑, ๗๕, ๗๗,

๘๑

- นายนพดล สมบูรณ์

๕๐

- นายวิสิทธิ์ เศรษฐีราวัฒน์

๕๒

- นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล

๕๔

- พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา

๕๕, ๕๐

- นายแก้วสรร อติโพธิ

๕๗, ๕๔, ๕๕,

๖๒, ๖๕, ๗๓,

๗๖, ๗๕, ๘๑,

๘๒, ๘๓

- นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า

๕๘, ๗๐, ๗๒,

๗๕

- นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์

๖๐, ๖๓

- นายสุนทร จินดาอินทร์

๖๕, ๗๒, ๘๑,

๘๓, ๘๔

- นายมนัส รุ่งเรือง

๗๒

เรื่องที่สมาชิกฯ ขอปรึกษา

ผู้อภิปราย

- นายถ้ำทอง พิลาสมบัติ

๘๖, ๘๘, ๘๕

- นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์

๘๘

- นายวิบูลย์ แซ่มชื่น

๕๐

- นายวิชัย ครอบงุมติ

๕๑

- นายคำพันธ์ ป້องปาน

๕๓

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

	หน้า
เรื่องด่วนที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)	
พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว	๕๓
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายผ่อง เล็งอี่	๕๔, ๕๘, ๑๑๗, ๑๓๑, ๑๓๘, ๑๔๗, ๑๕๕
- นายถวิล ไพรสณฑ์	๕๕
- นายบุญเลิศ ไพรินทร์	๕๖
- นายปรีดี หิรัญพฤกษ์	๕๗, ๕๘, ๑๐๒, ๑๐๗, ๑๑๕, ๑๓๕
- นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	๑๐๐, ๑๐๔, ๑๒๘, ๑๓๖, ๑๔๕, ๑๕๑, ๑๕๕
- นายณรงค์ นุ่นทอง	๑๐๐, ๑๔๓
- นายจำเริญ จิตรธร	๑๐๒
- ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์	๑๐๒
- พันเอก สมคิด ศรีสังคม	๑๐๘, ๑๑๑, ๑๒๕
- นายไพฑูริย์ เสียงก้อง	๑๐๕, ๑๔๖
- นางมลวิทย์ เงินหมื่น	๑๑๐
- นายวิชัย ครองยุติ	๑๑๑
- นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	๑๑๓, ๑๔๕, ๑๕๘
- นายไสว พราหมณี	๑๑๖, ๑๑๕, ๑๓๒
- นายคำพันธ์ ป็องปาน	๑๑๖, ๑๕๓
- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	๑๒๑
- นายสงวน นันทชาติ	๑๒๑

มูลนิธิสภา (สมัยสามัญญัติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

	หน้า
- นายสุนทร จินดาอินทร์	๑๒๒,๑๓๗
- นายปราโมทย์ ไพบูนม์	๑๒๓
- นายสมบุรณ์ ทองบุราณ	๑๒๔
- นายชงศ์ วงษ์จันทร์	๑๒๖
- นายบุญญา หลีเหลด	๑๓๐,๑๕๓
- นายแก้วสรร อติโพธิ	๑๓๒,๑๔๘
- นางประทีป อึ้งทรงธรรม	๑๓๔
- นายเด่น ไค้ะมีนา	๑๓๕
- นายสมเกียรติ ศรีถัมภ์	๑๓๘
- ร้อยตรี อำนวย ไทยานนทร์	๑๔๑
- นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	๑๔๓
- นายสมควร จิตแสง	๑๔๔
- นายเสวี สุวรรณภานนท์	๑๔๗,๑๕๕
- นายนิรัตน์ อยู่ภักดี	๑๕๔,๑๕๕
- นายสมพร คำชื่น	๑๕๗
- นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจ่า	๑๕๗
- นายสุรสิทธิ์ นัครชัยเดช	๑๕๘

เรื่องที่สมาชิกฯ ขอรื้อ

ผู้อภิปราย

- นายนิพนธ์ วิถีบุญพุทธศาสตร์	๑๖๐
- นายไพบูลย์ อุบัติศฤงค์	๑๖๐,๑๖๓
- นายบุญญา หลีเหลด	๑๖๐
- หม่อมราชวงศ์กำนันเทพ เทวกุล	๑๖๑
- นายวัลลภ ตั้งคณาบุรีรักษ์	๑๖๑

วุฒิสภา (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๑๕

หน้า

- นายสมบุรณ์ ทองบุราณ	๑๖๑
- นายสมพร คำชื่น	๑๖๒
- นายถ้ำพอง พิลาสมบัติ	๑๖๓
(ที่ประชุมมีมติให้เลื่อนการพิจารณา มาตรา ๗ ไปในการประชุม วุฒิสภาครั้งต่อไป)	๑๖๓

ประธานฯ ขอเลื่อนระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ให้ที่ประชุมพิจารณา

ผู้อภิปราย

- นายสมบุรณ์ ทองบุราณ	๑๖๔
- นายแก้วสรร อติโพธิ	๑๖๖,๑๖๕
- นายไสว พรหมณี	๑๖๘
- นายสมเกียรติ อ่อนวิมล	๑๗๐,๑๖๓
- นายพ่อง เล็งอี	๑๗๓
- นายสันติภาพ อินทรพัฒน์	๑๗๔
- นายสมพงษ์ สระกวี	๑๘๑
- นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	๑๘๑
- พลเอก ยุทธนา คำดี	๑๘๓
- นายนิพนธ์ วิชัยยุทธศาสตร์	๑๘๓,๑๘๔

รายงานการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๘ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
วันศุกร์ที่ ๑๘ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๘.๕๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกฯ ที่มาประชุมทั้งหมด ๑๘๑ คน

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ ครับ ท่านนี้มีสมาชิกฯ มาประชุมครบ
องค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะต้องแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประการแรก ผมได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. แจ้งว่า ระยะเวลาในการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ จะสิ้นสุดลงในวันพุธที่ ๒๓ ตุลาคม
๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง
จำเป็นต้องให้เวลาในการพิจารณาอีกพอสมควรเพื่อความละเอียดและรอบคอบ ดังนั้น
คณะกรรมการขอให้ประชุมวุฒิสภาพิจารณาขยายเวลาในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๔

จึง สำนักการประชุม

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
เลขรับ..... 6717
วันที่..... 11 ต.ค. 2545
เวลา..... 18.05.....น.

วุฒิสภา

ถนนอุทองใน กทม. 10300

ที่ 4622/2545

11 ตุลาคม 2545

เรื่อง ขอบขยเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ 16 (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ 4 ตุลาคม 2545 ได้มีมติรับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว และตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ขึ้นคณะหนึ่งพิจารณา นั้น

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา (วุฒิสภาได้รับเมื่อเมื่อวันอังคารที่ 24 กันยายน 2545) และจะครบกำหนดในวันพุธที่ 23 ตุลาคม 2545 ในกรณี คณะกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการพิจารณาพอสมควร ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบและเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติและประชาชนโดยส่วนรวม คณะกรรมาธิการวิสามัญ จึงเห็นควรเสนอต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้วุฒิสภาขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก 30 วัน ตามความในมาตรา 174 แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. 2544 ข้อ 124

จึงกราบเรียนมาเพื่อให้โปรดนำเสนอสื่อที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายวีโรจน์ อมตกุลชัย)

ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯ

ผู้บริหารทั่วไป สำนักการประชุม

รับที่ 917 / 45

วันที่ 11 / 10 / 45 เวลา 14.30 น.

ส่ง พ.ร.บ. ดำเนินการ

สำนักกรรมาธิการ 1

โทร. 0 2244 1787, 0 2244 1572 / โทรสาร 0 2244 1572

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ

รับที่ 303 / 1667

วันที่ 20 / 10 / 45

เวลา 16.00 น.

สำนักการประชุม

ประธานวุฒิสภา : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่เห็นด้วยไหมครับ
(ไม่มีสมาชิก มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าไม่มี ถือว่าอนุมัตินะครับสำหรับร่างพระราชบัญญัติ

ฉบับนี้

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ต่อไปเป็นระเบียบวาระเรื่องด่วน เกี่ยวกับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ

๓ ฉบับ ร่างพระราชบัญญัติ ๓ ฉบับนี้มีร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการ
กู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน เรื่องที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติน้ำอากาศ และเรื่องที่ ๓
ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กระผมจะขอพิจารณาคำถามลำดับดังนี้ครับ มีท่าน
ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ก่อนที่ผมจะเริ่มพิจารณา เชิญท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม

สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ขออนุญาตท่านประธานฯ ใช้เวลา
นิดเดียวก่อนที่จะเข้าวาระกฎหมาย ท่านประธานฯ ครับผมมีเรื่อง ไม่สบายใจเรื่องหนึ่ง คือมี
ข้าราชการระดับสูงพาดพิงท่านประธานฯ ขอสั้น ๆ หนังสือพิมพ์ นิตยสารท่านประธานฯ
ครับ บอกว่า "ด้านนายปลอดประสพ สุรัสวดี ปลัดกระทรวงทรัพยากรฯ กล่าวถึงการแยก
กรมป่าไม้ออกมาอยู่ในความรับผิดชอบของ ๒ กระทรวงว่า ไม่มีประเทศใดที่แบ่งแยก
ออกเป็น ๒ ส่วน การดูแลเรื่องป่าไม้ต้องเชื่อมโยงกัน อย่างไรก็ตาม คงต้องปล่อยให้
เป็นอย่างนี้ก่อน หลังจากปรับกระทรวงเข้าระบบแล้วค่อยมาว่ากันอีกครั้ง หากปล่อยไว้
อย่างนี้มีปัญหาแน่ ปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ยากโทษใคร โดยเฉพาะวุฒิที่ขอพบให้แบ่งเป็น ๒ ส่วน
ไม่ยากใช้คำว่า พินาศพลาต เพราะการพลาตเหมือนกับเด็ก ๒ ขวบที่ก้าวเดินพลาต แต่ก็เป็น
วุฒิที่อายุมากแล้ว ไม่น่าที่จะคิดเรื่องที่จะละเอียดอย่างนี้ไม่ได้" ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
กระผมก็อายุ ๔๖ ปี อย่างไรก็ตามกว่าดูผู้ชายผมนะท่านประธานฯ ท่านประธานฯ
ก็เกษียณแล้ว ไซ้ไหมครับ พูดอย่างนี้แสดงว่าวุฒิสภานั่งอยู่ ๒๐๐ ท่านไม่รอบคอบไซ้ไหม
ครับ เท่านั้น ไม่พอท่านประธานฯ ครับ กฎหมายฉบับนี้กลับไปสภาผู้แทนราษฎร แสดงว่า
๕๐๐ คนก็ไม่รอบคอบด้วยสิครับ ท่านประธานฯ คนที่พูดว่าเป็น นาย ก นาย ข ผมไม่ว่า
หรอกครับ แต่ทั้งเจ็ดนี้เป็นปลัดกระทรวงคนใหม่ด้วย ยุคปฏิรูปด้วยท่านประธานฯ

๓

ว. ๑๘ (ส. นิตินบัญญัติ)

ละไม ๑/๓

ท่านประธานฯ ครับ เสียงส่วนใหญ่บอกว่าแยกนะ จริง ๆ กรรมการการเกษตรฯ ของวุฒิสภา ไม่ต้องการให้แยกหรือครับ ให้อยู่ด้วยกัน แต่เมื่ออาจารย์แก้วสรรท่านบอกว่าให้แยก เสียงส่วนใหญ่ว่าให้แยกก็แยกตามใจใหม่ครับ ไม่มีอะไรทำได้ตั้งใจทั้งหมดหรือท่านประธานฯ ถ้าทำได้ตั้งใจท่านประธานฯ เป็นนายกฯ ไปแล้วใจใหม่ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมบูรณ์ครับ ผมขอบคุณท่านเรื่องนี้จะครับ แต่เราเคยมีมติที่ว่าจะต้องพิจารณาระเบียบวาระก่อน แล้วเรื่องปรึกษาขอมาต่อท้าย เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตในหลักการว่าเดี๋ยวผมจะขอให้ท่านพูดต่อหลังจากจบระเบียบวาระข้อกฎหมายที่เราดำเนินไปก่อนนะครับ ผมขอดำเนินการตามระเบียบวาระก่อนนะครับ เดี่ยวผมจะให้ท่านพูดต่อ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : ได้ครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบพระคุณมากครับ ผมจะเข้าระเบียบวาระ
เชิญคุณหมอลครับ

นายประสิทธิ์ พิทรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิทรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่ทราบว่าจะเรียกวาระของท่านประธานฯ ก็ระเบียบวาระของสมาชิกฯ ที่แจกในที่ประชุมที่ฉบับเดียวกันหรือเปล่า เพราะว่าที่ผมได้รับนี้เป็นเรื่องด่วน ลำดับที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่..) พ.ศ. ลำดับที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ลำดับที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แต่ของท่านประธานฯ ทำไมสลับกับของสมาชิกฯ ผมไม่ทราบคนอื่นได้รับอย่างนี้หรือเปล่า ผมกลัวว่าวันหลังมีการประชุมระเบียบวาระจะไม่ตรงกันอีกครับ ประเด็นนี้จะเอามาจัดลำดับก่อนหน้า ก่อนหลัง ไม่ถูกต้องครับ ขอดำเนินการตามระเบียบวาระที่แจกกับสมาชิกฯ ทุกท่านครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : คุณหมอบริษัทครับ เมื่อครู่นี้ก่อนที่ผมจะให้ท่านสมบรูณ์พูด ผมได้กราบเรียนที่ประชุมแล้วว่ามีการประชุมอยู่ กฎหมาย ๓ ฉบับ และผมขอว่า จะเอาฉบับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ขึ้นมาก่อน เพราะว่าในฉบับที่ไม่มีมีการแก้ไขและใช้เวลาน้อย และเวลาที่จะหมดเร็ว เหลืออีก ๑ วัน ซึ่งจะหมดในวันพุธหน้า ส่วนร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ก็คล้ายกับฉบับฉ้อโกงนะครับ ส่วนฉบับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้น เป็นฉบับที่ต้องพิจารณาแล้ว ก็ยังมีเวลาจนถึงวันศุกร์หน้า เมื่อครู่นี้ก่อนที่ผมจะเชิญท่านสมบรูณ์ ผมก็ถามว่ามีใครเห็นเป็นอย่างอื่นไหม ก็ไม่มีเห็นเป็นอย่างอื่น ผมก็จึงให้ท่านสมบรูณ์พูด ผมก็จะขอยืนยันตามที่ผมบอกครับว่า เอาฉบับฉ้อโกงก่อน พิจารณาสั้น ๆ แล้วไม่มีการแก้ไข มีท่านสุนทรภวงษ์ไว้คนเดียว เชิญคุณหมอบก่อนครับ

นายประสิทธิ์ พิทรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ ผมไม่เถียงท่านประธานฯ ครับ ผมทราบว่าท่านประธานฯ กำหนดอย่างไรก็ต้องเป็นอย่างนั้น แต่บังเอิญที่เมื่อครู่นี้ท่านประธานฯ พูดนี้ ท่านประธานฯ ไม่พูดอย่างนั้นครับ ท่านประธานฯ บอกว่า ท่านจะหยิบระเบียบวาระร่างอะไรขึ้นมาก่อนนี้ผมไม่ว่า แต่บังเอิญ

ระเบียบวาระที่ท่านส่งให้กับสมาชิก นี่เป็นอันดับ ๑, ๒, ๓ เป็นอย่างที่ผมทราบเรียน แต่ถ้าท่านจะหยิบมาอันดับ ๒ ซึ่งจะพิจารณาให้เสร็จครบกำหนดวาระในวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ แล้วร่างพระราชบัญญัตินี้บาลก็ครบกำหนดพิจารณาในวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๔๕ เหมือนกัน ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติก็ครบกำหนดพิจารณา ในวันที่ ๒๕ เหมือนกันครับ เพราะฉะนั้นความสำคัญเหมือน ๆ กัน พร้อมกันเลย แต่ถ้าท่านจะหยิบมาพิจารณาก่อนผมไม่ว่าครับ แต่ขอให้ท่านบอกก่อนว่าระเบียบวาระการประชุมนี้เหมือนกันกับสมาชิก ไม่ใช่ว่าของท่านประธานฯ อย่างหนึ่ง ของผม อย่างหนึ่ง เพราะผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินี้สำคัญมาก ผมก็เห็นว่า จำเป็นจะต้องเข้าเตรียมที่จะพิจารณาเรื่องนี้พร้อม ๆ กัน ไม่เป็นไรครับท่านประธานฯ อยู่ในดุลพินิจของท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอบขอบคุณเสมอประสิทธิ์ สมต้องขอโทษนะครับ ที่อาจจะพูดไปแล้วท่านกำลังสนใจที่จะอภิปรายอยู่ ผมเห็นท่านกำลังตั้งใจที่จะทำนะครับ แล้วท่านคงพูดได้เต็มที่ เพราะว่าเวลานเรามีมากสำหรับร่างพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ ซึ่งผมให้ความสำคัญนะครับ เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ย์ สมาชิกวุฒิสภา ผมก็ตั้งใจฟังท่านประธานฯ ตั้งมุดต้นแล้วครับ แล้วก็ในฐานะเลขานุการที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับนี้ เติมท่านประธานฯ ถามว่ามีใครเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ กระผมก็ยกมือครับ, พร้อม ๆ ท่านสมบูรณฯ แลหะครับ บังเอิญท่านประธานฯ อาจจะเห็นท่านสมบูรณฯ ก่อน เนื่องจาก นั่งข้างหน้า ผมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ แต่เนื่องจากว่าท่านประธานฯ อธิบายนี้ ผมก็ไม่คิดใจ ขอบว่าท่านประธานฯ ได้ช่วยอธิบายในเบื้องต้น ถ้าเป็นแบบนี้ไปโดยตลอด ผมคิดว่าจะเกินบรรทัดฐานที่ดี แล้วเราจะได้เข้าใจร่วมกัน ผมไม่คิดใจแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบขอบคุณอาจารย์วัลลภมากครับ ท่านรอง เล่งอี้ ครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ จากกรุงเทพมหานคร กระผมไม่ขัดข้องที่ท่านประธานฯ จะใช้วาระ ที่ท่านประธานฯ ได้ประกาศไปแล้วนั้น ทั้ง ๆ ที่วันนี้กระผมก็ต้องทำหน้าที่ในฐานะ

ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เขาไปไว้
อันดับ ๓ ก็ไม่ขัดข้อง เพราะว่า ๒ กฎหมายแรกนั้นก็ไม่ว่าจะมีปัญหา เนื่องจากไม่มี
การแก้ไข ก็ถูกต้องแล้วครับ แต่กระผมอยากจะหารือท่านประธานฯ ในกรณีของ
ท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ที่เป็นเจ้าของญัตติ ถ้าสมมุติว่าวันนี้เวลาทอดออกไปจนถึง
สมมุติว่าการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเย็นมากกว่าจะจบ ญัตติ
ของท่านสมบูรณ์ ทองบุราณ ท่านจะมาต่อวันนี้หรือว่ายกไปอาทิตย์หน้าครับ

ประธานวุฒิสภา : แนวทางปฏิบัติในะกรับ สมมุติว่าร่างพระราชบัญญัติการศึกษา จบนะกรับ ก็ต่อเลขนะกรับ ทางของท่านสมบูรณ ทองบุราณ หรือว่าเกี่ยวกับข้อที่ท่านปรึกษาเมื่อสักครู่นี้ต่อจากฉบับนี้เลขนะกรับ ก็พูดต่อได้เลขนะกรับ

ต่อไปผมขอพิจารณาเรื่องด่วน ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน พิจารณาเสร็จแล้ว

**คณะกรรมการการคลัง การธนาคาร
และสถาบันการเงิน
วุฒิสภา**

**พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม
พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.**

**สำนักกรรมการ ๑
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา**

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับทางการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาออกไป
เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)

ที่ ศา ๐๐๐๘/ร ๑๖๙

วุฒิสภา

ถนนสู่ทองใน กทม. ๑๐๑๐๐

๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๒๑ (ฉบับที่...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมด้วยรายงานของคณะกรรมการ จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๒๑ (ฉบับที่...) พ.ศ. (ลดบริบูรณ์แล้ว) และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และมอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสหกรณ์การเงิน วุฒิสภา พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวซึ่งกรมการคลังคณะนี้ประกอบด้วย

๑. นายสุขุม ชวลีเศียร	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายสุรใจ ศิริบุญคง	ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ
๓. นายสันต์ เกษมณี	รองประธานคณะกรรมการ
๔. นายสุรชัย คณิศตั้งตระกูล	รองประธานคณะกรรมการ
๕. นายวิรัตน์ พูลลาภ	รองประธานคณะกรรมการ
๖. นายไพฑูริย์ บุญเลิศรุ่งศรี	รองประธานคณะกรรมการ
๗. นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล	เลขานุการคณะกรรมการ
๘. นายนิรัตน์ อยู่ทักัด	รองเลขานุการคณะกรรมการ
๙. นายโกเมศ จิฆะธนานนท์	รองเลขาธิการคณะกรรมการ
๑๐. นายเกษม รุ่งธนเกียรติ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๑. นางสาวอุษณีย์ ชิดชอบ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. พลตำรวจโท เจริญศักดิ์ อมาตยกุล	
๑๓. นางพัฒนา ศิริวันสาธิต	
๑๔. นายพา อัครพรเสถียร	
๑๕. นายสุพร คุณสร	

(๒)

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับตัวออกการเงิน วุฒิสภาดังต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๓๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

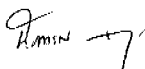
ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) สุชน ชาลีเครือ

(นายสุชน ชาลีเครือ)

ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา การธนาคารและสถาบันการเงิน
วุฒิสภา

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวนิภารัตน์ ศิริบัวรุ่งสุข)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการกฤษฎีกาการคลังฯ

สำนักกรรมาธิการ ๑

สำนักกรรมาธิการ ๑

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๐, ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๒

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๐

ประไพ พิมพ์

นิภารัตน์ / สุภาพร ทาน

รายงานของคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน วุฒิสภา
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนด
การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗
(ฉบับที่..) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๕ ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่..) พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาและมอบหมายให้คณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน พิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับฯ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ ต่อมาก็ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ บัดนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้วปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการได้แต่งตั้ง นางสาวนิภาวรรณ ทิริบำรุงสุข

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๒. ผู้ซึ่งคณะกรรมการเชิญมาที่แจ้งและแสดงความคิดเห็น คือ

กระทรวงการคลัง

(๑) นายจิระ พันธ์ศิริ	เศรษฐกร ๘ ๖
	หัวหน้าฝ่ายป้องกันปราบปรามการเงินนอกระบบ
(๒) นายศุภมงคล โชติกเสถียร	เศรษฐกร ๗ ๖
<u>กระทรวงมหาดไทย</u>	
(๑) นายชัยงค์ วุฒิมานานนท์	ผู้อำนวยการกองนิติการ
(๒) นายธีระชัย วงศ์วัฒนา	นิติกร ๘ ๖
(๓) นายเนาวศน์ หาญสมุทร	นิติกร ๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

- (๑) นางสาวจารุวรรณ เองตระกูล
- (๒) นางสาววิงฉวี อมรารณเ

นักกฎหมายกฤษฎีกา ๘ ว
นิติกร ๔

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

- (๑) พันตำรวจเอก ชนะชัย ลีมีประเสริฐ
- (๒) พันตำรวจโท วิสุทธิ์ ทองอยู่ยง
- (๓) ร้อยตำรวจเอก อนุชา วัชมี

ผู้กำกับการ ๒ กองบังคับการสืบสวน
สอบสวนคดีเศรษฐกิจ
พนักงานสอบสวน (สบ.๒) งาน ๒
กองกำกับการ ๒ กองบังคับการสืบสวน
สอบสวนคดีเศรษฐกิจ
พนักงานสอบสวน (สบ.๑) งาน ๒
กองกำกับการ ๒ กองบังคับการสืบสวน
สอบสวนคดีเศรษฐกิจ

ธนาคารแห่งประเทศไทย

- (๑) นางทิพย์วรรณ สุวรรณเสวก
- (๒) นายชาญชัย บุญฤทธิไชยศรี
- (๓) นางพรพิมล นิติมานตรี

ผู้บริหารสายอาวุโส สายกฎหมาย
ผู้ชำนาญการสายกฎหมาย
ผู้ตรวจสอบ สายกำกับสถาบันการเงิน

๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๒ คน ดังนี้

- (๑) นายจำเริญ จิตวธร
- (๒) นายสุนทร จินตาคินทร์

๔. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕

นายจำเริญ จิตรกร
คณะกรรมการข้าราชการชั้นแจ้จ้งแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๕ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

นายสุนทร ชินตาอินทร์

คณะกรรมการข้าราชการชั้นแจ้จ้งแล้ว

ขอแปรญัตติให้ตัดความในมาตรา ๕
ออกทั้งมาตรา
ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖

นายจำเริญ จิตรกร
คณะกรรมการข้าราชการชั้นแจ้จ้งแล้ว

ไม่มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความในมาตรา ๖ ไว้
ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๘

ไม่มีการแก้ไข

๕. คณะกรรมการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโดยไม่มีการแก้ไข
มาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล)
เลขานุการคณะกรรมการ

สูงสุดที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยคดกเบี่ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินจะพึงจ่ายได้ โดยที่ตนรัฐหรือควรวู้อยู่แล้วว่าตนหรือบุคคลนั้นจะนำเงินจากผู้ที่กู้ยืมเงินรายนั้นหรือรายอื่น มาจ่ายหมุนเวียนให้แก่ผู้ให้กู้ยืมเงิน หรือโดยที่ตนรัฐหรือควรวู้อยู่แล้วว่า ตนหรือบุคคลนั้นไม่สามารถประกอบกิจการใดๆ โดยชอบด้วยกฎหมายที่จะให้ผลประโยชน์ตอบแทนพอเพียงที่จะนำมาจ่ายในอัตรานั้นได้ และในการนั้นเป็นเหตุให้ตนหรือบุคคลใดได้กู้ยืมเงินไป ผู้ที่นั้นกระทำคามผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

ผู้ใดไม่มีใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับปัจจัยชำระเงินต่างประเทศตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ดำเนินการ หรือให้พนักงาน ลูกจ้าง หรือบุคคลใด ดำเนินการโฆษณา ประกาศ หรือชักชวนประชาชนให้ลงทุน โดย

(๑) ชื่อหรือขายเงินตราสกุลใดสกุลหนึ่งหรือหลายสกุล หรือ

(๒) เก่งกว่าหรืออาจจะได้รับผลประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินให้อีกว่าผู้ที่นั้นกระทำคามผิดฐานกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนด้วย"

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นวรรคสองของมาตรา ๖ แห่งพระราชกำหนด การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗

"ในกรณีที่เกิดพิศการณแห่งการกู้ยืมเงินไม่เปิดช่องให้คำนวณผลประโยชน์โดยกแทน เป็นจำนวนเงินแน่นอนได้ ให้ประมาณการจากอัตรามลประโยชน์ตอบแทนขั้นต่ำที่คาดว่าผู้ให้กู้ยืมเงินจะได้รับ หากจะมีการจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนนั้น"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑/๑ แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงิน ที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗

"มาตรา ๑๑/๑ ในกรณีที่มีการจับกุมผู้กระทำคามผิดตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ให้ผู้แจ้งเบาะแสการกระทำคามผิดมีสิทธิได้รับเงินสินบนและให้เจ้าพนักงานผู้ตรวจค้นหรือจับกุม ผู้กระทำคามผิดมีสิทธิได้รับเงินรางวัล โดยให้พนักงานอัยการร้องขอต่อศาลสั่งจ่ายเงินสินบนและ เงินรางวัลจากค่าปรับที่ผู้กระทำคามผิดได้ชำระต่อศาลเมื่อกคดีถึงที่สุด

การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลให้จ่ายเป็นจำนวนรวมกันแล้วร้อยละสี่สิฬห้าของ ค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล

หลักเกณฑ์และวิธีการขอรับเงินสินบนและเงินรางวัล การกำหนดส่วนแบ่งใน ระหว่างผู้มีสิทธิหลายราย และการจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวง การคลังกำหนด"

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้เป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนในการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น

ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับแก่พนักงานหรือลูกจ้างของนิติบุคคล ซึ่งปรากฏพยานหลักฐานว่ามีพฤติการณ์เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลด้วย"

มาตรา ๗ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๓๗

"มาตรา ๑๕/๑ ผู้ใดต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษตามมาตรา ๙ หรือมาตรา ๕ ถ้าและได้กระทำความผิดนั้นซ้ำอีกในระหว่างรอกาลลงโทษหรือการกำหนดโทษอยู่ก็ดี หรือภายในเวลาห้าปีนับแต่วันพ้นโทษก็ดี หากศาลจะพิพากษาลงโทษครั้งหลังก็ให้เพิ่มโทษที่จะลงแก่ผู้นั้นอีกหนึ่งเท่าของโทษที่ศาลกำหนดสำหรับความผิดครั้งหลัง"

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๕/๒ แห่งพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗

"มาตรา ๑๕/๒ ในกรณีเินต่างตัวต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ให้เนรเทศผู้นั้นออกนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ ถ้าผู้นั้นจะดรงรับโทษก็ให้รับโทษก่อน"

.....

.....

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเงิน วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน และวุฒิสภาได้ลงมติขยายเวลาออกเป็นกรณีพิเศษแล้ว ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดในวันที่ ๒๕ ตุลาคม คีวันพฤหัสบดีหน้าสัปดาห์ ซึ่งเหลือเวลาอีก ๗ วัน เพราะฉะนั้นจะขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : ถ้าคณะกรรมการพร้อมแล้วเชิญท่านประธานสุชนครับ

นายสุชน ซาลีเทรีอ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุชน ซาลีเทรีอ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ในฐานะประธานคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน ของวุฒิสภา และท่านสมาชิก ผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผมขออนุญาตกราบเรียนต่อท่านประธานฯ และท่านสมาชิก ว่า สำหรับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทางวุฒิสภาได้มอบหมายให้คณะกรรมการสามัญ คือคณะกรรมการการคลัง การธนาคารและสถาบันการเงิน พิจารณาเมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๕ และได้มีการขยายเวลาออกไปอีก ๓๐ วันอย่างที่ท่านประธานฯ ได้เรียนไปแล้ว ซึ่งบัดนี้ทางคณะกรรมการได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเสร็จสิ้นแล้ว ไม่มีกรณีแก้ไข แต่ว่ามีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ ๒ ท่าน ท่านที่ ๑ คือท่านจำเอน จิตรธร แต่ที่ท่านผู้แปรญัตติพอใจจนครบ และอีกท่านหนึ่งคือท่านสมาชิกฯ ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ขอภัยที่เอ่ยนามทั้ง ๒ ท่านนะครับ ท่านได้ขอสงวนคำแปรญัตติติดออกในมาตรา ๕ นะครับทั้งหมด ที่ประชุมของคณะกรรมการไม่เห็นด้วย ท่านผู้สงวนจึงขอสงวนคำแปรญัตติ จึงขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานฯ มาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป กราบขอบคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านเลขานุการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการถือโง่งประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มี

การแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ ถึงมาตรา ๔ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๕
ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ กราบ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ก้าแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชรครับ ในฐานะ
ผู้ขอแปรญัตติและก็สงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๕ นะครับ กราบเรียนท่านประธานฯ
ครับ มาตรา ๕ นะครับ เป็นการให้เพิ่มความเป็นมาตรา ๑๑/๑ ในพระราชบัญญัติ
การกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน หลักเกณฑ์โดยย่อของมาตรานี้ครับ ท่านประธานฯ
ครับ เป็นการให้รางวัลแก่ผู้ตรวจค้นหรือผู้จับกุมผู้กระทำความผิดแล้วก็ให้สินบนแก่ผู้แจ้ง
เบาะแส กระผมไม่เห็นด้วยในการที่จะมากำหนดให้ผู้ทำการตรวจค้นและจับกุมนี้ซึ่งเป็น
เจ้าพนักงาน เป็นผู้มีหน้าที่อยู่แล้ว มีหน้าที่โดยตรงที่จะจับกุมผู้กระทำความผิด ทำไมยัง
ต้องให้เงินรางวัลในการที่ตรวจค้นหรือจับกุมอีกครับ สำหรับผู้แจ้งเบาะแสดำหนดให้มีสิทธิ
ได้รับสินบน ตรงนี้ผมเห็นว่าเกิดความไม่ยุติธรรมกับผู้แจ้งเบาะแสและการที่จะเป็น
พลเมืองดีผมว่าไม่จำเป็นจะต้องได้รับเงินสินบนหรืออะไรทั้งสิ้น -----

ที่ว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมโดยทั่วถึงก็คือในมาตรา ๑๑/๑ นะครับที่จะแก้ไขเพิ่มเติมเข้าไปครับ เขาบอกว่า “การถ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลให้จ่ายเป็นจำนวนรวมกันแล้วร้อยละยี่สิบห้าของค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล” การคิดค่าปรับตรงนี้เป็นารคิดจากฐานของค่าปรับที่ว่าไม่เป็นธรรมคือถ้าสมมุติว่ามีคนไปชี้เบาะแสการกระทำผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ บังเอิญคดีนั้นเป็นคดีที่เป็นการกระทำผิดที่รุนแรง ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกผู้ที่แจ้งเบาะแสด้านนั้นจะไม่ได้รับเงินสินบนเลย เพราะว่าไม่มีฐานที่จะคิด แต่คนที่แจ้งความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ กลับกลับได้รับเงินสินบน อันนี้ผมเห็นว่าไม่เป็นธรรมกับผู้ที่เป็นพลเมืองดีประกอบกับการเป็นพลเมืองดีครับไม่จำเป็นต้องได้ร้อยละอะไรเป็นการตอบแทนหรือครับ เป็นหน้าที่ของประชาชนชาวไทยซึ่งครับที่จะต้องร่วมกันชี้เบาะแสดของผู้กระทำความผิดอีกประการหนึ่งครับ เป็นการสนับสนุนให้เจ้าพนักงานของรัฐนี้กระทำความผิดทำไมครับ ท่านประธานฯ ครับ เจ้าหน้าที่ของรัฐบางครั้งนี้ะครับ ไม่มีผู้แจ้งเบาะแสดหรือครับ แต่เวลาพนักงานสอบสวนก็ดี พนักงานอัยการก็ดี เมื่อทำการสอบสวนแล้วสั่งฟ้องแล้วนี้ะครับก็ยังบอกว่ามีผู้แจ้งเบาะแสดขอให้ศาลจ่ายสินบนให้ด้วย อย่างนี้ครับผมคิดว่าผมจะยกตัวอย่างให้ฟังครับว่า ในจังหวัดภาคเหนือนี้ะครับมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับพระราชบัญญัติป่าไม้มาก ผู้ที่นำจับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้นี้ได้รับสินบนอย่างนี้ครับ บางครั้ง ไม่ใช่บางครั้งครับ คดีที่เกือบทุกคดีจะต้องมีการขอสินบนนำจับให้ผู้แจ้งจับ แสดงว่าเจ้าหน้าที่นี้ไม่มีความสามารถเลยหรือครับที่จะจับผู้กระทำความผิดได้เองครับ ต้องมีผู้แจ้งเบาะแสด มีผู้นำจับทุกเรื่อง แล้วพอมียกขะเขยี่ยกันเช่นนี้ะครับ คือฐานที่จะคิดสินบนนี้มาจากเงินค่าปรับ ถ้าศาลลงโทษจำคุกไม่สามารถที่จะจ่ายเงินสินบนนำจับได้ อันนี้ก็ทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนี้ะครับ จับไม่ได้คดีหนึ่งครับ อันนี้ผมยกตัวอย่างที่เป็นไปแล้วนี้ะครับ จับไม่เดือนได้คดีหนึ่งครับ ถ้าฟ้องทั้งตั้งรอพร้อมกันนี้ศาลต้องลงโทษจำคุก เพราะไม้มาก ไม่มีโอกาสที่จะคิดสินบนนำจับได้ ก็ไม่ได้นะครับ เพราะฉะนั้นแยกฟ้องนะครับ ๓ - ๔ คดี ฟ้องเพื่อให้อยู่ในเกณฑ์ที่ว่า ไม่นับเป็นจำนวนน้อยศาลจะได้ลงโทษปรับแล้วก็เอามาเป็นฐานที่จะคิดสินบนได้ อันนี้ครับผมคิดว่าเป็นการสนับสนุนให้เจ้าพนักงานของรัฐนี้ครับทุจริตด้วย ผมก็เลยคิดว่ามาตรานี้ครับยังไม่ควรจะมีครับ ควรจะตัดออกทั้งมาตรา ขอพบพระคุณครับ

๑๑

ว. ๑๘ (ส. นิตินัยบัญญัติ)

ศรยุทธ ๔/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุรใจศรีบ กรรมการตอบ

นายสุรใจ ศรีนพวงศ์ (ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุรใจ ศรีนพวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในฐานะ
กรรมการ สำหรับมาตรา ๕ ซึ่งท่านสมาชิกฯ ได้ขอสงวนและชี้แจงเหตุผลไปแล้วนั้น
คณะกรรมการไม่เห็นด้วยนะครับ คือมีความเห็นว่าในกรณีเช่นนี้ควรจะให้เงินไปตามที่
ได้มีการแก้ไข คือให้มีการจ่ายสินบนรางวัล -----

๑๒

ว. ๑๘ (๙. นิตินบัญญัติ)

ทิพวรรณ ๕/๑

ก่อนที่คณะกรรมการเรียนเพื่อความเข้าใจที่กระจ่างขึ้นว่า ในมาตราที่เป็นที่มาของการจ่ายเงินสินบนรางวัลตามมาตรา ๑๑/๑ นี้ มีข้อกำหนดอยู่ในมาตรา ๑๒ ซึ่งมีข้อความโดยย่อว่า “ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕ ปีถึง ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ห้าแสนบาทถึงหนึ่งล้านบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ขังจำคุกอยู่” เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้จำนวนเงิน กรรมการเรียนว่าที่จะมีการจ่ายเงินสินบนรางวัลซึ่งจะพูดไว้ในมาตรา ๑๑ (๑) วรรคสองนั้นก็จะ มีในจำนวนกรว่ ๆ ตั้งแต่ ๑๒๕,๐๐๐ บาท ถึง ๒๕๐,๐๐๐ บาท อันนี้ก็เป็นจำนวนเงิน ที่นี้จำนวนเงินจำนวนนี้จะมีการจ่ายในหลักเกณฑ์ประการใด กรรมการเรียนเพื่อความเป็นมาในการพิจารณาของคณะกรรมการที่มีความเห็นไม่เห็นด้วยนั้น คือในมาตรา ๑๑/๑ วรรคสอง เขียนไว้ว่า “การจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลให้จ่ายเป็นจำนวนรวมกันแล้ว ร้อยละยี่สิบห้าของค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล” ในการพิจารณาในเรื่องนี้คณะกรรมการ ได้มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ในการคิดในบางกรณีนั้นเป็นเรื่องที่อาศัยในหลักการของความเป็นผลเมืองดี ไม่จำเป็นที่จะต้องมีจ่ายเงินสินบนรางวัลหรือให้รางวัลเพิ่มเติม เพราะอยู่ในหลักการเบื้องต้นโดยสิทธิมนุษยชนโดยหน้าที่ของพลเมืองดีควรจะได้ช่วยกันสร้าง ความยุติธรรมให้เกิดขึ้น ให้เป็นไปตามกฎหมายของประเทศ เพราะฉะนั้นเมื่อเห็นว่าสิ่งใดที่ไม่ถูกต้องก็ควรจะได้มีการช่วยเหลือ ควรจะแจ้งให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบทราบ แต่ในบางกรณีความคิดเราเห็นอยู่กลาดเคลื่อน ในปัจจุบันนี้ยังมีอยู่ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ไม่สามารถที่จะเข้าไปทำการแก้ไขหรือตรวจ เพราะเหตุว่าขาดหลักฐานเท่าที่พึงมี การที่ได้มีระบบการจ่ายเงินสินบนรางวัลก็จะช่วยให้ผู้ที่รู้เรื่องนี้ดีกระตุนให้ทุกคนเหล่านี้ให้ ข้อเท็จจริง ให้ข้อมูลซึ่งจะนำไปสู่การปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายได้สมบูรณ์ แม้ในปัจจุบันนี้ก็ยังมีกรณีจ่ายเงินสินบนรางวัลในความผิดบางประเภท เช่น ในกรณีที่มีการหลักเลี้ยด้านภายีศุลกากรหรือภายีสรรพสามิต เป็นต้น ในเรื่องทำนองอย่างนี้เพื่อความรอบคอบของคณะกรรมการ เพราะเหตุว่าเราไม่ทราบว่าเมื่อกระเทียบออกมาแล้วทางกระทรวงการคลังจะเขียนไว้อย่างไร เรื่องนี้ไม่ปรากฏในพระราชกำหนดที่เรากำลังพิจารณาอยู่ คณะกรรมการจึงได้เชิญบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้แทนของ

7 ตุลาคม ๑๙๖๑ ๒๕/๙ ๒๕๖๑

๕๙ ๕๖๖ ๕๙๕

นายคัมภีร์ อังทอง

กรมเจ้าท่า ๑๖-๒-๖๑

๑๓

ว. ๑๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

พิพวรณ์ ๕/๒

กระทรวงการคลังมาชี้แจงถึงแนวทางที่กระทรวงการคลังจะขอระเบียบในเรื่องนี้ต่อไปเพื่อให้เราพอจะได้ทราบว่ามีทางเป็นไปได้เพียงใด มีเหตุผลเพียงใด ก็เป็นสิ่งที่บังเอิญว่ากระทรวงการคลังขึ้นได้เตรียมการไว้ล่วงหน้าแล้วในร่างระเบียบที่จะใช้ในเรื่องนี้ไว้เสร็จแล้ว แต่^๑ยังไม่ได้มีการพิจารณาในขั้นสุดท้าย คณะกรรมาธิการจึงได้ทราบแนวทางของกระทรวงการคลังที่จะร่างออกมาเป็นระเบียบการจ่ายเงินสินบนรางวัล -----

ซึ่งในเรื่องนี้คณะกรรมการได้ร่วมพิจารณากับผู้แทนกระทรวงการคลังแล้ว เห็นว่า การจ่ายเงินสินบนรางวัลในเรื่องนี้ที่คณะกรรมการมีความวิตกนั้น เราได้พิจารณากัน ในเรื่องทั้งหมดนี้ก็มีข้อสังเกตที่ตั้งไว้สำหรับกระทรวงการคลังจะได้เป็นแนวทาง

๓ - ๕ ประการด้วยกัน

ประการแรก ที่พูดถึงผู้ที่แจ้งภาวะแส ผู้รับแจ้งความเป็นตัวที่สำคัญที่สุด ควรจะได้กำหนดตำแหน่งหน้าที่ไว้ให้ชัดเจน เช่น เจ้าหน้าที่ในระดับใดน่าจะมีอำนาจที่จะ รับแจ้งความรับเงินสินบนรางวัล คณะกรรมการเสนอแนะว่าอย่างน้อยที่สุด บุคคลควรจะเป็นระดับ ๕ ขึ้นไปที่มีสิทธิรับการแจ้งความเงินสินบนรางวัล ประการหนึ่ง

ประการที่ ๒ ที่เป็นกรณีโดยทั่วไปผู้แจ้งความมักจะขอปิดชื่อ เพราะฉะนั้น การขอปิดชื่อนั้นก็ต่อเมื่อกระบวนการในวันที่จะมีการจ่ายเงินสินบนรางวัล เพื่อออกใบ หลักฐานและจากการเทียบเคียงประสบการณ์จากการที่มีการจ่ายเงินสินบนรางวัลในกรณี ต่าง ๆ ที่ยังคงใ้ช้อยู่ในปัจจุบันนี้ คณะกรรมการได้เสนอแนะว่าในกรณีขอปิดชื่อนั้นทำได้ แต่ควรจะต้องบันทึกบุคคล ชื่อ ที่อยู่ หลักฐานต่าง ๆ ไว้เป็นความลับเพื่อได้อ้างอิงในกรณี ที่คดีสิ้นสุดแล้ว และมีการมาขอแจ้งความรับเงินสินบนรางวัล

อีกประการหนึ่ง เป็นเรื่องที่คณะกรรมการมีความวิตกอยู่ว่าหากเรา รับ เรื่องนี้ไว้ ควรจะต้องคำนึงถึงเรื่องที่ว่าเงินสินบนรางวัลนั้นจะต้องมีมากเพียงพอที่จะกระตุ้น หรือเป็นสิ่งทีู่งใจให้ผู้หวังดีต่อชาติ ผู้ที่ได้รับทราบเรื่องนี้กลัวที่จะแจ้งความ ถ้าเงินสินบน น้อยเกินไปก็จะยากเพราะเขาหาประโยชน์ไม่ได้ การเขียนไว้ว่าจะได้รับสินบนนั้นก็ไม่น่า เป็นสิ่งที่ดึงดูดเพียงพอ คณะกรรมการมีความเห็นว่าควรจะได้กำหนด เราควรจะได้รู้ว่า กระทรวงการคลังจะกำหนดเท่าไร และคณะกรรมการก็ได้ทราบจากแนวความคิดของ กระทรวงการคลังว่าจะกำหนดไว้ไม่เกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ อย่างไรก็ตามเกี่ยวกับเรื่องนี้ คณะกรรมการได้พิจารณาว่า เงินจำนวนนี้เป็นเงินได้ที่ควรจะต้องเสียภาษีหรือไม่ เพราะถ้าหากว่าไม่ได้เขียนไว้ให้ชัดว่าได้รับการยกเว้นภาษีก็อาจจะไม่มีบุคคลใดที่ อยากจะแจ้งความ จึงได้แนะนำไปว่า ควรจะเขียนไว้ให้ชัดเจนว่า เงินสินบนรางวัลนี้ ควรจะได้รับการยกเว้นภาษี

และประการสุดท้าย คณะกรรมการได้เสนอแนะว่าการขอรับเงินสินบน
รางวัลเมื่อสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาเมื่อศาลได้ตัดสินถึงที่สุดแล้ว ไม่ควรจะต้องแจ้ง
เอกสารหลักฐานอะไรต่าง ๆ ไปให้เอ็นซีเอให้มากจนเกินไป เพราะหลักฐานแต่เดิมที่ขอ
เงินรับสินบนรางวัลนั้นได้บันทึกกันไว้แล้ว ทั้งนี้เพื่อความสะดวก เพื่อความรวดเร็ว
ในการปฏิบัติด้วยการพิจารณาตามที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานฯ แล้วนี้^๕
คณะกรรมการมีความเห็นว่าเราได้ทราบถึงแนวทางที่กระทรวงการคลังจะจ่าย
สินบนรางวัล วิธีการต่าง ๆ และมีความเห็นในหลักการเบื้องต้นว่า ในบางกรณีนั้นยังม
ความจำเป็นการหลีกเลี่ยงการกระทำความคิดตามพระราชกำหนดแก้ไขที่กำลังพิจารณาอยู่นี้
เป็นเหตุการณ์ที่สมควรจะได้มีการจ่ายเงินตอบแทนให้แก่ผู้ที่เตรียมมาแจ้งความมาบอก
เบาะแส อย่างน้อยที่สุดถึงแม้จะต้องแบ่งเงินสินบนรางวัลส่วนหนึ่งไปให้แก่ผู้ให้ข้อมูล
ก็น่าจะเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ คณะกรรมการจึงเห็นว่าควรจะขงมาตรานี้ไว้
กราบขอพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครี

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กานแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครี
 ผม สุนทร จินดาอินทร์ จากกานแพงเพชร^๑ ครี เท่าที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงมา ท่าน
 ชี้แจงเฉพาะกรณีผู้แจ้งเบาะแสเท่านั้นว่าสมควรจะได้รับ เพราะว่าจะทำให้การจับผู้กระทำ
 ความผิดได้มาก แต่ส่วนของเจ้าพนักงาน ท่านไม่ได้แจ้งเลยว่าท่านเห็นอย่างไร ทำไม^๒ จึง
 จะต้องให้ ในเมื่อคนมีหน้าที่ที่จะต้องจับกุมผู้กระทำความผิดอยู่แล้ว ท่านยังได้ชี้แจงไปถึงว่า
 ท่านได้ไปสอบถามจากกระทรวงการคลัง แลเงินนี้ยังไม่ต้องเสียภาษีอีกด้วย ผมว่ายังไม่
 กันใหญ่ นะครับ แล้วท่านชี้แจงคอนหนึ่งคล้ายกับว่า โทษตามกฎหมายฉบับนี้มีแต่โทษจำคุก
 และปรับ ท่านยกมาตรา ๑๒ ผมก็ดูต่อไปถึงมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ ก็ต้องโทษจำคุก
 และปรับทั้งสิ้น แต่ผมขอกราบเรียนว่าอย่างนี้ครับ กรณีที่ศาลจะลงโทษจำคุกอย่างเดียว
 ไม่ใช่กรณีที่ศาล กฎหมายเขียนไว้ว่า ลงโทษจำคุกและปรับ ศาลจะต้องลงโทษจำคุกและ
 ปรับไม่ใช่ว่า มีประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๐^๑ ครี บัญญัติไว้ชัดเจนว่า กรณีที่
 กฎหมายกำหนดไว้ว่าให้ลงโทษจำคุกและปรับ ศาลจะลงโทษจำคุกโดยไม่ปรับก็ได้
 เพราะฉะนั้น โอกาสที่ผู้กระทำความผิดจะถูกลงโทษตามมาตรา ๑๒ ก็ดี มาตรา ๑๓ ก็ดี
 และมาตรา ๑๔ ก็ดีนั้น มีโอกาสที่จะลงโทษจำคุกอย่างเดียวไม่มีฐานที่จะมาคิดตรงนี้ได้
 นะครับ ก็ขอกราบเรียนท่านกรรมาธิการครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญกรรมาธิการ ท่านสุรใจครับ

นายสุรใจ ศิรินุพงศ์ (ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ) : กราบเรียน
 ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุรใจ ศิรินุพงศ์ ขอกราบเรียนเพิ่มเติมอย่างนี้ครับ ในกรณี
 ที่กระผมได้กราบเรียนผู้ที่มีส่วนแจ้งความรับเงินสินบนและเงินรางวัล เพราะในกฎหมายนี้
 เขียนไว้ ๒ อย่าง เงินสินบนและเงินรางวัล เงินสินบนนั้นให้แก่ผู้ชี้แจ้งเบาะแส และ
 รางวัลนั้นได้มอบให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการ เราอยากจะกราบเรียนในความที่เป็นจริงว่า
 เงินสินบนในส่วนที่เกี่ยวกับ หากเราจับหลักการว่าเงินสินบนรางวัลที่ตั้งไว้ นั้นมีมากเพียงพอ
 ที่จะจูงใจให้ผู้แจ้งความกล้าเสี่ยงที่จะแจ้งความ ก็เป็นเรื่องในท่านองคล้าย ๆ กันกับสำหรับ
 ผู้ที่ดำเนินการที่จะได้รับรางวัลในฐานะเจ้าหน้าที่ สำหรับเจ้าหน้าที่นั้น ถ้าเรามองในมุมหนึ่ง

๑๓)

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศุภกัณฑ์ ๑/๒

หากว่าไม่มีเงินสินบนรางวัลก็เป็นไปได้ครับ ที่จะมองว่าผู้แจ้งความ ผู้ดำเนินการหรือ
เจ้าหน้าที่นั้น อาจจะคิดว่าในเรื่องนี้รับกันข้างนอก รับ ที่เราเรียกภาษาศัพท์เหมือนกัน
ทุกวันนี้ว่า รับค่าโง่เสียดีกว่า

- ๘/๑

คือสมยอมหรือกระทำกรอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายเพื่อหวังรายได้ แต่ถ้าหากเรามีเงินสินบนเป็นเครื่องกระตุ้นหรือมีเงินรางวัลเป็นเครื่องรองรับอยู่ เราพยายามที่จะมองว่าคนที่ปฏิบัติหน้าที่นั้นส่วนใหญ่แล้วจะคำนึงถึงว่าไม่เสี่ยงค่าว่า ถึงอย่างไรก็ยังได้ค่าปฏิบัติหน้าที่ เงินตอบแทนรางวัลที่ได้รับจากการปฏิบัติหน้าที่ เหตุผลนี้เองจึงเห็นว่าในส่วนของผู้ปฏิบัติหน้าที่เงินรางวัลเป็นเหตุกระตุ้นให้เขา ทำหน้าที่อย่างตรงไปตรงมา นั่นประการหนึ่ง

ส่วนอีกประการหนึ่ง ตามที่ท่านสมาชิก ได้มีความเห็นถึงเรื่องการปรับ หรือจำคุกนั้นอาจจะเบี่ยงเบนเจตนารมณ์หรือแนวทางในการปฏิบัติสำหรับศาล สำหรับเรื่องนี้ผมคิดว่าคงจะไม่มีอะไรที่ไปกว่าความคิดและมองในนัยที่ว่า ผู้ปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านตุลาการนั้นเป็นบุคคลที่มีจริยธรรมและ ระเบียบต่าง ๆ เป็นตัวกำหนด และเป็นผู้ที่ได้รับเกียรติอย่างสูงซึ่งควรจะได้รับความ ยอมรับในการปฏิบัติหน้าที่ด้วยดีตลอดมา คำว่า “จริยธรรม” หรือถูกศัพท์เวอริเม้นซ์ (Good governance) ของผู้พิพากษานั้นผมคิดว่าน่าจะเป็นตัวหลักประกันในเรื่องนี้ ถ้าปราศจากสิ่งนี้แล้วเราก็ไม่รู้จะหวังอะไรมากไปกว่านี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุนทร ชาลีเครือ ครับ

นายสุนทร ชาลีเครือ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม สุนทร ชาลีเครือ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขออนุญาตเพิ่มเติมที่ท่านสรุปได้ตอบท่านสุนทรไปสักเล็กน้อยนะครับ ในประเด็น ของการนำจับกั๊ดี หรือประเด็นที่ท่านสุนทรได้กรุณาพูดถึงคดีอาญา วิ. อาญา มาตรา ๑๐ นั้น ทางคณะกรรมการได้เชิญฝ่ายปฏิบัติจริง ๆ คือทางฝ่ายตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ส่งผู้กำกับการ ๒ กองกำกับการสืบสวนสอบสวน คดีเศรษฐกิจ มาขออธิบายในฐานะผู้ปฏิบัติว่า ถ้าหากว่าแก้ไขกฎหมายตามร่างนี้^X ผู้ปฏิบัติสามารถที่จะปฏิบัติได้หรือไม่ ก็ยืนยันว่า ถ้าให้ตามร่างของรัฐบาลที่ทำมา หรือตามร่างที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมานั้นน่าจะเป็นการที่เปิดเขาไว้เพื่อจะให้ทำงาน ให้สะดวกมากขึ้น และในส่วนของเจ้าของร่างคือทางฝ่ายกระทรวงการคลัง และทาง ราชการแห่งประเทศไทยเราก็ได้เชิญทั้ง ๒ หน่วยงานนี้มา และหน่วยงานที่ ๔

๑๘

ว. ๑๘ (๙. นิตินบัญญัติ)

ศัวัญญา ๘/๒

ก็กฎฎีกาได้ให้ความเห็นในประเด็นข้อกฎหมายว่า ถ้าออกใบอย่างนี้^(๙) ถ้าหากไม่
แก้ไขตามผู้ขอแปรญัติตานั้นจะมีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ ทางฝ่ายกระทรวง
การคลังได้ยืนยันอย่างที่ท่านสุรใจได้กราบเรียนไปแล้วว่า กระทรวงการคลังได้ออก
ระเบียบรองรับเอาไว้ในขั้นที่พิจารณาเกือบแล้วเสร็จ แต่ท่านขอกฎหมาย ถ้าหากว่า
กฎหมายนี้เสร็จก็จะสามารถว่าเรื่องระเบียบกระทรวงการคลัง หรือประกาศของ
กระทรวงการคลังรองรับร่างพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเตรียมเอาไว้แล้ว แล้วทางกรมการ
ก็เป็นห่วงว่าจะปฏิบัติไม่ได้ จึงตั้งข้อสังเกตฝากไปนะครับ เราไม่ได้ไปแก้ว่าอะไรเขา
แต่เราขอรู้ว่าที่ร่างไปนั้นตรงหรือไม่ หรือแนวทางที่สอดคล้องกันหรือไม่ ด้วยเหตุนี้
เราจึงเห็นว่าน่าจะยื่นตามร่างไว้ครับ ขอพบพระคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ครับ สม สุนทร จินดาอินทร์ ครับ คือผมไม่ได้กราบเรียนว่านี่ตรงนี้ไว้แล้วจะปฏิบัติ
ไม่ได้ คือผมบอกว่าจะเกิดความไม่เป็นธรรมระหว่างผู้ที่แข็งแรงกับผู้ที่ยากจน คนที่
แข็งแรงแสดค์ที่มีโทษสูง หรือว่าแข็งแรงแสดค์ผู้ที่กระทำผิดนี้กระทำความผิด
มากถึงขนาดที่ศาลพิพากษาจำคุก คนนี้จะไม่ได้รับเงินสินไหมจ่าย เพราะว่าศาล
พิพากษาจำคุกนะครับ แต่ส่วนคนที่แข็งแรงอ่อนเล็ก ๆ น้อย ๆ ได้รับเงินสินไหมตลอด
ความไม่เป็นธรรมเกิดตรงนี้ครับ ไม่ใช่ที่เกิดจากการปฏิบัติไม่ได้ ^(๙) จึงเน้นอนครับ
กรณีที่ศาลพิพากษาลงโทษจำคุกท่าน ไม่มีโอกาสเอาค่าปรับมาเป็นฐานในการที่จะคิดว่า
จะให้สินไหมเท่าไร ผมเป็นห่วงตรงนี้ครับ ไม่ใช่เป็นห่วงว่าเมื่อมีกฎหมายอยู่อย่างนี้แล้ว
จะปฏิบัติไม่ได้ ปฏิบัติได้ครับ แต่ปฏิบัติได้ไม่ทั่วถึง ไม่ทั่วหน้าไม่เสมอหน้ากันครับ

ประธานวุฒิสภา : ครับ เ็นอันว่าท่านสุนทร จินดาอินทร์ ซึ่งเป็นผู้
ขอสงวนคำแปรญัติไว้ยืนยันนะครับ ที่นี้ผมกราบเรียนท่านสมาชิกฯ นะครับว่า
มาตราที่กรมการไม่มีการแก้ไข และมีผู้ขอสงวนคนเดียว^(๙) ก็เป็นสิทธิผู้สงวน
นะครับ ท่านจะตั้งคำถามใช้ใหม่ครับ ไม่มีการอภิปรายนะครับ ขอตั้งคำถามนะครับ
ถ้าอย่างนั้นเชิญท่านประเถียรดีก่อนครับ เพราะท่านประเถียรดียกมือก่อน

นายประเกียรติ นาสิมมา (ร้อยเอ็ด) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ เมื่อได้รับฟังคำชี้แจงของกรรมาธิการเกี่ยวกับเรื่องมาตรา ๕ ผมเกิดความสงสัยอยู่ ๒ ประการด้วยกันคือ การจ่ายเงินรางวัล แล้วก็เงินสินบนจากเงินค่าปรับที่ศาลจะพิพากษา นี้ เกิดอยู่ ๒ กรณี กรณีที่ ๑ ก็คือ ท่านสุนทรได้หลุดไปแล้ว การจำคุกอย่างเดียวจะไม่มีเงินค่าปรับ ปัญหาก็คือผู้แจ้งเบาะแสและผู้จับก็จะไม่ได้รับเงินรางวัลนั้นใช่หรือไม่ นี่คือยังไม่ได้รับคำตอบนะครับ (ยิ้ม) ที่ ๒ ถ้าหากศาลพิพากษาปรับอย่างเดียว หรือปรับและจำคุกด้วย เงินค่าปรับนี้จึงจะมาเป็นฐานของการคิดค่าเงินรางวัลและเงินสินบน ตามว่า ถ้าผู้ที่ถูกลงโทษ โดยศาลพิพากษาให้ปรับเป็นเงิน ๑ ล้านบาท อยากรู้ว่าเงิน ๑ ล้านบาท ถ้าเงินยังไม่สามารถหาภาษีค่าปรับได้ ผู้ที่แจ้งเบาะแสและผู้จับจะได้รับเงินรางวัลและเงินสินบนหรือไม่ แต่ถ้าหากว่าได้รับ หมายความว่า เขามาจากงบประมาณของประเทศใช่หรือไม่ เพราะเงินค่าปรับที่ดี ถ้าศาลตั้งปรับแล้วนี่ก็ถือว่าเป็นเงินของแผ่นดิน ถ้ามีก็เอามาจ่ายได้ แต่กรณีถ้าปรับแล้วจ่ายไม่มีเงินเสียเขาจากงบประมาณส่วนไหน ขอถามคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านวัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานูรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา สมัยที่ ๒ คำถาม คำถามหนึ่งถามกรรมาธิการ คำถามที่ ๒ ถามท่านสุนทร ที่ต้องถามทั้งคู่ก็เพราะว่า มาตรา ๕ เป็นหัวใจของกฎหมายทั้งฉบับ ถ้าท่านอ่านให้ดีมีมาตราเดียวเท่านั้น ที่ผมคิดว่า คำถามที่ผมจะถามก็คือว่า กรณีที่เกี่ยวข้องในมาตรา ๑๑/๑ ซึ่งเป็นข้อความที่เพิ่มมาจากมาตรา ๕ ฟังให้คินะครับ มีกลุ่มบุคคลที่จะได้เงินทั้งสิ้นอยู่ ๑ คนด้วยกัน คนที่ ๑ ก็คือ ผู้แจ้งเบาะแส ท่านตอบแล้ว ผมเคารพและผมเห็นด้วย แต่กรณีผู้ตรวจและผู้จับกุมแล้วไปได้รับเงินรางวัล กรณีนี้เป็นคำถามอยากถามว่า ถ้าเป็นกรณีที่บุคคลซึ่งเป็นผู้ไป โดยเฉพาะผู้ไปจับกุมแล้วพยายามที่จะทำให้คดีที่ปรับอย่างเดียว ผลเสียจะมีอยู่ตรงไหน เพราะว่าถ้าไปจำคุก เขาจะไม่ได้เงินเลย ต้องให้เป็นการปรับอย่างเดียว ท่านต้องตอบประเด็นนี้ให้ชัด เพราะว่าขึ้นกับการ โหวตของผม

๒๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบัตินองสมุดรัฐสภา

สิริวรรณ ๘/๒

ประเด็นที่ ๒ ถามท่านสุนทรก็ถือว่า ท่านสุนทรสงสัยมาก แล้วผมก็สงสัยตามไปด้วยว่า เกณฑ์พิจารณาเทียบเคียง ค่าปรับนี้เทียบได้รวมแล้วไม่เกิน ๒๕ เปอร์เซ็นต์ แต่จำคุกไม่สามารถเทียบได้ ก็ถามท่านสุนทรว่าถ้าเราใช้กฎหมายประมวลวิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้การกักขังแทนค่าปรับวันละ ๒๐๐ บาท มาเทียบเคียงจะใช้ได้หรือไม่ มี ๒ คำถาม ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านกรรมาธิการตอบทั้งท่านประเกียรติ และท่านอาจารย์วัลลภก่อนครับ เชิญท่านนิเวศครับ

นายนิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นิเวศ พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ในฐานะกรรมาธิการ ผมอยากเรียนตอบคำถามของท่านประเกียรติ สมาชิกวุฒิสภา จากจังหวัดร้อยเอ็ด ในประเด็นที่ ๑ ที่ถามว่า ตามมาตรา ๑๒ นี้ ที่กำหนดว่าผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๕ และมาตรา ๕ คือทำความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โทษกำหนดไว้อย่างไร กฎหมายฉบับนี้กำหนดว่า ให้มีทั้งโทษปรับและโทษจำ ก็หมายความว่า ถ้ามีการกระทำความผิด กฎหมายบอกว่าให้ลงโทษทั้ง ๒ อย่าง ที่นี้มีประเด็นที่ท่านสุนทรได้อ้างถึงมาตรา ๒๐ ของประมวลกฎหมายอาญาที่บอกว่า ให้เป็นดุลยพินิจของศาลที่จะกำหนดว่าจะลงโทษอย่างไรอย่างหนึ่งก็ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เป็นโทษร้ายแรงผมก็มีความเชื่อว่า ทางศาลเองคงจะลงโทษทั้ง ๒ อย่าง คือทั้งโทษปรับและโทษจำคุก เพราะฉะนั้นในประเด็นเรื่องจะมีโทษปรับหรือไม่อย่างไร คงเป็นดุลยพินิจของศาล แต่ผมก็ยังเชื่ออย่างที่เรียนว่า จะต้องปรับด้วย ส่วนประเด็นที่ว่า ถ้าเกิดศาลสั่งปรับ แล้วผู้กระทำความผิดมิได้ชำระเงินค่าปรับให้กับศาล แล้วศาลจะนำเงินส่วนไหนมาชำระให้กับผู้ที่แจ้งเกาะแสบและผู้จับกุม ตามมาตรา ๑๑๑/๑ ที่แก้ไขมานี้ ได้กำหนดว่า “โดยให้พนักงานอัยการร้องขอศาลสั่งจ่ายเงินสินบนและเงินรางวัลจากค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดได้ชำระต่อศาลเมื่อคดีถึงที่สุด” ก็จะจ่ายก็ต่อเมื่อได้มีการชำระ ในกรณีที่สุดคดีถึงที่สุดแล้วเท่านั้นครับ อันนี้ขอเรียนชี้แจงท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติ ขอบพระคุณครับ

๒๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๑๐/๑

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสุนทรตอบอาจารย์วัลลภครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สุนทร จินดาอินทร์ จากกำแพงเพชรครับ คือที่ท่านอาจารย์วัลลภกรุณาดามผม คิดว่าคงจะเทียบเคียงไม่ได้ เพราะว่าในมาตรา ๑๑/๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติมเข้ามาในวรรคสองเป็นกรณีทับถมกว่า ให้จ่ายจากเงินค่าปรับที่ได้ชำระต่อศาล วรรคหนึ่งตอนท้าย “เงินรางวัลจากค่าปรับที่ผู้กระทำความผิดได้ชำระต่อศาลเมื่อคดีถึงที่สุด” ท่านประธานฯ ครับ ผมขออนุญาตออกไปอีกนิดเดี๋ยวจะได้ไม่ต้องลุกอีกครั้บครับ คืออย่างเมื่อสักครู่นี้ที่ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงว่า ถ้ากรณีมีโทษจำคุกและปรับศาลลงโทษทั้งจำคุกและปรับ ไม่ใช่หรือครับ ถ้าจะลงโทษจำคุกส่วนมากจะไม่ปรับเป็นส่วนมากเลย ผมยืนยันครับ เพราะว่าไม่ใช่จริยธรรม มาตรา ๒๐ ชัดเจน ถ้ามีโทษจำคุกแล้วปรับ จะลงโทษจำคุกแล้วจะไม่ปรับก็ได้ แทบจะไม่มีครับ ไม่อย่างนั้นท่านจะเห็น ลงโทษประหารชีวิตแล้วปรับอีก ๑๐,๐๐๐ บาท ใช่ไหมครับ ท่านไม่เคยเห็นหรือครับ หรือว่าลงโทษจำคุก ๒๐ ปี ปรับอีกเท่าไร ไม่มีครับ เพราะฉะนั้นอย่าฟันลม ๆ แล้ง ๆ เลยนะครับ ตรงนี้ผมคิดว่าไม่มีครับ ซึ่งผมเองใช้ชีวิตราชการตรงนี้มายาวนานพอสมควรไม่เคยลงโทษจำคุกและปรับเลยครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมเรียนถามท่านสุนทรนะครับ เป็นอันว่าท่านยืนยันตามที่ท่านขอคัดมาตรา ๕ ทั้งมาตราใหม่ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : ยืนยันครับท่าน

ประธานวุฒิสภา : กรรมาธิการก็ยืนยัน ผมขอมติที่ประชุมนะครับว่า จะเห็นควรคงร่างเดิมที่ไม่มีการแก้ไขหรือว่าจะตัดออกทั้งมาตรา ท่านสมาชิกฯ ท่านผู้ใดเห็นสมควรคงร่างเดิมไว้ คือ ไม่มีการแก้ไขตามกรรมาธิการขอให้กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรให้เกินไปตามของท่านสุนทร คือตัดออกทั้งมาตรา ๕ ให้กดปุ่ม ไม่เห็นด้วยเชิญลงคะแนนครับ

นายแก้ว นรปติ (ขอนแก่น) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม แก้ว นรปติ เห็นด้วย

๒๓

ว. ๑๕ (ศ. นิตยภัณฑุติ)

วิมล ๑๐/๒

ประธานวุฒิสภา : เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่
นำคะแนนครับ

(มีสมาชิกเห็นด้วย ๘๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๐ คะแนน)

ประธานวุฒิสภา : ผลการลงคะแนน เห็นด้วยกับกรรมาธิการคือทรง
เค็มไว้ ๘๑ ท่าน ไม่เห็นด้วยคือให้ตัดออกทั้งหมด ๔๐ ท่าน งคออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน
๐ เป็นอันว่าไม่มีการแก้ไข ทรงเค็มไว้ เชิญท่านประธานนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง
ก่อนที่จะพิจารณามาตรา ๑ ซึ่งมีผู้สงวนคำแปรญัตติ ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : ท่านนิพนธ์ครับ ตอนนี้มีมาตรา ๕ ผ่านนะครับ
มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ ก็ไม่มีการแก้ไขครับ ยังไม่มีการพิจารณา

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : ที่นี้อย่างนี้ครับ ผมจะฝาก
เป็นข้อสังเกตหนึ่งเพื่อการพิจารณาต่อไปครับ จะฝากเกี่ยวกับการพิจารณากฎหมาย

ประธานวุฒิสภา : ในร่างใหม่ครับ เชิญครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : ก็อย่างนี้ครับ จากการ
พิจารณามาตราที่แล้ว ผมอยากจะกราบเรียนว่า ในการที่จะมีการอภิปรายกันได้นั้น
ในร่างพระราชบัญญัติควรจะเป็นเฉพาะผู้สงวนคำแปรญัตติ ที่นี้ในกรณีที่ว่าอภิปราย
ไม่ได้ แต่ตามได้ ผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่า การถามได้ หรือว่าการให้ตั้งคำถามนั้น
ก็คือการอภิปราย ซึ่งเคยมีคำวินิจฉัยว่า “ผมไม่ขออภิปราย” ก็ได้วินิจฉัยว่า ได้ นี้คือ
คำอภิปรายแล้ว เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมอยากจะฝาก การพิจารณากฎหมายต่อไปถ้ามีประเด็น
มาจะมีการตั้งคำถามอย่างนี้ตลอด และเกิดปัญหาในการที่จะพิจารณาไม่เป็นไปตาม
ข้อบังคับประการหนึ่งนะครับ และอีกอย่างหนึ่งจะเกิดความล่าช้าในการพิจารณากฎหมาย
ต่อไป เพราะฉะนั้นการตั้งคำถามก็คือการอภิปราย เพราะฉะนั้นต้องห้าม เพราะฉะนั้นอยาก
จะฝากเป็นข้อสังเกต แล้วเมื่อสักครู่นี้เองก็มีปรากฏการณ์ว่า มีการตั้งคำถามผู้สงวน
คำแปรญัตติ เป็นประเด็นอย่างนี้ขึ้นมา เพราะฉะนั้นผมก็อยากจะกราบเรียนเป็นข้อสังเกต
ไว้ว่า เพื่อประกอบการพิจารณากฎหมายต่อไปครับ ขอพบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบุคคลำแนะนำของท่านประธานคณะกรรมการ
วิสามัญการวุฒิสภาหรีบ ก็สมเห็นว่า^{ไว้}อันนี้ผมขอรับคิดชอบเองนะครับ แต่ว่าผมนำเรียน
ที่ประชุมในข้อพิจารณาของผมอย่างนี้ะครับ ในคำจำกัดความคำว่า “คำอภิปราย”

คำอภิปราย คือการบรรยายเป็นคำพูดที่แสดงความคิดเห็นต่อประเด็นและสาระสำคัญนั้น ๆ
เป็นคำจำกัดความตามกฎหมายและข้อบังคับและเป็นเรื่องของสภา แต่ขอขอบคุณ ที่นี้การตั้ง
คำถามก็นอกเหนือจากคำอภิปรายที่ในความหมายหรือในคำจำกัดความนั้น ๆ เพราะฉะนั้น
การตั้งคำถามก็ถือว่าให้ถามปัญหาที่ยังคาใจ แต่ว่าเป็นเรื่องสั้น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวพิจารณา
เฉพาะตรงนั้น ส่วนที่ถามท่านสุนทรคมถือว่าเ็นความรู้ที่ได้ประโยชน์ แต่ว่าการพิจารณา
กฎหมายผมจะยึดทางท่านประธานนิพนธ์ะครับ ขอที่ประชุมว่าผมจะยึดตามแนว
ท่านประธานนิพนธ์เป็นหลักนะครับ เพราะว่าข้อบังคับเป็นอย่างนั้น เสิญ์ท่านเลขาธิการ
ดำเนินการต่อครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทนเลขาธิการ
วุฒิสภา) : “มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๘ ไม่มีกรแก้ไข”

ประธานวุฒิสภา : เมื่อที่ประชุมได้พิจารณาเรียงมาตราจบแล้ว

ทั้ง ๘ มาตราของร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินฯ ต่อไป
ผมจะขอให้ที่ประชุมพิจารณาถ้อยคำทั้งร่างเ็นการสรุปอีกครั้งหนึ่งะครับเกี่ยวกับถ้อยคำ
ท่านสมาชิกฯ ท่านใดจะแก้ไขถ้อยคำตามข้างล่าง ข้อ ๑๑๕ เสิญ์ท่านพันตำรวจเอก ไพจิตร
ก่อนครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ ผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีคงคา ในมาตรา ๑ ซึ่งให้เพิ่มมาตรา ๑๕/๑ ข้อความ
มีอยู่ว่า “ผู้ใดสั่งคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษตามมาตรา ๔ หรือมาตรา ๕” และข้อความ
ต่อไปมีว่า “ถ้าและได้กระทำความผิดนั้นซ้ำอีก” ข้อความตรงนี้ผมคิดว่าจะพุ่มเฟือยไป
ผมคิดว่าถ้าตัดคำว่า “และ” ออกจะได้รับความที่กระชับกว่าและความหมายจะเหมือนกันครับ
ผมขอเรียนฝากท่านประธานฯ ไปฝั่งเพื่อนสมาชิกฯ ช่วยกันพิจารณาด้วยครับ

โดยคุณไมตรี สุขุม ๒๕๖๖

๒๕

ว. ๑๘ (ส. นิตินบัญญัติ)

มยุรี ๑๑/๒

ประธานวุฒิสภา : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งกณานุกฤษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เป็นจุดเดียวกันครับ เพียงแต่ว่ามีถ้อยคำที่เป็นถ้อยอธิบายที่ผมคิดว่าต้องอธิบายครับ คือประโยคที่ตรงกันคือคำว่า “ถ้าและ” ถ้าอ่านต่อไปนี่จะเห็นว่าซ้ำความจริง ๆ เช่น อ่านว่า “ถ้าได้กระทำความผิดนั้นซ้ำอีก” หรืออ่านว่า “และได้กระทำความผิดนั้นซ้ำอีก” แสดงว่าทั้ง ๒ กรณีเป็นกรณีเดียวกัน นั่นย่อหมายถึงความซ้ำกันจริง ๆ ผมว่าควรใช้คำใดคำหนึ่งขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านกรรมาธิการ เชิญครับ

นายสุชน ซาลีเทื้อ (ประธานคณะกรรมการ) : เขาออกครับ

ประธานวุฒิสภา : เขาออกนะครับ เขาออกทั้ง ๒ อัน หรือเขา “ถ้า” ออก หรือ “และ” ออกครับ ตกลงเป็นอันว่าเอา “และ” ออก ที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ตกลงในมาตรา ๗ บรรคสอง บรรคที่ ๒ มาตรา ๕ “ถ้าได้กระทำความผิดนั้นซ้ำ” ตัด “และ” ออกนะครับ ต่อไปมีท่านผู้ใดจะแก้ถ้อยคำใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ขอแก้ไข)

ประธานวุฒิสภา : ไม่มีนะครับ ผมถือว่า จาวาระที่ ๒ ครับ

ต่อไปผมจะขอพิจารณาวันที่ ๓ ในวาระที่ ๓ ท่านสมาชิกฯ ครับ

โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมนะครับ ผมจะขอมติว่าถ้าท่านเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมขอให้คงรูป เห็นด้วย ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านใดไม่เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้คงรูป ไม่เห็นด้วย เชิญครับ เชิญท่านสมาชิกฯ ลงคะแนนครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๖ คะแนน)

๒๖

ว. ๑๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

อรสา ๑๒/๑

ประธานวุฒิสภา : ท่านสมาชิกฯ กราบ เห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไขเพิ่มเติมเมื่อสักครู่นี้ครับ ๑๑๗ ท่าน ไม่เห็นด้วย ๖ ท่าน งดออกเสียง ๐ ไม่ลงคะแนน ๐ เป็นอันว่า เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ ที่ประชุมลงมติเรียบร้อยแล้ว เป็นอันจบเรื่อง การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๑ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ผมขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

ท่านสมาชิกฯ ครับ ค่อยไปเป็นเรื่องด่วน เรื่องที่ ๓ ร่างพระราชบัญญัติ น้้าบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน

ของ

คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๑

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวด้วยการเงิน
วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน

๙ ๙ ๙ ๙ ๙ ๙

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณา
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำเนา)

ที่ สว ๐๐๐๙/ (ว ๘๐)

วุฒิสภา

ถนนอุททองใน กทม. ๑๐๓๐๐

๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พร้อมตัวสกรายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ประกอบด้วย

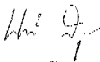
๑. นายกมล ภัยภักดิ์	๒. นายเกษม มาลัยศรี
๓. นายแก้วสรร อติโพธิ	๕. นายจรูญ กิ่งประภากร
๔. นางเตือนใจ ดีเทศน์	๖. นายนิพนธ์ สุทธิเดช
๗. นายนิรัตน์ อยุ่ภักดิ์	๘. นายวิวัฒน์ พันธุ์
๘. พลเอก บัณฑิตย์ มลาขอริศบุญ	๑๐. นายประโกชน์ สภาสุ
๑๑. นายประยุทธ ศรีมีชัย	๑๒. นายณรงค์ เล่งอี
๑๓. นายพนัส ทัศนียานนท์	๑๔. นายพิชัย ข้าเพชร
๑๕. นายมนัส รุ่งเรือง	๑๖. นายวงศ์พันธ์ ณะตะกั่วทุ่ง
๑๗. นายวิชุด พูลลาภ	๑๘. นายวีระพล วัชรประทีป
๑๙. นายสม เตชะศ	๒๐. นายสมบัติ วามิตร
๒๑. นายสมชัย อมแสน	๒๒. นายสามารถ รัตนประทีปพร
๒๓. นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์	๒๔. นายคานาจ เขียรประมุข
๒๕. นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี	

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๕ ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดเกล้าฯ เสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง
(ลงชื่อ) กมล มั่นภักดี
(นายนกมล มั่นภักดี)
ประธานคณะกรรมการวิสามัญ

สำเนาถูกต้อง

(นางนพเก้า สุชนันท์)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม
สำนักกรรมการ ๑

สำนักกรรมการ ๑

โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๐ , ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๒

โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๐

มณฑิชา พิมพ์

นพเก้า/สุวรรณ ทาน

รายงานของคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วุฒิสภา

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๕ ที่ประชุมได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญชั้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๕ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จแล้ว
ปรากฏผล ดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้มีมติเลือกตั้ง

(๑) นายกมล มั่นภักดี	เป็นประธานคณะกรรมการวิสามัญ
(๒) นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่หนึ่ง
(๓) นายมนัส รุ่งเรือง	เป็นรองประธานคณะกรรมการวิสามัญ
คนที่สอง
(๔) นายวงศ์พันธ์ ฒ ตะกั่วทุ่ง	เป็นเลขานุการคณะกรรมการวิสามัญ
(๕) นายนิรัตน์ อัญภักดี	เป็นโฆษกคณะกรรมการวิสามัญ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญได้แต่งตั้ง นางนพเก้า สุชนะนันท์ ผู้อำนวยการ
กลุ่มงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม สำนักกรรมการ ๑ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ทำหน้าที่
เป็นผู้ช่วยเลขานุการตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ ข้อ ๔๒ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ
กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงอุตสาหกรรม

(๑) นายมงคล มั่นพะจิตร	อธิบดีกรมทรัพยากรธรณี
(๒) นายสมเกียรติ ภู่งงษ์ฤทธิ	รองอธิบดีกรมทรัพยากรธรณี
(๓) นายสุนทร จิตรายานนท์	ผู้อำนวยการกองควบคุมกิจการน้ำบาดาล

- (๔) นายเกษม จันทจรรย์พงษ์ ผู้อำนวยการกองน้ำบาดาล
(๕) นายสิทธิโชค ดันดีสุขสันต์ นิติกร ๗ ว.
(๖) นายมนูสรวม เหล่าสกุล นิติกร ๗ ว.

๔. ผู้ซึ่งคณะกรรมการมาธิการเชิญเข้าแจ้งและแสดงความคิดเห็น คือ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
นางสาววาสนา ถวัลย์ไพธิ หัวหน้ากลุ่มกฎหมายทรัพยากรธรรมชาติและ

๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกเสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๖ คน ดังนี้

- (๑) นายจำเอน จิตรธร
(๒) นายสุนทร จันทวินทร์
(๓) นายคิลป์ชัย เศษฐศิลป์
(๔) ร้อยตรี คำนวย ไททานนท์
(๕) นายวิมลภม ตั้งคนานุรักษ์
(๖) นางประทีป อึ้งทรงธรรม

๖. ผลการพิจารณา

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ	ไม่มีการแก้ไข
คำไปวาท	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๒	ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๓	มีการแก้ไข
นายคิลป์ชัย เศษฐศิลป์	ขอแปรญัตติแก้ไขความใน มาตรา ๔ ของมาตรา ๓ ดังนี้

“มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การ
ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค หรือเพื่อเกษตรกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับการเจาะ
น้ำบาดาลและการใช้น้ำบาดาล เว้นแต่ในเขตท้องที่ที่รัฐผู้ผลิตได้ขจัดมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ
ที่มั่นคงไว้ที่ต้นกำเนิดมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพที่ผู้ผลิตที่มีปัญหาวิกฤตการณ์น้ำบาดาลและปัญหาแผ่นดินทรุด

การกำหนดเขตท้องที่ใดให้เป็นเขตท้องที่มีปัญหาวิกฤตการณ์น้ำบาดาลและ
ปัญหาแผ่นดินทรุดตามวรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาวิศวกรรมการ
พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การของรัฐตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามประกาศ
ที่ออกตามมาตรา ๖ และปฏิบัติตามมาตรา ๒๓”

คณะกรรมการไม่เห็นว่า

ผู้แปรญัตติขอสงวน

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์
และนายวัลลภ ตั้งคณาภิรักษ์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๔ ของมาตรา ๓

คณะกรรมการชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๔

นายสีลปีย์ เชษฐศิลป์

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๒)
ของมาตรา ๗ ในมาตรา ๔ ดังนี้

“(๒) ประเภทการใช้น้ำบาดาล หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการเรียกเก็บ
ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้ที่ ~~กำหนด~~ ค่าอนุรักษน้ำบาดาล”

คณะกรรมการไม่เห็นว่า

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๔

นายสีลปีย์ เชษฐศิลป์

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน (๔)
ของมาตรา ๗ ในมาตรา ๔ ดังนี้

“(๔) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้เลขชนิดเก็บที่ ~~มี~~ ~~กำหนด~~
ค่าอนุรักษน้ำบาดาล”

คณะกรรมการไม่เห็นว่า

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๖

นายสีลปีย์ เชษฐศิลป์

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติข้อความใน มาตรา ๖
ออกทั้งหมด

คณะกรรมการไม่เห็นว่า

ผู้แปรญัตติขอสงวน

ร้อยตรี ถ้วนวย ไทษานนท์ และนายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ คณะกรรมการเห็นด้วยและแก้ไขแล้ว	ขอแปรญัตติตัดความใน (๑) ของ มาตรา ๗ จี๊ดวา ในมาตรา ๖ ออก ผู้แปรญัตติพอใจ
ร้อยตรี ถ้วนวย ไทษานนท์ และนายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ คณะกรรมการแก้ไขได้แก้ไขไว้แล้ว	ขอแปรญัตติตัดความ (๓) ของ มาตรา ๗ เบญจ ในมาตรา ๖ ออก ผู้แปรญัตติพอใจ
นางประทีป อึ้งทรงธรรม คณะกรรมการชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็น (๕) ของมาตรา ๗ เบญจ ในมาตรา ๖ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๗ นายศิลาปีย์ เซษฐศิลป์	ไม่มีการแก้ไข ขอแปรญัตติแก้ไขความใน มาตรา ๒๕/๑ ของมาตรา ๗ ดังนี้
“มาตรา ๒๕/๑ ผู้รับใบอนุญาตให้นำบาดาลตั้งชำระค่าใช้สอยปกติ ต่อ คำอนุรักษ์นำบาดาลตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง” คณะกรรมการไม่เห็นด้วย	ผู้แปรญัตติขอสงวน
นายจำเริญ จิตรธร คณะกรรมการชี้แจงแล้ว	ขอแปรญัตติแก้ไข “มาตรา ๒๕/๑” เป็น “มาตรา ๒๕ ทั่วไป” ของมาตรา ๗ ผู้แปรญัตติพอใจ
มาตรา ๘ นายสุนทร จินตอรินทร์ คณะกรรมการไม่เห็นด้วย	มีการแก้ไข ขอแปรญัตติให้ตัดความใน มาตรา ๘ ออกทั้งหมด ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสกลชัย เชนจุสกลปี

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๔๕ ของมาตรา ๘ ดังนี้

“มาตรา ๔๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร และ

ในต่างประเทศซึ่งเขตท้องถื่นตามความจำเป็น

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร

จำนวนสามคน จากผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมาย ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานกฤษฎีกา
สูงสุดและผู้แทนสภาวิศวกรตามพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๕๒ และในเขตท้องถื่นตามวรรคหนึ่ง
จำนวนคณะละสามคน จากผู้ว่าราชการจังหวัด ผู้แทนสำนักงานกฤษฎีกาจังหวัด และผู้แทนองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้วอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้
การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ให้เป็นไปตาม
ประกาศที่รัฐมนตรีกำหนด”

คณะกรรมการพิจารณาไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจำเริญ จิตรอร

ขอแปรญัตติเพิ่มความเป็นบรรณคดี
ในมาตรา ๔๕ ของมาตรา ๘

คณะกรรมการพิจารณาแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

มาตรา ๙

มีการแก้ไข

นายสุนทร จินดาอินทร์

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๔๕ ของมาตรา ๙ ดังนี้

“มาตรา ๔๕ ให้ผู้ที่ขอยกเลิกความข้อไปซึ่งมีขึ้นในมาตรา ๕๕/๖๔๕ แห่งพระราช
บัญญัติบำนาญ พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๕/๖๔๕ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ นับแต่ความผิดตาม

มาตรา ๓๖ ทวิ เฉพาะกรณีฝ่าฝืนประกาศตามมาตรา ๕ วรรคสอง ให้ตั้งคณะกรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงที่สหภาพ
พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้องและผู้นั้นยินยอมให้
เปรียบเทียบ และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามที่เปรียบเทียบภาคในสามสิบวันนับแต่วันที่มีการ
เปรียบเทียบ ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่ผู้พิพากษาชั้นต้นพิพากษาจำคุกผู้ต้องหาแล้วแต่ยังไม่ถึงกำหนดวันนัดฟังคำพิพากษา

ให้ถือว่าผู้ต้องหาพ้นโทษแล้ว เว้นแต่ผู้ต้องหาจะขอประกันตัวไว้ก่อนให้แต่คดีของกรรมการชี้แจงข้อเท็จจริงที่สหภาพ
พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้พิพากษาชั้นต้นพิพากษาจำคุกผู้ต้องหาแล้วแต่ยังไม่ถึงกำหนดวันนัดฟังคำพิพากษา

ในกรณีที่มีการยึดหรือยกยึดของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ตามพระราชบัญญัติผู้มีส่วนเกี่ยวข้องตามวรรคหนึ่ง จะเปรียบเทียบได้ต่อเมื่อผู้กระทำความผิด ยินยอมให้ของกลางที่ยึดหรือยกยึดตกเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญา และให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาหรือ เจ้าหน้าที่เป็นรายได้ของแผ่นดินต่อไป”

คณะกรรมการอำนวยการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายสกลีชัย เสงฆะศิลป์

ขอแปรญัตติให้ตัดความใน
วรรคสาม ในมาตรา ๕๕/๑
ของมาตรา ๙ ออกทั้งหมด ดังนี้

“ในกรณีที่มีการยึดหรือยกยึดของกลางที่เกี่ยวข้องกับคดีที่
คดีที่พระราชบัญญัติผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง/ที่ขอคืนทรัพย์สิน
คดีที่ขอคืนทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ขอคืนทรัพย์สิน
คดีที่ขอคืนทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ขอคืนทรัพย์สิน
คดีที่ขอคืนทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ขอคืนทรัพย์สิน
คดีที่ขอคืนทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับคดีที่ขอคืนทรัพย์สิน

คณะกรรมการอำนวยการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายจำเริญ จิตรธรรม

ขอแปรญัตติแก้ไข
“มาตรา ๕๕/๑” เป็น
“มาตรา ๕๕ ทวิ” ของมาตรา ๙

คณะกรรมการอำนวยการชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม

ขอแปรญัตติแก้ไขความใน
มาตรา ๕๕/๑ ของมาตรา ๙

คณะกรรมการอำนวยการชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

ร้อยตรี อำนวย ไชยานนท์
และนายวิมลภัก ติงคณานุกันท์

ขอแปรญัตติเพิ่มความใน
มาตรา ๑๐

คณะกรรมการอำนวยการชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

๖. ข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ

คณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..)

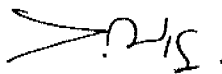
พ.ศ. แล้ว เห็นควรตั้งข้อสังเกต ดังนี้

(๑) ปัจจุบันสภาพปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อม อันเนื่องมาจากกิจกรรมในการใช้น้ำบาดาลที่เกินศักยภาพ ซึ่งการแก้ไขปัญหาคูณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องวิกฤตการณ์น้ำบาดาลไม่อาจบรรลุผลได้โดยการบังคับใช้มาตรการตามพระราชบัญญัตินี้เพียงประการเดียว รัฐบาลควรแก้ไขปัญหาคูณภาพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาจากการฝังกลบมูลฝอยที่ไม่ถูกวิธี เป็นผลให้มีการแพร่กระจายของสารอันตรายเข้าสู่แหล่งน้ำบาดาล ทำให้น้ำบาดาลมีอันตรายต่อการอุปโภคบริโภค รัฐบาลจึงควรมีมาตรการในด้านการกำจัดขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพต่อไป

(๒) เนื่องจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๖ บัญญัติให้ชุมชนมีสิทธิใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน และถาวร รวมทั้งให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาและได้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ โดยที่น้ำบาดาลเป็นทรัพยากรธรรมชาติประเภทหนึ่ง แต่ตามพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ และร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. นี้ ซึ่งไม่มีบทบัญญัติให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาและได้ประโยชน์จากน้ำบาดาล แต่เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไม่ได้แก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ว่าด้วยเรื่อง “คณะกรรมการน้ำบาดาล” คณะกรรมการวิสามัญฯ จึงไม่อาจก้าวล่วงไปแก้กฎหมายในมาตราดังกล่าวได้ ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน จึงควรกำหนดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบำรุงรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ คือน้ำบาดาลอย่างยั่งยืนและถาวรต่อไป

หากที่ประชุมวุฒิสภาเห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญ ขอให้ส่งข้อสังเกตดังกล่าวไปยังรัฐบาลเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการต่อไป

๗. คณะกรรมการวิสามัญได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างที่แก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อมกับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง)

เลขาธิการคณะกรรมการวิสามัญ

ร่าง
พระราชบัญญัติ
น้ำบาดาล (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยน้ำบาดาล

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพ

ของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๓๑ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..)"

พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศใน

ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๓๐

และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๗ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กระทรวง พวง กรม หรือองค์การ
ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค หรือเพื่อเกษตรกรรมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
การเจาะน้ำบาดาลและการใช้น้ำบาดาล เว้นแต่ในเขตท้องที่ที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
ประกาศกำหนดให้ตั้งมีปฏิทินเป็นเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาลที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้
เขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล ต้องเป็นเขตท้องที่ที่มีภาวะสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในปริมาณ
ที่มากเกินกว่าปริมาณน้ำที่ไหลลงสู่ชั้นน้ำบาดาล ทำให้เกิดผลกระทบตลิ่งแฉะลุ่ม การทรุดตัวของ
แผ่นดิน ภาวะแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล ตลอดจนทำให้ระดับน้ำในชั้นน้ำบาดาลลดลง
กระทรวง พวง กรม หรือองค์การของรัฐตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามประกาศ
ที่ออกตามมาตรา ๖ และปฏิบัติตามมาตรา ๑๗"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความใน (๒) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล
พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้
ความต่อไปนี้เป็น

"(๒) ประมวลการใช้น้ำบาดาล หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บ ดดยผ่อนหรือยกเว้นค่า
หรือยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาลแก่ผู้พิศัยที่พิศัย

(๗/๑) หลักเกณฑ์วิธีกรและเงื่อนไขในการเรียกเก็บ ดดยผ่อนหรือยกเว้นค่าอนุรักษ
วิฤตการณ์น้ำบาดาล

(๗/๒) หลักเกณฑ์ วิธีกรและเงื่อนไขในการเรียกเก็บ ดดยผ่อนหรือยกเว้นค่าอนุรักษ
น้ำบาดาล"

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๔) ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล
พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

"(๔) หลักเกณฑ์ วิธีกร และเงื่อนไขการให้เอกชนจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาลและ
ค่าอนุรักษน้ำบาดาล

ลดยในกรกระทำถึงกรตาม (๔) ใช้เป็นสิทธิพระด้น"

มาตรา ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗ จัดว่า มาตรา ๗ ฉบับ มาตรา ๗ อ มาตรา ๗ สัตต และมาตรา ๗ อธิรัฐ แห่งพระราชบัญญัติฉบับบาล พ.ศ. ๒๕๖๖

"มาตรา ๗ จัดว่า ให้จัดตั้งกองทุนพัฒนาสถาบันบาลขึ้นในกรมทรัพย์สินทางปัญญา
ให้เรียกชื่อย่อว่า "กพน." โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการศึกษา วิจัย พัฒนา
และอนุรักษ์แหล่งสถาบันบาลและสิ่งแวดล้อม

กพน. ประกอบด้วยทรัพย์สิน ดังต่อไปนี้

(๑) เงินทุนที่รัฐที่รัฐบาลจัดสรรให้

(๒) เงินที่โอนมาจากเงินหมุนเวียนสถาบันบาล

(๓) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าใช้สถาบันบาลตามมาตรา ๗ (๒) ที่นำส่งเข้ากองทุน

ตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงแต่ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินดังกล่าว

(๔) เงินที่ได้จากการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์สถาบันบาลตามมาตรา ๗ (๒)

(๕) เงินทรัพย์สินอื่นที่รับได้จากภาคเอกชนทั้งภายในและภายนอกประเทศ

รัฐบาลต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ

(๖) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่ได้จากการบริจาค

(๗) ดอกผลและผลประโยชน์อื่นใดที่เกิดจากกองทุน

(๘) เงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็นเพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์

ประสงค์ของกองทุนในกรณีทรัพย์สินของกองทุนมิใช่เพียงพ

(๙) เงินอื่น ๆ ที่ได้รับมาเพื่อดำเนินการกองทุนนี้

ทรัพย์สินของ กพน. ตามวรรคสองให้นำส่งเข้าบัญชี กพน. โดยไม่ต้องนำส่งคลัง
เป็นรายได้แผ่นดิน

การบริหาร การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การจัดหาผลประโยชน์ การจัดการ
และการจำหน่ายทรัพย์สิน และการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายเงินของ กพน. ให้เป็นไป
ตามประกาศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง ทั้งนี้ ให้กระทรวงการคลัง
พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับประกาศ หากพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายใน
กำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าได้ให้ความเห็นชอบแล้ว"

มาตรา ๗ อนุมัติ ให้ กพท. จัดทำงบดุล งบการเงิน และบัญชีทำการ ส่งผู้ตรวจบัญชี
ภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชี

ในทุกรอบปี ให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชี และประเมินผล
การใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินของ กพท. โดยให้แสดงความคิดเห็นเป็นข้อวิเคราะห้ว่าการใช้จ่ายดังกล่าว
เป็นไปตามวัตถุประสงค์และได้ผลตามเป้าหมายเพียงใด และเมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
ได้ตรวจสอบรับรองงบการเงินแล้วให้ส่งงบการเงินให้กระทรวงการคลังทราบ และทำบันทึกรายงานผล
เสนอคณะรัฐมนตรีและประกาศในราชกิจจานุเบกษา"

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติข้าราชการ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ และให้ใช้ความ
ต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๒๕/๑ ผู้รับใบอนุญาตให้นำศาลต้องชำระค่าใช้น้ำบาดาลและ
ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง"

มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการ
พ.ศ. ๒๕๒๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๔๕ ให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีในเขตกรุงเทพมหานคร
และในส่วนภูมิภาคตามความจำเป็น

ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีจากผู้ทรงคุณวุฒิต่างกฎหมาย
จำนวนคณะละสามคน โดยมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี เมื่อพ้นจากตำแหน่งแล้ว
อาจได้รับแต่งตั้งอีกได้

การประชุม และวิธีพิจารณาของคณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ให้เป็นไปตามประกาศ
ที่รัฐมนตรีกำหนด

ในวาระปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเป็น
เจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา"

มาตรา ๕ ให้เพิ่มวรรคต่อไปนี้เป็นมาตรา ๖๕/๗ แห่งพระราชบัญญัติ
นี้ว่า มาตรา ๕๕๘๘

มาตรา ๕๖/๗ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตาม
มาตรา ๓๖ พ.วิ. เฉพาะกรณีที่เป็นประกาศตามมาตรา ๕ วรรคสอง ใช้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
คดีที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ ถ้าเห็นว่าผู้ต้องหาไม่ควรถูกฟ้องร้อง และเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับ
ตามที่เปรียบเทียบแล้วในสามวันนับแต่วันที่มีการเปรียบเทียบ ให้ถือว่า คดีเลิกอำนาจประมวล
กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ในกรณีที่พนักงานสอบสวนพบว่าผู้ใดกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง และผู้นี้
ยังยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้แก่คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนพิจารณา
เจ็ดวันนับแต่วันที่ยูเอ็นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

ในกรณีที่มีการไต่สวนราคาที่ดินของกลางที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามวรรคหนึ่ง จะไม่รับแทนได้ต่อเมื่อผู้กระทำความผิด
ทำตกลงไต่สวนกลางที่ยืดหรืออาจยืดตกเป็นของกรมทรัพย์สินทางปัญญาน้ำบาดาล และให้กรมทรัพย์สินทาง
ปัญญาน้ำบาดาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐได้ตกลงผ่านคืนต่อไป"

๒๓

ว. ๑๙ (ศ. นิติบัญญัติ)

อรสา ๑๒/๒

ประธานวุฒิสภา : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เกินร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน ซึ่งวุฒิสภาเราพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน แต่ก็ได้ขยายเวลาไปแล้ว ๓๐ วัน ซึ่งจะครบกำหนดในวันพฤหัสบดีหน้าที ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๕ ขณะนี้เหลือเวลาอีก ๑ วัน ขอเชิญคณะกรรมการน้ำบาดาลเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานวุฒิสภา : คณะกรรมการน้ำบาดาลได้ขออนุญาตผู้ที่มีรายชื่อที่จะมาชี้แจงจำนวน ๔ ท่าน คือ

๑. นายเกษม จันทจรูญพงษ์
๒. นายสุเมธ จิตรยานนท์
๓. นายสิทธิโชค ดันดีสุขสันต์ และ
๔. นางสาววาสนา ถวัลย์โพธิ์

เข้าชี้แจงร่างพระราชบัญญัตินี้คือที่ประชุมวุฒิสภา ซึ่งกระผมเห็นว่ามีความจำเป็นที่จะอนุญาตให้ตามข้อบังคับ ข้อ ๖๐ จึงขออนุมัติที่ประชุมนะครับ เชิญกรรมการเข้าประจำที่ครับ แล้วก็ขอเชิญท่านประเกียรติครับ

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม ประเกียรติ นาสีมา ก่อนที่คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง พ.ร.บ. น้ำบาดาล จะขึ้นไปพร้อมกัน ผมขอหารือท่านประธานฯ นิดหนึ่ง กรณีการลงมติเมื่อสักครูนี้นะครับ คือเราลงมติวาระที่ ๒ คือเราแก้ไขเปลี่ยนแปลงเสร็จแล้ว แล้วก็มีการจะลงมติในวาระที่ ๓ ก็มี การแก้ไขถ้อยคำ คือ ท่านประธานฯ ได้ถามสภาว่า ถ้อยคำนี้จะแก้ เห็นด้วยหรือไม่ ก็เห็นด้วย ก็คือ ให้แก้ไข แต่ที่นี้ตรงนี้เสร็จไป ปัญหาต่อไปคือ วาระที่ ๓ เราจะรับร่างนี้หรือไม่ก็ต้องลงหรือเปล่าครับ

ประธานวุฒิสภา : ผมขอมติแล้วนี้รับวาระ ๓

นายประเกียรติ นาสีมา (ร้อยเอ็ด) : คือหมายความว่า การลงมติในการแก้ไขถ้อยคำไปพร้อม ๆ กับลงมติในวาระ ๓ ไข่มุขครับ คือถ้าชัดเจนอย่างนี้ผมก็ไม่ติดใจอะไรครับ

๒๘

ว. ๑๕ (ส. นิตยบัญญัติ)

อรสา ๑๓/๓

ประธานวุฒิสภา : พร้อมกัน คืออย่างนี้ครับ ในถ้อยคำที่ตัดคำว่า “และ” ก็ถือว่าเป็นมติของวุฒิสภาไปแล้วในการแก้ถ้อยคำก่อนจบวาระ ๒ ถูกไหมครับ เมื่อจบวาระ ๒ เราก็มาพิจารณาวาระ ๓ แล้วพิจารณาวาระ ๓ เราก็เอากำว่า “และ” ที่เราแก้ไขมาพิจารณาด้วย แล้วก็ลงมติ แล้วก็เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ถือว่าเป็นมติที่ประชุม เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ กราบขออภัย บังเอิญเร่งรีบไปนิดหนึ่ง ในมาตรา ๒ ตกไปคำหนึ่งครับ ท่านประธานฯ คำท้าย ๆ ที่เขียนว่า “พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้น” หายคำว่า “ไป” นะครับ ผมไม่รู้จะทำอย่างไร ท่านประธานฯ ครับ ต้องกราบขออภัยจริง ๆ ของผมไม่มีคำว่า “ไป” ครับ

ประธานวุฒิสภา : มี “ เป็นต้นไป” ครับ ขอเชิญท่านสุชนดูในร่าง

นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์ (กรุงเทพมหานคร) : ถ้ามีผมก็ไม่คิดใจครับ ไม่มีครับ ท่านประธานฯ ดูซิครับ ไม่มี

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวให้เจ้าหน้าที่แก้ไขไปตามนั้นนะครับ ขอมูลอาจารย์วัลลภครับ เมื่อกรรมาธิการพร้อม เชิญกรรมาธิการแถลงครับ

๒๘

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ที่รอรรม ๑๓/๑

นายกมล มั่นภักดี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายกมล มั่นภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชุมพร
ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอเสนอผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล
ซึ่งผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการแล้วดังต่อไปนี้

ตามที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เป็นพิเศษ
วันจันทร์ที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..)
พ.ศ. ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณาและตั้งคณะกรรมการ
วิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการแปรญัตติภายใน ๑ วัน ซึ่งเมื่อครบกำหนด
การแปรญัตติแล้วปรากฏว่าไม่มีสมาชิก เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๖ ท่าน ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วัน ค่ะมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติ
ให้ขยายเวลาการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน
ตามมาตรา ๑๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา
พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๒๔

บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการเสร็จแล้วดังปรากฏในรายงานของ
คณะกรรมการที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมวุฒิสภา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่ประชุมคณะกรรมการได้มี
มติให้มีการแก้ไข ๖ มาตรา คือ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗
มาตรา ๘ และมาตรา ๙ หรือข้อสังเกตของคณะกรรมการ โดยคณะกรรมการได้
แก้ไขเพิ่มเติมใน ๒ ประเด็นสำคัญในบทบัญญัติเกี่ยวกับเขตวิถุกุดการพ่นน้ำบาดาล และ
เขตอนุรักษ์น้ำบาดาล เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในส่วนที่
เกี่ยวข้องกับกองทุนน้ำบาดาล คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมให้มีการทำแผนแม่บท
เพื่อการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาลและสิ่งแวดล้อมเพื่อให้ร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงขอกราบเรียนเสนอร่างพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
ต่อที่ประชุมวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านวงศ์พันธ์ก่อนครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง ในฐานะที่เป็นเลขานุการของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ครับ ผมอยากจะกราบเรียนกับท่านประธานฯ และท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติทุกท่านว่า ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้มีบางส่วนที่ได้พิมพ์คัดผิดพลาดไปข้างนั้นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ มีการผิดพลาดในเรื่องที่เกี่ยวกับวิธีการร่างกฎหมายอยู่ ๑ ตอน ผมอยากจะกราบเรียนอย่างนี้ว่าในตัวร่าง อยากจะกราบเรียนให้เกิดซ้ำ ๆ ในตัวร่างหน้าที่ ๒ ในประเด็นเรื่องตกเต็มนะครับ ประเด็นหน้าที่ ๒ ในมาตรา ๔ วรรคสอง ที่เพิ่มเติมไปครับว่า “เขตกักตุนน้ำบาดาล” นั้นพูดไปเรื่อย ๆ นะครับ จนบรรทัดที่ ๓ เขียนว่า “การแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ น้ำบาดาล” ผมย้ำอีกทีนะครับ “การแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ น้ำบาดาล” ตกคำว่า “ชั้น” ความที่ถูกต้องเป็นว่า “การแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้น น้ำบาดาล” ตอนที่ ๑ นะครับ ตอนที่ ๒ ของในหน้าเดียวกันในมาตรา ๔ ของเดิมนะครับ มาตรา ๔ เป็นมาตราที่เกี่ยวกับการยกเลิกความในมาตรา ๒ ของมาตรา ๖ ขอเพิ่มใน (๒) ถัดจาก (๒) ผมพูดซ้ำ ๆ นะครับ (๒) ต่อมานะครับว่า เป็นเพิ่ม มาตรา ๔/๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๒/๑) และ (๒/๒) ของมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๕๓๕ ไม่ทราบว่าจะจดกันหรือไม่แล้วครับ แล้วอีกตอนหนึ่ง

ประธานวุฒิสภา : ท่านอาจจะยังไม่ทันนะครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมาธิการ) : คือพิมพ์มายังไม่ทันครับ

ประธานวุฒิสภา : เดี่ยวจะให้เจ้าหน้าที่พิมพ์คำแก้ของท่านวงศ์พันธ์

แล้วแจกสมาชิกฯ ทุกท่านดีกว่า

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมาธิการ) : ตรงนี้ผมจะขออ่านนิดเดียว

ประธานวุฒิสภา : ท่านพบทวนไปด้วยนะครับ แล้วเดี๋ยวจะเพิ่มเติมด้วยการแจกใบแก่นะครับ เชิญครับ

นายวงศ์พันธ์ ณ ตะกั่วทุ่ง (กรรมาธิการ) : อีกนิดเดียวครับ ในหน้า ๓ (๔) ของมาตรา ๑ จัดว่า แก้คำผิดจากมาตรา ๑ (๒) เป็นมาตรา ๑ (๒/๑) แล้วก็ในหน้า ๔ (๕) วรรคสอง แก้คำผิดจาก (๒/๑) เป็น (๑/๑) แล้วก็ในมาตรา ๑ สักค เช่นเดียวกัน แก้คำผิดจาก (๒/๑) เป็น (๑/๑) ส่วนอื่นคงเดิมครับ ขอบพระคุณครับ

ประธานวุฒิสภา : ขอบคุณท่านวงศ์พันธ์นะครับ อาจจะตามกันไม่ทันหรือว่าสับสนหน่อย แต่ไม่เกี่วไรนะครับ เดี่ยวจะให้เจ้าหน้าที่พิมพ์คำแก้ของท่านวงศ์พันธ์เพื่อจะได้เหมือนกันหมด เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายมนตรี รูปสุวรรณ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัตินี้มาศาล (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และมาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ประธานวุฒิสภา : สำหรับมาตรา ๓ มีการแก้ไขโดยกรรมาธิการนะครับ และก็มีผู้ขอสงวน คือท่านคิดป้ชยขอแก้ไข (๒) (๓) เชิญท่านคิดป้ชยครับ

นายคิดป้ชย เหมฐศิลป์ (อุทัยธานี) : ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ การแปรญัตติในร่างพระราชบัญญัตินี้มาศาลนี้ ทั้งหมดนี้มีพื้นฐานมาจากว่าน้ำนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับสิ่งที่มีชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ชาติ จำเป็นต้องใช้

๓๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภavana ๑๔/๒

ไม่ว่าจะเป็นน้ำบาดาล น้ำเหนือบาดาล หรือน้ำฝนทั่วไป อันนี้เป็นพื้นฐานในการแปรธาตุติ
ว่าในเมื่อน้ำมีความสำคัญอย่างนี้ ฉะนั้นการใช้น้ำไม่จำเป็นต้องมีค่าใช้จ่าย ไม่จำเป็น
ถ้าจะคิดค่าใช้จ่ายทำไมไม่คิดการรอน้ำฝนด้วย การเก็บน้ำทำด้วย การเก็บน้ำคลองด้วย ----

๑๕/๑

๓๓

ว. ๑๘ (ส. นิตินัยบัญญัติ)

จิตติมา ๑๕/๑

เพราะฉะนั้นก็จึงขอเสนอการแปรญัตติในหลักการที่ว่าน้ำจะไม่มีค่าใช้จ่ายในการใช้น้ำ
สำหรับการแปรญัตติในมาตรา ๓ ได้ตัดคำว่า “รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการ
ประกาศกำหนดให้ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้” ตัดทิ้งออก ผมอยากจะทำความเข้าใจ
กับท่านประธานฯ ก่อนครับว่า รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการแปลว่าอะไร
คณะกรรมการในที่นี้ หมายถึงคณะกรรมการควบคุมน้ำบาดาล ขออนุญาตท่านประธานฯ
ครับ คณะกรรมการน้ำบาดาลนั้นประกอบด้วย อธิบดีกรมทรัพยากร อธิบดีกรมโยธาธิการ
อธิบดีกรมชลประทาน อธิบดีกรมอนามัย ผู้ว่าการการประปานครหลวง ซึ่งล้วนแต่เป็น
ฝ่ายบริหารทั้งสิ้น ไม่ใช่ข้าราชการ เมื่อเอาฝ่ายบริหารมาแนะนำ รัฐมนตรีซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร
ด้วยกันทั้งสิ้นก็เลยไม่เห็นด้วยจำเป็นต้องตัดทิ้งออก เมื่อตัดทิ้งออกไปแล้วก็เพิ่มข้อความเพื่อ
ให้สอดคล้องกับหลักการและเหตุผลของกฎหมายดังกล่าว โดยผมหมายความว่า เว้นแต่
ในเขตท้องที่ที่มีปัญหาวิกฤตการณ์น้ำบาดาลและปัญหาแผ่นดินทรุด อันนี้เป็นการเดิมเข้าไป
ให้มีความชัดเจนเลยว่า ถ้ามีปัญหาอันนี้จะไม่ใช่บังคับแก่กระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ ตามที่
กล่าวข้างต้น มีความชัดเจนไปในตัว ไม่ต้องไปแปลความอีกแล้วครับท่าน อันนี้ก็อยากจะทำ
ความเข้าใจในมาตรา ๓ ในวรรคแรก ไม่ทราบว่าจะท่านประธานฯ ให้ผมดำเนินการต่อไป
ในวรรคสองหรือเปล่าครับ

ประธานวุฒิสภา : ท่านสกลไปช่วยครับ เพราะไม่มีใครสงวน เจริญท่านเลยครับ

นายสกลไปช่วย เชนฐีสีลาปี (อุทัยธานี) : สำหรับในวรรคต่อไป “การกำหนด

ท้องที่ใดให้เป็นเขตท้องที่ที่มีปัญหาวิกฤตการณ์น้ำบาดาลและปัญหาแผ่นดินทรุดตาม

วรรคหนึ่ง ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาวิศวกรตามพระราชบัญญัติวิศวกร

พ.ศ. ๒๕๕๒ มีอำนาจกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา” ความเดิมกฎหมายดังกล่าว

นี้ออกเมื่อปี ๒๕๒๐ ตอนนั้นสภาวิศวกรยังไม่เกิดขึ้น สภาวิศวกรเกิดขึ้นเมื่อปี ๒๕๔๒

ถอนออกกฎหมายในเวลาดังกล่าว ผมมีความคิดว่าคงไม่เอามาใช้ให้เป็นประโยชน์ ซึ่งนานา

อารยประเทศเขามองอุตสาหกรรมวิชาชีพ คำว่า “สภาวิศวกร” ก็คล้าย ๆ กับแพทยสภาแบบนี้

เหมือนกัน คุณเลววิศวกรทั่วประเทศ ทุกสาขาอาชีพดูแลหมด นอกถ่วงนอกแวงไม่ได้ มีการ

คำนวณ โดยวิศวกร ผมก็เลยแปรญัตติให้เข้ากับเหตุการณ์ในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยดึง

๓๔

ว. ๑๕ (พ. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๑๕/๒

เอกสารวิสวกรเข้ามาเกี่ยวข้องกับข้อคดีที่ได้แปรญัตติมาทั้งหมดนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ
ครับ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธานฯ กระผม นิรัตน์
อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ในฐานะเป็นกรรมการวิสามัญ ผมขอเรียนต่อ
ท่านศิลปชัย กรณีที่ท่านขอแปรญัตติมาในวาระแรก ในเรื่องของการมีปัญหาน้ำบาดาล
และปัญหาแผ่นดินทรุด และในวาระสอง การที่จะกำหนดเขตพื้นที่วิกฤตการณ์น้ำบาดาล
โดยให้สภาวิสวกร ทางคณะกรรมการก็ขอกราบขอบพระคุณท่านที่ได้ตั้งข้อสังเกตมา
และขณะเดียวกันในการประชุมของเรา เราก็ได้มีการแก้ไขเพื่อให้สอดคล้องกับที่
ท่านขอแปรญัตติมา ถ้าท่านไปดูในการแก้ไข ในมาตรา ๑ ซึ่งทางคณะกรรมการ
ได้แก้ไข เราพยายาม คือ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีหลักเกณฑ์อยู่ ๒ เรื่อง

เรื่องแรกก็คือว่า การที่จะตั้งกองทุนน้ำบาดาลขึ้นมา

เรื่องที่ ๒ ก็คือการที่จะกำหนดเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล เพื่อที่ต่อเมื่อไป

เก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล ในที่ประชุมก็มีกรอกรกันว่า การที่จะ ไปให้คณะกรรมการ ไปออกคำจำกัดความของเขตวิกฤตการณ์ก็พอ ให้อำนาจเขาไปโดยไม่มีหลักเกณฑ์นั้น เราก็เลย เติบโตตามที่ท่านขอแปรฯ มาก็คือว่า ไปเขียนคำจำกัดความของคำว่า เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล ขึ้นมาตามทีเพิ่มขึ้นมาในวรรคสองก็คือว่า “เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล ต้องเป็นเขตท้องที่ที่มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในปริมาณที่มากเกินกว่าปริมาณน้ำที่ไหลลงสู่ชั้นน้ำบาดาล ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การทรุดตัวของแผ่นดิน การแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ ชั้นน้ำบาดาล ตลอดจนทำให้ชั้นน้ำบาดาลลดลง” ซึ่งนอกจากจะมีตามที่ท่านขอแปรญัตติ มาแล้วนะครับ เรายังได้คำนึงถึงในเรื่องของสิ่งแวดล้อมนะครับ ในเรื่องของผลกระทบ ที่จะตามมาจะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านขอแปรญัตติมาว่า การที่จะกำหนดเขตนั้นให้เป็น ของสภาวิศวกรรมนั้นทางคณะกรรมการก็ได้ยื่นไปดูใน พ.ร.บ. น้ำบาดาล ฉบับ ปี ๒๕๒๐ ไปดูว่าคณะกรรมการที่จะเป็นผู้กำหนดในเรื่องเขตวิกฤตการณ์นี้มีประกอบ ไปด้วยใครบ้างนะครับ ในคณะกรรมการตามมาตรา ๕ ที่มีอยู่เดิม ก็มีที่เป็นวิศวกร อยู่แล้ว สมว่าอย่างน้อยไม่ต่ำกว่า ๗ ท่านก็คือ ๑. อธิบดีกรมโยธาฯ ๒. อธิบดีกรมชลประทาน ๓. ผู้ว่าการการประปานครหลวง ซึ่งเข้าใจว่าเป็นวิศวกร และเลขานุการ ณ ที่นี้ ก็คือจะเป็นเลขานุการของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล เป็น ๔ ส่วนผู้ทรงคุณวุฒิอีก ๓ ท่านที่จะมาจากผู้มีความรู้เกี่ยวกับน้ำบาดาล ซึ่งก็ต้องวิศวกร ในคณะกรรมการก็ได้ พิจารณาแล้วว่า ก็ได้เป็นการครอบคลุมในสิ่งที่ท่านขอแปรฯ มา ก็เลยยืนยัน ที่จะให้ ให้เป็นคณะกรรมการน้ำบาดาลคณะเดิม ก็ขอเรียนชี้แจงว่า ถึงที่ท่านขอแปรฯ มา เราได้นำไปพิจารณา และได้มีการแก้ไขปรับปรุงและครอบคลุม แล้วได้ประโยชน์สูงสุด ของคุณครับท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านศิลปชัยก่อนครับ

นายศิลปชัย เรษฐศิลป์ (อุทัยธานี) : ขอบคุณท่านประธานฯ อีกครั้งหนึ่ง หมออยากจะทำความเข้าใจกับคณะกรรมการครับว่า ฝ่ายบริหารคือ ยกตัวอย่างครับ

๓๖

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สุชาติ ๑๖/๒

อธิบดีกรมโยธาธิการไม่ใช่วิศวกรนะครับ อย่างหลงประเด็น ไม่ใช่ บางครั้งก็ใช่ อีกหลายครั้ง
ไม่ใช่ อธิบดีกรมอนามัยก็ไม่ใช่ อธิบดีกรมทรัพยากรธรณีก็ไม่ใช่วิศวกรนะครับบางครั้ง
ไม่ใช่ บางครั้งเป็นนักธรณีวิทยา บางครั้งเป็นวิศวกรเครื่องกล แล้วแต่กระแส อันนี้คือ
ข้อเท็จจริง เพราะไม่มีกฎหมายผูกมัดเลยครับว่า อันนี้ต้องเป็นวิศวกร ยกตัวอย่างครับ
ข้อเท็จจริงอธิบดีกรมโยธาฯ ตอนนี้ขออนุญาตไม่ใช่วิศวกร ตอนนี้ท่านไปเดิน
ปลัดกระทรวงฯ ไซ้ไหมครับ ก็ไม่ใช่ ฉะนั้นการที่สมระบุไปว่า ต้องให้สภาวิศวกรนั้น
แน่นแฟ้น เป็นอย่างอื่นไม่ได้ ตัวแปลภาษาไม่ได้ มาอาศัยชื่อตำแหน่งทางช่าง แต่ตัวเอง
ไม่ใช่ช่าง ไม่ได้ ก็เลยระบุไปให้ชัดเจนไป อันนี้คือประเด็นที่ ๑

ส่วนประเด็นที่ ๒ ฟังดูแล้วโดยไม่คิดก็อาจจะกล้อยตามได้ ได้ไปขยายความว่าเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลนั้นหมายความต้องมีการสูบน้ำขึ้นมาใช้มากกว่าปริมาณน้ำที่ไหลลงสู่ชั้นน้ำบาดาล ใครเป็นคนสู้ ใครเป็นคนบอกรใครเป็นคนคำนวณ ไม่มีใคร ไม่มีสถาบันใดที่จะมารองรับที่ท่านเขียนไปนี้ไม่มี ผมก็เลยบอกว่าต้องให้สภาวิศวกรเขาเป็นคนกำหนด เป็นสภาวิชาชีพ มีการคำนวณว่าเวลานี้ ณ จุดนี้เกิดวิกฤติแล้วนะ มีการคำนวณว่าดึงน้ำขึ้นมาใช้เท่าไร ก็คิวคิวเมตรต่อวินาที น้ำซึมลงไปไปถึงชั้นน้ำบาดาลนั้นก็คิวคิวเมตรต่อวินาที ทุกอย่างเป็นคณิตศาสตร์ครับ ท่านประธานฯ เป็นคณิตศาสตร์สามารถคำนวณได้ บอกได้ บอกผิดบอกถูกได้ การที่ท่านกรรมาธิการได้แก้ไขก็ดีครับ แต่ยังไม่ถึงที่สุดก็ถูกบ้างแต่ไม่ถูกที่สุด ผมมีความมั่นใจว่าถ้าในแนวของผมนั้นจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติไม่ต้องแก้กันหลายครั้ง ขอขอบคุณท่านประธานฯ

ประธานวุฒิสภา : เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (นาน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ในร่างของผมที่อยู่ในมือผม ผมทำความเข้าใจท่านประธานฯ นิดหนึ่ง เมื่อสักครู่นี้ทราบกรรมาธิการแก้ไข เพราะในนี้เขียนเป็นมาตรา ๔ อยู่ เป็นมาตรา ๓ ถูกต้องไหมครับ ถูกต้องนะครับ แล้วผมจะขออภิปรายต่อครับท่านประธานฯ ก็อย่างนี้ท่านประธานฯ ผมดูในถ้อยคำของมาตรา ๔ ถ้ากรรมาธิการเองไม่แก้ ผมดูในหลักการและเหตุผลของกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะในมาตรา ๔ ถ้าเราดูถ้อยคำกับเจตนาของกฎหมายฉบับนี้ นั้นหมายถึงว่า ถ้ากฎหมายฉบับนี้มีผลบังคับใช้แล้ว แน่แน่นอนในส่วนหนึ่งส่วนที่เป็นราชการหรือองค์กรของรัฐมีข้อยกเว้นแต่ในตรงนี้กฎหมายบอกว่า ไม่มีข้อยกเว้นแต่ในขณะที่เดียวกันถ้ารัฐมนตรีโดยคำแนะนำของกรรมการประกาศกำหนด นั้นหมายถึงว่าท่านต้องปฏิบัติตาม แต่พอกรรมาธิการไปแก้ อย่างนี้ แสดงว่าในกรณีใดเป็นเขตวิกฤตการณ์ก็ตาม คณะกรรมการไม่ต้องปฏิบัติตามก็ได้ กระนั้นหรือ เพราะเป็นข้อยกเว้นซึ่งของเดิมบังคับว่าต้องทำ เว้นแต่ แต่พอถ้าท่านไปเขียนอย่างนี้ ตัดคำว่า “ปฏิบัติ” กำหนดให้ต้องปฏิบัติตามต่อไปหมายความว่า ไม่ต้องแล้ว กรรมการก็ดำเนินการได้เลยกระนั้นหรือ แต่ที่นี้ผมพยายามดูในถ้อยคำถ้าคำนิยมศัพท์ของเดิมไม่มีแต่กรรมาธิการมาเพิ่มเติมท่านค่อย ๆ ตามสักนิดหนึ่งแล้วจะเห็นภาพชัดเจนว่า ถ้าเขียน

๓๘

ว. ๑๕ (ศ. นิติบัญญัติ)

สัปดาห์ที่ ๑๗/๒

ล็อก (Lock) คอไว้แบบนี้ นั่นหมายถึงว่าต่อไปจะมีอะไรเกิดขึ้นฉันไม่ได้เลย เพราะถูก ล็อกคอไว้ด้วยมาตรา ๑ ในวรรคสอง แต่ที่นี่ผมพยายามทำความเข้าใจในถ้อยคำ ท่านกรรมการครับ ค่อยคิดหนึ่งว่า “มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช่ว่าใช้กับ แก่กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์กรของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการจัดหาน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค หรือเพื่อเกษตรกรรมในส่วนที่เกี่ยวกับการเจียน้ำบาดาลและการใช้น้ำบาดาล” นั่นหมายถึงในองค์กรต่าง ๆ คำตอบในถ้อยคำตรงนั้นบอกเจตนาชัดเจน แต่ที่นี่ เป็นข้อยกเว้นในมาตรา ๑ กฎหมายนี้บอกไว้เลยว่า เว้นแต่ในเขตพื้นที่ที่รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการประกาศกำหนด นั่นคือคณะกรรมการน้ำบาดาล หรือคณะกรรมการซึ่งจะต้องปฏิบัติ

๓๕

ว. ๑๕ (ศ. นิตยบัญญัติ)

ดวงพิภพ ๑๘/๑

แต่เมื่อมีเหตุการณ์เกิดขึ้นนักรบมารชุนนี้ให้รัฐมนตรี รัฐมนตรีที่ประกาศท้องที่เสร็จ
กรรมการจะต้องปฏิบัติ แต่พอย่านบอกว่า “กำหนดให้ในเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล
ที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติ” ถ้อยคำของเดิมถ้าเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลแล้ว
แต่ถูกคัดโดยเหตุผลกับข้อเท็จจริง ตรงนี้ถ้าไม่แก้ ผมตามคำถามเดิม ของเดิมใช้บังคับ
ได้ไหมก็บอกว่า ใช่ แต่ที่นี้ถ้าเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลผมไม่แน่ใจ อีกถ้อยคำหนึ่ง
ในกรณีท่านบอกว่า เป็นเขตวิกฤตการณ์ ก็คือเขตวิกฤตการณ์นั้นแสดงว่าน้ำไม่มีแล้ว
ก็ใช้น้ำหมดแล้วไม่สามารถนำมาใช้ได้แล้วหรืออย่างไรถ้าเป็นเขตวิกฤตการณ์ ถ้าถ้อยคำ
อย่างนี้บอกว่า ถ้ามองว่าเขตวิกฤตการณ์ก็คือไม่มีน้ำ หรือประการที่ ๒ ก็ตาม ในกฎหมาย
เดิมผมไม่แน่ใจท่านประธานฯ ว่า มีคำนิยามศัพท์คำว่า “เขตวิกฤตการณ์” ใน
เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลก็คือน้ำแห้ง น้ำสูบไม่พอใช้หรืออย่างไร ก็ใช้ไม่ได้เลย คือแจ้ง
อย่างไรก็ดันไม่ได้ แต่ที่นี้ในถ้อยคำที่บอกว่า “กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์กรของรัฐ
ตามวรรคหนึ่ง ต้องปฏิบัติตามประกาศที่ออกตามมาตรา ๖ และให้ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓”
ถ้อยคำตรงนี้ถึงแม้จะไม่เต็ม ในของเดิมผมคิดว่ามันครอบคลุม แต่ถ้าท่านกรรมาธิการเดิม
ในส่วนหนึ่งความหมายก็ไม่เปลี่ยน แต่ถ้าถามของเดิม ผมมองอย่างนี้คือสุดท้ายว่า
เมื่อมีปัญหาขึ้นมาในกรณีต้องปฏิบัติตามแต่โอกาสให้ดันได้ การแก้ไขปัญหาก็จะสูบน้ำมา
กรรมการอาจจะขัดหูและอะไรก็ได้ แต่พอย่านเขียนอย่างนี้เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลต่อไปเกิด
ชาวบ้านเดือดร้อนขึ้นมา สิ่งแรกปรากฏว่าไม่ได้แล้ว ถูกคัดโดยพรรคสองก็คือเป็นคำ
นิยามศัพท์ที่ท่านนิเวศบอกว่าเป็นการกำหนดขึ้นมาใหม่เพื่อให้เข้าใจคำว่า นิยามศัพท์ว่า
เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลคืออะไร ตรงนี้เท่าที่ตนเองที่ผมเป็นห่วงว่า เขาจะถ้าไม่ต้องปฏิบัติ
หรือจะต้องปฏิบัติ แต่ในกรณีที่เต็มเข้ามาต่อไปถ้าวิกฤตจริง ๆ ดันไม่ได้แล้ว เพราะมี
คำนิยามศัพท์สักคำว่า แม้จะเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล ท่านบอกต้องเป็นเขตท้องที่ที่มีกระ
สูบน้ำบาดาลขึ้นมาในปริมาณมากเกินกว่าปริมาณเหนือผิวพื้นดิน ถ้าข้อเท็จจริงปรากฏ
อย่างนั้นก็ทำไม่ได้เลยแล้ววิธีนี้ เพราะนั่นคือคำนิยามศัพท์ที่ต้องถือเอาไว้ เพราะฉะนั้น
ผมตั้งข้อสังเกตกรรมาธิการประเด็นสุดท้ายว่า ผมยังเห็นว่าถ้าท่านเปิดโอกาสให้ดันได้
และสามารถที่สูบน้ำมาใช้ในกรณีวิกฤต แล้วรัฐมนตรีก็มองว่า เออ หน่วยงานนี้จำเป็น

อย่างนี้ และให้คืนได้ ผมยังมองว่าถ้อยคำของเดิมเปิดโอกาส แต่ผมเชื่อว่าถ้าแก้วิกฤตจริง ๆ กรรมการที่ดูแลก็จะให้คำแนะนำรัฐมนตรีได้ ผมมีข้อสังเกตท่านี่ ขอบพระคุณครับ
ท่านประธานฯ ครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ พลตรี มนูญกฤต รูปขจร ประธานวุฒิสภา ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพ คือที่อธิบายทั้งหมดเห็นด้วยกับร่างเดิมใช้ใหม่ครับ
นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ขอบคุณครับ คุณหมอนพูดครับ

นายอนพอล สมบูรณ์ (ลำปาง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายแพทย์อนพอล สมบูรณ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดลำปางครับ กระผมขออนุญาตอภิปราย ในส่วนที่กรรมการแก้ไข ในมาตรา ๓ ที่แก้ไขมาตรา ๔ ในวรรคสองจะหวั่นให้กำลังจำกัดความของเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล กระผมคิดว่า เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล ต้องเป็นเขตท้องที่ที่เคยมีการสูบน้ำจะมีคำว่า “เคย” นะครับ อันนี้ต้องขอแสงความคิดเห็นตรงนี้ และอันที่ ๒ คืคือว่า เมื่อเป็นเขตวิกฤตการณ์แล้วทำไมไม่ห้ามใช้นะครับ เมื่อเป็นเขตวิกฤตการณ์ตามเหตุผลแล้วควรจะห้ามเจาะและห้ามใช้น้ำบาดาลในเขตนั้น กระผมอยากจะมีเหตุผลประกอบสรุปสั้น ๆ ดังนี้ก็คือว่า ยกตัวอย่างให้เห็นชัดเจนว่าเขตในพื้นที่กรุงเทพมหานคร มีหลายพื้นที่ที่แผ่นดินทรุด หลายพื้นที่ครับ ใน ๕๐ เขต มีหลายเขตแผ่นดินทรุดปีละ ๑๐ เซ็นติเมตร โดยประมาณ ท่านประธานฯ จะเห็นครับว่า ในทางด่วนที่มีทางเดินข้างทางด่วนก็ดี ในบริเวณรอบ ๆ อาคารตึกสูงที่มีเสาเข็มลึกที่ไม่ทรุดลงไปก็ดูจะเห็นว่าทางเดินหรือพื้นดินบริเวณนั้นที่ทรุดจนกรีดแล้วก็ตามนั้นนะครับ ทรุดลงเห็นชัดเจนมองด้วยตาเห็นชัดเจนครับ ทางด่วนบางสายสร้างมา ๘ - ๘ ปี เช่น ทางด่วนสายรามอินทรา - อาจณรงค์ ทางเดินข้างทางด่วนนี้ทรุดลงเป็นเกือบฟุตครับ เกือบ ๓๐ เซ็นติเมตรครับ

๔๑

ว. ๑๕ (ศ. นิติบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๑๘/๓

อีกประการหนึ่งจะเห็นว่าถนนสายใหม่ ๆ ที่สร้างขึ้นในเขตกรุงเทพฯ นี้ รอบ ๆ เส้นทางนั้น
บ้านชาวบ้านอยู่ต่ำกว่าถนนเป็นเมตร ๒ เมตรครึ่ง.....

- ๑๕/๑

อันนี้เป็นเขตวิกฤตการณ์ ผมไม่เข้าใจว่ากรมวิชาการทำไมกำหนดให้ห้ามเจาะและห้ามใช้น้ำบาดาลในเขตวิกฤตการณ์ แต่ในมาตราต่อไปเห็นบอกว่าไปเพิ่มค่าธรรมเนียม ผมจึงอยากจะขอทราบเรียนท่านประธานฯ และที่ประชุมครับว่าโปรดพิจารณา เมื่อเป็นเขตวิกฤตการณ์แล้วขอให้ห้ามใช้ เช่นว่าขอให้เติมในวรรคสอง ที่ผมขอแก้ว่า “เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล ต้องเป็นเขตท้องที่ที่มีการสูบน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ในปริมาณที่มากกว่าปริมาณที่ไหลลงสู่ชั้นน้ำบาดาล ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การทรุดตัวของแผ่นดิน การแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล ตลอดจนทำให้ระดับน้ำในชั้นน้ำบาดาลลดลง” ข้อเสนอ “และห้ามมิให้เจาะและใช้น้ำบาดาลในเขตวิกฤตการณ์ดังกล่าว” จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาครับ ขอมพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ข้อเสนอของหมอนพลสุดแต่แต่กรมวิชาการนะครับ ท่านวิสิษฐ์ครับ

นายวิสิษฐ์ เตะชะธีราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วิสิษฐ์ เตะชะธีราวัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดเชียงใหม่ ในมาตรา ๓ ที่กรมวิชาการได้เพิ่มเติมเข้าไปนั้น ประเด็นที่ผมไม่เห็นด้วยนะครับ ด้วยเหตุผลอย่างนี้ครับท่านประธานฯ ตามร่างเดิมในมาตรา ๓ มาแก้เป็นมาตรา ๔ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในมาตรา ๓ นั้นที่ต้องการแก้ไขเพื่อจะกันการยกเว้นให้ส่วนราชการต่าง ๆ ไม่ต้องอยู่ภายใต้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ อันนั้นเป็นสิ่งที่ดีครับ ด้วยเจตนาที่แก้ไขในมาตรา ๓ สาเหตุที่ไม่ต้องการให้กระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการเข้ามาอยู่ในร่าง พ.ร.บ. นี้เพราะว่าเป็นการจัดกิจกรรมเพื่อส่วนรวม โดยรัฐบาลจะเป็นคนจัดการ เพราะฉะนั้นก็ไม่ต้องมีการะโนในการที่จะต้องมาเสียค่าธรรมเนียมหรือว่ามาอยู่ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ แต่ว่ามาตรา ๓ ที่แก้ไขในมาตรา ๔ ก็มีข้อยกเว้น โดยให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการนั้นสามารถกำหนดได้ว่าเขตใดถึงแม้ว่าทำไปนั้นกระทรวง ทบวง กรม หรือส่วนราชการนั้นไม่ต้องอยู่ภายใต้ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ แต่ถ้าเห็นว่าเขตไหนที่จำเป็นด้วยเหตุต่าง ๆ ว่าในเขตวิกฤตการณ์อะไรต่าง ๆ ที่ดินั้น กระทรวง ทบวง กรมเหล่านั้นต้องมาอยู่ภายใต้ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ อันนี้เป็นเจตนารมณ์ของกฎหมาย จะเห็นบนะครับว่าตามร่างเดิมนั้น

๔๓

ว. ๑๕ (ต. นิติบัญญัติ)

สารรวม ๑๕/๒

ก่อนข้างจะกรอกกลุ่มและกว้างขวางอยู่แล้ว โดยในดุลพินิจของรัฐมนตรี โดยคำแนะนำ
ของกรรมการนั้นอยู่ที่ว่ากรรมการนั้นจะเห็นว่าเขตพื้นที่ไหนที่เป็นเขตที่แม้ว่าส่วนราชการ
จะเข้าไปดำเนินการนั้น ก็ต้องมาอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ อันนั้นเป็นดุลพินิจของ
คณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของกรรมการ แต่ว่าด้วยเจตนาผมเข้าใจว่าเจตนาของ
คณะกรรมการนั้นต้องการให้ชัดเจน เลยเพิ่มคำว่า “เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล” เข้าไปอีก
เมื่อท่านไปประชุมคิดว่าต้องเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลเข้าไป และมีคำจำกัดความที่เพิ่ม
เข้ามานั้น เลยทำให้วัตถุประสงค์นั้นแคบเข้ามา แคบเข้ามาคืออย่างไรครบท่านประธานฯ
ท่านบอกว่าเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล แล้วท่านก็ให้ทำจำกัดความเพิ่มเข้ามาจะครบ
ว่า เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลนั้นคืออะไร จะเห็นนะครับว่าเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลนั้น
ต้องเป็นเขตที่มีการสูบน้ำ ถ้าคำจำกัดความที่ท่านเพิ่มเข้ามา ถ้าเขตใดถึงแม้จะมีผลกระทบ
เรื่องสิ่งแวดล้อมก็ดี แผ่นดินทรุดก็ดี หรือมีปัญหาเรื่องน้ำเค็มแทรกซึมเข้ามาก็ดี แต่ถ้าไม่ม
ีการสูบน้ำนี้ไม่เข้าจำกัดความเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลแล้ว กลายเป็นว่าท่านไปกำหนด
ให้แคบเข้ามา การดำเนินการต่าง ๆ นั้นก็จะยากยิ่งเข้าไป ยกตัวอย่างนะครับว่า ถ้าเป็น
พื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ไม่มีการสูบน้ำครับ เพราะว่าเขตวิกฤตการณ์ของท่านนั้นบอกว่า ต้องเป็น
เขตที่มีการสูบน้ำบาดาลก็มาในปริมาณที่มากกว่าน้ำที่ไหลลงนะครับ สมมุติว่าเขตนั้น
ไม่มีการสูบน้ำบาดาล แต่ว่ามีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมอยู่แล้ว มีปัญหาเรื่องแผ่นดินทรุด
อยู่แล้ว มีปัญหาเรื่องน้ำเค็มเข้ามาแล้ว หรือว่ามีปัญหาอื่น ๆ อีกที่จะเป็นอุปสรรคในการทำว่า
ถ้าจะอนุญาตให้ทำน้ำบาดาลแล้วจะเกิดอุปสรรคต่าง ๆ เหล่านี้ รัฐมนตรีก็สามารถ
กำหนดได้ครับ เพราะท่านไปจำกัดให้แคบลงว่าต้องเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล
ตามคำจำกัดความที่ท่านเพิ่มเข้ามา

เพราะฉะนั้นผมเห็นว่ากรณีที่ท่านเพิ่มเข้าไปนั้น จะเป็นอุปสรรคในการดำเนินการ
 ไม่สามารถให้ทางรัฐมนตรีที่ดี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการนั้นสามารถเข้าไปแก้ไข
 ปัญหาต่าง ๆ ได้ทุกพื้นที่ กลายเป็นว่าพื้นที่ที่จะแก้ไขที่จะต้องให้ส่วนราชการเข้ามาอยู่
 ภายใต้ร่าง พ.ร.บ. นั้นเคยเข้าไปอีก ไม่สามารถสั่งการได้เลย เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วย
 นะครับว่า ที่ท่านเพิ่มเติมเข้าไปนั้นเพิ่มไปแล้วเป็นอุปสรรคในการทำงาน เป็นอุปสรรค
 ในการสั่งการ อย่างที่ผมยกตัวอย่างให้เห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งว่าในเขตพื้นที่ที่ถ้าไม่มี
 การสูบน้ำ มีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม คณะรัฐมนตรีโดยคำแนะนำของกรรมการนั้นก็
 ไม่สามารถสั่งให้ส่วนราชการนั้นเข้ามาอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ได้ ตรงนี้ะครับผมไม่เห็น
 ด้วย เพราะฉะนั้นด้วยเจตนารมณ์ว่า ตามร่างเดิมนั้นเหมาะสมอยู่แล้ว ให้อำนาจรัฐมนตรี
 โดยคำแนะนำของคณะกรรมการที่จะกำหนดว่า จุดไหนโซน (Zone) ไหนถึงแม้
 ส่วนราชการจะเข้าไปทำ ก็ต้องเข้ามาอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ตรงนี้ก็ชี้ให้เห็นแล้วว่า
 ส่วนราชการเองนั้นก็ต้องให้ส่วนราชการเข้ามาอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้นั้นก็เพราะเห็นแล้ว
 ว่าตรงนั้นถึงแม้ส่วนราชการจะเข้าไปทำ ก็จะเกิดปัญหาขึ้นมา จะเกิดวิกฤติตามขึ้นมา
 ต้องให้ส่วนราชการนั้นเข้ามาอยู่ในร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ให้อำนาจรัฐมนตรีเขากำหนดได้
 อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นไม่ควรจะเพิ่มรายละเอียดเข้าไป และเป็นการทำให้ส่วนราชการหรือ
 คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการนั้นไม่สามารถสั่งการได้โดยทั่วไปเมื่อเห็นว่ามีปัญหา
 เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยนะครับที่เพิ่มเติมเข้าไปว่า “เขตวิกฤตการณ์” นะครับ แล้วเพิ่ม
 คำจำกัดความเข้าไปทำให้แถบขึ้นไป เพราะฉะนั้นเห็นด้วยครับว่าให้คงตามร่างเดิมครับ
 ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเนิวศกรครับ

นายเนิวศกร พันธุ์เจริญวรกุล (พระนครศรีอยุธยา) : กราบเรียน
 ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม เนิวศกร พันธุ์เจริญวรกุล สมาชิกวุฒิสภาจาก
 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผมมีข้อสงสัยอยากจะเรียนถามทางกรมวิชาการครับ ในคำจำกัด
 ความของคำว่า “เขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล” นั้นะครับ ซึ่งอาจจะคล้าย ๆ กับท่านวิไลฐ์
 ก็คือเท่าที่ดูนี้ทางคณะกรรมการมีเจตนาคำที่จะกำหนดให้ชัดเจนขึ้นไปว่า เขตไหนที่ทาง

คณะรัฐมนตรีจะประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ ที่นี้ผมมีข้อสงสัยคือว่า เจื่อน้ำหรือคุณสมบัติที่จะถือว่าเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลจะต้องครบทุกประการ ตามนี้หรือไม่

อันที่ ๑ อย่างเช่นบอกว่ามีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และทำให้เกิด การทรุดตัวของแผ่นดิน แล้วก็มีการแพร่กระจายของน้ำเค็มสู่ชั้นของน้ำบาดาล แล้วก็ทำให้ ชั้นในน้ำบาดาลนี้ลดลง ผมไม่แน่ใจถ้าเกิดเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งขึ้นในหลาย ๆ เหตุการณ์ที่กำหนดไว้ จะถือว่าเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลหรือไม่

อันที่ ๒ อยากจะเรียนถามความรู้ณะกรับว่า เมื่อมีการดึงน้ำบาดาลขึ้นมาใช้ มาก ๆ จะเกิดเหตุการณ์ที่ว่า มีการแพร่กระจายของน้ำเค็มเข้าสู่ชั้นของน้ำบาดาลในทุกที่ หรือไม่ ซึ่งถ้าไม่มีเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลก็จะไม่เกิดขึ้นในทุก ๆ แห่งนะกรับ จึงอยากจะ เรียนถามทางท่านกรรมาธิการก่อนที่จะลงมติตัดสินใจครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านไพจิตรครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีรงกา (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธาน วุฒิสภาที่เคารพ กระผม พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีรงกา สำหรับในมาตรา ๓ ของ ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ครับ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมในมาตรา ๔ อันนี้ผมเห็นด้วยให้ยื่นยัตนา ร่างเดิม เหตุผลเนื่องจากตามมาตรา ๔ นี้ได้กำหนดไม่ให้อ่าง พ.ร.บ. นี้มาใช้บังคับแก่ กระทรวง ทบวง กรม เป็นข้อยกเว้น เว้นแต่เฉพาะท้องถิ่นที่ที่รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของ คณะกรรมการประกาศกำหนดให้ต้องปฏิบัติ ผมคิดว่า ข้อความที่ว่า “กำหนดให้ต้อง ปฏิบัติ” นั้นเป็นข้อความที่กว้างขวางกว่าที่คณะกรรมการได้แก้ไขมา เพราะว่าเท่าที่ที่ ประกาศกำหนดแล้วต่อไปอาจจะไม่เป็นจะต้องเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลก็อาจจะ เป็นได้ ยกตัวอย่างสมมุติว่าถ้าเดิมมีแผนงานของชาติ ถ้าจำเป็นต้องสงวนพื้นที่ใดไว้ ในอนาคตข้างหน้าเป็น ๑๐ ปี ๒๐ ปี อาจจะต้องกำหนดให้ต้องสงวนน้ำบาดาลในส่วนนั้นไว้ ถึงแม้ว่าจะยังไม่เข้าขั้นเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล ก็อาจจะประกาศกำหนดตามมาตรา นี้ได้ เพราะฉะนั้นการที่คณะกรรมการไปแก้ไขมานี้ ทำให้ข้อกำหนดที่จะประกาศนั้น

แถลง ซึ่งจะประกาศได้เฉพาะเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลอยู่แล้ว ซึ่งเมื่อท่าน
กรรมาธิการได้แก้ไขมา ก็ได้มากำหนดความหมายของเขตวิกฤตการณ์ใน (๒) ซึ่งคล้าย ๆ
กับคำนิยามของเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลขึ้นมา เพราะฉะนั้นในมาตรานี้คิดว่า ถ้าใช้
ข้อความเดิมจะเปิดไว้กว้างขวางพอที่จะให้กฎหมายนี้สามารถที่จะปฏิบัติในอนาคตได้
ต่อไปเหมือนอย่างที่ผมยกตัวอย่างเมื่อสักครู่นี้ ถ้าต่อไปไม่มีเขตสงวนไว้เพื่ออนาคต
ข้างหน้าก็สามารถที่จะประกาศได้ แต่เมื่อข้อความเป็นอย่างนี้ก็ไม่สามารถประกาศ
อย่างอื่นได้ นอกจากเป็นเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลอย่างเดียวครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมคิดว่าอภิปรายพอสมควรแล้วนะครับ เดี่ยวให้กรรมการชี้แจงแล้วจะได้ลงมตินะครับ เชิญกรรมการครับ ท่านอาจารย์แก้วสรร

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมการ ขอเรียนชี้แจงเสริมในส่วนที่ขาดดังนี้ครับ กล่าวคือทุกวันนี้เมื่อประชาชนมาขอเจาะ ขอสูบใช้น้ำ ครองนี้โดยทั่วไปแล้วรัฐไม่มีเหตุใดที่จะไม่อนุญาต อันนี้เป็นหลัก ทีนี้เนื่องจากการวางแผน การตั้งถิ่นฐานต่าง ๆ เราไม่มีการคำนึงถึงปริมาณแหล่งน้ำใต้ดินที่มี เพราะฉะนั้นยกตัวอย่างที่สมุทรปราการ ก็จะมีการไปตั้งโรงงานกันมากมาย ทั้งที่น้ำประปาไม่ถึงก็ไปกัน แล้วก็สูบเข้าไปที่น้ำบาดาลข้างล่างนั้น ปัญหาจึงเกิดขึ้นว่า ข้อแรก ใบอนุญาตใช้น้ำมันต่อกันปีละหน ๆ ปัญหาจึงเกิดขึ้นว่าถ้าจากชั้นเดิมอยู่ ๓๐ ลดลงไปถึง ๘๐ แล้วจะลดลงไปอีก ครองนี้รัฐจะจัดการอย่างไร สิ่งแรกที่ต้องทำก็คือการหาน้ำประปามาทดแทน คือเอาแหล่งน้ำผิวดินมาทดแทน แต่ทีนี้ในระหว่างที่ยังไม่มีน้ำผิวดินมาทดแทนจะอย่างไร จะส่งไปคเขาหรือ หรือจะให้เขาลงทุนทำประปา อุดสาหกรรมกันเอง อันนี้คือปัญหาของสิ่งที่เรียกว่าเขตวิกฤตการใช้น้ำบาดาล ส่วนการที่ใช้น้ำมากกว่าที่น้ำไหลมานี้ประมาณแค่นี้เป็นเขตวิกฤติแล้วหรือ ครองนี้ทางคณะกรรมการก็เห็นว่าจะไปให้อ่านาจถอย ๆ ไว้ อย่างนั้นไม่ได้ เขตวิกฤติหมายความว่ามีการใช้น้ำเกินกว่าการไหลมาของน้ำ แล้วก็เกิดผลกระทบต่าง ๆ ส่วนจะเป็นเหตุเดียวหรือหลายเหตุนั้นก็แล้วแต่ดุลพินิจของคณะกรรมการ ถามว่าเมื่อเป็นเขตวิกฤติแล้วอะไรเกิดขึ้น เมื่อเกิดเป็นเขตวิกฤติแล้วครองนี้อำนาจทางกฎหมายจะตามมา มีอำนาจที่จะไม่ให้ต่ออายุ มีอำนาจที่จะแจ้งให้ลดการใช้แล้วขณะเดียวกันเงินที่จะเก็บ เรียกว่า ค่าอนุรักษ์ ก็จะต้องยกกลับมาคงไว้เพื่อจะใช้ในการติดตามสภาพ แล้วก็เพื่อใช้หาแหล่งน้ำผิวดินมาทดแทนด้วย เพราะฉะนั้นก็คือกลไกที่จำเป็นต้องมีเขตวิกฤติขึ้น จะมีอำนาจไม่ให้ใช้ อำนาจให้ลดการใช้ แล้วก็เรียกเก็บเงินมาเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำทดแทน ทั้งหมดนี้ก็คือหลักการสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ ถ้าไม่มีการใช้แผ่นดินจะทรุดหรืออะไรอย่างใดด้วยเหตุใดนั้น ไม่มีเหตุของวิกฤติที่จะมาแบ่งมทป็น ปัญหาของพระราชบัญญัตินี้มาศาลคือการคุมให้มีการใช้ที่พอเพียง แล้วก็ไม่เกินศักยภาพของ

ธรรมชาติเมื่อเกิดความขาดแคลนที่ค้องแบ่ง โอ.เค. ชุปโกกเอาไปก่อน ใช้หล่อเย็นในโรงงาน
ไม่ให้ใช้ นี่คืองล โทของกฎหมายอันนี้ แล้วทางรัฐบาลเขาก็ขอมาแต่เพียงว่าในเขตวิกฤติ
เขาจำเป็น นอกจากอำนาจไม่ค่อเขามืออยู่แล้ว แต่ลิ่งที่เขาขอเพิ่มก็คือว่า เขาขอเก็บค่าอนุรักษ์
เพิ่มขึ้นมาเพื่อจะเอาไปไหนหล่งน้ำทดแทน อันนี้คือปัญหาที่เกิดขึ้น แล้วก็ตองค่อในคั่วว่า
ทำไมจึงไม่ให้สภาวิศวกรรม-----

๔๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ทิพรัตน์ ๒๒/๑

เพราะเรื่องนี้เป็นเรื่องของนโยบาย เรื่องของข้อมูล หน่วยงานทั้งหลายพวกนี้เป็นหน่วยงาน ขุดเจาะ พวกอธิบดีทั้งหลายที่มานั่งเป็นหน่วยงานที่รู้ความต้องการน้ำของผู้คนตามแหล่ง ต่าง ๆ ไม่ใช่ปัญหาทางวิศวกรรมเท่านั้น แล้วกรมทรัพยากรน้ำบาดาล วิศวกรรมเป็นร้อยคน อยู่แล้ว แล้วพวกนี้ก็ต้องเฝ้าระวังตลอดเวลา ต้องเจาะบ่อสำรวจสภาพน้ำตลอดเวลา จึงไม่ใช่เรื่องของสภาวิศวกรรม จึงขอเรียนให้แจ้งว่า เหตุวิฤกษ์ที่มีผลทางกฎหมายอย่างนี้ แล้วเมื่อกระทบถึงสิทธิของประชาชน จึงจำเป็นต้องบัญญัติให้ชัดเจน จะปล่อยให้ ฝ่ายบริหารไปกำหนดวิฤกษ์เอาตามใจชอบไม่ได้ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไพจิตรพอแล้วนะครับ ขอท่านสลับซ้ายในฐานะผู้แปรญัตติ นิทหนึ่ง เพราะประเด็นที่อาจารย์แก้วสรรไปตรงกัน

นายสลับซ้าย เชนฐศิลป์ (อุทัยธานี) : ผมคงไม่มานะครับ เพราะพูด หลายรอบแล้ว อยากจะทำความเข้าใจกับท่านประธานฯ และท่านกรรมาธิการ ปัญหา เรื่องแผ่นดินทรุด เพราะไม่ได้พูดกันเลยว่าแผ่นดินทรุด ทุกคนฟังเข้าใจว่าสูบน้ำแล้ว แผ่นดินทรุด ไม่ใช่ นะครับ เหตุสำคัญคือการก่อสร้างอาคาร น้ำหนักของอาคาร อันนี้ เป็นหัวใจสำคัญ สูบน้ำขึ้นไปเป็นโพรงข้างล่าง น้ำหนักข้างบนอัดลงไปก็ถล่มทรุดธรรมดา ขุดลากลบที่มหาวิทยาลัยสมัยที่ผมเรียนหนังสืออยู่ ก็ทำวิจัยเรื่องนี้ครับว่า เขตใดบ้าง จะต้อง ปลูกสร้างอาคารในน้ำหนักเท่าไร สูงเท่าไร จะต้องสอดคล้องกับการใช้น้ำบาดาลด้วย ผมอยากจะทำทำความเข้าใจ เพราะประเด็นนี้ไม่ได้พูดถึงคำว่า แผ่นดินทรุดอย่างไร หรือว่า สูบแล้วทรุด ไม่ใช่ สูบเลข ๆ ไม่ทรุด ต้องมีน้ำหนักไปกดลงมาคือตัวอาคาร เนื้อที่ ๑ สูบแล้วน้ำทะเลซึมเข้า

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสลับซ้ายครับ คือเรื่องของทรุดตัวของแผ่นดินนี้เป็น เรื่องหนึ่งที่กรรมาธิการนี้ไปอธิบายความในบริเวณของเขตวิฤกษ์เท่านั้นเอง ผมคิดว่า คงไม่จำเป็นต้องอภิปรายถึงว่าทรุดตัวเกิดขึ้นจากอะไร ซึ่งอาจจะไม่เกิดการทรุดตัวก็ได้ ไม่เท่าไร คือเพียงแต่กรรมาธิการนี้ เมื่อครั้งนี้อาจารย์แก้วสรรอธิบายชัดเจนแล้ว ให้ชัดเจนขึ้นว่า

เกิดวิกฤติหมายถึงอะไรเท่านั้นเองครับ ผมว่าถ้าไปอย่างนั้นกลายเป็นเรื่องวิชาการว่า การหลุดตัวของแผ่นดินเกิดจากอะไร คงไม่ใช่ครับ

นายศิลปินชัย เซษฐศิลป์ (อุทัยธานี) : โยงกัน ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่อย่างนั้นเราจะเสียเวลามากท่านศิลปินชัย ด้วยความเคารพจริง ๆ ผมคิดว่าประเด็นอยู่ที่ว่า จะเอาแบบร่างเดิม หรือที่กรรมการเขาแก้ไขเพิ่มเติมขึ้นมา

นายศิลปินชัย เซษฐศิลป์ (อุทัยธานี) : คุณจะฟังวิศวกรพูดหรือเปล่าล่ะครับ ถ้าคุณไม่อยากฟังก็ไม่ต้องฟังผมพูด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่ใช่ทางวิศวกรพูด ผมคิดว่าประเด็นผมจะขอตรงนั้นแก่นั่นเอง ขอให้คุณครับ ผมว่าท่านไพจิตรอภิปรายเมื่อสักครู่ก็เป็นประเด็นที่ไปซ้ำกับคนอื่นหลายคนแล้ว ท่านสันติภาพก็อภิปราย ท่านวิสิทธิ์ก็อภิปรายแล้ว ท่านก็ประเด็นเหมือนกัน ผมคิดว่าเรายังมีเรื่องอีกมาก พอแล้วครับ มีประเด็นเพิ่มเติมหรือเปล่า หรือประเด็นอภิปรายเพิ่มเติม เหมือนเดิมว่าเห็นด้วยกับร่างเดิม ท่านอภิปรายประเด็นไหนครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีกงคา (สงขลา) : ขอเพิ่มเติมนิดเดียวครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เพิ่มเติมในประเด็นไหนครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีกงคา (สงขลา) : ก็กำลังจะพูดอย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบอกว่าเพิ่มเติมในร่างเดิมหรือเปล่า เห็นด้วยกับร่างเดิมหรือเปล่าครับ

พันตำรวจเอก ไพจิตร ศรีกงคา (สงขลา) : ก็อีกร่างเดิม แต่เพิ่มเติมท่านประธานฯ ครับ ผม พันตำรวจเอก ไพจิตร คือเห็นด้วยกับร่างเดิม แต่ขอเพิ่มเติมหนึ่งว่า ที่กรรมการชี้แจงเมื่อสักครู่นี้ มาพูดว่าวิกฤติการณ์น้ำบาดาลอย่างไร แต่ที่ผมจะอภิปรายเพิ่มเติมก็คือว่า ร่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้ ในมาตรานี้เป็นเรื่องของข้อยกเว้นให้หน่วยราชการดำเนินการได้ แต่เมื่อเข้าข้อยกเว้นก็ให้มาออกประกาศกำหนด ไม่ใช่

เกี่ยวกับโรงงานอะไรต่าง ๆ ที่ทำ เพราะฉะนั้น ในมาตรานี้ก็เพิ่มเติมว่า เป็นข้อยกเว้นที่ว่า เมื่อหน่วยราชการที่เข้าข้อยกเว้นเราไม่ต้องปฏิบัตินั้น เมื่อมีประกาศกำหนดขึ้นมา หน่วยราชการตามที่กำหนดนี้ก็ต้องมาถือตามข้อบังคับครั้งนี้ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ คุณหมอนพอลท่านขอเพิ่มเติม ผมกำลังจะหารือกรรมาธิการก่อน เพราะว่าประเด็นจะลงมตินี้หรือกรรมาธิการตรงข้อเสนอของคุณหมอนพอล กรรมาธิการเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้นะครับ ขอเชิญกรรมาธิการชี้แจงประเด็นของคุณหมอนพอลที่ขอเพิ่มเติมในวรรคสองตอนท้าย ท่านจะรับหรือไม่รับ เชิญท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมาธิการ) : ขอบคุณครับ ท่านประธานฯ ที่คุณหมอนขอเพิ่มว่า จะให้เป็นเขตห้ามใช้คงรับไม่ได้ เพราะในการทวดตัวหรืออะไรก็ตามที่ท่านเป็นห่วงนี้ มีการควบคุมอยู่แล้ว ร่าง พ.ร.บ. นี้เราได้คำนึงถึงอย่างที่ท่านต้องการอยู่แล้ว อีกเหตุผลหนึ่งที่เราจำเป็นต้องเพิ่มเขตวิกฤติเข้าไป เพื่อจะเก็บค่าน้ำเรเรียกว่า ค่าน้ำรักษาหน้าน้ำให้มูลค่าสูงขึ้นมา เพื่อให้บุคคลหรือโรงงานได้ก็ตามนี้ เขาเลี้ยงไปใช้น้ำประปาไปมาใช้น้ำบาดาล เราก็หวังว่าต่อไปในอนาคตข้างหน้า บุคคลหรือโรงงานที่ใช้อ้อยเมื่อค่าน้ำที่เรียกเก็บตามที่ยออกไปใหม่นี้สูงกว่าค่าน้ำประปาปัจจุบัน เขาก็จะเลิกใช้น้ำบาดาล แล้วเขานั้นก็จะกลับเข้าสู่เหตุการณ์ปกติครับ เพราะฉะนั้นของเดิมที่คณะกรรมการแก้นี้ก็คิดว่าเหมาะสมแล้วครับ

๕๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ์ ๒๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กราบ ผมจะขอมตินะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ในมาตรา ๓ นี้ นะครับกรรมาธิการแก้ไข มีสมาชิกฯ คือท่านศิลปชัยนะครับแปรญัตติและสงวนความเห็นสงวนคำแปรญัตติ ขณะเดียวกันมีเพื่อนสมาชิกฯ หลายท่านอภิปรายเห็นควรกลับไปสู่ร่างเดิมนะครับ เพราะฉะนั้นผมจะขอมติเป็น ๒ ช่วงนะครับ ๒ ตอนนะครับ ตอนแรกเห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือกับร่างเดิมก่อนนะครับ ส่วนถ้าแก้ไขเพิ่มเติมจนกระทั่งไปว่าแก้ไขเพิ่มเติมแบบไหน แบบกรรมาธิการหรือแบบท่านศิลปชัย เพราะฉะนั้นประเด็นนะครับ ถ้าสมาชิกฯ เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมให้กด เห็นด้วย เห็นว่าควรจะไปสู่ร่างเดิมให้กด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ มีท่านผู้ใดยังไม่ลงมือครับ หหมดแล้วปิดการลงคะแนน รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๕๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๘ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติม ๕๕ ไม่เห็นด้วย ๑๘ นะครับ ไม่ลงคะแนน ๑ ก็เป็นไปตามการแก้ไขเพิ่มเติม ต่อไปผมจะขอมติต่อเลยนะครับ ถ้าท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมของกรรมาธิการให้กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติคือท่านศิลปชัยให้กด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ ไฟไม่ขึ้นหรือครับ ฉะนั้นเคลียร์ (Clear) เครื่องใหม่ะครับ ผมอาจจะเร็วไปนะครับ เร็วกว่าไฟนะครับ ไฟพร้อมนะครับ ท่านสมาชิกฯ เห็นด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยเป็นไปตามกรรมาธิการขอเวลานิดหนึ่งครับ ชัดของทางเทคนิค ระบบนี้สองไชยกมอดีใหม่ครับ ถ้ามีปัญหาต่อยกจะดีใหม่ครับ ต้องคิดคะแนนว่าใครไหวคอยังไรครับ อย่างนั้นรอสักครู ได้แล้วนะครับ อีกครั้งนะครับ เห็นด้วยกับกรรมาธิการกด เห็นด้วย เห็นด้วยกับท่านศิลปชัยกด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ เรียกร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๖๑ ไม่เห็นด้วย ๒๐ งดออกเสียง ๑๒ ไม่ลงคะแนน ๑ ก็เป็นไปตามกรรมาธิการครับ เชิญเลขานุการครับ

๕๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ์ ๒๓/๒

นายมนตรี รูปสุวรรณ (รองเลขาธิการวุฒิสภา รักษาราชการแทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เดี่ยวนะครับ มาตรา ๔ มีการพิมพ์ผิด กรรมการชี้แจงหน่อยไหมครับ ที่เพิ่มมาตรา ๔/๑ เข้ามา ชี้แจงแล้วนะครับ ขอบคุณครับ ท่านสีป้อชี้แจงครับ

นายสีป้อชัย เหมรัฐศิลป์ (อุทัยธานี) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผมได้กล่าวมาแล้วครั้งหนึ่งแล้วเรื่องการใช้น้ำบาดาล น้ำนั้นมีความสำคัญ มีความจำเป็นต่อสิ่งมีชีวิต ได้กราบเรียนท่านประธานฯ ผ่านไปยังท่านกรรมการ ฉะนั้นถ้าใช้จ่ายต่าง ๆ นั้นถ้าไปเกิดในเรื่องกำใช้น้ำบาดาลคงจะไม่ถูกต้อง ถ้าไปคิดสดวงค์เรื่องการเจาะน้ำบาดาลเห็นด้วย ไปเกิดสดวงค์ค่าใช้จ่ายเสาไฟฟ้า สูบน้ำบาดาลเพื่อไปทำน้ำประปา เห็นด้วย แต่ว่าจะเก็บกำใช้น้ำบาดาลนั้น ไม่เห็นด้วย -----

ผมยกตัวอย่างอย่างนี้ครับ ที่อุทัยธานีหลังจากที่กรมทรัพยากรธรณีไปเจาะน้ำบาดาลใน หมู่บ้านในชนบททางไกล หลังจากการเจาะแล้วน้ำได้พุ่งขึ้นมาเลยจากชั้นดินขึ้นมา โครจะใช้หรือไม่ใช้น้ำนั้นก็พุ่งขึ้น เพราะเป็นปรากฏการณ์ธรรมชาติ ที่ผมพูดอย่างนี้เป็น การยกตัวอย่างแห่งหนึ่งที่อุทัยธานีและอีกหลายแห่งในประเทศไทย ถ้าเอามาตรไปใส่กรับ โหลทั้งวันทั้งคืนอย่างนี้ใครจะเป็นคนจ่าย น้ำก็ไม่มีการใช้ ต้องเปิดทิ้ง อันนี้เป็นการ ยกตัวอย่างให้ฟังครับว่าเป็นปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ ฉะนั้นเรื่องค่าใช้จ่ายบาดาลนั้นผมจึง ไม่เห็นด้วย ต้องตัดทิ้งออกไป และเท่าที่ผมฟังมานี้ท่านสมาชิกฯ หลายท่านครับว่าค่าใช้จ่าย บาดาลไม่ควรไปคิด ให้ไปคิดค่าไฟฟ้าในการทำประปา อันนั้นต้องคิดครับ คิดเงินค่า ไปเก็บสตางค์ของเจ้าหน้าที่เป็นเงินเดือน อันนั้นต้องคิด เพราะเป็นค่าใช้จ่ายจริง ๆ ในการดำเนินการ ถ้าเป็นค่าดำเนินการอย่างนี้ไม่มีปัญหา เก็บได้ แต่ถ้าจะไปเก็บเรื่อง ค่าใช้น้ำไม่มีเหตุผลเลย ถ้าถ่านุรักษ์น้ำเห็นด้วยครับ แต่ค่าใช้น้ำไม่เห็นด้วย จึงได้ เปรอญัตติคือออกมา ตัดทิ้งออกไปครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ ในฐานะกรรมาธิการ ขอชี้แจงโดยสังเขปดังนี้ครับ ในความเป็นจริงทุกวันนี้กฎหมายให้อำนาจรัฐที่ได้เก็บค่าใช้น้ำบาดาลอยู่แล้วและไม่ได้เสนอเข้ามา วุฒิสภา มีค่าใช้น้ำบาดาลอยู่แล้ว และทุกวันนี้ะครับก็มีกฎหมายให้อำนาจที่จะยกเว้น ลดหย่อนนะครับได้อยู่แล้ว ฉะนั้นเท่าที่ได้สอบถามจากผู้รับผิดชอบนี้ถ้าเป็นเขตที่น้ำประปาไปไม่ถึงจะครับ ตรงนี้จะเก็บเฉพาะผู้ประกอบการทางธุรกิจหรือโรงงานอุตสาหกรรม ส่วนการเกษตร การอุปโภคบริโภคของราษฎรนั้นยกเว้นให้ เพราะถือว่ารัฐบาลทำให้ไม่ถึง เหตุที่เก็บจากธุรกิจเพราะเรามองว่าคุณเอาน้ำขึ้นมาแล้วก็เพิ่มมูลค่าไปขายนะครับ เพราะฉะนั้นก็ไม่เหมือนกับน้ำฝนหรือน้ำคลอง เพราะตรงนี้มีควมจำกัดนะครับ ใช้ไปแล้วก็สูญ โหลทดแทนไม่ทันก็ยังล้นลงไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นในทางสิ่งแวดล้อมก็ว่า ผู้ใช้ต้องจ่ายนี้เพื่อที่จะให้การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่มีจำกัดอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สุรุ่ยสุร่าย หลักนี้รับรองอยู่ แล้วกฎหมายนี้ก็เอามาใช้จัดการเฉพาะผู้ประกอบการ

๕๕

ว. ๑๕ (ศ. นิติบัญญัติ)

สรวุฑธ ๒๔/๒

เท่านั้น แต่ต่อมาถ้าเมื่อเป็นเขตที่ประมาถึง ตรงนี้ถือว่าให้ไปใช้น้ำผิวดิน เพราะอันนั้นเป็น
ของเหลือเพื่อ แต่น้ำประปามีจำกัด ฉะนั้นจะอุปโภคบริโภค ธุรกิจอะไรทั้งหลายเก็บทั้งหมด
แต่ก็มีการลดหย่อน ถ้าเป็นอุปโภคบริโภคในครัวเรือนต่าง ๆ นะครับ ก็ลด เก็บนิลเดียว----

- ๒๕/๑

แต่ถ้าเป็นการประกอบกรรมมีค่าไร้มัน อันนี้เป็นสิ่งที่มีอยู่แล้ว แล้วไม่ได้มีการแก้ไข แต่สิ่งที่มาแก้ไขผ่านสภาเราในวาระที่ ๑ แล้วเข้ามาวันนี้ ขมวดอยู่ที่เขตวิกฤติครบถ้วนในเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาลครั้งนี้จำเป็นต้องมี ข้อแรกก็คือไม่ให้ใช้ สิ่งให้ลด ในการสั่งการไม่ให้ใช้ สองนึกถึงสมุทรปราการที่ประกาศไปไม่ถึง ถ้าท่านลงสั่งไม่ให้ใช้ อะไรจะเกิดขึ้น ดายเกินครึ่งเมือง เศรษฐกิจพุ่มหมด การลงทุนเจ๊งหมด เพราะฉะนั้นจึงเกิดความจำเป็นว่า จะต้องรีบหาเงินก้อนหนึ่งมาลงทุนเพื่อพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อวางแผนแม่บทอย่าให้เกิดด้วยอย่างสมุทรปราการอีก ตรงนี้จึงเกิดค่าใช้จ่ายอีกตัวหนึ่งซึ่งเขามาขออำนาจจากเรา อันนี้เรียกว่า ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล เพราะฉะนั้นมาตราที่นำเสนอท่านสมาชิกฯ ในมาตรา ๔ นี้ ก็เป็นแต่เพียงการเอามาเขียนแยกแยะให้ชัดกว่าร่างเดิม ไม่เอาไปปนกับค่าใช้น้ำ ค่าใช้น้ำนั้นอยู่ใน (๒) ถูกต้องแล้ว แต่ค่าอนุรักษ์เป็นเรื่องเฉพาะเขตวิกฤติ จึงต้องแยกมาบัญญัติเป็นมาตรา ๔/๑ มาตรา ๔/๒ ให้คณะกรรมการมีอำนาจกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำเพิ่มจากค่าใช้น้ำ ขณะเดียวกันก็ให้หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข การเรียกเก็บลดหย่อนอะไรต่าง ๆ ไปด้วย จึงขอเรียนชี้แจงเพื่อเป็นฐานความเข้าใจว่า ค่าใช้น้ำนั้นเก็บอยู่แล้ว กรรมการก็ไม่ได้ยุ่ง รัฐบาลก็ไม่ได้เสนอ แต่ที่เกี่ยวข้อง ๆ ก็คือเฉพาะเขตวิกฤติในพื้นที่นั้นไม่ต้องการให้ใช้เลย แต่น้ำชีวิตในไปไม่ถึงในช่วงนี้จะทำอะไร ก็ต้องเร่งสิ่งเงินก้อนหนึ่งมาแล้วพัฒนาแหล่งน้ำทดแทนเข้าไป จึงเรียนมาเพื่อพิจารณาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเศษ พัฒนาโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านศิลาชัยครับ

นายศิลาชัย เจริญศิลป์ (อุทัยธานี) : ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ ผมอยากจะทำความเข้าใจอีกสักครั้งหนึ่งครับ เพราะฟังท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงแล้ว ผมว่ายังสับสน ท่านบอกว่ามีกบดานหมดได้ ผมขอยืนยันว่าไม่หมดหรอกครับ ถ้าใช้ในอัตราที่พอสมควร น้ำจากชีวิตนั้นก็ไหลลงไปอีกเป็นวัฏจักรอย่างนี้ ตั้งแต่โลกเกิดมาอยู่อย่างไรก็อยู่อย่างนั้น ไม่หมดครับ ก็ซึมลงไปแทนกันไปอยู่เรื่อย ๆ เมื่อ ๑๐๐ ปีที่แล้วเคยใช้กันอย่างไรก็ใช้กันอย่างนั้น เพราะฉะนั้นในประเด็นแรกนี้น้ำบาดาลไม่หมดถ้าใช้ในอัตราที่พอสมควร จะไหลไปซึมแทนกันได้ อันนี้คือข้อที่ ๑ จากข้อที่ ๑ ก็มีผลต่อมาก็คือในเมื่อเขาเจาะของเขาเอง ลงทุนเขาเอง ลงทุนตัวเอง ลงทุนต่อท่อเองใช้ในบ้านเขา ใช้ในครอบครัว

๕๓

ว. ๑๕ (ศ. นิติบัญญัติ)

ทิววรรณ ๒๕/๒

ของเขา มีคำถามว่าทำไมต้องเก็บสตางค์ค่าใช้น้ำบาดาลด้วย ถ้าเป็นศาสนาคริสต์เขาบอกว่าน้ำนี้พระเจ้าให้มา ไม่ใช่ร่วมบุญทำขึ้นมา ไม่ใช่ใครรับ ฉะนั้นผมขอยื่นยัน แล้วการปฏิเสธของผม ถ้าเพียงครั้งนี้ ผมขอถอนการสงวนคำแปรญัตติของผมทั้งหมด เพราะพื้นฐานของผมก็ต้องไม่เก็บเงินค่าใช้น้ำบาดาล ผมมีเหตุผลอย่างนี้ ขอคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรา ๔ ที่กรรมการฯ ไปคัดออก ผมถามกรรมการก่อนเพราะผมอ่านแล้วผมพยายามทำความเข้าใจกับตัวเองแต่ก็ไม่กระจ่างก็คือว่า ในมาตรา ๔ (๒) ท่านบอกว่า “ประเภทการใช้น้ำบาดาล หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาล” พอท่านไปตัดคำว่า “และค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาล” นั้นหมายถึงว่า ต่อไปถ้ามีเกี่ยวกับค่าน้ำบาดาลในมาตราท้าย ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นะครับ ท่านต้องคัดออกหมดหรือ แต่ที่นี้ผมไม่แน่ใจท่านประธานฯ ว่าจะจัดกันเองใหม่ในถ้อยคำ เพราะว่าถ้าเป็นเงื่อนไข หรือยกเว้นและการอนุรักษณ์น้ำบาดาลทั้งหมดแล้ว ทีนี้พอไปดูใน (๑/๒) ที่ท่านเดิมจะครับ ท่านเขียนเหมือนกัน “หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาล” ปรากฏว่าไปตัดข้างบนแล้วมาเพิ่มข้างล่าง ซึ่งจริง ๆ ในเงื่อนไขทั้งหมดครอบคลุม แต่ถ้าท่านจะเพิ่มเติมใน (๑) (๒) ก็ไม่เกี่ยว -----

แต่ว่าหัวใจของมันก็คือว่าท่านอนุรักษ์น้ำบาดาลที่ฝั่งมีน้ำจะใช้บังคับอยู่ตรงนั้น แต่ว่าท่านมาขายก็ได้ แต่พอท่านไปตัดหัวใจออกข้างบนแล้วท่านมาเพิ่ม ที่นี้ เราละผมรับชนิดหนึ่ง แต่พอไปอ่านท้าย ๆ ในมาตรา ๕ เข้ามาเหมือนกันใน (๔) ท่านก็บอกว่า “และค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล” แล้วท่านก็ไม่ตัดออก แต่ผมยังสงสัยว่าทำไมท่านไปตัดหัวซึ่งอยู่ข้างบน แล้วมาอธิบายท้าย ซึ่งจริง ๆ ผมมองว่าน่าจะตัดกันเอง แต่ถ้าท่านบอกว่า “ยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาลและค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล” แล้วท่านขาย ๑ ๒ ผมพอเข้าใจ แต่พอท่านไปตัดหัวใจออก พอมาดูในมาตรา ๕ ถ้าไปชนิดหนึ่ง ท่านก็บอกว่า “ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล” ท่านก็ใส่ไว้ อธิบายผมได้ไหม คือผมเข้าใจให้มีค่าใช้น้ำบาดาล ไม่คิดใจ แต่ว่าท่านตัดแล้วท่านเพิ่มมีเหตุผลอะไรเท่านั้น ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : หมอประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานฯ ครับขออนุญาตใช้สิทธิชนิดหนึ่งว่าท่าน ส.ว. ศิลปชัย เขมรฐศิลป์ อย่าเสียใจ ท่านปกป้องผลประโยชน์พี่น้องประชาชนแล้วครับ ผมเคยขอน้ำบาดาลเป็นประจำ ไม่ว่าจะเป็นกรมทรัพยากรธรณี ไม่ว่าจะเป็นกรมอนามัย หรือ ร.พ.ช. หรือกรมโยธาฯ ขอไปให้พี่น้องประชาชนกว่าจะได้แต่ละบ่อลำบากแสนแสนเข็ญ และถ้าจะไปชาวบ้านเดือดร้อนไม่มีน้ำ ทั้งอุปโลก บริโกล ไม่ต้องไปทำการเกษตร ไม่พอแน่นอน แต่อยู่ ๆ จะให้ยกเลิกความในวรรคสอง มาตรา ๑ ในมาตรา ๔ ฉบับนี้ จะไปเรียกเก็บค่าใช้น้ำบาดาล ผมว่าไม่ถูกต้อง พวกท่านทั้งหลายแท้ ๆ พวกกรมการเสียงข้างมาก ตัวแทนพี่น้องประชาชนหรือเปล่า ไปจัดเก็บเขาได้อย่างไรน้ำบาดาล เขาเดือดร้อนเหลือเกิน ไปเก็บได้อย่างไร หลวงคุณดำนี่ไปเจาะให้ฟรีแล้วจะไปเรียกเก็บเขา โอ.เค. ครับ ในเขตวิกฤตการณ์ของน้ำบาดาลไม่ว่ากัน อย่างท่านยกตัวอย่าง ท่านแก้วสรร ผมเคารพอยู่แล้ว อย่างสมุทรปราการจำเป็น เพราะว่ามันยังกันใช้น้ำบาดาลเหลือเกินจนแผ่นดินจะทรุด พื้นที่ที่แถมอยู่แล้วคิดกับชายทะเล โอกาสน้ำทะเลจะซึมเข้าไปในชั้นน้ำบาดาลโอกาสเกินได้ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นสมควรจะเก็บค่าใช้น้ำบาดาลทั่วประเทศ ไม่ถูกต้อง อย่างท่านศิลปชัย อย่างเพิ่งน้อยใจ

แปรญัตติถูกต้องแล้ว ผมยังเห็นด้วยกับท่าน เมื่อสักครู่ผมก็อยากจะอภิปรายเพราะเกรงใจท่านกรรมาธิการแล้วสรร เพราะท่านอยู่กรุงเทพฯ ท่านไม่เคยใช้น้ำบาดาล ท่านไม่เคยขอน้ำบาดาล ไปดูต่างจังหวัดสิครับ น้ำบาดาลสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง จะไปเก็บค่าใช้น้ำบาดาล ผมไม่เห็นด้วยเลยครับ อย่างไรก็ตามก็ต้องไฟต์ (Fight) เพื่อพี่น้องประชาชนและจะไปบอกพี่น้องประชาชนด้วยว่ากรรมาธิการเสียงข้างมากให้เก็บค่าใช้น้ำบาดาล ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : เพื่อความเข้าใจชัดเจนนะครับ ปัญหา น้ำบาดาล ไม่ใช่มันหายมันหมด แต่ ณ จุดหนึ่งถ้าใช้กันจนเกินการไหลมาของมันจะลึกลงไปเรื่อย ๆ ขณะเดียวกันน้ำเค็มก็จะแทรกเข้ามา ที่เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดดินทรุดได้ นี่ก็ปัญหาที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นประเด็นปัญหาน้ำบาดาลอยู่ที่การจัดสรรการใช้ และคุมปริมาณการใช้ เพราะฉะนั้นที่ ขอบกั้นที่เอ่อนาม คุณหมอประสิทธิ์อภิปรายก็ยืนยันเราห่วงเหมือนกับท่านว่าทุกวันนี้เก็บอย่างไร ค่าตอบผมก็อธิบายไปแล้วว่าเก็บประเภทการใช้ ซึ่งตัวเรามีอำนาจฝ่ายบริหารเขาไปจัดการ กฎเกณฑ์เขาชัดเจนว่าถ้านอกเขตที่ไม่มีประปา การเกษตร ดูไปโลก บริโภคไม่มีการเก็บทั้งสิ้น ยกเว้นอยู่แล้ว คนที่จะถูกเก็บก็คือพวกผู้ประกอบการที่เอาน้ำไปเป็นต้นทุนแล้วเพิ่มมูลค่า แล้วก็มองน้ำเงินของฟรีตรงนี้ต้องเก็บ พวกโรงแรม โรงงาน โคนแค่นั้นครับ ก็ชี้แจงไปแล้วว่าไม่ได้โดนชาวบ้าน---

แต่ถ้าเป็นเขตที่น้ำประปาไม่ถึง ตรงนี้ต้องมีารเก็บไม่ว่าจะใช้อะไรก็ตาม เพราะถือว่า
มีน้ำประปาแล้วคุณต้องใช้ตรงนั้น น้ำบาดาลเป็นของหายากเอาไว้ทีหลัง นี่คือสภาพของ
การเก็บค่าใช้น้ำ ขอบริเวณซึ่งเงว่วประชาชนที่ไม่เข้าถึงน้ำประปาไปไม่มีกรเก็บ
แล้ววุฒิสภาก็ไม่ได้เสนอให้เก็บ รัฐบาลก็ไม่ได้เสนอให้เก็บ ปัญหากจริง ๆ คืออยู่ที่ว่าสำหรับ
เขตวิฤติพวกที่ถูกเก็บค่าใช้น้ำคือ พวกอุตสาหกรรมโรงงานทั้งหลาย พวกนี้ถ้าสั่งหยุดใช้
ก็จึงกันทั้งเมืองก็ต้องพยายามหาแหล่งน้ำเข้ามาทดแทนให้ได้ แล้วถามว่าจะเอาเงินจากไหน
ที่ต้องเอาเงินจากนี้จึงเกิดสิ่งที่เรียกว่า “ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล” ขอบริเวณตรงนั้นจะรับ
นี้ข้อแรก ข้อที่ ๒ เหตุผลในทางบัญญัติ ที่ท่านสันติภาพถาม ที่เสนอมาเดิมอยู่ที่ ๆ
เขียนคำว่า “ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล” มาเฉย ๆ นั่นคืออะไรก็ไมรู้ เพราะจะนั้นกรรมวิธีการ
จึงพยายามแยกอนุมาตราออกมามีบัญญัติให้รู้ว่าค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลคนอะไรเรื่องกับค่าใช้น้ำ
แล้วเก็บอย่างไร เก็บในเขตที่มีประกาศเป็นเขตวิฤติเท่านั้น ถ้าไม่วิฤติเก็บไม่ได้ ถ้าอาศัย
การแยกบัญญัติทำให้ชัดเจนขึ้น แล้วที่นี้ประเภทหลักเกณฑ์การลดหย่อนก็ต้องมีอยู่แล้ว
ก็ตั้งมาใส่ไปอีกอนุหนึ่ง ก็ขอเรียนชี้แจงแก่นี้ครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ชี้แจงอีกนะครับ เจริญครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม อดุลย์ วันไชยธนวงศ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดแม่ฮ่องสอน ในฐานะ
กรรมาธิการ ก็คงจะต้องลุกขึ้นมาอภิปรายสักเล็กน้อย เพราะว่าเดี๋ยวจะกลายเป็นกรรมาธิการ
ที่ไม่รักประชาชน คือเจตนาของมาตราบนี้คือต้องการที่จะให้มีการเก็บค่าใช้น้ำบาดาลและ
ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล แต่ว่าไม่เก็บก็ได้ เพราะในมาตราบนี้ได้เขียนไว้ว่า วิธีการและเงื่อนไข
ของการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาล แต่เจตนารมณ์ก็คือต้องการที่จะ
ให้มีการเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลด้วย ที่ต้องเรียนเช่นนี้เพราะเหตุว่าตามพระราชบัญญัติ
น้ำบาดาล ๒๕๒๐ ซึ่งปัจจุบันก็ใช้อยู่ ที่จริงมีการเรียกเก็บไปตั้งแล้วตามมาตรา ๑๖ ซึ่งได้
บัญญัติไว้ว่า อัตราค่าใช้น้ำบาดาลในแต่ละท้องที่ที่มีน้ำประปาใช้ไม่เกินอัตราสูงสุดของ
ค่าใช้น้ำประปาในท้องที่นั้น พระราชบัญญัตินี้จึงมีการเรียกเก็บไปตั้งอยู่แล้ว แต่ว่าการจะเรียกเก็บ
หรือไม่จากพี่น้องเกษตรกรหรือผู้ใช้น้ำที่ใช้สำหรับการอุปโภคบริโภคที่เป็นรายย่อยนี้ไม่ต้อง

๖๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ศกถลักษณ์ ๒๔๖/๒๓

เก็บก็ได้ ก็ขึ้นอยู่กับเงื่อนไข ดังนั้นจึงขอเรียนอนุญาตตอบท่านหมอประสิทธิ์ว่าไม่ใช่ว่า
ต้องการออกมาร้านนี้ขึ้นมาเก็บค่าใช้น้ำบาดาลจากเกษตรกรหรือผู้ใช้ที่ยังไม่มีน้ำผิวดินใช้
หรือน้ำประปาใช้ ซึ่งเป็นเอกชนธรรมดาที่ไม่ได้ไปเพื่อการพาณิชย์ ซึ่งที่จริงถึงมีมาร้าน
ออกไปไม่ต้องเก็บก็ได้ แต่ว่าที่มีเจตนาที่คือต้องการจะให้มีการเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลด้วย
คือค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลในกฎหมาย ในพระราชบัญญัติ ๒๕๒๐ นี้ไม่มีการกำหนดไว้
คราวนี้เมื่อมีเขตวิกฤติและต้องการที่จะเอามาเพื่อพัฒนาให้การใช้ น้ำบาดาลมีประสิทธิภาพ
ยิ่งขึ้น รวมทั้งที่จะมีการวางแผน ที่จะมีการปรับปรุงประสิทธิภาพ มีการพัฒนาการใช้
น้ำบาดาลหรือการอนุรักษ์น้ำบาดาล จึงต้องมีค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลเพิ่มขึ้นมา จึงเป็น
เจตนารมณ์ของการร่าง พ.ร.บ. มาร้านนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมมีคำถามสั้น ๆ เนื่องจากฟังอาจารย์แก้วสรรเมื่อสักครู่อธิบายแล้ว ผมสงสัยขึ้นทันที คืออย่างนี้ถ้าท่านประธานฯ คูให้ตีในมาตรา ๔ ที่เพิ่มเติมใน (๒/๑) (๒/๒) นั้นะครับ อาจารย์แก้วสรรมาพอคี่ก็ตีครับ ใน (๒/๑) พูดว่า อัตราค่าอนุรักษ์ น้ำบาดาลที่เรียกเก็บในเขตวิฤติคือใน (๒/๑) นี้บอกว่า กำหนดอัตราค่าอนุรักษ์ น้ำบาดาลในเขตวิฤติ คือระวูชัดเจนมาให้กำหนดในเขตวิฤติเอาไว้ แต่พอ (๒/๒) นี้ บอกว่า “หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ ลดหย่อนหรือยกเว้น ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล” นี้ผมอยากถามว่า (๒/๒) นี้ในเขตวิฤติด้วยหรือไม่ เพราะ มันจะขัดแย้งกันเองนะครับ อธิบายหน่อยได้ไหมครับว่าด้วยมีคำว่า “ในเขตวิฤติ” ด้วยหรือไม่ หรือว่าโดยรวม ๆ จะยกเว้นได้ทั้งหมด ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ นี่เป็นคำถามเพื่อความเข้าใจนะครับ ไม่ทราบว่าจะออกไปหรือเปล่า ขอบคุณ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการ อาจารย์แก้วสรร

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : คือเหตุที่ต้องแยกนี้ะครับ อันแรกนี่ที่ปรากฏจริง ๆ เป็น (๒/๑) นั้นะครับ คำนี้หน้าที่ของมันก็คือ ค่าอนุรักษ์ น้ำบาดาลจะมีอัตรากลางก่อนนะครับว่าคืออะไร นี่คืออัตรา ขณะเดียวกันถามว่า จะเก็บได้ที่ไหน เมื่อไร ค่าตอบก็มัดไปเลยนะครับ เฉพาะที่เป็นเขตวิฤติเท่านั้น จึงจะเก็บค่าอนุรักษ์ได้ เสร็จแล้วอัตราตัวนี้เมื่อนำมาใช้จริงกับนาย ก นาย ข นาย ค ตรงนี้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นนะครับ ก็เลยแยกมาบัญญัติไว้ให้เห็นเป็น ๒ หน้าที่ว่า อัตรากลางนี้กรรมการเป็นคนกำหนด เสร็จแล้วกำหนดไว้ที่ไหนบ้าง กำหนดได้เฉพาะที่ประกาศเป็นเขตวิฤตินะครับ จากนั้นหลักเกณฑ์ที่จะทำให้เกิดเป็นเดือนมาเก็บที่ วิธีการวางบิลอย่างไรนะครับ จะแจ้ง เงื่อนไขอย่างไร จะลดให้เท่าไรถ้าเป็นอุปโภค ถ้าเป็นบ้านเล็ก ๆ จะเป็นอย่างไร บ้านจัดสรรว่าอย่างไร อันนี้เป็นอีกมาตราหนึ่งจึงต้องแยกมานะครับ แต่ขอพบท่านสมาชิกฯ ที่กรุณาถามได้นะครับว่า ค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลเก็บได้เฉพาะเขตวิฤติ

๖๓

ว. ๑๕ (ศ. นิตินัยบัญญัติ)

สร้อยฎา ๒๘/๒

เท่าที่นั้นจะครบ เพราะจะมัน (๒/๒) นี้ต้องอ่านประกอบกับ (๑/๑) นะครับ ต้องเป็น
เขตวิกฤติเสียก่อน แล้วก็เจอเข้ากับอัตรากลางเสียก่อนนะครับ แล้ว (๒/๒) ถึงมาบอกว่า
จะเก็บกันอย่างไร ลดได้ไหม ยกเว้นอย่างไรอีกทีหนึ่งนะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ยังคิดใจนะครับ

นายวัลลภ ตังคณานุกีร์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ
ที่อาจารย์แก้วสรรอริขานี้ผมเข้าใจ และคิดว่าเห็นตรงกัน เพียงแต่ว่าเมื่อเราแยกเป็น
(๒/๑) และ (๒/๒) แล้วนะครับ ถ้า (๒/๒) ไม่ได้เขียนคำว่า “ในเขตวิกฤติ” เข้าไป
ผมเข้าใจว่าท่านจะเข้าใจว่าทั่วไปหมดที่เป็นที่กำหนดว่าเป็นค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาลทั่ว ๆ ไป
ผมเกรงจะเข้าใจผิดเท่านั้นเอง ผมไม่แน่ใจนะครับ ผมอยากให้เดิมว่า “ในเขตวิกฤติ
น้ำบาดาล” ได้หรือไม่ในตอนนี้ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการชี้แจงครับ

นายอดุลย์ วันไชยธนวงศ์ (กรรมการ) : ในที่ใบแก้รายงานนี้
ได้กำหนดไว้แล้วว่า “(๒/๑) อัตราค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาลที่เรียกเก็บเพิ่มจากผู้รับ
ใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในเขตวิกฤตการณ์น้ำบาดาล” มีแก้ไขแล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กำลังถามถึงใน (๒) ต่อไปตรงนี้ผมปรึกษากรรมาธิการก่อนครับ
เดี๋ยวครับอาจารย์วัลลภนึกหนึ่ง เมื่อกรรมาธิการแก้ไขเพิ่มมาเป็น มาตรา ๔/๑ นะครับ
ตอนนี้เราแยก ๒ มาตราจะครบ แต่เราอภิปรายพร้อมกัน ก็คือมาตรา ๔ กรรมาธิการคัด
ส่วนหนึ่ง แล้วก็ท่านสิดปชัยแปรญัตติในมาตรา ๔ ก็คือ ไปตัดคนละส่วนกัน
ถูกไหมครับ ค่าอนุรักษณ์กับค่าใช้จ่าย แต่กรรมาธิการนี้เพิ่มในมาตรา ๔/๑ เพราะฉะนั้น
ในนี้ผมหารหรือกรรมาธิการว่าคงไม่ใช่ (๒/๑) และ (๒/๒) ตามที่ท่านแก้ไข แต่คงจะ
เป็น (๑) และ (๒) ถูกไหมครับ อยู่ในมาตรา ๔/๑ ขณะเดียวกันของอาจารย์วัลลภนี้
ไม่ใช่เกี่ยวกับ (๑) เป็นเรื่องของ (๒) ที่จะเพิ่ม ในเขตวิกฤติใน (๒) ได้หรือไม่ครับ
เดี๋ยวเวลาลงมติผมจะลงทีละมาตราจะครบ มาตรา ๔ กับมาตรา ๔/๑

ในระหว่างที่กรรมการกำลังหารือ อาจารย์วัลลภศรีบทความจริง กรรมการได้ชี้แจงมาโดยตลอดแล้วว่าในอำนาจของคณะกรรมการอยู่แล้วครับ เพราะฉะนั้นเป็นเรื่องของการลดหย่อน หรือยกเว้น เชิญท่านนิรัตน์จะหารือก่อน ไข่ไหมครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (กรรมการ) : เมื่อสักครู่นี้ท่านประธานฯถามอะไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมเพียงแต่บอกว่า ในระหว่างที่กรรมการกำลังหาหรือใน (๒) นี้ ผมก็คุยกับอาจารย์วัลลภว่า เท่าที่ผมฟังมาถ้ากรรมการเขาทำออกมาตลอดว่าเป็นอำนาจของคณะกรรมการ แล้วเรื่องใน (๒) ถึงไม่บอกไว้เป็นเรื่องของการไปกำหนดเรื่องการลดหย่อน เรื่องยกเว้น ไม่เก็บ คือโดยนัยน่าจะตีความได้ว่าอยู่ในเขตวิกฤติ เป็นเพียงว่าความเห็นผมที่ฟังมาที่ชี้แจงกับอาจารย์วัลลภไป ท่านอาจารย์แก้วสรรกรับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : เรียนท่านประธานฯ ผม แก้วสรร อติโพธิ ขอให้ความกระจ่างในแง่วิธีการร่างกฎหมายก่อนว่า ทำไมต้องเป็นมาตรา ๔/๑ ก็มาตรา ๔ ที่รัฐบาลเสนอมา ตัวแรกก็คือการยกเลิก (๒) แล้วใช้ความใหม่ ซึ่งอันนี้ความใหม่ตัวนี้ที่ใหม่จริง ๆ จากร่างปัจจุบัน เขาเติมประเภทการใช้น้ำบาดาล แล้วก็เดิมค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาลพุ่งเข้าไปใน (๒) แต่กรรมการเห็นว่า ค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาลมีความสับสนจำเป็นต้องแยกมาบัญญัติต่างหาก เอาไปปนใน (๒) ไม่ได้ ในวิธีการกฎหมายจึงต้องตรามาตราใหม่เข้ามา คือเรียกว่า มาตรา ๔/๑ แล้วก็เพิ่มเข้าไป ๒ วงเล็บเรียกว่า (๒/๑) กับ (๒/๒) ว่าค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาลต้องกำหนดโดยกรรมการ แล้วกำหนดได้เฉพาะในเขตวิกฤติ แล้ว (๒/๒) จึงทำหน้าที่ว่าหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการเก็บค่าอนุรักษณ์ น้ำบาดาลเป็นอำนาจของกรรมการด้วย แต่ท่านอาจารย์วัลลภที่ห่วงว่า น้ำถนนไม่เข้าใจว่า (๒/๒) ต่อกับ (๒/๑) นี้จะเป็นปัญหาใหม่ นี่คือที่ท่านหารื้อมา ซึ่งผมคิดว่าถ้าพูดกันในทางกฎหมายก็เข้าใจ แต่โดยสามัญสำนึกของผู้คนอาจจะเขวไปได้ เพราะฉะนั้นหารื้อกันแล้วก็ไม่ชัดเจน ที่จะขอเติมความว่า “หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการเรียกเก็บ ลดหย่อน หรือยกเว้นค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาลที่เรียกเก็บในเขตวิกฤติกรณีน้ำบาดาล”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ อย่างนั้นนะครับอาจารย์วัลลภ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มี ผมจะขอมตินะครับ เป็น ๒ มาตรา คือมาตรา ๔

แล้วก็กรรมการเพิ่มมาตรา ๔/๑ ท่านสมาชิกฯ ที่อยู่นอกห้องประชุมครับ จะลงมติใน
 มาตรา ๔ และมาตรา ๔/๑ ในมาตรา ๔ กรรมการแก้ไขและมีสมาชิกฯ คือท่านกมลปัทม์
 ประยุกต์และสงวนคำแปรฯ ผมจะขอมติว่า ถ้าเห็นด้วยกับกรรมการที่แก้ไขให้ก
 เห็นด้วย เห็นด้วยกับผู้ปรารถนาให้กค ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ ในระหว่างที่กำลัง
 ลงคะแนนอยู่ ผมชี้แจงเพิ่มเติม หรือกรรมการด้วย ที่ผมบอกว่าเป็น (๑) (๒) คงไม่ใช่
 เพราะว่า ตามที่แก้ไขมาถูกแล้ว มีท่านผู้ใดยังไม่ลงโหมครับ อาจารย์จอนกคได้โหมครับ
 เจ้าหน้าที่ช่วยดูอาจารย์จอนหน้อยครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนน รวมคะแนนครับ
 (มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๔๘ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๐ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๔๘ ไม่เห็นด้วย ๒๐ ก็เป็นไปตามกรรมการ
 ในมาตรา ๔/๑ เป็นเรื่องที่กรรมการเพิ่มเติมขึ้นมาจากแก้ไขในมาตรา ๔ ผมจะถามมติ
 อย่างนี้ครับว่า มีท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยโหมครับกับกรรมการ
 (ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ไม่มีนะครับ ถือว่าเห็นด้วย เพราะว่าเห็นการแก้ไขเพิ่มเติมที่เป็น
 ข้อความที่ต่อเนื่อง ครับ เชิญท่านเลขฯ ผ่านไปมาตรา ๕ เลยครับ

นายสุรพงษ์ มาหะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๕ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กรณีของท่านศิลปชัย เมื่อสักครู่นี้ท่านบอกถ้าท่านแพ้ในมติครั้งนี้
ถือว่าถอนทั้งหมด ท่านเลขานุฯ ดูในมาตรา ๕ นี้เป็นของท่านศิลปชัยใช่ไหมครับ ก็ถอนไป
กันไปตามกรรมวิธีการนะครับ เพิ่มเติมเชิญท่านสันติภาพ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพ กระผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ
แท้จริงในมาตราอื่นกรรมวิธีการนี้นะครับ ผมเองก็ถามเพื่อความชัดเจน แต่ที่นี้ในมาตรา ๕
ใน (๔) และท่านมาเพิ่มเติม “สิทธิในการกระทำกิจการตาม (๔) ให้เป็นสิทธิเฉพาะตัว” ตรงนี้
ผมว่าไม่ไขแล้วครับ และผมไม่เห็นด้วยกับกรรมวิธีการ ท่านฟังเหตุผลให้คืนะครับ บางที
กรรมวิธีการอาจจะไม่เกิดเหมือนผมหรืออาจจะคิดไปคนละอย่าง แต่ถ้าเราองข้างหน้า
ท่านบอกว่ “สิทธิในการกระทำกิจการตาม (๔) ให้เป็นสิทธิเฉพาะตัว” นั่นคือการขอ
อนุญาตใช้น้ำบาดาล หรือการอนุรักษ์ก็แล้วแต่ ท่านมองไปอย่างนี้ ผมถามว่า ถ้าในกรณี
การขอเป็นนิติบุคคลขอละครับ เฉพาะตัวใหม่ครับ แล้วนิติบุคคลมีวันตายไหมครับ นั่น ๑
ในขณะที่เดียวกันถ้าในกรณีที่ทำบ้านหรือชุมชนขอในนามของคณะกรรมการชุมชน ซึ่งจะไร
ก็แล้วแต่ แต่ขออนุญาตได้ใช้น้ำ ปรากฏว่าคนที่ได้มอบอำนาจไปให้ขอนี้เกิดตายขึ้นมา
ละครับ ต้องไปด่อน้ำเลยหรือครับ เออละ ถ้าท่านมองอย่างนั้น ในขณะที่เดียวกันถ้าการขอ
อนุญาตใช้น้ำในครอบครัวหนึ่งขอ ไม่มีน้ำ แต่ขออนุญาตใช้น้ำบาดาล เกิดพ่อตาย
ปรากฏว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัว ลูกต้องมาขอใหม่อีกใช่ไหม ถ้าอย่างนั้นก็สร้างภาระครับ
แต่ที่นี้ก็กลับกันถ้าท่านบอกว่าสิทธิในการกระทำตามวรรคนี้เป็นสิทธิเฉพาะตัว สมมุติกลับ
กัน ผมมองอย่างนี้ว่า ถ้าการใช้น้ำคือไปมีค้างค่าน้ำ ซึ่งกรมทรัพยากรน้ำบาดาลต้อง
รับผิดชอบ ก็คนตายตายไปแล้วเป็นสิทธิเฉพาะตัว ฟ้องผู้จัดการมรดกไม่ได้ ฟ้องทายาท
ไม่ได้ใช่ไหม ถ้าเป็นอย่างนั้นเอาขอเดสัต์เอากลับมาไม่ได้ซิ เพราะเหตุผลว่าท่านบอก
เป็นสิทธิเฉพาะตัว เพราะฉะนั้นมองอย่างนี้ว่า ในหลักการ ถ้าเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการ

ไม่ต้องถึงกับการกระทำตาม (๔) ในการขอน้ำ ถ้าเป็นสิทธิเฉพาะตัว ถ้าเกิดขึ้นในอนาคตก
 เกิดจนขอตาย แล้วคนขอมีก้ำงค้ำน้ำอยู่ สมมุติไปข้างหน้า ผมมองถึงอย่างนั้นครับ
 ท่านประธานฯ ถ้าเกิดตาย ต่อไปถ้าเป็นสิทธิเฉพาะตัวก็ไปว่าเอาเอง อย่าไปเอากฎหมายว่า
 ด้วยมรดก ทายาทต้องมารับผิดชอบหรือ ไม่รู้ผมคิดอย่างนั้นครับ แต่ถ้าท่านตัดออก
 แล้วเมื่อถึงเวลาที่ว่าไปตามกระบวนการ ในขณะที่เดียวกันต้องคำนึงถึงว่า ๑. ชุมชนขอ
 นิติบุคคลขอ กรอบกรวีขอ ขอในลักษณะอย่างไร แต่ที่นี้ถ้าใน (๔) ไปเติมอย่างนี้ให้เป็น
 สิทธิเฉพาะตัวผมว่า โหดไปท่านประธานฯ การที่จะขอใช้น้ำเมื่อสักครู่นี้ ไม่เก็บค้ำน้ำผม
 เห็นด้วยไปทีหนึ่งแล้ว ถ้าจะเก็บก็รับได้ แต่พอการขออะไรทำ กลายเป็นว่ามากำหนด
 ขอบเขตความเป็นมนุษย์ และละเอียด กระทำให้ชุมชนก็ไม่ได้ ผมมองอย่างนี้ว่า ปัญหา
 ข้างหน้าที่เกิดขึ้นกับชุมชน เพราะคนรู้เรื่องเขาจะไป เกิดคนรู้เรื่องรับผิดชอบตายไป
 ปัญหาที่ชุมชนมีมาก แต่ถึงเวลาเขามีคณะกรรมการรับผิดชอบท่านก็ไปเก็บสแดงค์เสีย
 ไม่อย่างนั้นไปด่าไปหมิ่นละ เหตุผลอย่างนี้ท่านมีคำตอบตรงนี้ให้ชัดเจนว่า ๑. ถ้าในกรณีมี
 อย่างนี้มีการค้ำงค้ำน้ำ สิทธิจะต้องถึงเจ้ามรดก หรือกองมรดกต้องรับผิดชอบตรงนี้
 ด้วยหรือ ปู่จะครับ บางทีท่านอาจจะไม่คิดเหมือนผม-----

ในกรณีกลับกันถ้าเกิดว่าขอไปเสร็จ เกิดคนรับผิดชอบ คนขอตาย ปรากฏว่าปอนี่ใช้ไม่ได้เลย เพราะเป็นสิทธิเฉพาะตัว เพราะฉะนั้นเกิดขอขึ้นมา บอกตรงนี้ไม่ได้แล้ว จำเพราะคนเดิมขอไว้แล้ว ตายแล้ว ต้องไปขอเจาะใหม่ไหมครับ เห็นไหมครับอยู่ที่ ๒ เข้ามาอีก เพราะท่านอ่านเล็ก ๆ น้อย ๆ อาจจะไม่ได้คิด ผมเองยังมองว่าสิทธิตรงนี้อ่าให้เป็นสิทธิเฉพาะตัวเลยถ้ามีคนรับผิดชอบ วัตถุประสงค์หลักท่านประธานฯ สุดท้ายก็คือว่าค่าน้ำหรืออนุรักษก็ตามมีคนจ่ายอยู่ใหม่ มีคนรับผิดชอบใหม่ ถ้ามีสิทธิตรงนั้นให้กระบวนการเขาทำไปเถอะ แล้วมีคนรับผิดชอบอยู่ เป้าหมายที่กำหนดไว้ของเดิมก็คือให้มีคนรับผิดชอบเรื่องค่าน้ำเท่านั้นเอง ผมมีเหตุผลอย่างนี้ที่ผมอยากให้ตัดออก และผมมีเหตุผลอธิบายตรงนี้ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ร่างเดิมจะครับ ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ จากกำแพงเพชรครับ ผมฟังท่านสันติภาพแล้วผมงง เพราะว่าการบริการท่านแก่น้ำผมว่าค่อนข้างดี คือท่านสันติภาพไปพูดถึงเรื่องรับมรดกอะไรไม่ทราบ คือ (๔) เขาบอกว่า “หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้เอกชนจัดเก็บค่าน้ำน้ำบาดาลและค่าอนุรักษน้ำบาดาล” เป็นการให้เอกชนไปจัดเก็บ ต้องเป็นสิทธิเฉพาะตัวน่าจะเหมาะสมแล้วครับ ไม่ใช่เรื่องที่ว่าเอกชนใช้น้ำบาดาลอยู่ อันนี้บอกว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัว ไม่ใช่หรือครับ กรณีเงื่อนไขการให้เอกชนจัดเก็บค่าน้ำน้ำบาดาล ผมก็เลยงงถ้าหากว่าความเข้าใจผมผิด ผมก็เห็นด้วยกับท่านสันติภาพครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์วัลลภ

นายวัลลภ ดังคนานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ความจริงความเห็นคล้ายท่านสุนทรมาก เพียงแต่ต้องการให้คณะกรรมการได้ช่วยอธิบายเล็กน้อยเท่านั้น ผมว่าถ้าแยกเลย ก็ถือว่าอ่านแล้วอย่างไรก็เป็นเรื่องการจัดเก็บค่าน้ำใช้น้ำเท่านั้น ไม่ใช่เป็นการใช้น้ำ อย่างนั้นใช่หรือไม่ว่าใช่ทั้งๆ ไม่เกี่ยวข้องกัน ช่วยตอบหน่อยก็ตีศรีฯ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอบประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ ผมอันก็ยังไม่ค่อยเข้าใจคิดว่ากรมการเสียงข้างมาก ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครสวรรค์ ผมอ่านดูแล้วการที่เพิ่มเติมของคณะกรรมการเสียงข้างมากที่เพิ่มไปว่า “สิทธิในการกระทำกิจการตาม (๔) ให้เป็นสิทธิเฉพาะตัว” ความจริงน้ำหนักศาลผมไม่เห็นด้วยที่จะให้จัดเก็บ แต่ถ้าเอกชนไปทำมาหากินอย่างนี้ไม่ได้ศ. ครับ ยอมกัน เพื่อที่ประชาชนจะได้บริโภคน้ำที่มีราคาถูก เพราะน้ำเป็นทรัพยากรธรรมชาติอยู่แล้ว ซึ่งรัฐไม่ได้ให้หรือว่าประชาชนไปเจาะเองก็ต้องเสียค่าเจาะ ดำเนินการอยู่แล้ว รัฐไปทำให้รัฐก็ต้องเสียค่าดำเนินการ สรุปแล้วน้ำเป็นสิ่งมีประโยชน์ ถ้าประชาชนได้รับไปก็ถือว่ามีคุณค่ามาก เพราะฉะนั้นการที่เอกชนไปทำน้ำเพื่อจะให้ประชาชนได้ใช้ ค่าจัดการมี ที่นี้ว่าค่าจัดเก็บต้องเก็บให้พอสมควร ไม่ใช่ว่าจะเก็บเท่าไรก็เก็บ ต้องมีทางการเป็นการบังคับ....

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอบประสิทธิ์ครับ คนละประเด็นแล้วครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ที่นี้ “หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการให้เอกชนจัดเก็บค่าใช้น้ำบาดาลและค่านูรักษาน้ำบาดาล” ผมก็ไม่เห็นด้วย เพราะว่าน้ำบาดาลเป็นน้ำที่ได้มาจากธรรมชาติอยู่แล้ว ไปให้เขาจัดเก็บเฉพาะตัวถูกต้องไหมครับท่านประธานฯ นี้ไม่ถูกต้อง คือต้องมีทางการบังคับหรือว่าไปควบคุม ไม่ใช่จะเก็บเท่าไรก็เก็บ ประปาเก็บลูกบาทสี่เมตรละ ๔ บาท น้ำบาดาลจะเก็บ ๖ บาท อย่างนี้ไม่ได้ ไม่ถูกต้อง ต้องควบคุม เดี่ยวเอกชนนึกพอใจจะเก็บเท่าไรก็เก็บ เป็นสิทธิเฉพาะตัวอย่างนั้นหรือเปล่า ไม่ได้ครับ อย่างนี้ไม่ได้ รังเกาประชาชนอีกแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบุคคลรับคุณหมอบ ท่านสันติภาพไม่เป็นไร ผมเข้าใจ คืออย่างนี้ความหมายท่านเดี่ยวมถมนิดเดียวว่าหมายถึงการจัดเก็บด้วยใช้ใหม่สิทธิเฉพาะตัวที่วานี้

๓๑

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๓๑/๓

ถ้าให้ผมจะให้กรรมการชี้แจง ก็ความหมายฟังแล้วใช่ เดียวจะให้กรรมการชี้แจง ดีไหมครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน คืออย่างนี้ท่านประธานฯ แท้จริงผมอ่านและทำความเข้าใจ แต่ท่านสุนทรพุดอย่างนั้น งง แสดงว่าผมไม่รู้เรื่อง แสดงว่าอ่านกฎหมายแล้วไม่รู้เรื่อง พยายามอธิบาย ผมยกตัวอย่างอย่างนี้ท่านประธานฯ ที่ผมเห็นภาพ เอาในจังหวัดน่านแล้วกัน ในกรณีที่หมู่บ้านเขาเกาะ เขามีการจัดเก็บแล้วเวลาขอชดเชยค่าธรรมเนียมหมู่บ้าน แต่ปรากฏคนขอไปขอในนามหมู่บ้านจริง แล่คนขอมันเกิดตาย ที่ผมสงสัย พอเกิดตายเสร็จ ท่านบอกเป็นสิทธิเฉพาะตัว เพราะฉะนั้นเวลาองคาพ ผมไม่ได้มองด้านเดียว ผมเข้าใจเหมือนที่ท่านว่า แต่ตรงนี้ท่านนั่นเอง ท่านอธิบายผมแล้วกัน แต่ท่านสุนทร ใช้อยู่คำเมื่อสักครู่นี้ กลายมาเหมือนว่าถ้าคนฟัง สันติภาพอภิปรายไม่รู้เรื่อง เพราะท่านอาจจะไม่ฟังผมก็ได้ถึงไม่รู้เรื่อง ขอาพระคุณ ท่านประธานฯ ครับ

๓๒

ว. ๑๕ (ศ. นิติบัญญัติ)

อรสา ๓๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมว่าพอครับ คืออธิบายความเข้าใจกันแล้ว

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กัมแพงเพชร) : พาดพิงครับ ท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กัมแพงเพชร) : คือผมจะกราบทเรียน

ท่านสันติภาพอย่างนี้ครับว่า ไม่ใช่ท่านพูดไม่รู้เรื่องหรือครับ ผมอาจจะฟังไม่รู้เรื่อง

ผมถึงบอกว่าผมฟัง ฟังท่านพูดแล้วผมงง ผมงงก็แสดงว่าผมไม่รู้เรื่องท่านสันติภาพครับ ถ้าท่านยังงุ่นก็ขออภัยด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เต็มใจให้กรรมาธิการอธิบายครับ จะไม่รู้เรื่องกันทุกฝ่าย เชิญครับ

นายมนัส รุ่งเรือง (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน

ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม มนัส รุ่งเรือง ในฐานะรองประธาน

คณะกรรมการ สำหรับบทบัญญัติที่เพิ่มขึ้นมาว่า สิทธิในการกระทำกิจการตาม (๔)

ให้เป็นสิทธิเฉพาะตัวนั้น หมายความว่าเฉพาะสิทธิในการรับจ้างจัดเก็บเงินน่ะครับ คือบางครั้งการระวางเองไม่มีคนน่ะครับ ก็จะจ้างเอกชนมาให้ไปเก็บมา ค่าใช้น้ำ ค่าอนุรักษ์

ไปเก็บมาตามอัตรา ตามเงื่อนไขที่ตกลงกัน คราวนี้สิทธิเช่นว่านี้ ห้ามเขาไปซื้อไปขาย

เขาไปช่วงต่อ เพราะไม่อย่างนั้นผลงานอาจจะไม่ดีน่ะครับ เหมือนกับผู้รับเหมาที่ประมูล

สร้างถนนได้แล้วเป็นช่วง เป็นทอด ๆ ก็เลยมากำหนดว่าเป็นสิทธิเฉพาะตัว ความจริง

อาจจะโอนไปได้โดยตกลงกับผู้จ้างน่ะครับ ไม่ใช่เรื่องการใช้นั้นน่ะครับ ไม่ใช่เรื่อง

การเจาะน้ำ แต่เป็นเรื่องการเก็บค่าใช้น้ำและค่าอนุรักษ์น้ำ สิทธิในการรับจ้างครับ

ก็กราบเรียนเพื่อเข้าใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคุณหมอบริษัท

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานวุฒิสภาครับ

ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา ครับ ผมฟังท่านกรรมาธิการแล้วก็ยังงง ๆ ไปด้วย

๓๔

ว. ๑๕ (ศ. นิติบัญญัติ)

อรสา ๓๓/๓

ก็เป็นอัตราที่การประกาศกำหนด แล้วก็ให้ใบเสร็จไป เอกชนจะรับจ้างเอากระดาษที่เรียกว่า ใบเสร็จนี้ไปเอาเงิน แล้วก็ต้องเอามาคืน แล้วก็วางประกันไว้ อันนี้เป็นหลักการที่คำสั่งรัฐบาล เสนอมาเราก็เห็นชอบด้วย ไม่ได้แก้ไขอะไรเลยครับ แต่กลัวประเภทช่วง ไม่ได้ลงทุน จ้างคน จ้างอะไรจริงมา มาผูกติดเข้าไว้แล้วก็ไปช่วงชิงค่าตั้ง ตรงนั้นวิธีการการจัดเก็บก็จะ ไม่สม่ำเสมอ คนก็ถูกจ้างค่า เราก็อล็อก (Lock) ไว้ตรงนี้เท่านั้นเองว่า ห้ามช่วง ส่วนเรื่อง ผู้ใช้น้ำขออนุญาตไว้ในใบอนุญาตแล้วตาย อะไรต่าง ๆ อันนั้นอีกเรื่องหนึ่ง อันนี้ที่เรียนเพิ่ม เป็นข้อมูล ผมก็ดู ก็จะอยู่ในมาตรา ๒๐ ชัดเจนว่า สามารถโอนสิทธิการใช้งานได้ แต่ไม่ใช่ ประเด็นของมาตราที่เราแก้ นี้ มาตรานี้เป็นเรื่องเอาใบเสร็จจ้างเอกชนไปเก็บแล้วเอาเงิน มาให้ แล้วเราล๊วไปหมาค่อกันเท่านั้นเองครับ ไม่มีใครตาย ไม่มีอะไรทั้งสิ้น ขอบพระคุณ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ตามเพื่อความมั่นใจ เชิญครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : หลักเกณฑ์ให้ออกชนจัดเก็บ หมายถึงว่า ต่างจังหวัด สมยกตัวอย่างท่านประธานฯ ในกรณีทีไฟฟ้าหมู่บ้านปรากฏไปทำสัญญากับการไฟฟ้าภูมิภาคแล้วให้ออกชนจัดเก็บความหมายเหมือนกันใช่ไหมทำอย่างนี้หมายถึงประเภทเดียวกันก็คือว่า ให้นาย ก นาย ข เป็นคู่สัญญาแล้วไปจัดเก็บ ในขณะที่เดียวกันพอจัดเก็บเสร็จเรียบร้อยมาส่ง มดล้าเดือนไหนในกรณีที่ไม่ส่ง คนนั้นตายไปที่ผมถามว่าในกรณีถ้าคนนั้นตายไป ทายาทต้องมารับผิดหรือในขณะที่เก็บเสร็จแล้วไม่ได้ส่งปรากฏว่าเงินยังอยู่ที่คนจัดเก็บ สิ่งที่ผมเป็นห่วงเท่านั้นเอง ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คุณหมอบประสิทธิ์

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานฯ ครับ
ที่ผมถามหรือว่าเรียนคณะกรรมการ ผมเห็นแต่ค่าใบบริบทมาใช้ใบบริบทที่ต้องชำระค่าใบบริบทและค่าอนุรักษใบบริบทตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงในมาตรา ๒๕/๑ แต่ใบบริบทใบบริบทต่อลูกบาทค์เมตรครับ ผมอยากจะมีใบบริบทกำหนดเพราะกฎกระทรวงไม่ได้กำหนดว่าใบบริบทแต่ละแห่งแต่ละห้องที่กำหนดเท่าไร หมายถึงอย่างนั้นครับ ไม่ใช่ผมไม่เข้าใจ ผมก็ใบบริบทเหมือนท่านทั้งหลาย ใบบริบทผมไปขอมาทัวร์ทุกกรมแล้ว ตั้งแต่กรมทรัพยากรธรณียังไม่ดังเหมือนสมัยนี้เลย แล้วอยู่ ๆ ค่าอัตรากำหนดในกฎกระทรวงเท่าไรจะได้มีเรด (Rate) มาตรฐาน เพราะกำหนดในกฎกระทรวงไม่มีมีแต่ค่าใบบริบทใบบริบทต้องชำระค่าใบบริบทและค่าอนุรักษใบบริบทตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวงเท่านั้น แต่ลูกบาทค์เมตรและใบบริบทเท่าไรที่จะไปจัดเก็บเขามีกำหนดไว้ใหม่ว่ามาตรฐานสแตนดาร์ด (Standard) ไม่ใช่ ดับเบิลสแตนดาร์ด (Double standard) ๒ ครั้งอย่างนั้น ผมเข้าใจอย่างนั้นท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการครับ อาจารย์แก้วสรร

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : เรื่องของการเก็บค่าใช้น้ำบาดาล ค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาลเป็นหน้าที่ของมาตรา ๑ ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(๑) อัตราค่าใช้น้ำบาดาลในแต่ละท้องถิ่น จำแนกเห็นว่ามิใช่ไปใช้หรือไม่ใช่ไปใช้ แล้วอย่างไรก็ห้ามเกินค่าน้ำประปา อันนี้เป็นหน้าที่ของมาตรา ๑ (๑) ซึ่งมิได้อยู่แล้ว แล้วไม่มีการแก้ไขอะไรทั้งสิ้น แล้วพอเข้ามาสภานี้ก็เพราะว่าเขาต้องการเพิ่มเงินอีกชนิดหนึ่งขึ้นมาคืออัตราค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาล ซึ่งทำประชุมก็เพิ่งอนุมัติไปนะครับ เพราะฉะนั้นการเก็บเงินอัตราเท่าไร อย่งไรต้องเป็นกฎหมายก็คือ โดยกฎกระทรวง โดยคณะกรรมการเสนอ รัฐมนตรีเอาเข้า ครม. ก็สื่อกว๊ายอยู่แล้วครับ แต่ที่รัฐบาลเขาเสนอเดิมมาอีกก็คือว่าบรรดาทำทั้งหลายเขาไม่อยากจะจ้างลูกจ้างประจำ เพราะฉะนั้นหลักเกณฑ์ในการให้เอกชนจัดเก็บจะต้องประกวดราคา ประมูลใหม่ หรือจะไม่เอาเงินเอาทองเรียกค่าธรรมเนียมอะไรอีก หลักเกณฑ์การหาเอกชนจะเป็นอย่างไร วิธีการเงื่อนไขเก็บเป็นอย่างไร อันนี้ไม่เกี่ยวกับค่าน้ำบาดาล เรื่องวิธีไปเก็บจะจ้างคนหรือว่าจะจ้างบริษัทเท่านั้นเองครับ แล้วกรรมาธิการก็ได้แต่ต้องอะไรทั้งสิ้น กรรมาธิการเห็นแต่เพียงเพิ่มเท่านั้นเองครับ เอกชนเป็นผู้สัญญาแล้วก็ต้องเก็บเอง ไปช่วงไม่ได้ แค่นี้ครับ ประเด็นอยู่แค่นี้ครับ กรรมาธิการไม่ได้แต่อย่างอื่นนะครับ ท่านเห็นด้วยหรือไม่ก็ควรจะเป็นสิทธิเฉพาะตัว ประเด็นอยู่แค่นั้นครับ ขอจบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กองพอสมควรแล้วครับ ผมจะขอมตินะครับ ท่านสมาชิกฯ ครับ ประเด็นนี้เนื่องจากว่าของท่านสิลป์ชัยมีเบรยูดติเข้ามาแต่ท่านถอนแล้ว เพราะฉะนั้นประเด็นเหลือประเด็นเดียวคือ ในวาระสุดท้ายที่กรรมาธิการเพิ่มเข้ามา และมีสมาชิกฯ จะขอกลับไปสู่ร่างเดิม ผมจะขอมตินะครับ ถ้าเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่แก้ไขเพิ่มเติมให้กด เห็นด้วย เห็นควรกลับไปสู่ร่างเดิมให้กด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ มีท่านผู้ใดยังไม่ลงครับ ท่านเสรีเรียบร้อยไหมครับ เรียบร้อยนะครับ ปิดการลงคะแนนครับ รวมคะแนนครี

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

๓๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวณา ๓๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๕ ไม่เห็นด้วย ๑๑ ไม่ลงคะแนน ๑ ก็เป็นไปตามกรรมวิธีการ เชิญเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาศะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ มีการแก้ไข มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสันติภาพ มาตรา ๗

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (ท่าน) : ท่านประธานฯ ครับ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน มาตรา ๗ จักว่า มีอยู่เรื่องเดียวที่ท่านประธานฯ ในร่างทั้งหมด ผมคิดใจอยู่ว่ามาตราเดียวข้างหลังอ่านแล้วก็ไม่ได้ใจ แต่ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ ด้วยความเป็นห่วงว่า การจัดตั้งกองทุนพัฒนาน้ำบาดาลขึ้นในกรมทรัพยากรน้ำบาดาล ซึ่งเปลี่ยนมาผมเห็นด้วยท่านประธานฯ แต่ว่าโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการศึกษาวิจัยพัฒนาแหล่งน้ำและอนุรักษ์ ผมถามท่านกรรมการนิดเดียว ผมว่าถ้าท่านไปตัดเงินที่รัฐบาลจัดสรรให้ซึ่งเป็นงบประมาณรายจ่ายประจำปี โหดไปครับ ผมมีเหตุผลประกอบอย่างนี้ ถ้าเงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนน้ำบาดาล สมมุติว่าเกิดวิกฤตการณ์ภัยแล้งแล้วเงินไม่มี อ่าไปหวังเงินที่อยู่สำนักงานฯ ที่กันไว้ นั่นคนละส่วน แล้วในขณะเดียวกันถ้าเงินในงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่จะจะมีขึ้น สมมุติภาคใต้จะเจอตรงนี้ ๆ จะมีแผน แล้วการของงบประมาณสำหรับที่จะทำนั้นว่าไป แล้วเกิดในกรณีเกิดวิกฤตการณ์ภัยแล้ง งบประมาณก็ตั้งไม่ได้ เงินก็ไม่มี รายจ่ายประจำปีที่จะเป็นแผนพัฒนาของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลก็ไม่มีให้แล้วท่านจะทำอย่างไร อันนี้เรื่องแรกที่ผมกังวลในขณะเดียวกันท่านประธานฯ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาว่าตรงนี้มีแหล่งน้ำใหม่ ประชาชนหมู่บ้านนี้แห้งแล้งกันมากก็แล้ว แม้จะฝนตกน้ำท่วมแต่ไปเลยก็กักน้ำไม่ได้ แต่น้ำใต้ดินมีมาก ซึ่งจริง ๆ แล้วในครั้งที่ผ่านมา พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน และที่พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม เราให้กรมทรัพยากรน้ำบาดาลซึ่งรับผิดชอบน้ำบาดาลทั่วประเทศ ในขณะเดียวกันเวลาเขาสำรวจ ท่านประธานฯ ครับ มีแผนที่ว่าน้ำตรงไหนมี ไม่มี เรียกว่าเขาใช้เทคนิคขั้นสูง แต่พอไปดูแผนที่ใบ เวลา

๓๘

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวนา ๓๔/๒

แหล่งน้ำตรงไหนมีชั้นใต้ดินจะบอกเลยว่าตรงไหนมี ในขณะที่เดียวกันมีค่าใช้จ่ายมาก แล้วบอกว่าน้ำ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่รับน้ำบนดิน ได้ดินมากกว่าด้วยซ้ำ เมื่อมากกว่า ด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นความจำเป็น สมมุติว่าจังหวัดท่านประธานฯ โคราชจะมีตรงไหนบ้าง กรมทรัพยากรน้ำบาดาลเขารู้ว่าตรงไหนมี ไม่มี เขาต้องใช้ช่างเทคนิคชั้นสูงไปเจาะสำรวจ พอแผนที่ออกมา เหมือนเมื่อก่อนเขาไปเจาะตรงไหนตรงนั้นจะได้ ไม่ได้ต้องวัดดวง แต่ปัจจุบันนี้เจาะแล้วมีพิกัด มีระวาง แหล่งน้ำจะบอกมีปริมาณใช้กี่ปี หมดยุคใหม่หมด แต่ในขณะที่ขุดพอน้ำไปให้เงินอย่างอื่นทั้งหมด แล้วถ้าเกิดเปลี่ยนวิกฤตเหมือนที่ผม เรียน ตั้งงบประมาณมาน้อยให้เขาคั้งเออะ ย้ำไม่ได้ค้อออกเลย ถ้าเกิดในกรณีข้างหน้าขึ้นมา แล้วไม่มีเลขท่านจะทำอย่างไร อย่างอื่นเป็นผลพลอยได้จากกรเก็บค่าน้ำ ค่าอนุรักษ์ฯ ไป แต่เงินทุนที่รัฐบาลจัดสรรให้สำหรับกรมทรัพยากรน้ำบาดาลในกรณีที่ต้องใช้เทคนิคชั้นสูง ซึ่งต้องทำต่อเนื่องตลอดปี ถ้าเป็นเฉพาะหมู่บ้าน เฉพาะตำบลนั้นอีกเรื่องหนึ่ง แต่แผนตลอดปีของกรมทรัพยากรน้ำบาดาลนี้ไม่มีเลขหรือ แล้วเราให้อำนาจตรงนั้นมาแล้ว แล้วมีกรมซึ่งรับผิดชอบน้ำใต้ดิน เพราะฉะนั้นผมฝากไว้ชนิดหนึ่งท่านประธานฯ ว่า เหตุผลมีหลายเรื่อง แต่ถ้าให้วิจัยศึกษาพัฒนาและสำรวจแหล่งน้ำใต้ดิน ผมว่าเงินทุน ประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้จะไปไหนก็แล้วแต่หรือแต่ละปี ขอไว้ร่างเดิมเถอะครับ ให้เขา ได้ทำงานเต็มทีหน่อย ขอพบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : สมหารือคุณสันติภาพนิดหนึ่ง ร่างเดิมที่ท่านหมายถึงนี้เฉพาะ (๑) นะครับ ในส่วนที่แก้ไข “กรณี” เป็น “น้ำบาดาล” ไม่คิดใจนะครับ ขอพบพระคุณท่านวุฒิสภาครับ

๓๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๓๕/๑

นายวัลลภ ตั้งคณานุกรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ
ของผมเป็นมาตรา ๑ จัตวา แล้วก็เชื่อมโยงกับมาตรา ๑ เบญจ แล้วก็มาตรา ๑ สัตต นะครับ
ที่พูดเช่นนี้เพราะว่าในมาตรา ๑ จัตวา (๑) ที่ตัดออก ผมเห็นด้วย เพราะว่ามิ (๘) อยู่แล้ว
ก็คือเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้ตามความจำเป็น ตรงนี้ผมไม่คิดใจ แต่ผมคิดใจตรงนี้
ครับ ตรงที่มาตรา ๑ จัตวา ได้พูดวัตถุประสงค์ไว้ ตามคู่ี่ ๆ นะครับ เขียนวัตถุประสงค์
เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายในการ ๑. ศึกษา ๒. วิจัย ๓. พัฒนา ๔. อนุรักษ์ ก็บอกเอาไว้ให้ทำ
๔ เรื่อง อันนี้คือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ในมาตรา ๑ จัตวา ทีนี้พอมาพูดมาตรา ๑ เบญจ
ท่านกรรมาธิการก็ไปเติมว่า “สำรวจ” เข้าไปด้วย ผมเกรงว่าการเติมจะไปเกินวัตถุประสงค์
ที่เขาวางไว้ อันนี้ประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่าถ้าไปดูมาตรา ๑ สัตต ยิ่งชัดเจน (๑) เขียนว่า “ควบคุม
การใช้จ่ายเงินหรือทรัพย์สินของ กปน. เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ใน
มาตรา ๑ จัตวา บรรคหนึ่ง” คือชัดเจนว่ากรรมการไปควบคุมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
มาตรา ๑ จัตวา มาตรา ๑ จัตวา ก็มี ๔ เรื่องที่ผมว่า ศึกษา วิจัย พัฒนา อนุรักษ์ ทีนี้พอ
ท่านไปเติมการสำรวจเข้าไปด้วยจะเกินหรือไม่ แต่ถ้าท่านบอกว่าเป็นการสำรวจในส่วนของ
การวิจัยก็น่าจะคลุมอยู่แล้ว ผมต้องการฟังประเด็นนี้ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมาธิการครับ อาจารย์แก้วสรร

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : ผม แก้วสรร อติโพธิ นะครับ
เรียนท่านประธานฯ และท่านสมาชิก ที่เคารพนะครับ กองทุนนี้โปรดเข้าใจนะครับ
ไม่ใช่กองทุนไปจุดน้ำบาดาล อันนั้นเป็นเรื่องของงบประมาณประจำปี ที่รัฐจัดการเงินดี
จุดน้ำบาดาลให้หมู่บ้านนั้นหมู่บ้านนี้ที่ขาดแคลนอันนั้นคนละเรื่อง แต่กองทุนนี้เป็นเรื่องว่า
จำเป็นต้องมีการจัดการน้ำบาดาล อย่างมีแผน มีข้อมูล มีฐานต่าง ๆ เพราะฉะนั้นจึงเขียน
เป็นวัตถุประสงค์ในมาตรา ๑ จัตวา ศึกษา วิจัย พัฒนาและอนุรักษ์แหล่งน้ำบาดาล เป้าหมาย
คือแหล่งน้ำบาดาล จะศึกษามัน ฐาน อนุรักษ์มัน แหล่งน้ำนั้นทำนองเองครับ แต่ทีนี้ถ้าถามว่า
ในรายละเอียดจากวัตถุประสงค์อันนี้จะทอนเป็นงบประมาณอะไรได้บ้าง ซึ่งอันนี้จำเป็น
ต้องเขียนนะครับ ไปเขียนวัตถุประสงค์ลย ๆ แล้วไม่วางกรอบประเภทงบประมาณ

ไม่ได้ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องมาบอกว่าศึกษา วิจัย ไปเสียค่ามา ไม่อย่างนั้นก็ไม่ต้องเขียน ศึกษา อ้างธรรมศาสตร์ศึกษา อ้างอาจารย์ นักศึกษาสาวรอ อันนี้หนักนะคร้าบ ถ้ารอจนนี้หนักมากนะคร้าบ จะต้องวางท่อเจาะเป็นจุด ๆ เพื่อจะสังเกตการลดลงของน้ำ การไหลเวียน อันนี้สำรวจก็ต้องเขียนไว้ เพราะฉะนั้นการเขียนและชนิดของรายจ่ายกับวัตถุประสงค์ ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันหมด ท่านดูจะเห็นมีเงินการบริหารอีก เพราะฉะนั้นจึงคิดว่ารัฐบาลเขาเสนอมาก็ถูกต้องแล้ว แต่เราก็พยายามเพิ่มให้ชัดเจนขึ้น สำรอง และที่สำคัญคือการวางแผนแม่บท ไม่ใช่ขออนุญาต ไปเรียนประกอบความเข้าใจตรงนี้ เพราะฉะนั้นถ้าเข้าใจว่าเป็นเงินในการวางแผน แล้วก็คิดว่ามีเงินเลี้ยงตัว ได้อยู่แล้วจากค่าใช้น้ำบาดาลกับค่าอนุรักษ์ที่ประเมินไว้เท่านี้ตัวเลขอาจจะได้ถึงปีละ ๑๐๐ ล้านบาท แต่ก็ต้องหักค่าใช้จ่ายคนอื่นอีก เพราะฉะนั้นเลี้ยงตัวได้อยู่แล้ว อย่าไปเสียคั้งงาประมาณอะไรเลย เพราะฉะนั้นเงินทุนประเดิมไม่ต้องมี เราจึงเห็นควรให้ตัดออก ทุกวันนี้ก็ไม่มีเงินที่ชุกอยู่ที่กระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังยังไม่ยอมปล่อยมา เงินทุนหมุนเวียนเท่าไรนะคร้าบ ๑๓๐ ล้านบาท เพราะฉะนั้นไม่ต้องมาประเดิมอะไรอีกแล้วคร้าบ ก็เลยคิดออกให้มันเลี้ยงตัวของมันไป ขอบพระคุณคร้าบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่คิดใจผมจะได้ผ่าน

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ผมสันติภาพครับ แต่ที่นี้ที่กองทุนประเดิมที่ท่านบอกว่า ท่านตัดออก กองทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้เนี่ยะคร้าบ แล้วท่านกรรมาธิการชี้แจงว่ามีมาก ตามว่าขณะนี้ กพท. ที่ว่านี้มีเงินอยู่เท่าไร มีไหม ท่านได้ตรวจสอบไหม อยู่ ๆ ท่านตัดออก แล้วเงินมีเท่าไรไม่รู้ แต่ผมอยากรู้ว่าเงินมีอยู่เท่าไร ถ้าเขาจะ ไปทำได้ ขอบคุณคร้าบท่านประธานฯ คร้าบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญคร้าบ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมาธิการ) : ให้งบประมาณสำหรับ ท่านดู (๒) เงินที่โอนมาจากเงินทุนหมุนเวียนนี้หากศาล คือหมายความว่าที่เก็บ ๆ มาแล้วกัน ไว้ที่โน้น ตอนนี้ ๑๓๐ ล้านบาทไม่ตั้งมาประเมินอะไรอีกแล้ววนะครับ แล้วสักพักก็เลยเงินก็ไหลมาอีก จึงไม่เห็นความจำเป็นจะต้องมาประเมินอะไรเลยตัดออก ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ก็เป็นไปตามกรรมาธิการแก้ไข ขอบพระคุณครับ ที่เราพูดกันทั้งหมดก็เป็นเรื่องของมาตรา ๖ นะครับ ไปแก้ไขมาตรา ๗ นะครับ ดังนั้นมาตรา ๖ ผ่านนะครับ มาตรา ๗ เชิญท่านเลขานุการ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๗ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ก้ำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม สุนทร จินดาอินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดกำแพงเพชรนะครับ กรณีนี้ผมขออนุญาตท่านประธานฯ นะครับว่า จะพูดไปถึงมาตรา ๘ เลยนะครับ เพราะผมขอตัดมาตรา ๘ แต่ผมเอาไปรวมกันในมาตรา ๘

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ๆ อนุญาตครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (ก้ำแพงเพชร) : ที่จริงเรื่องนี้เป็นเรื่องที่กรณีที่ผมเข้ามาเพื่อให้มีคณะกรรมการเปรียบเทียบคดีขึ้นมาะครับ แต่ว่าในมาตรา ๔๕ ท่านกรรมาธิการได้ไปเพิ่มเติมเป็นวรรคสี่ ให้คณะกรรมการเปรียบเทียบคดีเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา เพราะฉะนั้นการแปรญัตติของผมครั้งนี้ ส่วนเหล่านี้ผมไม่คิดใจ เพราะว่าพอใจครับ เพราะว่าเมื่อไปเป็นเจ้าพนักงานแล้วนี้เขาเหล่านั้นจะต้องทำงานอยู่ในหลักเกณฑ์ของข้าราชการคนหนึ่งเหมือนกัน อันนี้ผมไม่คิดใจ แต่ผมยังคิดใจอยากฟังคำอธิบายจากกรรมาธิการ เฉพาะคำว่า “คณะกรรมการ

๘๒

ว. ๑๘ (ศ. นิติบัญญัติ)

สุชาดา ๓๖/๒

เปรียบเทียบคดี” ผมยังคิดว่าไม่น่าจะมีคำว่า “คดี” ครับ ผมขอเอาออกทั้งมาตรา เพราะฉะนั้นคำว่า “คดี” ผมก็ขี้ออกอยู่ด้วย ผมขอคำชี้แจงจากคณะกรรมการว่า ทำไมถึงเปรียบเทียบคดี ผมดูตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๑ ก็ไม่มีใช้คำนี้ เพราะฉะนั้นผมขอคำชี้แจงครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พิณฑุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรรมการ) : ครับ การที่ใช้คำว่า “เปรียบเทียบคดี” นั้นะครับ ก็คงเป็นวิวัฒนาการของกฎหมายไทยนะครับว่า พระราชบัญญัติหลายฉบับ พระราชบัญญัติโรงงาน พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค หรือแม้กระทั่งร่างพระราชบัญญัติ นี้ที่เห็นว่า ไทยเล็ก ๆ น้อย ๆ นี้ ถึงแม้จะมีจำกัดด้วยก็ตาม อย่างกรณีพระราชบัญญัติ น้ำบาดาล ไม่เกิน ๖ เดือนก็อาจจะให้คดีสิ้นสุดเร็วโดยเร็วครับ ไม่ใช่เอาไปฟ้องศาลแล้วศาลก็ปรับ ๆ อยู่ นั่นละ เพราะฉะนั้นอย่างกรณีนี้เลยไม่ให้คดีอัตโนมัติศาล กฎหมายหลายฉบับจึงพยายามสร้างกลไกนี้ขึ้นมา ก็แทนที่จะพนักงานคนเดียวจนครบ ทรัพยากรกรณีจังหวัดคนเดียวไปบอก โอ.เจ. ปรับเท่านี้ เพราะฉะนั้นการจะเปรียบเทียบ ไม่เปรียบเทียบต้องดูการทำผิดซ้ำซากหรือเปล่า ต้องดู เพราะฉะนั้นมีดุลพินิจอยู่ ให้คนเดียวใช้ไม่ได้ เขาเลยตั้งคณะกรรมการขึ้น แล้วเป็นศัพท์ ซึ่งทุกกฎหมายเขาเรียกกัน จนเหมือนจะเป็นศัพท์เทคนิคไปแล้ว เขาเรียกว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี แล้วเป็นการ เปรียบเทียบเฉพาะไม่จำเป็นต้องไปอ้างอิงจากแนวคิดหรือข้อคำในประมวลกฎหมาย วิธีความอาญา เพราะฉะนั้นกรรมการก็จึงขอยืนยันครับว่า เป็นศัพท์ที่ใช้กันจนเป็นที่เข้าใจกันแล้วเรียกว่า คณะกรรมการเปรียบเทียบคดี ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสุนทร จินดาอินทร์ ครับ

๘๓

ว. ๑๙ (ต. นิตินบัญญัติ)

พฤษภาคม ๓๖/๓

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครั้น ผม รุบทร คือผมคนที่จริงแล้วการที่จะเปรียบเทียบได้นี้เอาอำนาจมาจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา นี่หมายความว่าพ้อออกไปเป็นลูกแล้วก็ลืมพ่อลืมแม่ ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๑ บอกว่า ในคดีซึ่งเปรียบเทียบได้ตามกฎหมายอื่น เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วนะครับ ผมยังไม่เคยเห็นคำว่า เปรียบเทียบคดีที่ไหนเลย นอกจากกฎหมายที่ท่านว่า ๑ - ๘ คดี เมื่อยผมไปชี้แจงในชั้นกรมการ ท่านเจ้าหน้าที่จากกฤษฎีกาก็บอกว่า มีหลาย ๆ กฎหมายที่น่าเอามา ยกตัวอย่างให้ฟัง ผมก็บอกว่าคิดมาตั้ง ๑ - ๘ เรื่องแล้ว เรื่องนี้จะทำให้ถูกสักเรื่องไม่ได้หรืออย่างไร ผมยังสงสัยตรงนี้ครับ นอกจากเหตุผลที่ท่านกรมการได้ชี้แจงแล้ว มีเหตุผลอื่น ๆ อีกหรือไม่ ผมเอาออกจากตรงนี้ครับ ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายศาส พิณฑุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรมการ) : ก็คือว่า เปรียบเทียบ ก็เป็นที่เข้าใจกันทั้งนั้น ไม่ว่าจะกฎหมายไหน ก็คือเป็นการเปรียบเทียบปรับ แต่ที่นี้ในกฎหมายไทยไม่เคยมีพนักงานชุดใดที่ตั้งกันขึ้นมาเพื่อมาเปรียบเทียบ เพิ่งมาที่มีในกฎหมาย ๔ - ๕ จากกลุ่มเหล่านี้ ซึ่งเขาสั่งเห็นว่าไม่ใช่เรื่องดีหัว นำคน เป็นความผิดทางอาญาต่ออะไรต่าง ๆ เป็นเรื่องความผิดทางปกครองนะครับ-----

เขาก็เลยจำเป็นต้องมีคณะกรรมการชุดนี้ขึ้นมา ทีนี้ผมก็เห็นใจเขาเหมือนกันลองคิดดู ถ้าไม่เรียกคณะกรรมการเปรียบเทียบกับอะไรคือตั้งชื่อเป็นอะไรครับ คณะกรรมการพิเศษ คณะกรรมการเปรียบเทียบปรับหรืออย่างไร อันนี้ก็เป็นปัญหาที่ผู้ร่างกฎหมายเขา จะต้องหาทางสร้างกลไกเหล่านี้แล้วเรียกขานให้เห็นที่เข้าใจกัน ซึ่งก็ผ่านมา ๔ - ๕ ฉบับ ผมก็ว่าดี ต่อไปได้ยื่นคณะกรรมการเปรียบเทียบก็ดีเขาจะได้เข้าใจได้เร็วว่าเป็น คณะกรรมการพิเศษ ที่ตั้งขึ้นมาเพื่อเปรียบเทียบคดีในความคิดตามกฎหมายปกครอง พวกใบอนุญาตต่าง ๆ เหล่านี้ ก็เกิดเป็นศัพท์เป็นความเข้าใจขึ้นก็เป็นชื่อใช้แล้วเข้าใจ ไปเรียกคณะกรรมการเปรียบเทียบเลข ๆ เปรียบเทียบอะไรครับ ต้องเปรียบเทียบคดี เพราะสิ่งที่ถูกเปรียบเทียบ คือ คดีร้ายแรงไหม ทำผิดซ้ำซากหรือไม่ ผมเห็นด้วยกับ ถ้อยคำนี้ ให้ผมเขียนผมก็เขียนอย่างนี้ครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านผู้แปรญัตติสงวนคำแปรฯ คิดใจหรือไม่ครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ก็ที่จริงไม่ว่าอะไรมากมาย แต่ผมไม่เคยเจอจริง ๆ ไปเจอแต่ในกฎหมายในตัวพ่อ ตัวแม่ ไม่มี พอเห็นลูกไปเกิดขึ้นมาตรงนั้นคงจะเป็นความเจริญอย่างที่อาจารย์แก้วสรรว่า ผมไม่คิดใจครับ เสียเวลานะครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเลขฯ ครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๘ มีกรแก้ไข”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ลำดับต่อไปเป็นการพิจารณาถ้อยคำในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นะครับ เชิญทางคณะกรรมการครับ ขอเชิญกรรมาธิการต่อได้ครับ

นายวงศ์พันธ์ ฌ ตะกั่วทุ่ง (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมจะขอเปลี่ยนถ้อยคำนิดเดียว นะครับ ในหน้า ๒ คือมาตรา ๑ ทำให้แก้ที่ต้น มาตรา ๔ เดิม คือในวรรคสองที่ผมเคยบอกไว้ตอนต้นแล้วว่า ที่คณะกรรมการธิการขอแก้ไข

ว. ๑๕ (ส. นิตินิบัญญัติ)

ถัดดาวลัย ๓๗/๒

เพิ่มก้านิดเดียวครับ เพิ่มที่ว่า “การแพร่กระจายของน้ำเต็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล” ในเอกสารนี้
 ไม่ได้เขียนไว้ครับ เอกสารที่แจกไม่ได้เขียนเอาไว้ที่เพิ่งมาเห็นกันทีหลัง เอกสารนี้ไม่มี
 เพราะฉะนั้นผมจะขอแก้คำนิคเดียวครับว่า “การแพร่กระจายของน้ำเต็มเข้าสู่ชั้นน้ำบาดาล”
 ครงอื่นก็แล้วแต่ท่านสมาชิก จะแก้อย่างไรครับ เฉพาะกรรมาธิการแก้ไขอย่างนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณี) รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมาชิกฯ เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ มีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณี) รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันจบการพิจารณา
 ในวาระที่ ๒

ลำดับต่อไปจะขอมติในวาระที่ ๓ โดยที่ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 มีการแก้ไขเพิ่มเติม ดังนั้นจะขอมติจากที่ประชุมว่า จะเห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติม
 หรือเห็นชอบด้วยกับสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่มีการแก้ไขเพิ่มเติม ขอเชิญท่านที่อยู่
 ข้างนอกที่ประชุมได้กรุณาเข้ามาลงคะแนนด้วยครับ มติที่จะถามนะครับ ท่านผู้ใด
 เห็นชอบด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมกด เห็นด้วย ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกด ไม่เห็นด้วย
 กรุณาลงคะแนนครับ ปิดการลงคะแนน เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วย ๘๕ ไม่เห็นด้วย ๑ คอออกเสียง ๑ เป็นอันว่าที่ประชุมมีมติเห็นด้วยนะครับ มีข้อสังเกตที่กรมการ ได้เสนอไว้ มีท่านผู้ใดจะอภิปรายไหมครับ ข้อสังเกต

(ไม่มีสมาชิกฯ อภิปราย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าไม่มี ถ้อยคำที่ประชุมเห็นชอบนะครับ ท่านลำยองแสดงความประสงค์จะขอปรึกษาเรื่องการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาฯ เชิญครับ ขอบคุณ ท่านกรมการทุกท่านครับ

นายลำยอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ลำยอง พิลาสมบัติ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครราชสีมา ก่อนที่ท่านประธานฯ จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ. กระผมมีเรื่องที่จะกราบเรียนหารือท่านประธานฯ และที่ประชุมแห่งนี้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมขอกราบเรียนด้วยความไม่สหายใจเป็นอย่างยิ่งว่า มีการก้าวข้ามแทรกแซงจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นอย่างมาก ซึ่งกระผมอยากจะกราบเรียนว่า เริ่มตั้งแต่มีการพิจารณาของคณะกรรมการ แล้วมีข่าวออกไปข้างนอกที่มีการล็อบบี้ (Lobby) บ้าง แทรกแซงบ้าง ทำให้คณะกรรมการไม่มีอิสระในการพิจารณา เมื่อเข้านี้มีผู้นำเอกสารจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา สมศ. เขามาแจกในที่ประชุม ผมก็สงสัยว่าเอกสารพวกนี้มาได้อย่างไร ผมไปถามข้างนอก ซึ่งเจ้าหน้าที่บอกเห็นมีผู้เอามาวางเอาไว้ และในขณะที่ตัวกันพบประธานวุฒิสภาฯ ๗ คนฯ มนูญกฤต รูปขจร ผมก็ถามว่าท่านทราบเอกสารอย่างนี้มาได้อย่างไรหรือไม่ ท่านก็บอกว่าไม่ทราบเหตุผลว่ามาได้อย่างไร ท่านประธานฯ ครับ เอกสารเหล่านี้ อย่างนี้ ผิดข้อเท็จจริงจากการพิจารณาของคณะกรรมการ แล้วอยู่ในมือของสมาชิกฯ ทุกท่าน แล้วทำให้เกิดความเข้าใจไขว้เขว เข้าใจผิด ซึ่งผมอยากจะกราบเรียนว่าหลายต่อหลายครั้ง ผมได้หักท้วงแล้วก็บอกว่าเอกสารซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับการพิจารณากฎหมาย ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาในที่ประชุมบ้างเข้ามา ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่า สิ่งเหล่านี้

๘๓

ว. ๑๕ (ศ. นิติบัญญัติ)

ดวงอาทิตย์ ๓๘/๒

ทำให้คณะกรรมการไม่สบายใจ ผมอยากจะกราบเรียนหรือท่านประธานฯ ว่า วันนี้
เป็นวันศุกร์ ก่อนที่จะพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอให้ท่านประธานฯ เช็ก
(Check) องค์ประชุมก่อนว่ามีมากน้อยขนาดใด ถ้าหากว่ามีน้อย ผมอยากจะกราบเรียนว่า
ควรจะเลื่อนไปในวันต่อไป เพราะมีการลือบ่มีมาก จะทำให้ไม่ได้รับก วมเป็นธรรม
ในการพิจารณาหรือไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการ-----

๓๕/๑

ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนให้ท่านประธานฯ ทำหนังสือถามไปที่กระทรวงศึกษาธิการว่า สมศ. เขาเอกสารเหล่านี้มาแทรกแซงได้อย่างไร ใครเป็นผู้นำมา ผมรู้สึกว่าไม่สบายใจ จึงหรือท่านประธานฯ ว่าให้แจ้งในที่ประชุมด้วยว่าเอกสารเหล่านี้ขัดกับข้อเท็จจริงของคณะกรรมการที่ว่าจะแถลง เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกทุกท่านให้ฟังคณะกรรมการให้ชัดเจนก่อนที่จะตัดสินใจ จึงขอกราบเรียนท่านประธานฯ ๒ ประเด็น ๑. ขอให้แจ้งองค์ประชุมว่าถ้าน้อยเกินไป ขอให้เลื่อนเอาวันจันทร์หรือวันไหนก็ได้ เพราะว่าเมื่อสักครู่นี้องค์ประชุมนั้นแล้วไม่ถึง ๑๐๐ คน ท่านประธานฯ ผมอยากจะกราบเรียนว่าผมไม่สบายใจจริง ๆ จึงกราบเรียน ไม่ไว้ตีรวนนะท่านประธานฯ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านมีความเห็นว่าให้กวาดเลี่ยนการประชุมจากวันนี้ไปใช้ใหม่ครับ
 นายลำยอง พิลาสมบัติ (นกรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ
 ผมกราบเรียนว่าไม่ได้เลื่อนนะครับ ขอให้ชี้ค่าถ้าต่ำกว่า ๑๒๐ คน หรือ ๑๓๐ คน อาจจะให้เลื่อน เพราะอย่างน้อยที่สุดร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญ น่าจะประชุมตั้งแต่เช้าครับ อย่างน้อยที่สุดสมาชิกฯ อยู่ครบ ตอนนี้รู้สึกว่าค่อนข้างจะเบาบางตา สมาชิกฯ วันนี้เป็นวันศุกร์ก็มีนัดหมายมาก เพราะฉะนั้นผมคิดว่าอย่างน้อยที่สุดถ้าเลื่อนไป ผมอยากให้สมาชิกฯ ได้ร่วมพิจารณาทุก ๆ ท่านด้วย เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญเกี่ยวกับความเจริญของการศึกษาของชาติบ้านเมืองและกระทบกับผลประโยชน์เป็นอย่างมากครับท่านประธานฯ ผมขอให้แจ้งองค์ประชุมเท่านั้น อยู่ในดุลพินิจของ ท่านประธานฯ ผมไม่ได้เสนอให้เลื่อนนะครับ แต่ถ้าเห็นสมควรจะพิจารณาผมไม่ขัดข้อง แต่ว่าขอให้สอยสวนว่าเอกสารอย่างนี้มาได้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาครับ
 ท่านนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ้างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอ่างทอง เรื่องเอกสารที่จะ

เข้าสู่ห้องประชุมนั้น โดยหลักการที่จะนำเข้าสู่ในห้องประชุมหรือว่ามาแจกหน้าห้องประชุมต้องได้รับอนุญาตจากท่านประธานฯ เสียก่อน แต่กรณีนี้จากที่ท่านลำยองได้พูดไป ยังไม่มีการได้รับอนุญาตและมีการเข้ามาแจกเอกสารในห้องประชุม ผมคิดว่าอันนี้น่าจะมีการตรวจสอบและต่อไปน่าจะระมัดระวังเกี่ยวกับเอกสารทั้งหมดทั้งปวงที่จะเข้ามาสู่ห้องประชุมเราหรือแจกสมาชิกฯ เพราะฉะนั้นอันนี้ก็น่าจะเป็นบทเรียนที่น่าไปทบทวนการทำงานของเจ้าหน้าที่อีกครั้งหนึ่งครับว่า ต่อไปเอกสารต่างๆ ยังไม่ได้รับการอนุญาตจากท่านประธานฯ ไม่ควรนำเข้ามาในที่ประชุมดังกล่าวครับ และในเรื่องที่ท่านลำยองได้เสนอนั้น ผมอยากจะเรียนครับว่า ความจริงพวกเราประชุมกันครบอยู่ครบ แต่ถ้าด้วยเหตุผลว่าว่าง พ.ร.บ. ฉบับนี้มีความสำคัญยิ่งต่อการศึกษาของชาติและมีความสำคัญที่จะกระทบต่อการศึกษาซึ่งเป็นหัวใจของประเทศเราในเรื่องการศึกษา ถ้าได้มีโอกาสที่จะพิจารณากันโดยมีสมาชิกฯ ใครที่จะครบจำนวนที่เรามืออยู่จะเป็นประโยชน์กว่า อยู่ที่ที่ประชุมจะพิจารณา แต่อยากจะเรียนว่าขณะนี้เราอยู่กับครบนะครับ แต่ว่าถ้าเห็นว่าเป็นและก็วันนี้พิจารณาไม่จบ ถ้าจะเลื่อนไป ก็อยู่ในดุลยพินิจของทั้งที่ประชุมเราว่าจะเห็นควรอย่างไรครับ ผมกราบเรียนเพียงแค่นี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านลำยองครับ มีการยืนยันว่าที่ประชุมเราอยู่ครบองค์ประชุมนะครับ ท่านจะให้พิจารณาต่อไหมครับ

นายลำยอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : ผมไม่ขัดข้องท่านประธานฯ อย่างน้อยที่สุดเป็นการชี้ชัดได้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ครบที่จะดำเนินการ คือเอกสารต่าง ๆ นี้ผมอ่านแล้วเป็นเหมือนการปลุกกระดมมวลชน สิ่งทีคณะกรรมการฯ ทำไปนั้นเป็นสิ่งที่ไม่สมควรนะครับ จะทำให้เข้าใจผิดว่าคณะกรรมการฯ ขวางกั้นความเจริญของการศึกษา ผมอ่านแล้วผมมีความรู้สึกอย่างนั้น เพราะฉะนั้นผมไม่ขัดข้องที่จะให้พิจารณาท่านประธานฯ ผมอยากจะให้เสร็จนะครับ แต่ว่าอย่างน้อยที่สุดผมพูดและให้บันทึกเอาไว้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ควรจะมีในอนาคตครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ผมพิจารณาแล้วคิดว่าน่าจะทำได้ดำเนินการตามระเบียบวาระต่อไป ถึงเวลาอันควรแล้วถ้าไม่เสร็จเราก็จะเลื่อนการประชุมไปในคราวหน้า ท่านสมาชิกทุกท่านครับ ผมเข้าวาระเรื่องด่วนที่ ๓ คือร่างพระราชบัญญัติการศึกษาระดับชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ใครประท้วงครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ผมวิบูลย์ครับ ไม่ได้ประท้วงครับ ท่านประธานฯ เรื่องที่ท่านลำพองเสนอครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ยังไม่จบหรือครับ ท่านจะมีความคิดเห็นเพิ่มเติมไหมครับ เชิญท่านดอกเตอร์วิบูลย์ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แซ่มชื่น ความจริงท่านลำพองได้ยกประเด็นสำคัญขึ้นมา เนื่องจากว่าการแจกเอกสารในที่ประชุมนี้เป็นเอกสารเท็จ ตรงนี้ผมอยากให้ท่านประธานฯ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปได้มีการเอาข้อมูลเท็จมาให้สภาพิจารณาในช่วงเวลาสำคัญอย่างนี้ อาจเกิดการเข้าใจผิดไปได้ ยกตัวอย่างเช่นเอกสารฉบับที่ท่านลำพองเอ่ยถึงนี้ของ สมศ. กล่าวว่า ข้อ ๕ ท่านดูเลยนะครับในเมื่อท่าน การแก้ไขมาตรา ๑๐

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ผมว่าอันนี้ท่านไม่ต้องมาเผยแพร่ครับ เขาเป็นพูดในหลักการก็แล้วกัน

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ว่าการแก้ไขให้ชะลอไปอีก ๑๐ ปีแล้วค่อยเริ่มประเมิน อันนี้ไม่ใช่ข้อความในกฎหมายเลย เป็นข้อความเท็จ ทำให้สมาชิกฯ เข้าใจผิดได้ เพราะฉะนั้นผมจึงเรียนว่าการที่จะนำเอกสารลักษณะนี้มาเผยแพร่ในการประชุมกฎหมายสำคัญนี้ไม่เหมาะสมไม่สมควร อยากให้มันมาตรการในการแก้ไขต่อไปขอจบพระคุณครับ

๕๑

ว. ๑๕ (ศ. นิตินาญนิตี)

รัฐวิธา ๔๔๐/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สี่) : รับไว้พิจารณาครับ ในการที่จะกำหนดมาตรการในเรื่องนี้ เชิญคุณวิชัยครับ

นายวิชัย ครอบงูติ (อุปถราชธานี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพอย่างยิ่ง กระผม วิชัย ครอบงูติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุบลราชธานี ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก่อนที่จะมีการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาระดับชาติที่จะดำเนินการในวันนี้ ผมขออนุญาตกราบเรียนในเรื่องเอกสารที่ท่านลาพอง พิลาสมบัติขออนุญาตประทานโทษเอ่ยนามท่าน ผมกราบเรียนว่าเอกสารที่ท่านลาพองว่านี่นะครับ ที่ได้เรียนท่านประธานฯ นั้น กระผมเป็นคนที่นำมามอบให้เจ้าหน้าที่ที่หน้าห้องประชุมเพื่อเผยแพร่ ขอกราบเรียนว่าไม่ได้ขออนุญาตท่านประธานฯ ในเรื่องนี้ ก็ยอมรับผิดในส่วนตัวนี้ แต่โดยเจตนาเน้นไม่ใช่การล้อเกวียน ไม่ใช่การล้อบปี ไม่ใช่การดำเนินการในส่วนนี้ ขอเรียนว่าเอกสารก็เป็นเอกสารที่สามารถจะเผยแพร่โดยความเป็นจริงของหน่วยงานที่รับผิดชอบ สำหรับเอกสารฉบับนี้นั้นผมได้รับมาจากท่าน ส.ว. คำพันธ์ ป็องปาน ท่านนำมามอบให้ผมเมื่อนานแล้ว ตั้งแต่กรรมาธิการพิจารณาในเรื่องกฎหมายอยู่ เพราะเห็นว่าวันนี้ก็เป็นวันที่พิจารณากฎหมายฉบับนี้ ซึ่งมีท่านกรรมาธิการเสียงข้างมากและกรรมาธิการเสียงข้างน้อยได้ขอสงวนตรงนี้อ้าวอยู่ ส่วนว่าที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างไรในการพิจารณา จะเห็นด้วยกับเสียงข้างมากหรือจะเห็นด้วยกับเสียงข้างน้อยนั้น ผมคิดว่าเป็นเอกลักษณ์ของที่ประชุมที่จะใช้เหตุใช้ผลทั้ง ๒ ฝ่าย และก็จะพิจารณากันว่าจะเห็นด้วยข้างไหนเป็นสำคัญ อันนั้นคือสิ่งที่เป็เจตนาบริสุทธิ์ที่กราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ไม่มีเจตนาอื่น และไม่มีล้อเกวียนล้อบปีใด ๆ ทั้งสิ้นในส่วนตัวกระผม อันนี้ขอกราบเรียนท่านประธานฯ ส่วนว่าถ้าเป็นการเข้าใจผิดที่นำเอกสารนี้มาโดยที่ไม่ได้รับอนุมัติจากท่านประธานฯ นั้น ผมก็ขออ้อมรับผิดแต่เพียงผู้เดียวครับท่านประธานฯ ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ ในฐานะที่เจ้าหน้าที่นั้นเขาเป็นคนแค่กริการ ส่วนคนนำมามอบให้มันเป็นกระผม ท่านประธานฯ ครับ เพราะฉะนั้นกราบเรียนตรงนี้ว่า ไม่ใช่เจ้าหน้าที่ แต่วิชัย ครอบงูติ ขออ้อมรับสิ่งที่บกพร่องหรือสิ่งที่ผิดพลาดนี้แต่เพียงผู้เดียวครับท่านประธานฯ ขอจบพระคุณมากครับ

๕๒

ว. ๑๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

รัฐวิธา ๔๐/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านคำพันธ์ คงจะใช้สิทธิขาดฟังนะครับ เชิญครับ

- ๔๑/๑

นายคำพันธ์ ป็องปาน (อุรุธธานี) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผมก็ขอชี้แจงทำความเข้าใจ ไม่ได้ขอแก้ตัวนะครับ คือหลังจากที่กรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา ได้พิจารณาร่าง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติจบไปแล้ว ก็มีกรมการฯ ท่านหนึ่ง ได้เปลี่ยนแปลงขอแปรญัตติในที่ประชุมให้ขยายเวลาในการ ประเมินจากบุคคลภายนอกเป็นระยะเวลา ๑๐ ปี ข่าวนี้ออกไปสู่สื่อมวลชนอย่างกว้างขวาง ก็มีการวิพากษ์วิจารณ์กันในสื่อมวลชนทั่วประเทศ ทั้งหนังสือพิมพ์และโทรทัศน์ ทางสำนักงาน ชื่อย่อว่า สมศ. เขาก็โทรมาหากระผมซึ่งเคยคลุกคลีอยู่ในวงการนี้ ก็บอกว่า ข้อเท็จจริงเป็นอย่างไร ผมก็ได้อธิบายไปตามที่กรมการฯ แปรญัตติ ก็คือให้ขยายเวลา ไปเป็น ๑๐ ปี ในตอนนั้นจากการบันทึกของเจ้าหน้าที่ ให้เริ่มนับเวลาประเมินเป็น ๑๐ ปี เขานับที่กมธ.นะครับ มาแก้ทีหลัง ให้เริ่มนับเวลาจาก พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๔๒ ขยายออกเป็น ๑๐ ปี แต่การบันทึกของเจ้าหน้าที่นั้นก็บอกว่า ให้เริ่มประเมินเมื่อครบ ๑๐ ปี แล้ว ข้อความแตกต่างกัน ทาง สมศ. ซึ่งเขาเป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการเรื่องนี้ เขาเห็นว่า จะเสียหายต่อการศึกษาระดับชาติ เขาก็มองว่าจะทำอะไร ผมก็บอกไปว่าถ้าท่านมีเหตุผล ความจำเป็นก็ทำเอกสารชี้แจงมาซิ ชี้แจงต่อ ส.ว. เขาจะได้ทราบข้อเท็จจริง เขาก็ทำมา ทำมา ท่าน ส.ว. วิชัย เป็นผู้ขอแปรญัตติในเรื่องนี้ สงวนคำแปรญัตติในฐานะกรมการฯ คนหนึ่ง ผมก็นำเอกสารให้ท่านวิชัย ส่วนท่านจะแจกหรือไม่แจกก็เป็นดุลพินิจของท่าน ท่านก็บอกไว้แล้วว่าท่านรับผิดชอบ ก็หมกมุ่นนี้ครับ เป็นความเข้าใจผิด ไม่ใช่เข้าใจผิดของกรมการฯ เป็นความผิด เป็นความบกพร่องของเจ้าหน้าที่บันทึกการประชุม ทำให้สื่อมวลชนทั่วประเทศ บอกว่าจะไปเริ่มประเมินเมื่อเวลาผ่านไป ๑๐ ปี ตอนนั้นเป็นอย่างนั้นจริง ๆ มาแก้ไขตอน หลังเอกสารนี้ก็ออกมาแล้ว ก็ไม่ได้เป็นความเสียหายอะไร ส.ว. ทุกท่านมีดุลพินิจ เข้าใจ ผมก็ทำไปด้วยเจตนารวิสุทธ์ เพียงบอกว่าถ้ามีข้อเท็จจริงอะไรอยากชี้แจงก็ทำมาที่สภา เขาก็ทำเขาก็ลงชื่อ สมศ. เขาไม่ได้ทำเป็นเอกสารเท็จ ไม่ได้ทำปลอมแปลงลายมือชื่อ เขาลงชื่อรับผิดชอบด้วย ขอกราบเรียนแล้วนี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนี) รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ผมเข้าระเบียบวาระได้นะครับ ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

รายงาน
ของ
คณะกรรมการการศึกษา
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
(ฉบับที่ ..) พ.ศ.
วุฒิสภา

สำนักกรรมการ ๒
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน

ต่อมาวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไป

เป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน

(สำนวนา)

ที่ สว ๐๐๑๐ / (ร ๒๑๙)

วุฒิสภา

ถนนอุททองใน กทม. ๑๐๑๐๐

๒๐ กันยายน ๒๕๔๕

เรื่อง รายงานการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณ์ร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ(ฉบับที่ ...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรเห็นชอบแล้ว ให้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา ซึ่งกรรมาธิการวิสามัญคณะนี้ ประกอบด้วย

๑. พลอากาศเอก กานต์ สุระกุล	๒. นายคำพันธ์ ป็องปาน
๓. นายจำลอง ครุฑขุนทด	๔. นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
๕. นายชงศ์ วงษ์ชินธุ์	๖. พลตำรวจโท ณรงค์ อมาตยกุล
๗. นายณรงค์สิทธิ์ เครือรัตน์	๘. นายทวีป ขวัญบุรี
๙. นายบุญญา หลีเหลด	๑๐. นายบุญเลิศ ไพรินทร์
๑๑. นายผ่อง เล็งกี้	๑๒. นายพา อักษรเสื่อ
๑๓. นายพิชัย ชำเพชร	๑๓. นายไพบูลย์ เสียงก้อง
๑๔. นายพิศุฑิติน บอตต	๑๖. นางมลวิทย์ เงินหมื่น
๑๗. นายล้ำพอง ฟิลาสมบัติ	๑๘. นายวัลลภ ตั้งคณานุกัณฑ์
๑๘. นายวิชัย ครอบงายติ	๒๐. นายวิฑกฯ มะเสนา
๒๑. นายวิบูลย์ แซ่มชื่น	๒๒. นางวิลาวัลย์ ตันวิฒนะพงษ์
๒๓. นายสนิท กุลเจริญ	๒๔. นายสม ติยะศ
๒๕. นายสมเกียรติ อ่อนนิมล	๒๖. นายสมควร จิตแดง
๒๗. พันเอก สมคิด ศรีสังคม	๒๘. นายสมัย ฮมแสน

๒๙. นายสหัส ทินทุเสนีย์

๓๐. พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ใฝ่นวล

๓๑. นายสุวิทย์ คุณกิตติ

๓๒. นายอำนาจ เรียงรประมุข

๓๓. พลตรี อินทรีดิษฐ์ ยอดบางเตย

๓๔. นายชุมมาร์ ศอยิบ

๓๕. พลโท ไชยภักดิ์ รัตนบุรี

ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัดนี้ คณะกรรมาธิการวิสามัญ ได้พิจารณาเสร็จแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอรายงานต่อที่ประชุมวุฒิสภาต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ)

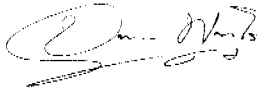
ผ่อง เล็งชื่อ

(นายผ่อง เล็งชื่อ)

ประธานคณะกรรมาธิการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวจุฑามาศ พุทธิงกุไร)

ผู้อำนวยการกลุ่มงาน

กลุ่มงานคณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

สำนักกฤษฎีกา ๒

โทร ๐ ๒๒๑๙ ๑๕๗๓ , ๐ ๒๒๔๙ ๑๖๗๑

โทรสาร ๐ ๒๒๔๙ ๑๕๗๔

กูโรรัตน์ พิมพ์

จุฑามาศ / กวี ทาน

รายงานของคณะกรรมการการศึกษาวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ วันพฤหัสบดีที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และตั้งกรรมาธิการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติ ๑๔ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๖๐ วัน (กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ต่อม่าที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการดำเนินการแล้ว ปรากฏผลดังนี้

๑. ที่ประชุมคณะกรรมาธิการได้มีมติเลือกตั้ง

๑.๑ นายผ่อง เล่งจี่	เป็นประธานคณะกรรมาธิการ
๑.๒ นายบุญเลิศ ไพรินทร์	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง
๑.๓ นายสมควร จิตแสง	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง
๑.๔ นายวิชัย ครองยุติ	เป็นรองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สาม
๑.๕ นายสุวิทย์ คุณกิตติ	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๑.๖ นายชงศ์ วงษ์จันทร์	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๑.๗ นายจำลอง ครุฑขุนทด	เป็นที่ปรึกษาคณะกรรมาธิการ
๑.๘ นายวัลลภ ตังคณานุกีร์ช	เป็นเลขานุการคณะกรรมาธิการ
๑.๙ นายฉ่ำพอง พิลาสมบัติ	เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการ
๑.๑๐ นายวิทยา มะเสนา	เป็นโฆษกคณะกรรมาธิการ

๒. ที่ประชุมคณะกรรมาธิการ ได้มีมติแต่งตั้ง นางสาวจุฑามาศ พุทธิงกูโร ผู้อำนวยการ กลุ่มงาน กลุ่มงานคณะกรรมาธิการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สำนักกรรมาธิการ ๒ สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมาธิการ ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๘๒ วรรคสาม

๓. ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีมอบหมายให้มาชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

๓.๑ กระทรวงศึกษาธิการ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์

ที่ปรึกษารัฐมนตรีช่วยว่าการ

กระทรวงศึกษาธิการ

๓.๒ สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

- นายคิศิลปชัย หอมทรัพย์ ผู้ชำนาญการกองนิติการ
- นายบัญญัติ ประเสริฐศรี หัวหน้ากลุ่มกฎหมายและระเบียบ
- นายอาทร ทองสวัสดิ์ นิติกร ๘ ๑ กองนิติการ
- นายจวิฒน์ มีชัย นิติกร ๗ ๑ กองนิติการ

๓.๓ สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

- ม.ร.ว. จักรพล จิตรพงศ์ เลขานุการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๓.๔ กรมการศึกษานอกโรงเรียน

- นายศักรินทร์ สุวรรณโรจน์ รองอธิบดีกรมการศึกษานอกโรงเรียน

๓.๕ กรมอาชีวศึกษา

- นายพยุศักดิ์ จันทร์สุรินทร์ อธิบดีกรมอาชีวศึกษา
- นายวิจิตร ตีจันทร์ก รองอธิบดีกรมอาชีวศึกษา

๓.๖ กรมศิลปากร

- นาวาอากาศเอก อวุธ เงินชุกลัน อธิบดีกรมศิลปากร
- นางเจวดี สกุลพานิชย์ หัวหน้ากลุ่มงานนิติการ
- สำนักงานเลขานุการกรมศิลปากร

๓.๗ กรมสามัญศึกษา

- นายธีระ จันทรัตน์ ผู้อำนวยการกองศึกษาเพื่อคนพิการ

๓.๘ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

- นางสิริพร บุญญานันต์ รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
- นายนพพร สุวรรณรุจิ นักวิชาการศึกษา ๘

๔. ผู้เข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงแสดงความคิดเห็น คือ

- ๔.๑ นายปรัชญา เวสารวัช ประธานกรรมการบริหาร สำนักงานปฏิรูปการศึกษา
- ๔.๒ นายวีชา กันธิยะ รองเลขาธิการคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

๔.๓ นายเกียรติศักดิ์ อิชยานันท์	รองเลขาธิการคณะกรรมการ
วัฒนธรรมแห่งชาติ
๔.๔ นายพนม พงษ์ไพบุลย์	กรมวิชาการ
๔.๕ นายอัครพร จารุจินดา	กรรมการร่างกฎหมายประจำ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๔.๖ นายรังสรรค์ กระจำงตา	นักกฎหมายกฤษฎีกา ๘ ๑
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๔.๗ นายไพยม วรณศิริ	ผอ.สำนักกฎหมายการศึกษา ศาสนา
และวัฒนธรรม
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ
๔.๘ นายพงษ์เทพ วัฒนาวณิชย์วุฒิ	นิติกร ๘ ๑ กรมการศึกษานอกโรงเรียน
๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีผู้เสนอคำแปรญัตติ จำนวน ๖ คน ดังนี้
- ๕.๑ นายจำเริญ จิตบรรร
 - ๕.๒ นายคนันต์ ผลอำนาจ
 - ๕.๓ นายปรีดี หิรัญพฤกษ์
 - ๕.๔ ร้อยตรี คำนวย ไทยานนท์
 - ๕.๕ นายอุบล เอื้อศรี
 - ๕.๖ นางประทีป อึ้งทรงธรรม

๖. ผลการพิจารณา

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓

**นายจำเริญ จิตรกร และ
นางประทีป อึ้งทรงธรรม**

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
(กรรมการ)

มาตรา ๔

มาตรา ๕

**นายจำเริญ จิตรกร และ
นางประทีป อึ้งทรงธรรม**

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง
(กรรมการ)

มาตรา ๖

**มาตรา ๓๑
นายอนันต์ ผลอำนวย**

คณะกรรมการได้ชี้แจงแล้ว

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้คำนิยาม
ในมาตรา ๓ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ขอสงวนความเห็นโดยให้
คงคำนิยาม "กระทรวง"
ไว้ตามร่างเดิม

คณะกรรมการ
ตัดออกทั้งมาตรา

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา ๕ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ขอสงวนความเห็นให้คงความ
ในมาตรา ๕ ของมาตรา ๕
ไว้ตามร่างเดิม

มีการแก้ไข

ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา ๓๑ ของมาตรา ๖ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๓๑ ของมาตรา ๖ ไร่

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา ๓๑ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๑ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา ส่งเสริม และกำกับดูแล การศึกษาทุกระดับ*และทุกระดับ*ทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อ การศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา*และหรือ*ราชการอื่นตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ ของกระทรวงหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายปรีดี ธีรวิทยุภรณ์

ขอแปรญัตติแก้ความใน
มาตรา ๓๑ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

“มาตรา ๓๑ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา ส่งเสริม และกำกับดูแล การศึกษาทุกระดับ*และทุกระดับ*ทุกประเภท กำหนดนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา สนับสนุนทรัพยากรเพื่อ การศึกษา ส่งเสริม*และหรือ*ราชการอื่นในด้านการศึกษาอบรมในด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา*ที่ ส ๓๖* รวมทั้งการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาและราชการอื่นตามที่กฎหมาย กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกระทรวงหรือส่วนราชการที่สังกัดกระทรวง”

คณะกรรมการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๒

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๓๒ ของมาตรา ๖ ไร่

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

พันเอก สมคิด ศรีสังคัม
และนายวิชัย ครองยุติ
(**กรรมการผู้จัดการ**)

ขอสงวนความเห็น
โดยแก้ความในมาตรา ๓๒
ของมาตรา ๖ เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๒ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มีองค์กรหลักที่เป็น
คณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสี่องค์กร ได้แก่ สภาการศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาให้
ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด"

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์

ขอแปรญัตติแก้ความ
ในมาตรา ๓๒ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๒ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มีองค์กรหลักที่เป็น
คณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสี่องค์กร ได้แก่ สภาการศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อพิจารณาให้
ความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรี หรือคณะรัฐมนตรี และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

มาตรา ๓๓

วรรคหนึ่ง

พันเอก สมคิด ศรีสังคัมและ

นายวิชัย ครองยุติ (กรรมการผู้จัดการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ความ
วรรคหนึ่ง ในมาตรา ๓๓ ของ
มาตรา ๖ เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๓ สภาการศึกษาแห่งชาติ มีหน้าที่"

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๓ สภาการศึกษาแห่งชาติ มีหน้าที่"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

นายอุบล เชื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

"มาตรา ๓๓ คณะกรรมการสภาการศึกษา มีหน้าที่"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

วรรคหนึ่ง (๑)

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง (๑)
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖ ให้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอุบล เชื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง (๑)
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

"(๑) พิจารณาเสนอนโยบาย แผน ตวรรษที่๒๑ แห่งชาติ ที่บูรณาการศาสตร์สาขา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬา ที่ทันสมัย ทุกสาขา และมาตรฐานการศึกษาให้ดำเนินไปตามที่กำหนดไว้ภายใต้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

วรรคหนึ่ง (๒)

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง (๒)
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

"(๒) พิจารณาเสนอนโยบาย แผน และมาตรฐานการศึกษา ให้ เพื่อ ดำเนินการ ที่ ไม่ ให้ บรรลุ ผล ตาม แผน ตวรรษ ใน ข้อ (๑)"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง (๒)
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

“(๒) พิจารณาเสนอ**นโยบาย** แผน **ยุทธศาสตร์**ทางการศึกษาแห่งชาติให้**รัฐมนตรี**
ที่รับผิดชอบหน้าที่บูรณาการการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการศึกษา**กับ**การศึกษาทุกระดับ**ทุก**ประเภท
ตาม (๑)”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

วรรคหนึ่ง (๓)

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง (๓)
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

“(๓) พิจารณาเสนอ**นโยบาย** **ชัดเจน**ในการสนับสนุนทรัพยากร**เพื่อ**การศึกษา”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

วรรคหนึ่ง (๔)

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง (๔)
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖ ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

วรรคหนึ่ง (๕)

นายจำเริญ จิตรธรร

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง (๕)
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

“(๕) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมาย **ชัดหรือกฎกระทรวง**ที่ออก
ตามความในพระราชบัญญัตินี้”

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง (๕)
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๒
เป็นดังนี้

“(๕) ให้ความเห็นหรือคำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมาย และกฎกระทรวงที่**สอดคล้อง**
สอดคล้องในพระราชบัญญัติการศึกษาระดับชาติ พ.ศ. ๒๕๕๓. และที่แก้ไขเพิ่มเติม”

คณะกรรมการฯ ไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติขอสงวน

วรรคสาม

นายอนันต์ ผลอำนวย

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคสาม
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๒ ให้

คณะกรรมการฯ ได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายจำเริญ จิตธวัช

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคสาม
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๒ ให้

คณะกรรมการฯ ได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

พันเอก สมคิด ศรีสังคัมและ

นายวิชัย คงขจรยุดิ (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ความ
วรรคสาม ในมาตรา ๓๓ ของ
มาตรา ๒ เป็นดังนี้

“ให้คณะกรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธาน
กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทน
องค์กรวิชาชีพ พระสงฆ์ซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนสำนักพาราชนมนตรี ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น และกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน”

นายปรีดี ธีรัญพุกษ์

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคสาม
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๒
เป็นดังนี้

"ให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ ประกอบด้วย รัฐมนตรี
เป็นประธาน กรรมการโดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น ผู้แทนองค์การวิชาชีพ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่น
รวมกัน"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคสาม
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๒
เป็นดังนี้

"ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธานโดยตำแหน่ง
ปลัดกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงการศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง ผู้แทนสห
หน่วยงานที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา ผู้แทนด้านวารอดสหกรรม ผู้แทนสภาหลังจบการเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ผู้แทนสำนักงานประมาณ ผู้แทนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผู้แทนด้านการศึกษาอาชีวศึกษา ผู้แทน
องค์การวิชาชีพ ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์การวิชาชีพ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีสัดส่วนไม่น้อย
น้อยกว่าสัดส่วนกรรมการประเภทอื่นรวมกันจำนวนสิบคน"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

วรรคสี่

พันเอก สมคิด ศรีสังคมและ

นายวิชัย ครองยุติ (กรรมาธิการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้ความ
วรรคสี่ ในมาตรา ๓๓ ของ
มาตรา ๒ เป็นดังนี้

"ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการสภา
เป็นกรรมการและเลขานุการ"

นายปรีดี หิรัญพฤกษ์

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคสี่
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๒
เป็นดังนี้

"ให้สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการสภา
เป็นกรรมการและเลขานุการ"

คณะกรรมการธิการไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคสี่
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖
เป็นดังนี้

“ให้สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการสภาการศึกษาเป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการ
สภาเป็นกรรมการและเลขาธิการ”

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

วรัศนี

นายจำเริญ จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคท้าย
ในมาตรา ๓๓ ของมาตรา ๖ ใช้

คณะกรรมการฯได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์

ขอแปรญัตติขอเพิ่มความเป็น
วรรค ๖ ในมาตรา ๓๓ ของ
มาตรา ๖ เป็นดังนี้

“สำหรับกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ต้องมีคุณสมบัติอย่างน้อยคือ วุฒิทางศึกษาไม่ต่ำกว่า
ปริญญาโททางการศึกษา มีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีก่อนดำรงตำแหน่ง
มีผลการปฏิบัติงานเป็นที่ยอมรับแก่สาธารณชนด้านครุฑดีเด่น ... ผู้บริหารดีเด่น และเป็นผู้ที่ไม่เคยถูกลงโทษทาง
วินัยและได้รับโทษอาญา เว้นแต่ในความผิดอันได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

คณะกรรมการฯไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖/๑

คณะกรรมการฯเพิ่มขึ้นใหม่

นายวัลลภ ตังคณานุก์

(ประธานสภา)

ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดความ
ในมาตรา ๖/๑ ออก

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

วรรคหนึ่ง

นายจำเอน จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคหนึ่ง
ในมาตรา ๓๗ ของมาตรา ๗ ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

วรรคสอง

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์

(กรรมวิธีการ)

ขอสงวนความเห็นให้คงความ
วรรคสองในมาตรา ๓๗
ของมาตรา ๗ ไว้ตามร่างเดิม

นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง

(กรรมวิธีการ)

ขอสงวนความเห็นโดยแก้
ความวรรคสองในมาตรา ๓๗
ของมาตรา ๗ เป็นดังนี้

"ในคราวซึ่ง ๓ ปีแรกของการใช้พระราชบัญญัตินี้หากเขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจ
บริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวง หน่วยงานหรือองค์กรอื่นที่กระทรวงเห็นชอบอาจจัดให้มี
การศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้

(๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ
สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ

(๒) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดในรูปแบบการศึกษานอกโรงเรียนหรือการศึกษา
ตามอัธยาศัย

(๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ

(๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่

การศึกษา"

วรรคสอง (๑)

นายจำเอน จิตรธร

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคสอง (๑)
ในมาตรา ๓๗ ของมาตรา ๗ ไว้

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายอนันต์ ผลอำนาจ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

วรรคสอง (๒)

นายอนันต์ ผลอำนาจ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์และ
นายไพฑูลย์ เสียงก้อน
(กรรมการ)

วรรคสอง (๔)

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์
(กรรมการ)

มาตรา ๓๔

วรรคสอง

นายอนันต์ ผลอำนาจ

คณะกรรมการธิการได้ชี้แจงแล้ว

ขอแปรญัตติแก้ความวรรคสอง (๑)
ในมาตรา ๓๗ ของมาตรา ๗ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

ขอแปรญัตติให้ตัดความ
วรรคสอง (๒) ในมาตรา ๓๗
ของมาตรา ๗ ออก

ผู้แปรญัตติพอใจ

ขอสงวนความเห็นให้คงความ
วรรคสอง (๒) ในมาตรา ๓๗
ของมาตรา ๗ ไว้ตามร่างเดิม

ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัดความ
วรรคสอง (๔) ในมาตรา ๓๗
ของมาตรา ๗ ออก

ขอแปรญัตติให้ตัดความวรรคสอง
ในมาตรา ๓๔ ของมาตรา ๗ ไว้

ผู้แปรญัตติพอใจ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์

(กรรมการบริหาร)

ขอสงวนความเห็นให้คงความ
วรรคสองในมาตรา ๓๘
ของมาตรา ๗ ไว้ตามร่างเดิม

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ไขความวรรคสอง
ในมาตรา ๓๘ ของมาตรา ๗
เป็นดังนี้

"คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กร
อาชีพ ผู้แทนผู้ว่าราชการจังหวัด ท้องถิ่น ผู้แทนนายอำเภอ ท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาคม
ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพบริหารการศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบการและครู ผู้แทน
องค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม"

คณะกรรมการบริหารไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

วรรคสาม

นายจำเริญ จิตรธอร์

ขอแปรญัตติแก้ไขความวรรคสาม
ในมาตรา ๓๘ ของมาตรา ๗ ไว้

คณะกรรมการบริหารได้ชี้แจงแล้ว

ผู้แปรญัตติพอใจ

วรรคท้าย

นายอุบล เอื้อศรี

ขอแปรญัตติแก้ไขความวรรคท้าย
ในมาตรา ๓๘ ของมาตรา ๗
เป็นดังนี้

"ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ ครูพิเศษ เป็นกรรมการและเลขานุการ ชุมชน
คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา"

คณะกรรมการบริหารไม่เห็นด้วย

ผู้แปรญัตติของสงวน

มาตรา ๓๘

ไม่มีกรณแก้ไข

มาตรา ๘

มีการแก้ไข

มาตรา ๔๐

วรรคหนึ่ง

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นให้คงความ
วรรคหนึ่งในมาตรา ๔๐
ของมาตรา๘ ไว้ตามร่างเดิม

มาตรา ๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๐/๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์

นายวิชัย ครอบงำ และ

พันตำรวจเอก สุรพงศ์ ไผ่นวล

(กรรมการ)

ขอสงวนความเห็นโดยให้ตัด
ความในมาตรา ๑๐/๑ ออก

มาตรา ๑๑

ไม่มีการแก้ไข

๗. คณะกรรมการธิการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติตามร่างที่แก้ไขเพิ่มเติมมาพร้อม
กับรายงานนี้ด้วยแล้ว

(นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์)

เลขานุการคณะกรรมการธิการวิสามัญ

พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..)
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกบทนิยามคำว่า "กระทรวง" ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงศึกษาธิการ”

มาตรา ๔ ให้ที่มตรา๓ต่อไปนี้เขียนบทนิยามคำว่า “มหาวิทยาลัย” และคำว่า “สถาบัน
“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” ดังนี้คือว่า “มาตรา๓ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒

การเสนอนโยบาย แผนการศึกษาแห่งชาติ และ มาตรฐานการศึกษา ให้เสนอต่อ
คณะรัฐมนตรี

ให้คณะกรรมการสภาการศึกษา ประกอบด้วย รัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการโดยตำแหน่ง
จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ
พระสงฆ์ซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนสำนักจุฬาราชมนตรี ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน

ให้นักงานเลขาธิการสภาการศึกษา เป็นนิติบุคคล และให้เลขาธิการสภาเป็นกรรมการ
และเลขานุการ

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง
และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา ๓๔ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา
มาตรฐานและหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
และแผนการศึกษาแห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตร
การอาชีวศึกษาทุกระดับ ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการ
ศึกษาแห่งชาติ การส่งเสริมประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม
ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการอาชีวศึกษา โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ

คณะกรรมการการอุดมศึกษา มีหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐาน
การอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับความต้องการตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนการศึกษา
แห่งชาติ การสนับสนุนทรัพยากร การติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา
โดยคำนึงถึงความเป็นอิสระและความเป็นเลิศทางวิชาการของสถานศึกษาระดับปริญญา ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษาแต่ละแห่ง และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง"

มาตรา ๑๖/๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๕ วรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้มีความต่อไปนี้แทน

"มาตรา ๓๕ องค์ประกอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๓๔ ประกอบด้วย กรรมการโดยตำแหน่ง
จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ พระสงฆ์ซึ่ง
เป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนสำนักจุฬาราชมนตรี ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่า
จำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน"

มาตรา ๗ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๗ มาตรา ๓๙ และมาตรา ๓๙ และมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๗ การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา

โดยคำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากรเป็นหลัก รวมทั้งวัฒนธรรม และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย เว้นแต่การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษา

ในกรณีที่เขตพื้นที่การศึกษาไม่อาจบริหารและจัดการได้ตามวรรคหนึ่ง กระทรวง หน่วยงานหรือองค์การอื่นที่กระทรวงเห็นชอบอาจจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานดังต่อไปนี้เพื่อเสริมการบริหารและการจัดการของเขตพื้นที่การศึกษาก็ได้

(๑) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ

สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพ

(๒) ทวีติศึกษาที่หาผู้รับพื้นฐานที่จัดไว้ในสหกิจศึกษาหรือสหกิจศึกษาที่หาผู้รับผู้รับผู้รับ

(๓) การจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความสามารถพิเศษ

(๔) การจัดการศึกษาทางไกล และการจัดการศึกษาที่ให้บริการในหลายเขตพื้นที่การศึกษา

ให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของสภาการศึกษา มีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๓๘ ในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา ให้มีคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับดูแล จัดตั้ง ยุบ รวม หรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา ประสาน ส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษา ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษาของบุคคล ครอบครัว องค์กรชุมชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ที่จัดการศึกษาในรูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

คณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้แทนสมาคมผู้ประกอบวิชาชีพบริหาร การศึกษา ผู้แทนสมาคมผู้ปกครองและครู ผู้แทนสมาคมสถานศึกษาเอกชนในเขตพื้นที่ ผู้แทนพระสงฆ์ ผู้แทนองค์กร ศาสนาอื่นที่มีในท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการและ กรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

มาตรา ๓๙ ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา ทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไปไปยังคณะกรรมการ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง

หลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจดังกล่าว ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกมาตรา ๓๖ มาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติมในส่วนที่ขัดแย้งกัน

มาตรา ๓๐ ให้มีคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา ระดับต่ำกว่าปริญญา และสถานศึกษาอาชีวศึกษาของแต่ละสถานศึกษาเพื่อทำหน้าที่กำกับและส่งเสริม สนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วย ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าของสถานศึกษา ผู้แทนพระสงฆ์ ผู้แทนคณาจารย์ และผู้ทรงคุณวุฒิ สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาและสถานศึกษาอาชีวศึกษาอาจมี กรรมการเพิ่มขึ้นได้ ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายกำหนด

จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกประธานกรรมการ และกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ให้ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการสถานศึกษา ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานศึกษาตามมาตรา ๑๔ (๑) และ (๓) ”

มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้มีความต่อไปนี้แทน

“การกำหนดนโยบายและแผนการจัดการศึกษาของรัฐของเขตพื้นที่การศึกษาหรือขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น ให้คำนึงถึงผลกระทบต่อการจัดการศึกษาของเอกชน โดยให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ เขตพื้นที่การศึกษา หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับฟังความคิดเห็นของเอกชนและประชาชนประกอบการ พิจารณาด้วย”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้มีความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผลการประเมินภายนอกของสถานศึกษาใดไม่ได้ตามมาตรฐาน ที่กำหนด ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา จัดทำข้อเสนอแนะ การปรับปรุง แก้ไขต่อหน่วยงานต้นสังกัด เพื่อให้สถานศึกษาปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด หากมิได้ดำเนินการ ดังกล่าว ให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารายงานต่อคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หรือคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพื่อดำเนินการให้มีการปรับปรุงแก้ไข”

มาตรา ๑๐/๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๗๑ ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานการศึกษาและสถานศึกษาที่มีอยู่ในวันที่
พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับยังคงมีฐานะและอำนาจหน้าที่เช่นเดิม จนกว่าจะได้มีการจัดระบบการบริหารและ
การจัดการศึกษาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗๒ ในวาระเริ่มแรก มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ มาใช้
บังคับ จนกว่าจะมีการดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่เกินห้าปีนับแต่วันที่รัฐธรรมนุญ
แห่งราชอาณาจักรไทยใช้บังคับ

ภายในสิบปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้กระทรวงจัดให้มีการประเมินผลภายนอก
ครั้งแรกของสถานศึกษาทุกแห่ง”

มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา
แห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เพื่อให้การปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ในส่วนที่ต้องดำเนินการก่อนที่การจัดระบบบริหาร
การศึกษาตามหมวด ๕ ของพระราชบัญญัตินี้จะแล้วเสร็จ ให้กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย
และคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ทำหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วแต่กรณี”

.....

.....

ตารางเปรียบเทียบ (มาตรา ๗๑ และ มาตรา ๗๒)

<p>พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>มาตรา ๗๑ ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานภาครัฐวิสาหกิจและ องค์กรสาธารณกุศลอื่นที่มีอยู่ในด้านที่พระราชบัญญัตินี้ให้ถึงซึ่งอำนาจมี ฐานะและอำนาจหน้าที่เพิ่มเติม จนกว่าจะเต็มการจตุรภาคการศึกษาหรือคณะ การจัดการศึกษาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่บิดเบือน นับแต่คำเริ่มพระราชบัญญัติฉบับนี้</p> <p>มาตรา ๗๒ ในวาระเริ่มแรก ให้มีบทบัญญัติ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการดำเนินการแก้ไขให้มี ตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่บิดเบือนแต่คำเริ่มรัฐธรรมนูญแห่งราช ธรรมนูญฉบับนี้</p> <p>ภายในหนึ่งปีนับแต่คำเริ่มพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ดำเนินการ การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และวรรคสี่ ให้แล้วเสร็จ ภายในหกปีนับแต่คำเริ่มพระราชบัญญัติฉบับนี้</p> <p>จุดให้มีความประณีตและผลภายนอกตรงแก่ภาคของสถานศึกษาทุกแห่ง</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่...) พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๑๐๖ ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๗ และมาตรา ๑๗๒ ของ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ และให้ใช้ตราต่อไปนี้แทน</p> <p>“ มาตรา ๗๑ ให้กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานภาครัฐวิสาหกิจและ องค์กรสาธารณกุศลอื่นที่มีอยู่ในด้านที่พระราชบัญญัตินี้ให้ถึงซึ่งอำนาจมี ฐานะและอำนาจหน้าที่เพิ่มเติม จนกว่าจะเต็มการจตุรภาคการศึกษาและ หน้าที่ เพิ่มเติม จนกว่าจะเต็มการจตุรภาคการศึกษาหรือคณะกรรมาธิการ การศึกษาตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่บิดเบือนแต่คำ เริ่มรัฐธรรมนูญแห่งราชธรรมนูญฉบับนี้</p> <p>มาตรา ๗๒ ในวาระเริ่มแรก ให้มีบทบัญญัติ มาตรา ๑๐ วรรคหนึ่งและมาตรา ๑๗ มาใช้บังคับ จนกว่าจะมีการดำเนินการแก้ไขให้มี ตามบทบัญญัติดังกล่าว ซึ่งต้องไม่บิดเบือนแต่คำเริ่มรัฐธรรมนูญแห่ง ธรรมนูญฉบับนี้</p> <p>ภายในหนึ่งปีนับแต่คำเริ่มพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ดำเนินการ การออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง และวรรคสี่ ให้แล้วเสร็จ ภายในหกปีนับแต่คำเริ่มพระราชบัญญัติฉบับนี้</p> <p>จุดให้มีความประณีตและผลภายนอกตรงแก่ภาคของสถานศึกษาทุกแห่ง”</p>
---	---

๕๔

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ทะไม ๔๑/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ถ้าหากท่านประธานคณะกรรมการพร้อม ขอเรียนเชิญท่านแถลง
ได้เลยนะครับ

นายผ่อง เล็งอี่ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล็งอี่ ในฐานะประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ตามที่ที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓ (สมัยวิสามัญ) เป็นพิเศษ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่
๔ กรกฎาคม ๒๕๔๕ ได้ลงมติรับร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ) ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรลงมติ
เห็นชอบแล้วไว้พิจารณา และได้ตั้งกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งเพื่อพิจารณากำหนดการ
แปรญัตติ ๑๔ วัน ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้วุฒิสภาต้องพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๖๐ วัน
(กำหนดวันดังกล่าวให้หมายถึงวันในสมัยประชุม) โดยวุฒิสภาได้รับเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม
๒๕๔๕ ต่อมาที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติให้ขยายเวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
ออกไปเป็นกรณีพิเศษอีก ๓๐ วัน ตามความในมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยนั้น

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

บัดนี้คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว
ได้ดำเนินการเสร็จแล้ว สรุปผลดังนี้

- ๑. ร่างพระราชบัญญัติ ฉบับนี้มีสมาชิกฯ เสนอคำแปรญัตติจำนวน ๖ คน
- ๒. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการแก้ไขจำนวน ๖ มาตรา
- ๓. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มิได้มีคณะกรรมการคัดออก ๑ มาตรา
- ๔. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มิได้มีคณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่จำนวน ๒ มาตรา
- ๕. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มิได้มีกรรมการสงวนความเห็นจำนวน ๖ มาตรา
- ๖. ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มีสมาชิกฯ สงวนคำแปรญัตติจำนวน ๒ มาตรา

สำหรับรายละเอียดต่าง ๆ ปรากฏอยู่ในรายงานของคณะกรรมการที่ได้
เสนอต่อท่านประธานวุฒิสภาและให้สมาชิกฯ ได้ทราบแล้ว จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรด
นำเสนอที่ประชุมวุฒิสภาพิจารณาต่อไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาศะวิสุทธ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “ร่างพระราชบัญญัติการศึกษานแห่งชาติ (ฉบับที่ ...) พ.ศ....
ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ และ
มาตรา ๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓ มีการแก้ไข มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผ่านครับ

นายสุรพงษ์ มาศะวิสุทธ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๔ คณะกรรมการคัดออก”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านถวิล ไพรสมณ์ ครับ

นายถวิล ไพรสมณ์ (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม ถวิล ไพรสมณ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ผมคง
ไม่มีอะไรครับ อยากเรียนถามนิดเดียวว่า เหตุผลของการคัดออกครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสาหัส พิณฑุเสถียร รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการกรรมาธิการ

นายบุญเลิศ ไพรินทร์ (รองประธานคณะกรรมาธิการ) : กรรมาธิการ
ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม บุญเลิศ ไพรินทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดฉะเชิงเทรา
ในฐานะกรรมาธิการ อยากจะกราบเรียนว่าเหตุผลที่คณะกรรมาธิการได้ัดมาตรา ๔
ออกทั้งมาตราก็ด้วยเหตุผลว่า ตามมาตรา ๒๐ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๒ นี้มาตรา ๒๐ กำหนดไว้ชัดเจน ขอประทานอนุญาตท่านประธานฯ
ย้านให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้รับทราบนะครับ -----

๕๓

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ์ ๔๓/๑

“มาตรา ๒๑ การจัดการอาชีวศึกษา การฝึกอบรมวิชาชีพให้จัดในสถานศึกษาของรัฐ สถานศึกษาของเอกชน สถานประกอบการหรือโดยความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับ สถานประกอบการ ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการอาชีวศึกษาและกฎหมายที่ เกี่ยวข้อง” ซึ่งขณะนี้ทางกระทรวงศึกษาธิการได้เสนอร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา ขึ้นมาแล้ววนะครับอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ซึ่งทางคณะกรรมการ ได้พิจารณาเห็นว่าควรให้คำจำกัดความเกี่ยวกับเรื่องการอาชีวศึกษานั้นควรจะไปอยู่ใน ร่างพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษาโดยเฉพาะของเขา เพราะฉะนั้นพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติฉบับที่เราพิจารณาอยู่นี้จึงไม่จำเป็นจะต้องมีข้อความเหล่านี้ปรากฏอยู่ครับผม ขอประทานกราบเรียนครับผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ผ่านครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น มีผู้สงวน คำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปรึศครับ

นายปริดี หิริญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ครับ กระผม ปริดี หิริญพฤกษ์ จากปทุมธานี ก่อนที่จะถึงเรื่องการสงวนความเห็นของผมในตอนท้าย กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานฯ ตามในฐานะที่เป็นสมาชิกฯ เกี่ยวกับการที่ คณะกรรมการได้ตัดข้อความคำว่า “เกี่ยวกับการศึกษา” ออกในคำแรกคือคำว่า กระทรวง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา คณะกรรมการได้ตัดคำว่า “เกี่ยวกับการศึกษา” ออก อยากรอทราบเหตุผลก่อน เพราะว่าจะนำไปสู่การอภิปรายในข้อสงวนของกระผมในตอน ต่อไปครับ ขอพบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายผ่อง เล็งอ้อ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล็งอ้อ ในฐานะประธานคณะกรรมการ ขอกราบเรียนโดยหลักการก่อนนะครับว่า โดยหลักการของการปฏิรูปการศึกษานั้นต้องการที่จะกระจายอำนาจจากส่วนกลางออกไปสู่ส่วนท้องถิ่นและบริหารโดยคณะบุคคลเรียกว่าคณะกรรมการ ทีนี้สำหรับมาตรา ๖ นี้จำเป็นจะต้องแก้ไขให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งสภาแห่งนี้เคยมีมติผ่านให้ความเห็นชอบไปแล้วในหลักการที่ว่า จะกระจายอำนาจลงไปสู่ท้องถิ่น เพราะถ้ามีคำว่า “เกี่ยวกับ” อยู่นั้นก็ทำให้เข้าใจว่าทางกระทรวงยังมีอำนาจอยู่ในการที่จะจัดการการศึกษา เพราะฉะนั้นโดยสรุปง่าย ๆ ก็คือว่า เพื่อให้สอดคล้องกับตัวบทของพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่ได้มีการแก้ไขไปแล้วโดยยืนอยู่บนหลักการของการกระจายอำนาจจากส่วนกลางลงสู่ท้องถิ่น ก็คือเขตพื้นที่การศึกษาครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านปรดีครับ

นายปรดี หิรัญพุกท์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ปรดี หิรัญพุกท์ กระผมขออนุญาตอภิปรายต่อไปในส่วนนี้ก่อนนะครับ ในฐานะที่มีการแก้ไขกระผมเองโดยส่วนตัวเข้าใจเจตนารมณ์ของคณะกรรมการ แต่ไม่แน่ใจว่าการแก้ไขนี่จะเป็นสิ่งที่เหมาะสม เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ทางราชการทางรัฐบาลได้เสนอเข้ามาโดยมีเจตนาที่จะทำให้ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้สอดคล้องกับนโยบายการกระจายการศึกษาสู่ส่วนท้องถิ่นอยู่แล้ว กระผมได้ตรวจสอบดูกฎหมายกระทรวง ทบวง กรมที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวงต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่จะครบเกือบจะทั้งหมดนั้นจะระบุอำนาจหน้าที่ของกระทรวงเอาไว้ในตอนต้น โดยใช้ชื่อที่เกี่ยวกับกระทรวงแทบทั้งสิ้น อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงศึกษาธิการนี่ก็อนุวัตตามแนวทางของกร่างพระราชบัญญัติกระทรวง ทบวง กรมด้วย คือหมายความว่ากระทรวงใดที่ทำหน้าที่อย่างไรก็จะระบุชื่อภารกิจเอาไว้ตั้งแต่ตอนต้น ในกรณีที่เราจะเขียนว่ากระทรวงศึกษาธิการนี่อำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่เราทำได้โดยตรงชัดเจน เหมาะสมแล้ว

เพราะเหตุว่ากระทรวงศึกษาธิการหากไม่มีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาแล้วจะไปทำหน้าที่เกี่ยวกับอะไร กระทบจึงคิดว่าการที่มีความระวางสงสัยเป็นห่วงเป็นใยในส่วนที่ว่าหากระบวนการกิจของกระทรวงศึกษาธิการเอาไว้ว่ามีหน้าที่เกี่ยวกับกระทรวงศึกษาฯ แล้วนี่จะทำให้กระทรวงศึกษาธิการลงไปมีบทบาทในการจัดการศึกษาเสียเองนั่นแทนความรู้สึกรู้สึกที่กระทบคิดว่าอาจจะเกินเลยจากความเป็นจริงไปมาก ในส่วนตัวของกระผมเองนั้นก็มีความรู้สึกที่สมควรที่จะระงูอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการไว้อย่างเดิมว่ามีหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา ส่วนรายละเอียดจะประกอบด้วยเนื้อความที่ต่อเนื่องกันไปอีกหลายบรรทัดนะครับ แล้วก็จะเป็นการชัดเจนเพียงพอที่จะทำให้กระทรวงศึกษาธิการนี้ไม่สามารถล่วงล้ำบทบาทบัญญัติของรัฐธรรมนูญในเรื่องการกระจายอำนาจได้ กระทบจึงอยากขอเสนอให้ท่านคณะกรรมการได้โปรดพิจารณาในประเด็นนี้อีกสักครั้งหนึ่ง และคิดว่าที่ประชุม น่าจะให้ความสนใจกับประเด็นนี้ด้วยครับ ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการกรับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม วัลลภ ตังคณานุก์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะเลขานุการคณะกรรมการคณะกรับความจริงตอนสั้น ๆ ก็มีเหตุผล ๒ ประการครับ

ประการที่ ๑ ในมาตรา ๑๑ ที่กรรมการตัดคำว่า เกี่ยวกับการศึกษา คำนี้ออกไปก็เพราะว่าสัมพันธ์โดยตรงกับพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งได้ตัดออกไปแล้ว ฉะนั้นถ้าคืนเข้ามานี้ก็จะเป็นไรกัน นี่ประเด็นที่ ๑ ในแง่เทคนิคการเขียนกฎหมาย

ประการที่ ๒ เป็นหลักเหตุผลครับ ท่านประธานฯ ครับ ถ้าท่านประธานฯ อ่านไปโดยตลอดนี้ก็จะเห็นได้ชัดว่ากระทรวงก็ยังทำหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษาอยู่นั้นแหละครับ เพียงแต่ว่าถ้อยคำนั้นจะเป็นถ้อยคำที่ขยายความได้กว้างกว่าการจัดการศึกษาอย่างเดียวกันดังต่อไปนี้ครับท่านประธานฯ

ถ้าอ่านความต่อไปในมาตรา ๑๑ นะครับ ที่เป็นการเพิ่มเติมใหม่ นะครับ จากมาตรา ๖ ในหน้า ๒ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เขียนว่า กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ ประการที่ ๑ คือส่งเสริม ประการที่ ๒ คือกำกับดูแลการศึกษา ตามว่าดูแลการศึกษาอะไร ในทุกระดับและทุกประเภท ฉะนั้นทั้งส่งเสริมและการกำกับนี้ นะครับจะนำไปสู่เรื่อง การนโยบาย แผน มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการประเมินผลการศึกษาของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องด้วย ฉะนั้นเห็นชัดเจนว่าการไม่มีถ้อยคำแบบนี้ชัดเจน^{ว่า}เป็นประเด็นที่ตรงกับท่านประธานฯ ที่พูดคือการกระจายอำนาจโดยกระทรวงทำหน้าที่ในการส่งเสริมและกำกับติดตาม นะครับ นี่เป็นเหตุผลครับ ท่านประธานฯ ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านฉรงค์ นุ่นทอง ครับ

นายฉรงค์ นุ่นทอง (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ฉรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในมาตรา ๖ ซึ่งแก้ไขมาตรา ๑๑

นั้น ผมอยากเรียนเสนอให้กรมการแก้ไขให้ตรงกับร่างพระราชบัญญัติปรับปรุง
 กระทรวง ทบวง กรม ซึ่งได้แก้ไขและก็ประกาศในราชกิจจานุเบกษาไปแล้ว ในมาตรา ๕๐
 ว่าด้วยกระทรวงศึกษาธิการนั้นในพระราชบัญญัติดังกล่าวเขียนว่าอย่างนี้ครับ “มาตรา ๕๐
 กระทรวงศึกษาธิการมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ” คำว่า “เกี่ยวกับ” ยังอยู่นะครับ “มีอำนาจ
 หน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท” และที่ต่อด้วย
 กำหนดนโยบายอะไรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นตรงนี้ต้องเอาคำว่า “เกี่ยวกับ” นี้ขึ้นมาจะครับ
 ตัดคำว่า “ศึกษา” ออกอย่างเดียว ก็อ่านได้ว่า มาตรา ๑๑ กระทรวงมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับ
 การส่งเสริมและกำกับดูแลการศึกษา ครับ ตัดคำว่า “ศึกษา” ออกคำเดียวครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้สงวนคำแปรฯ อีกท่านหนึ่ง ท่านจำเอนครับ

นายจำเอน จิตรธร (สุโขทัย) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม จำเอน จิตรธร ผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา ๖ นี้ไว้ด้วยเหตุที่ว่า ในมาตรานี้ถ้าจะดูใน ๕ บรรทัด มีคำว่า “และ” ถึง ๗ คำ ดูแล้วจะมากไปแล้วก็ดูไม่คงามสำหรับในมาตรานี้ เพราะฉะนั้น ผมจึงเสนอว่า เห็นควรจะได้ตัดคำว่า “และ” ออก ๑ คำ แล้วก็เปลี่ยนเป็น “หรือ” เหตุผลก็คือว่า การที่จะติดตามตรวจสอบและประเมินผลการจัดการศึกษานั้นคงจะไม่เกิน การกระทำพร้อมกันราชการอื่น ๆ นะครับ คำว่า “และ” นี้หมายความว่า จะต้องทำพร้อมกันไป แต่คำว่า “หรือ” อาจจะมีการกระทำหรือไม่ก็ได้ คงไม่ต้องพร้อมกันครับ มีความเห็นอย่างนั้นครับ ในมาตรานี้ ก็เห็นว่า “และ” มากไปตั้ง ๗ คำ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านอำนาจ ไทยานนท์ ครับ

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผมสงวนคำแปรฯ ไว้ในมาตรา ๖ แต่เป็นมาตรา ๓๑ วรรคท้าย ๆ ครับ กล่าวคือตามร่างมาตรา ๓๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ตอนนี้อยู่มาตรา ๑๑ ครับ ท่านกรุณาออกสักครู่หนึ่งครับ

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปรวีดีครับ

นายปรวีดี หิริญพุกข์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ปรวีดี หิริญพุกข์ จากจังหวัดปทุมธานี กระผมได้สงวนในมาตรา ๑๑ นี้ไว้บรรทัดที่ ๑ คือข้อความเดิมเขียนว่า “สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา” กระผมเข้าใจดีว่า คณะกรรมาธิการไม่เห็นด้วยเนื่องจากเชื่อว่า ถ้อยคำที่ใช้那儿มีความหมายเพียงพอแล้ว แต่กระผมเองเห็นตรงกันข้าม กระผมคิดว่าการเขียนข้อความเป็นภาษาไทยว่า

“การศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา” มีความหมายที่ไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะใช้ในร่างพระราชบัญญัติ มาตรานี้ซึ่งเป็นมาตราที่มีความสำคัญยิ่งยวด เพราะเป็นมาตราที่กำหนดอำนาจหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ กระทบมีความเข้าใจตรงกันกับกรมการต่อไปว่า การที่เขียนมาเขียนข้อความทำนองนี้เนื่องจากในพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ได้ตั้งกระทรวงใหม่ขึ้นถึง ๒ กระทรวงเกี่ยวกับศิลปะ วัฒนธรรมและกระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการกีฬา จึงไม่ประสงค์ที่จะให้ภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการนั้น ไปทับซ้อนกับกระทรวงทั้ง ๒ แต่ความที่มีความจำเป็นในภารกิจทางด้านการศึกษาของชาติที่จะต้องให้นักเรียน นิสิต นักศึกษาได้มีการศึกษาทางด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและการกีฬาควบคู่กัน ไปด้วย เพราะเป็นสิ่งที่แยกกันไม่ออกจากการศึกษา แต่หากเขียนไว้เช่นนี้กระทบคิดว่าเป็นถ้อยคำที่ขาดความหมายที่ชัดเจนและไม่มีความหนักแน่นเพียงพอ กระทบจึงขอเสนอเปลี่ยนโดยการเพิ่มเติมข้อความว่า “ส่งเสริม” ตัดคำว่า “ประสานงาน” ออกจะครบ “ส่งเสริมการศึกษายอบรมในด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา” กระทบต้องการที่จะให้มาตรานี้เน้นชัดเจนว่า กระทรวงศึกษาธิการนอกจากให้การศึกษาอบรมในด้านปัญญาแล้วมีหน้าที่ที่จำเป็นจะต้องให้การศึกษาอบรมในด้านศาสนาด้วย ในด้านศิลปวัฒนธรรมและการกีฬาด้วย หากเขียนเช่นนี้ กระทบเชื่อว่าจะไม่มีการสงสัยในภารกิจของกระทรวงศึกษาธิการเป็นแน่นอนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องจะไปซ้อนกับงานของกระทรวงอื่น -----

อย่างไรก็ตาม หากเขียนไว้อย่างเดิมกระผมก็ยังสงสัยว่าจะตีความคำว่า “การศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬาเพื่อการศึกษา” นั้นว่าอย่างไร เป็นถ้อยคำซึ่งผมคิดว่าได้พยายามจะสร้างถ้อยคำใหม่ขึ้นมา เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาที่กระผมกราบเรียนแล้ว แต่กระผมคิดว่า หากพิจารณาให้ดี ๆ ตีความได้ไม่ชัดเจน และกระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงซึ่งให้ความรู้ให้ปัญญาแก่เยาวชนและคนทั้งชาติ หากเราเพียงเขียนกฎหมายให้ชัดไม่ได้ ตรงความประสงค์ไม่ได้ก็จะตีความได้ว่า กระทรวงศึกษาธิการจะพร้อมหรือครบที่จะทำหน้าที่ในการให้ความรู้แก่เยาวชนและประชาชนคนไทย จึงอยากขอให้คำประชุมได้กรุณาตรวจสอบเนื้อความที่เป็นถ้อยคำเพียงไม่กี่คำว่า คำแปรญัตติของกระผมนั้นมีความเหมาะสมที่จะพิจารณาหรือไม่ เพียงใด และอยากขอให้คณะกรรมการได้โปรดพิจารณาตรงประเด็นนี้ อีกครั้งหนึ่ง อย่างเพียงแต่พิจารณาว่าได้ร่างมาอย่างไร พอใช้ได้ก็ให้ใช้กันไป ขอความกรุณา กราบ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมการครับ

นายวัลลภ ตังคณานุก์ย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุก์ย์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการ ได้รับมอบหมายจากท่านประธานฯ ให้ชี้แจงทั้ง ๒ ส่วนที่มีท่านผู้มีเกียรติได้เสนอคำแปรญัตติ และสงวนเอาไว้ ส่วนที่ ๑ ของท่านจำเจน ซึ่งเป็นในเรื่องถ้อยคำ จริงอยู่ครับท่านประธานฯ ถ้าอ่านเร็ว ๆ ก็คงจะเห็นพ้องกับท่านจำเจนว่าคำว่า “และ” ก่อนข้างจะมีมาก แต่ถ้าเราอ่านช้า ๆ ชัด ๆ ทีละส่วน ๆ จะเห็นว่า เป็นถ้อยคำที่ต้องมีอยู่เอาไว้ ดังต่อไปนี้ มาตรา ๑๑ จะเริ่มต้นด้วยการบอกว่า กระทรวงมีอำนาจหน้าที่ ๓ ด้านด้วยกัน ก็คือด้านที่เกี่ยวกับการศึกษา เกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแล นี่ก็ขอบบาทใน ๓ ด้าน ตามว่า ๑ ด้านนี้เป็นไปเพื่ออะไร เป็นไปเพื่อการจะไปเกี่ยวข้องกับการศึกษาทุกระดับและทุกประเภท ฉะนั้นถ้าไปตัดคำว่า “และ” ออก จะไม่ได้ความหมายว่า เราจำเป็นต้องตั้งทั้งระดับและประเภทเป็นอย่างไร เพราะการศึกษามีทั้งระดับของมันและมีทั้งประเภท ซึ่งมีลักษณะความหลากหลายอยู่ ฉะนั้นถ้าอ่านช้า ๆ แบบนี้จะเห็นว่า จะต้องคงคำว่า “และ” อยู่นี้เป็นประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๒ ที่ท่านเปลี่ยนคำว่า “และ” เป็น “หรือ” ในบรรทัดก่อนสุดท้าย ในมาตรา ๓๑ ด้านซ้าย ๆ นะครับท่านประธานฯ จะเห็นว่าบทบาทที่ได้กล่าวมาเบื้องต้น จะมีประเด็นค่อนข้างเขียนว่า “ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล” นี่เป็นบทบาทค่อนข้าง และนอกจากเราจะมีหน้าที่ในการศึกษาส่งเสริม กำกับแล้ว ตอนท้ายยังพูดชัดเจนว่า ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล ตามว่า ติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลอะไร คำตอบก็คือ บรรทัดต่อไปที่เขียนคือว่า ติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผล ๑. การจัดการศึกษา ๒. ส่วนราชการอื่นที่กฎหมายกำหนดให้ทำหน้าที่แบบนี่ด้วย ฉะนั้นจะเปลี่ยนเป็น “หรือ” ไม่ได้ เพราะ “หรือ” ต้องเป็นอย่างใดอย่างหนึ่ง ฉะนั้นบทบาทตรงนี้ต้องการติดตาม ตรวจสอบ ประเมินผลให้ทำทั้ง ๒ ลักษณะไปพร้อมกัน ก็คือเป็นเรื่องเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่กระทรวงทำอยู่ด้วย และส่วนราชการอื่นทำอยู่ด้วย ฉะนั้นในแง่ถ้อยคำรับกันแบบนี้ นี่เป็นเหตุผลที่ตอบท่านจำเอนนะครับ

ที่นี้มาถึงของท่านอาจารย์วีรดี ท่านอาจารย์วีรดีคิดว่า

“และประสานงาน” ออก แล้วนำว่า “การศึกษาอบรมในด้าน” มาไว้ข้างหน้า “การศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม” ผมมีเหตุผล ๒ ประการที่จะชี้แจงครับ

ประการที่ ๑ ตรงกับที่ท่านวีรดีได้พูดในเบื้องต้นว่า เมื่อเราแยกวัฒนธรรม ศิลปะ และศาสนาออกไปจากกระทรวงแล้ว ตามว่าเมื่อออกไปแล้ว ศาสนา วัฒนธรรม และศิลปะ สำคัญใหม่ คำตอบคือ สำคัญ เพราะว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องชีวิตของเด็ก ชีวิตของคน จึงต้องเอาเรื่องศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ช่างเอาไว้ อันนี้เป็นเหตุผลที่ตรงกัน เพราะอย่างไรต้องเอาไว้ ที่นี้ถามว่า เมื่อคงเอาไว้แล้ว ทำไมต้องเติมคำว่า “เพื่อการศึกษา” ไว้ค่อนข้าง ตรงนี้เติมเพื่อความชัดเจนจริง ๆ ครับ มิเช่นนั้นแล้วเขาจะมองว่า เมื่อการศึกษาออกไปแล้ว ศิลปะออกไปแล้ว วัฒนธรรมออกไปแล้ว ทำไมยังคงมาจัดการเรื่องการศึกษาเอง ในที่ประชุมแห่งนี้ก็เคยบอกว่า ที่เราเห็นด้วยกับการเอาศาสนา วัฒนธรรม ออกไป เพราะกระทรวงไม่เคยดูแลเลย เขาจึงแยกออกไป แต่ขณะเดียวกันเราก็เห็นว่าสำคัญจึงต้องคงเอาไว้ คงเอาไว้เพื่ออะไร เพื่อมาให้ส่วนนี้เข้ามาเกี่ยวข้องกับเราในเรื่องการศึกษาจึงต้องมีคำว่า “ประสานงาน” ด้วย ประสานงานให้กรมการศาสนาก็ดี ศิลปะ วัฒนธรรมก็ดี เข้ามาช่วยเราในเรื่องการศึกษาด้วยจึงต้องไปต่อท้ายอยู่ข้างท้ายว่า ประสานงานกับศาสนา

กับศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬา เพื่ออะไร เพื่อไปสู่การศึกษาในด้านนั้น ๆ ภาพมันลือ
กันแบบนี้ครับท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ก็มีดิ้อยู่หลายหลายเพียงเท่านี้ ขอบคุณท่าน
ประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : สรุปแล้วมาตรา ๖ ซึ่งบัญญัติความในมาตรา ๓๑ ขึ้นมาใหม่
คณะกรรมการมีความเห็นให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อความอย่างหนึ่ง และก็ได้รับใหม่ตามที่
ท่านฉรงค์ นุ่นทอง เสนอปรับข้อความใหม่เล็กน้อย และก็มีผู้สงวนคำแปรญัตติขอแก้ไข
ไว้อีก ๒ ท่าน คือท่านปริดีและท่านจำเริญ ขอแก้กันไปคนละอย่าง ก็อยากจะขอมติจาก
ที่ประชุมว่าจะแก้ตามกรรมาธิการหรือจะแก้ตามผู้สงวนคำแปรฯ -----

ขอเรียนเชิญท่านที่อยู่ข้างนอกกองคณะกรรมาธิการ มติที่จะเวียนถามที่ประชุมก็คือ ถ้าเห็นด้วย
กับการแก้ไขของคณะกรรมการกรรมาภาค เห็นด้วย ถ้าเห็นชอบกับการแก้ไข
ผู้สงวนคำแปรญัตติกรรมาภาค ไม่เห็นด้วย

นายปรีดี หิริญพฤษย์ (ปทุมธานี) : ผมขออนุญาตท่านนิดเดียวได้ไหม
ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญครับ

นายปรีดี หิริญพฤษย์ (ปทุมธานี) : กระผม ปรีดี หิริญพฤษย์ จาก
ปทุมธานี ขออนุญาตเรียนไปยังท่านคณะกรรมการว่า กระผมไม่ขัดข้อง หากคณะ
กรรมาธิการประสงค์จะยังคงคำว่า “และประสานงาน” ไว้ กระผมไม่ขัดข้องนะครับ
แต่กระผมตั้งใจคำว่า ศาสนาเพื่อการศึกษา ศิลปะเพื่อการศึกษา วัฒนธรรมเพื่อการศึกษา
และการกีฬาเพื่อการศึกษา ความหมายในภาษาไทยจริง ๆ นั้นแปลว่าอะไร การศาสนา
เพื่อการศึกษา แปลว่าอะไร โดยเหตุที่กระผมคิดว่ากระผมแปลความหมายของถ้อยคำนี้
ไม่ออกและคิดว่าไม่ขัด จึงสมควรเสนอขอให้เปลี่ยนเป็นแต่เพียงว่าเอาไว้อย่างกรรมาธิการ
“ส่งเสริมและประสานงานการศึกษาอบรมในด้านการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการ
กีฬา” กระผมคิดว่าการศึกษาับการศึกษาอบรมนั้นควบคู่กัน ถ้าเอาไว้อย่างนี้ได้ ท่าน
กรรมาธิการโปรดพิจารณาอีกสักครั้งได้ไหมครับก่อนลงมติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญกรรมาธิการครับ กรรมาธิการชั้นต้นนะครับ ขอความกรุณา
ลงมติตามนัยที่ได้ถามไปเมื่อสักครู่นี้คือ ถ้าเห็นชอบกับการแก้ไขของคณะกรรมการ
กรรมาภาค เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยกับผู้สงวนคำแปรญัตติกรรมาภาค ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนน
ครับ ถ้าไม่มีปัญหาในการลงคะแนน ปิดการลงคะแนน ขอให้เจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๘๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๔ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๘๗ ไม่เห็นด้วย ๑๔ จดออกเสียง ๑
ไม่ลงคะแนน ๒ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ มาตรา ๓๒ ในมาตรา ๖ นะครับ

นายสุรพงษ์ มาคะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๒ ในร่างมาตรา ๖ มีกรรมวิธีการสงวนความเห็น
มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านพันเอก สมคิด เชิญครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (กรรมวิธีการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
กระผม พันเอก สมคิด ศรีสังคม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานี ในฐานะเป็นกรรมวิธีการ
และเป็นผู้แปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้ในมาตรา ๖ ที่แก้ไขมาตรา ๑๒ นี้ครับ
กระผมขอแปรญัตติคำว่า “แห่งชาติ” กระผมขออนุญาตอ่านสักระยะหนึ่ง เพื่อความเข้าใจ
ให้แจ่มแจ้ง “มาตรา ๑๒ การจัดระเบียบบริหารราชการในกระทรวงให้มืองค์กรหลักที่
เป็นคณะบุคคลในรูปสภาหรือในรูปคณะกรรมการจำนวนสี่องค์กร ได้แก่ สภาการศึกษา”
ข้อความเดิม ผมขอเดิมคำว่า “แห่งชาติ” เข้าไป นอกนั้นก็คงเดิมครับ

ว. ๑๕ (ส. นิตยภัต)

สร้อยฎา ๔๘/๑

เหตุผลก็ไม่มีเหตุผลอะไรสลัดข้ามข้อแนะนำครับ เหตุผลง่าย ๆ สภาการศึกษาเป็นในสภาที่รองลงมาจากคำว่า “กระทรวงศึกษาธิการ” นะครับ เพราะฉะนั้นข้อความเดิมนี้ใช้คำว่า “สภาการศึกษา” เฉย ๆ ทำให้เข้าใจว่าการศึกษานี้ไม่ใช่ระดับชาติ เป็นระดับล่างระดับทั่วไป ฟันชี้ข้อความนี้ตัวพระราชบัญญัติเองก็ใช้คำว่า “พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ” การศึกษาแห่งชาตินี้ก็ครอบคลุมไปหมดทุกสิ่งทุกอย่าง ทุกระดับ ถ้าหากว่าการศึกษา เฉย ๆ ทำให้ความไม่ชัดเจน ไม่กระจ่าง อาจจะเข้าใจว่าเป็นการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่งโดยเฉพาะ เพราะฉะนั้นเพื่อความนี้ชัดเจนนะครับ สภาการศึกษานี้ไม่ใช่สภาการศึกษาเฉพาะระดับล่าง หรือระดับกลาง หรือระดับอุดมศึกษา ไม่ใช่เฉพาะอย่างนั้นครับ ถ้าใช้คำว่า “การศึกษา” เฉย ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นเพื่อความนี้สอดคล้องกับความหมายอันแท้จริงของการศึกษาทั้งหมดในระดับชาติ แล้วก็ให้คล้องจองกับตัวพระราชบัญญัติเอง คือพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ กระผมกับท่านวิชัย กรองยุติ ก็เลขขอสงวนไว้ ให้แก่คำว่า “สภาการศึกษา” ให้เป็น “สภาการศึกษาแห่งชาติ” ครับ เหตุผลก็ชัดเจนนะครับ สภานี้ก็มักจะพิจารณาเห็นชอบด้วย ขอพบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุสนีย์

รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปรีดีสงวนคำแปรญัตติไว้ จะอภิปรายใหม่ครับ ไม่ติดใจนะครับ เชิญกรรมาธิการเสียงข้างมากครับ

นายไพฑูย์ เสียงก้อง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ

ที่เคารพ กระผม นายไพฑูย์ เสียงก้อง กรรมาธิการ ผมใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยความเคารพว่า การตั้งชื่อ สภาการศึกษา นั้นเป็นชื่อเฉพาะ ถ้าหากว่าเราได้มีการใช้คำว่า “สภาการศึกษาแห่งชาติ” จะมีนัยสำคัญว่า จะมีระดับของสภาในแต่ละระดับลงไปอีก เช่น สภาการศึกษาของจังหวัด ของอำเภอ หรือแม้แต่สภาการศึกษาของโรงเรียน เพราะฉะนั้นการที่ได้ยื่นยื่น สภาการศึกษา นั้นก็เพราะว่าประสงค์จะให้สภาการศึกษานั้นเป็นสภาการศึกษาอันเดียวที่มีเอกภาพของชาติ ใคร่ขอกราบเรียนว่า ในคำว่า “แห่งชาติ” นั้นบางครั้งโดยประสบการณ์ของส่วนราชการมิได้เป็น แห่งชาติ โดยตัวของมันเอง อาทิเช่น สำนักงานคณะกรรมการ

เหตุผลประการที่ ๒ ตามรัฐธรรมนูญใหม่นี้ ต้องการกระจายอำนาจให้องค์กรท้องถิ่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด องค์กรบริหารส่วนตำบล เทศบาล ให้จัดการทางด้านการศึกษาหลากหลายไปตามภูมิปัญญาท้องถิ่น และในอนาคตอาจจะมีการตั้งสภาการศึกษาจังหวัดขึ้นก็ได้ เพราะฉะนั้นจึงมีความเห็นว่า ควรจะเติมคำว่า "แห่งชาติ" เข้าไป เพื่อกำหนดนโยบายโดยภาพรวม ของคุณละ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พันธุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านพันเอก สมคิด อีกครั้งครับ

พันเอก สมคิด ศรีสังคม (กรรมาธิการ) : ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม พันเอก สมคิด ศรีสังคม กรรมาธิการ ด้วยความเคารพ ความเห็นของท่านไพบุลย์ เสียงก้อง กรรมาธิการ กระผมก็ยังยืนยันอยู่นั่นเองว่า คำว่า "สภาการศึกษาแห่งชาติ" หรือไปหมดทุกระดับ ไม่ใช่จะต้องไปแจ่งว่า จะต้องใช้สภาการศึกษา แล้วก็จะไปที่ในระดับจังหวัด ระดับอะไรลงไป ไม่น่าจะเห็นไปได้ กระผมขอร้องเรื่องตัวพระราชบัญญัติอีกสักชนิดหนึ่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ก็ครอบไปทุกระดับนั่นเองละครับ ขณะนี้ก็เห็นชัดแล้ว ก็ขอขอบคุณท่านกรรมาธิการสิวลีย์ เงินหมื่น แต่ที่ท่านน่าจะเห็นด้วยเต็มที่น่าจะพูดอย่างนั้นมากกว่า ขอขอบคุณนะครับ ก็ขอยืนยันตามเดิม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พันธุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านวิชัย ครอบยุติ ครับ

นายวิชัย ครอบยุติ (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิชัย ครอบยุติ ในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานฯ ครับ ในมาตรฐานนี้กระผมเป็นคนหนึ่งที่ขอสงวนคำแปรฯ ที่เห็นด้วยกับท่านสมคิด ศรีสังคม ทำให้คงคำว่า "แห่งชาติ" เอาไว้ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ด้วยเหตุผลนั้น กระผมเห็นตามท่านสมคิด ศรีสังคม ในส่วนหนึ่ง ในส่วนที่จะเพิ่มเติมนั้นกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ในพระราชบัญญัติเดิมฉบับ ๒๕๔๒ นั้น ก็จะมีคำว่า "แห่งชาติ" ต่อท้ายสภานี้ อยู่ แม้ฉบับใหม่ที่แก้ไขจะตัดคำว่า "ศาสนาและวัฒนธรรม" ออกไป แต่ของเดิมนั้นยังเป็น สภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ นั่นคือ

๑๑๒

ว. ๑๙ (ส. นิคัมมัญญัติ)

สิริวารณ ๔๘/๒

ของเดิม ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผมคิดว่า คำว่า “ชาติ” นี้มีความหมายที่
บ่งบอกถึงความเป็นสถาบันสูงสุดของประเทศ เป็นสถาบันที่ทุกคนนั้นมาหลอมรวมกัน
ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของศูนย์รวมจิตใจ ศูนย์รวมความคิด ศูนย์รวมการทำงาน ศูนย์รวม
ความร่วมมือทั้งหลายทั้งปวง ตรงนี้เป็นที่สูงสุดของประเทศ คำว่า ชาติ นั้นมีความหมาย
ลึกซึ้ง และมีความหมายเป็นเอกลักษณ์ของตัวเองว่า ถ้าคำว่า ชาติ นั้นจะต้องสูงสุด
และในเรื่องการศึกษานั้น เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ ถึงให้มีสภาที่จะต้องรับผิดชอบ
แตกต่างจากเมื่อก่อน เมื่อก่อนนั้นไม่มีสภาตรงนี้รับผิดชอบโดยตรง แต่มีในรูปอื่น
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๒ ได้เปลี่ยนแปลงแนวทางการบริหารในเรื่อง
ของการศึกษาของประเทศใหม่ โดยให้มีสภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ
ในฉบับเดิม และเมื่อมาแก้ไขในการปรับปรุง กระทรวง ทบวง กรม เมื่อการศาสนา
และวัฒนธรรมแยกออกไป ก็ยังเหลืออยู่เฉพาะสภาการศึกษาแห่งชาติในตรงนี้ -----

เพราะฉะนั้น โดยความสำคัญ โดยความตระหนักว่า การศึกษานั้นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติบ้านเมือง ทุกประเทศให้ความสำคัญที่ต้องพัฒนา และสถานนี้ก็เก็นสภาที่มีหน้าที่ในการพิจารณาความเห็นหรือให้คำแนะนำแก่รัฐมนตรีหรือคณะรัฐมนตรี ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมากกว่า เมื่อสถานี่มีความเห็นอย่างไรแล้วก็เป็นส่วนหนึ่งซึ่งคณะรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีนั้นจะต้องนำความเห็นมาดำเนินการให้เป็นนโยบายหรือแนวทางปฏิบัติต่อไป ในลักษณะเดียวกันเรามีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีสมาชิกสภาอยู่ ๕๕ คน มาจากการเลือกตั้งของผู้ประกอบอาชีพทุกฝ่าย ในขณะที่ก็มีตามรัฐธรรมนูญกำหนด เพราะฉะนั้นความเห็นแห่งชาตินั้นในความเห็นของผมแล้วถือว่าเป็นความยิ่งใหญ่ และเป็นความจำเป็น และจะเป็นสถาบันที่เ็นบอกว่า ในการระดมความคิดเห็น ในการดำเนินการต่าง ๆ นั้นเมื่อสถานี่เห็นเป็นอย่างไรรแล้ว ผมคิดว่าตรงนั้นจะเป็นแนวทางสำคัญในฐานะที่สภาเป็นตัวแทนของประชาชน ขององค์กร ของผู้เกี่ยวข้องในสัดส่วนของตัวเองต่าง ๆ เพราะฉะนั้นกระผมจึงเห็นควรให้เติมคำว่า “แห่งชาติ” นั่นก็หมายความว่าให้เป็น “สภาการศึกษาแห่งชาติ” เหมือนที่ท่าน พันเอก สมคิด ศรีสังข์ ซึ่งเป็นกรรมาธิการผู้ขอสงวนร่วมกัน ท่านประธานฯ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร) รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอเชิญกรรมาธิการเสียดังข้างมาอีกครึ่งหนึ่งครับ

นายวิบูลย์ แซ่มจัน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม นายวิบูลย์ แซ่มจัน กรรมาธิการ เพิ่มเติมจากที่ท่านวิบูลย์ เสียดังข้าง ไล่ชี้แจงไปแล้ว กระผมขออนุญาตท่านประธานฯ เพื่อที่จะกราบเรียนสั้น ๆ ว่า การที่คณะกรรมาธิการเสียดังข้างมากไม่เห็นด้วยกับการเติมคำว่า “แห่งชาติ” เข้าไปนั้นเหตุผลสำคัญอยู่ที่อีก ๒ - ๓ ประการ

ประการที่ ๑ เนื่องจากว่า คำว่า “แห่งชาติ” นั้น จริง ๆ แล้วจะมีความหมายสื่อไปในทางของอำนาจ ของการรวมศูนย์ ของการรวมอำนาจ แต่ว่าเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนี้เป็นการที่จะกระจายการศึกษาจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่น จึงไม่ต้องการที่จะให้มีการรวมศูนย์ รวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง เพราะฉะนั้นมาตราอื่น ๆ จะมีความสอดคล้องกับหลักการนี้

ประกาศที่ ๒ คูเหตุผลและความสอดคล้อง หน่วยงานในกระทรวง
ศึกษาธิการต่อไปนี้จะมิกระทำการอยู่ ๔ คณะด้วยกัน คือสภากาการศึกษา คณะกรรมการ
การศึกษาพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการการอุดมศึกษา
หน่วยงานอื่นที่มีความสำคัญใกล้เคียงกัน แต่ก็ไม่ได้มีคำว่า “แห่งชาติ” ไม่ได้มีคำว่า
“อุดมศึกษาแห่งชาติ” ไม่ได้มีคำว่า “พื้นฐานการศึกษาแห่งชาติ” ไม่มีคำอื่นแห่งชาติเลย
เพื่อความสอดคล้องอย่างนั้นจึงคิดว่าการไม่มีคำว่า “แห่งชาติ” น่าจะมีความเหมาะสมกว่า
เท่านั้นเองครับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : คงขอมติได้แล้วครับ ถ้าเห็นด้วยกับคณะกรรมการฯ โดยให้คง
ไว้ตามร่างเดิมก็ดี เห็นด้วย ถ้าเห็นควรให้มีการแก้ไขตามที่ผู้สงวนคำแปรญัตติเสนอไว้
กรุณาจด ไม่เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ เจ้าหน้าที่ร่วมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๑ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๖๕ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๓๑ คะแนน
งดออกเสียง ไม่มี ไม่ลงคะแนน ๓ เป็นอันว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการฯ ครับ
ต่อไปเป็นมาตรา ๓๓ ในมาตรา ๖ วรรคหนึ่งครับ เทียบท่านเลขฯ

๑๑๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๕๑/๑

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ ในร่างมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง (๑)” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ผ่าน ไคะนะครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “วรรคหนึ่ง (๒)” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านปริดี เชิญครับ

นายปริดี หิริวุฒุกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ปริดี
หิริวุฒุกษ์ จากปทุมธานี ใน (๒) ข้อความเดิมเขียนว่า “พิจารณาเสนอโยกย้าย แผน
และมาตรฐานการศึกษาให้ดำเนินการเป็นไปตามแผนตาม (๑)” ผมขอขีดเส้นใต้คำว่า
“ให้ดำเนินการเป็นไปตามแผนตาม (๑)” ข้อเท็จจริงนั้นเรื่องนี้ควรจะพูดกันในตอนแก้ไข
ข้อตกได้ แต่เมื่อผมได้ส่งงานทำแปรญัตติไว้ก็ขอเรียนที่ประชุมเลยนะครับว่า ผมเห็นว่า
เป็นเพียงถ้อยคำเท่านั้น ผมพร้อมที่จะแก้ไขข้อความสั้น ๆ ที่เติมไปว่าให้บรรลุผลออกก็ได้
แต่อยากจะให้หนักเสีย เพื่อให้ถ้อยคำในกฎหมายนี้อ่านแล้วเป็นภาษาไทยที่ดีด้วยและมี
ความหมายที่ถูกต้องด้วยนะครับ อยากจะขอแก้ไขแต่เพียงว่า เดิมคำว่า “เพื่อ” แล้วเปลี่ยนคำ
สลับทับที่เสียหน่อยเสียว่า “เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามแผนใน (๑)” ผมคิดว่าน่าจะดีกว่า
ถ้อยคำเดิมแน่นอนนะครับ ขอบพระคุณ

(การประชุมนัดนี้มาถึงตอนนี้ นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา
คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ทำหน้าที่ประธานของที่ประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ต้องถามกรรมการ ไคะนะครับ กรรมการเห็นด้วยกับ

ที่ท่านปริดีเสนอครับ เชิญเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาสะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ ร่างมาตรา ๖ (๑)” ครับ “วรรคหนึ่ง (๑)”

“วรรคหนึ่ง (๕)” ครับ “มาตรา ๑๑ ในร่างมาตรา ๖ วรรคสาม” ครับ “วรรคสี่” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไสวครับ

นายไสว พรพาณิชย์ (นครราชสีมา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 วรยศที่ว่าด้วยเรื่องคณะกรรมการไข่มุกใหม่ท่านประธานฯ ครับ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ
 สำหรับวรยศนี้เห็นทางกรมการได้กรุณาแก้ไขเพิ่มเติม โดยเฉพาะเพิ่ม “พระสงฆ์
 ซึ่งเป็นผู้แทนของคณะสงฆ์ ผู้แทนสำนักจุฬาราชมนตรี ผู้แทนศาสนาอื่น” ผมคิดว่า
 อยากรอทราบเหตุผลทางกรมการหน่อยนะครับว่าทำไมถึงเพิ่มไป เหตุผลอะไรครับ
 ขอถามเหตุผลก่อน แล้วจะอภิปรายต่อครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับท่านคำพันธ์

นายคำพันธ์ ป็องปาน (กรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ
 ที่เคารพ ผม คำพันธ์ ป็องปาน กรมการครับ เหตุผลที่เพิ่ม “พระสงฆ์ซึ่งเป็นผู้แทน
 คณะสงฆ์ ผู้แทนสำนักจุฬาราชมนตรี ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่น” เข้ามาเป็นกรรมการในสภา
 การศึกษา ประเด็นแรก พระสงฆ์ในปัจจุบันท่านได้จัดการศึกษาทั้งในด้านพระธรรมวินัย
 และในด้านสามัญอยู่เป็นจำนวนมาก มีนักเรียน นักศึกษา เป็นจำนวนหลายแสนคน
 ท่านรับผิดชอบในเรื่องนี้และทำต่อเนื่องมาเป็นเวลายาวนาน

๑๑๓

ว. ๑๘ (ส. นิตินิบัญญัติ)

ยรสา ๕๒/๑

ประเด็นที่ ๒ ข้างเพิ่มเติมทางศาสนาที่กล่าวไว้ในบทนี้เข้าไป เราสามารถจะมีบุคลากรที่มีคุณภาพทางศาสนาเข้ามาเป็นบุคลากรทางการศึกษาได้จำนวนมากโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ เพิ่มขึ้น ก็คงจะมีพระสงฆ์ มีผู้เชี่ยวชาญทางการศาสนามาช่วยเรื่องการศึกษาเพิ่มขึ้นจำนวนหลายพันหลายหมื่นคน โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

ประเด็นที่ ๓ ก็คือ ศาสนานั้นเป็นสิ่งที่สูงสุดสำหรับทุกศาสนา มีคนเคารพเลื่อมใส ถ้าหากพระสงฆ์หรือผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นเข้ามาเป็นกรรมการอยู่ในสภาแห่งนี้ ประเด็นแรก ก็คือ สามารถที่จะให้ข้อคิดเห็นในเรื่องการศึกษาได้อย่างหลากหลาย โดยเฉพาะเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา ซึ่งในปัจจุบันเราก็จะเห็นว่า เขาชวนและคนทั่ว ๆ ไป มีความเสื่อมในเรื่องการนับถือศาสนาลงเต็มจำนวนมาก แล้วก็ทำให้สังคมปัจจุบันถึงภาวะวิกฤติ สังคมเสื่อมลง ก็เพราะว่าเราห่างไกลศาสนา ถ้าหากได้ตัวแทนทางศาสนาเข้ามาแสดงความคิดเห็นในสภาแห่งนี้ กระผมคิดว่าท่านกรรมาธิการส่วนมากเห็นว่าจะทำให้การศึกษาของชาติมีแนวโน้มที่จะต้องมาปรับปรุงในเรื่องหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนและอื่น ๆ ให้ศาสนาซึมลึกลงไปในเยาวชนของชาติได้เป็นอย่างดี ด้วยเหตุผลหลัก ๆ ๓ ประการ คณะกรรมาธิการก็ได้นิมนต์ตัวแทนศาสนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น ท่านก็ไม่ขัดข้อง ท่านก็ยินดีที่จะให้ความร่วมมือสนับสนุน แล้วกรรมาธิการก็ยังได้ถามต่อไปว่า จะเป็นการนำสิ่งที่เคารพบูชาบางอย่างเกี่ยวกับทางการศึกษาหรือการเมืองหรือไม่ ท่านก็ตอบเองว่า ไม่มีปัญหา อินดี และไม่ขัดพระธรรมวินัยใด ๆ ดังที่กระผมกราบเรียนมาทั้งหมด เหตุผลหลัก ๆ ๓ ประการ จึงได้นำตัวแทนทางศาสนาเข้ามาเป็นกรรมการในสภาการศึกษาด้วย ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : จะเสรมิใช่ไหมครับ เชิญท่านต่อ

นายผ่อง เล็งอี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ผ่อง เล็งอี กรรมาธิการ กระผมขอเสรมิเพื่อความมั่นใจและสบายใจของเพื่อนสมาชิก เสรมิข้อมูลสภาพที่เป็นอยู่เกี่ยวกับพระสงฆ์ เกี่ยวกับเรื่องศาสนา ดังนี้ครับ คือทั่วประเทศมีสำนักเรียนที่เป็นแผนกธรรมกับแผนกบาลีนี้นะครับ อยู่จำนวน ๑๐,๓๘๒ แห่ง มีครูสอน ๓๙,๑๓๕ รูป แผนกธรรม มีนักธรรมอยู่ ๒๐๗,๒๘๘ รูป แล้วก็

๑๑๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรสา ๕๒/๒

ที่เรียนธรรมศีกมาอีก ๔๕๔,๔๒๗ คน นี้ก็เป็นขรवासด้วย ส่วนแผนกบาลีนั้นมีอยู่ ๔๖,๕๐๒ รูป นะครับ นอกจากนั้นยังมีการศึกษาปริยัติธรรมแผนกสามัญ มีจำนวนโรงเรียน อยู่ ๔๐๐ โรงเรียน จำนวนครูประจำ ๓,๕๘๖ รูป มีจำนวนนักเรียน ม. ดับ ๕๐,๖๓๗ รูป ที่เป็นพระ สามเณรนะครับ แล้วก็ยังมีจำนวนนักเรียน ม. ปลายอยู่ ๑๘,๐๐๘ รูป ซึ่งอันนี้การที่ ให้มีพระสงฆ์ แล้วก็ผู้แทนศาสนาอื่นเข้าไปอยู่ นั้นจะทำให้เกิดการบูรณาการ ในการที่จะ กำหนดหลักสูตรการถ่ายทอดวิชาศีลธรรม คุณธรรมลงไปสู่ประชาชน ลงไปสู่เยาวชนของ ชาติได้อย่างมาก-----

๑

๑๑๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

ธีรบรรณ ๕๓/๑

อย่างไรก็ดีที่สุดพระสงฆ์ท่านจะได้เป็นผู้ชี้แนะในที่ประชุมนั้น แล้วก็จะได้นำเอาความรู้สึกของที่ประชุมคณะกรรมการสภาการศึกษาไปบอกคณะสงฆ์ให้ทราบแนวนโยบายทางฝ่ายอาณาจักรชาติคิดกันอย่างไร ทำอย่างไรจะได้ทันต่อเหตุการณ์ก็จะเป็นการแก้ปัญหาแล้วเกิดผลดีต่อการฟื้นฟูศีลธรรมตามความมุ่งหมายของการปฏิรูปการศึกษาในครั้งนี้อย่างขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านไอสวครับ

นายไอสว พราหมณี (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมขออนุญาตเอาพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ปี ๒๕๑๕ มาเป็นหลักเพื่อจะชี้แจงว่ามาตรานี้ที่ท่านกรรมาธิการแก้ไขนี้เป็นอย่างไร ในมาตรา ๒๑ ไม่มีคำว่า “พระสงฆ์” เขาใช้คำว่า “พระภิกษุ”

ประการที่ ๒ ในพระราชบัญญัติคณะสงฆ์นั้นเขามองภิกษุหนึ่งเขาเรียกว่ามหาเถรสมาคม แล้วเขามองหน้าที่โดยเฉพาะอย่างอื่นก็คือเรื่องของการให้การศึกษาด้านศีลธรรมและการสงเคราะห์การศึกษา แต่เมื่อมาดูมาตรา ๑๕ ผมไม่ถูกกฎหมายอิสลามนะครับ เพราะว่าก็มีลักษณะแนวทางคล้าย ๆ กัน แต่เมื่อมาดูมาตรา ๑๓ ในวรรคท้ายที่กำหนดให้ตัวแทนของศาสนาเข้ามาเป็นกรรมการและย้อนกลับไปที่ตั้งแต่ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ว่าด้วยเรื่องอำนาจหน้าที่ กฎหมายฉบับนี้เขานั้นให้บทบาทของสภาการศึกษา นั้นมีหน้าที่ในการกำหนดแผนการศึกษา กำหนดนโยบายแผนและมาตรฐานการศึกษา เสนอแผนหรือสนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ดำเนินการประเมินผลจัดการศึกษาตาม (๑) และให้คำแนะนำเกี่ยวกับกฎหมาย กฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง นี้คือจุดเน้นของกฎหมายหรือหน้าที่ของสภาการศึกษา เมื่อเป็นอย่างนี้เขาก็ออกโครงสร้างของคณะกรรมการขึ้นมาให้มีรัฐมนตรีเป็นประธาน แต่กรรมาธิการไปให้ผู้แทนพระสงฆ์ ซึ่งไม่มีในกฎหมาย คณะสงฆ์ว่า คำว่า “พระสงฆ์” แปลว่าอะไรไม่มีครับ ผิดตรงนี้อยู่จุดหนึ่งแล้ว เขาใช้คำว่า “พระภิกษุ” ท่านดูมาตรา ๒๑ ของพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ปี ๒๕๑๕ ได้ เขาไม่มีคำว่า “พระสงฆ์” เขาเรียกว่า “พระภิกษุ” นะครับ เพราะฉะนั้นในจุดหนึ่งก็คือว่า พระที่มาเป็นตัวแทนของคณะสงฆ์ คณะสงฆ์ตรงนี้แปลว่า องค์กรใหญ่ คำว่า “คณะสงฆ์”

นั่นแปลว่า ภิกขุ สามเณร มากมายตามกฎหมายคณะสงฆ์ องค์การครั้งนี้คณะสงฆ์
 หมายความว่าบรรดาพระภิกษุที่รับบรรพชาอุปสมบทจากอุโบสถณ์ แปลว่า พระทั้งหลาย
 นะครับ เพราะฉะนั้นคณะสงฆ์ที่บอกเป็นตัวแทนคณะสงฆ์ก็แปลว่า ตัวแทนของพระ
 ทั้งหมดในประเทศไทย พระภิกษุทางพุทธศาสนาทั้งประเทศไทย คำถามผมว่า
 มีความจำเป็นหรือไม่ ในบทบาทของสภาการศึกษาที่มีหน้าที่กำหนดนโยบาย วางรูปแบบ
 และติดตามการประเมินผลในการทำการศึกษา กลับไปเอาผู้แทนซึ่งเป็นเชิงปฏิบัติมาอยู่ใน
 คณะกรรมการ จึงเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าไม่ใช่บทบาทตรงนี้ บทบาทอยู่สถานะเรื่องการปกครอง
 ท้องถิ่นในองค์กรที่กรรมการต่าง ๆ ในระดับอย่างเช่น การศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือ
 ระดับอื่น ๆ น่าจะ แต่ในระดับชาติไม่จำเป็น แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งอย่างท่านผู้แทน
 จุฬาราชมนตรีก็เหมือนกัน หรือผู้แทนศาสนาอื่นก็เหมือนกัน ผมจึงมีความเห็นว่าเรื่องนี้
 คณะกรรมการนั้นเป็นห่วงเป็นใยอยากจะเอาบทบาทต่าง ๆ มา ยกตัวอย่างเมื่อสักครู่นี้
 อะไร ๆ ก็แห่งชาติ ต่อไปก็ไปสวแห่งชาติ ใครก็แห่งชาติ อันนี้ก็ทฤฎีเดียวกัน ขอความ
 กรุณาท่านประธานฯ นะครับ อาจจะให้กรรมการช่วยให้ถ้ามันสัญญาแน่นอนว่า
 มีความจำเป็นอย่างไร ผมมีความเห็นว่าไม่ควรที่จะใส่คณะกรรมการผู้แทนภาคศาสนา
 เข้ามา ไม่ใช่กิจของสงฆ์ครั้งนี้ครับ กิจของสงฆ์ทำหน้าที่ดูแลเรื่องศีลธรรมให้การ
 สงเคราะห์การศึกษาถูกต้องอย่างที่ท่านประธานกรรมการว่า แต่ครั้งนี้มีหน้าที่วาง
 กำหนดนโยบายเป็นเรื่องของภารกิจภาครัฐที่จะต้องดำเนินการ เพราะฉะนั้นกิจของสงฆ์
 ต้องอยู่ในสนาม อยู่กับประชาชน ตรงนั้นถึงจะถูกต้อง ผมจึงมีความเห็นว่าควรตัดออก
 ขอยาพระคุณครับ

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ภาวณา ๕๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านนิรันดร์ครับ

นายนิรันดร์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : ขอบทศคารัทท่านประธานฯ กระผม
นิรันดร์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ ผมมีความเห็นสอดคล้องกับท่านประธานฯ
ว่า ถ้าจะไม่มีเลยก็จะดี แต่ถ้างั้นเป็นต้องมีความคิดอยู่ในครึบว่า พระสงฆ์ซึ่งเ็นตัวแทน
คณะสงฆ์ ผมถามว่าทำไมไม่ใช้คำว่า ผู้แทนคณะสงฆ์ ไป เหตุผลอย่างนี้ครึบท่านประธานฯ
คณะกรรมการชุดอื่นเราใช้คำว่า ผู้แทน หมด ผมเป็นห่วงว่าถ้าไปกำหนดว่าเป็นพระสงฆ์
หรือพระภิกษุ ถ้าเกิดต่อไปข้างหน้าการจะคัดมา ๑ ท่านนั้น ย่อลึ้มว่า ๑ นะครึบ ตัวแทน
มา ๑ นี้ เกิดมีความขัดแย้งกันไม่รู้จะเอาใครครึบ แต่ถ้าคำว่า ผู้แทน หาไม่ได้จริง ๆ เอา
เลขาสำนักงานพระพุทธศาสนา แทน มีทางออก ส่วนถ้าตกลงกันได้จะเอาใครผมไม่คิดใจ
แต่ขอให้ใช้คำว่า ผู้แทน ครึบท่านประธานฯ ไปเขียนเงาะจงอย่างนี้ลำบาก ในที่ประชุมฝาก
ท่านนะครึบว่าถ้าท่านเห็นด้วยผมก็จะสนับสนุนครึบ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสงวนครึบ

นายสงวน นันทชาติ (พะเยา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครึบ ผม
นายสงวน นันทชาติ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดพะเยา ผมจะเห็นด้วยกับกรรมาธิการ
เพียงแต่ว่าตัวอักษรอาจจะไม่ชัดเจนกับกระบวนของคณะสงฆ์ โดยมีเหตุผลว่า ในสังคมไทย
ถ้าเราดูตามชนบทเราจะเห็นว่าวิถีชีวิตของคนชนบทจะเกี่ยวข้องกับวัดตั้งแต่เกิดถึงตาย
ทั้งการศึกษา การสาธารณสุข การสงเคราะห์อะไรจะเกี่ยวกับวัด แล้วในสภาพปัจจุบันนี้
พระสงฆ์ส่วนใหญ่ก็เ็นพระสงฆ์ในลักษณะเป็นนักศึกษา มีมหาวิทยาลัยมหามกุฏฯ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬฯ ซึ่งมีการศึกษาสูง สังคมไทยซึ่งเป็นสังคมเกี่ยวกับพระพุทธศาสนา
ซึ่งคนปัจจุบัน ๑๐๐ คนนับถือพุทธศาสนาประมาณ ๕๔ คน ลักษณะนี้ะครึบ ที่นี้ถ้าเราจัด
การศึกษาให้สอดคล้องกับปรัชญาเดิม ในสมัยอดีตถ้าเราศึกษาอ่อนหลังไปพระสงฆ์จะมี
บทบาทเกี่ยวกับการศึกษาของคนไทยในอดีต ในปัจจุบันนี้พระสงฆ์ก็เปลี่ยนบทบาทมากขึ้น

๑๒๒

ว. ๑๕ (ศ. นิตยบัญญัติ)

ภavana ๕๔/๒

เพราะว่าจะไปมองพระสงฆ์ว่ากิจของสงฆ์จะต้องบรรลุผล มีพยาน เดี่ยวนี้อาจจะไม่ใช้ เพราะต้องเกี่ยวข้องกับชาวบ้านอยู่ ทีนี้ทำอะไรที่จะทำให้หลักของพระพุทธศาสนาเข้าไปมีบทบาททางการศึกษา เข้าไปมีบทบาทในวิถีชีวิตของเยาวชนหรือของประชาชน ผมว่าเป็นเรื่องที่ดีเราที่วิตกกังวลกันว่าเยาวชนของชาติเราทุกวันนี้ก็อาจจะห่างเหิน หรือแม้แต่ว่าพวกเขาเองก็อาจจะห่างเหินในเรื่องพระธรรมวินัยหรือว่าเรื่องของพระพุทธศาสนา เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยกับคณะกรรมการ แต่ว่าต้องทำให้ถูกต้องเหมือนกับท่านขอเรียนถาม ท่านไสวหรือท่านอะไรว่าเมื่อสักครู่นี้ว่า พระสงฆ์นั้นหมายถึงอะไร พระภิกษุสงฆ์หรือว่ามหาเถรสมาคม ที่มาผมว่าสำคัญ พระสงฆ์มีความรู้ เดี่ยวนี้พระสงฆ์ที่เป็นโลกเตอร์ก็มีมากมาย เปรียญธรรม ๘ ประโยกอะไรเหล่านี้ ผมเห็นด้วยที่จะเข้ามามีบทบาทตอนนี้ แต่ว่าข้อก็ดี ที่มาก็ดีน่าจะให้ชัดเจนกว่านี้ครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสุนทรครับ

นายสุนทร จินดาอินทร์ (กำแพงเพชร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สุนทร จินดาอินทร์ จากกำแพงเพชร ผมก็มีความเกรงกลัวเหมือนท่านไสว ^๑แห่งชาติเหมือนกันนะครับ คือจะมีปัญหาด้วย ตั้งแต่พระสงฆ์ซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ~~× ×~~ อย่างที่ท่านไสวท่านว่า นอกจากนั้นผมยังเป็นห่วง บังเอิญมีผู้แทนสำนักจุฬาราชมนตรี กรรมการที่อยู่ในศาสนานี้ นั่งอยู่เท่าที่เห็น แต่ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นคืออะไรครับ ผมขอความชัดเจนด้วยครับ มีอีกที่ศาสนาครับ ศาสนาอื่นจะมีปัญหาหรือครับ เมื่อท่านมาเลือกคณะกรรมการสภาการศึกษาแห่งชาติ ไม่มีแล้วนะครับ ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นอีกที่ศาสนา จะมีปัญหาในการแต่งตั้งตรงนี้ครับ ขอคำชัดเจนด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านปราโมทย์ครับ

นายปราโมทย์ ไพรพนม (ราชบุรี) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ กระผม ปราโมทย์ ไพรพนม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดราชบุรี ใครขอเสนอสนับสนุน ^X กระมาธิการที่ได้เพิ่มในวาระนี้ขึ้นเพื่อเพิ่มบทบาทของผู้นำทางศาสนาหรือพระสงฆ์หรือตัวแทนศาสนาอื่น ๆ เข้ามา ทั้งนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็คือว่ากิจการเรื่องการศึกษา ซึ่งขณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันคณะสงฆ์ มีมหาวิทยาลัยเป็นคณะสงฆ์นี้ ๒ แห่ง ซึ่งมีภิกษุ สามเณร แม้แต่ฆราวาสสามารถที่จะเข้าไปศึกษาได้ และสำเร็จมาแล้วประมาณถึง ๓๕ หรือ ๓๖ รุ่น พระภิกษุเหล่านั้น ได้ออกไปดำเนินการหรือไปทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติจำนวนมาก นอกจากนั้นการศึกษาของคณะสงฆ์ก็เกี่ยวข้องกับการศึกษาของชาติ ^X เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งมีสถาบันการศึกษาทั่วประเทศประมาณ ^X ซึ่งคิดว่าจำนวนไม่แน่นอนประมาณ ไม่นต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ แห่ง และกระทรวงศึกษาธิการได้จัดส่งงบประมาณไปให้แก่สถาบันเหล่านั้นตามอัตราจำนวนที่ศึกษาแต่ละแห่ง แต่ละจังหวัดมีอยู่ และนอกจากนี้แล้ว กระผมคิดว่าจำเป็นอย่างยิ่งในการที่จะต้องเสริมสถานะ วินัย ศีลธรรม เนื่องจากหลักสูตรในการศึกษาของชาติที่ผ่านมามีแต่จะพัฒนาตัวเองได้มีบทบาทในทางที่เป็นผู้สอน คือ ได้รับความเคารพเป็นครูประมาณ ๖ - ๗ ปีมานี้ และนอกจากนั้นผมได้ไปสอนในสถานศึกษาต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ในเรื่องของหน้าที่ศีลธรรมนั้น พบข้อบกพร่องเป็นจำนวนมากในเรื่องของหลักสูตรการศึกษาไม่ปะติดปะต่อเป็นการศึกษาที่น้อยนิด ผมคิดว่าประมาณเพียง ๒ เปรเซ็นต์ของจำนวนหน้าที่ศีลธรรมที่บรรจุในกระทรวงศึกษาธิการนั้น ๆ บางแห่ง ^X ในขณะที่นั้น ^X ๘ นั้นบรรจุหลักสูตรเพียงตอน ๒ ตอน ซึ่งไม่เพียงพอเกี่ยวกับจริยธรรม ^X การศึกษาเลย เพราะฉะนั้นถ้าพระสงฆ์เข้ามามีบทบาท มีส่วนเกี่ยวข้องในการร่างหลักสูตร ในการที่เกี่ยวข้องกับศาสนาต่าง ๆ ไม่ว่าศาสนาพุทธ ศาสนาอิสลาม หรือแม้แต่ศาสนาคริสต์นั้น ผมคิดว่าขณะนี้ น่าจะมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่ออนุวัติตามการปรากฏ กระทรวง ทบวง กรม และเป็นกระบวนการของการกระจายอำนาจ เพราะการศึกษานั้น ท่านต้องทราบว่าคุณอยู่ตามท้องถิ่นหรือในชนบท ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระจายอำนาจ

ไม่ว่าจะเป็นเทศบาล องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ อบต. เพราะฉะนั้นในการนี้กระผมคิดว่าน่าจะสนับสนุนและเป็นสิ่งจำเป็นขณะนี้เป็นอย่างยิ่ง แต่กระผมไปติดใจอยู่คนเดียวหนึ่งก็คือว่าส่วนที่ใช้นั้นคำว่า “พระสงฆ์” พระสงฆ์ที่จริงในหลักการแล้วเราเรียกว่าพระภิกษุ ซึ่งเป็นตัวแทนคณะสงฆ์ อันนั้นถูกต้องตามที่ กระผมขอเอ่ยนาม อดีตผู้บังคับบัญชาของผมนั้นก็ท่านผู้ว่าฯ ไสว ได้กล่าวว่า พระสงฆ์ซึ่งเป็นตัวแทนไม่มี มีแต่พระภิกษุสงฆ์ ซึ่งเป็นตัวแทนคณะสงฆ์ สมว่าน่าจะดีกว่านะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขอกราบเรียนและสนับสนุนอย่างจริงจัง ให้มีเถอะครับ มีแต่ประโยชน์อย่างเดียว ไม่มีโทษครับ ขอขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเศษ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อีกสัก ๒ ท่านสุดท้าย แล้วก็เดี๋ยวให้กรรมการชี้แจงจะได้อีกที่ท่านสมบูรณครับ

นายสมบูรณ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบูรณ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ผมว่าท่านกรรมการท่านเดิมอะไรไปหรือเปล่าครับ ดูหน้าถัดมาก่อนครับ ก่อนที่จะถึงเมื่อสักครู่นี้ ความจริงท่านประธานฯ ตรงนี้บอก สภาการศึกษา นะครับ ถ้าคณะกรรมการสภาการศึกษาประกอบไปด้วยรัฐมนตรีเป็นประธาน กรรมการ โดยตำแหน่งจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โรงเรียนวัดหรือว่าเขรทั้งหลาย ก็มาในนามของกรรมการที่เกี่ยวข้อง ท่านประธานฯ ครับ มีอยู่แล้วนะครับ ถ้าท่านจะไปเขียนบอกว่ามีพระสงฆ์ด้วย และที่สำคัญตัวแทนศาสนาอื่น ท่านประธานฯ ครับ ทราบไหมว่าปัจจุบันมีกี่ศาสนานะครับ คริสต์ ฮินดู อิสลาม บายฮอ ศาสนาตัวอย่างนี้ พราหมณ์ด้วย ลิกซ์ด้วยอย่างนี้ เผลอ ๆ จะไปเป็นเจ้าศาสนาอีกครั้ง ท่านประธานฯ นะครับ จะเป็นกรรมการครั้งนี้ ผมว่าเขียนไว้แบบนี้ไม่น่าถูกต้องหรือครับ ไม่ใช่มีแค่ ๒ ศาสนา หรือแค่ ๓ เท่านั้น มีถึง ๑๐ นะครับ อันนี้ยังไม่รวมถึงทางยอดเขาด้วยครับท่านประธานฯ ผมว่าเราอย่าไปเอาพระเอาเจ้ามายุ่งเลยครับ เพราะทุกศาสนาสาขามีการถกเถียงกันนะท่านประธานฯ หาข้อยุติให้ใหม่ครับ ตัวแทนพระผู้ใหญ่จนถึงนะครับท่านประธานฯ ขอนมัสการ พูดย่างนี้แหละครับ ผมว่าอย่างละ

๑๒๕

ว. ๑๘ (ส. นิตินัยบัญญัติ)

จิตติมา ๕๕/๑

ให้มรวาสาไปบริหารกันเองเออละกรับ พระอ่ามาตุ้งเลขตุรับ ขอบพระคุณท่านประธานฯ
กรับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ชงศ์กรรับ

- ๕๖/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์ชงศ์ ศรีป

นายชงศ์ วงษ์จันทร์ (ที่ปรึกษาคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน
วุฒิสภาที่เคารพ กระผม ชงศ์ วงษ์จันทร์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชลบุรี กระผมคิดว่าเรา
กำลังพิจารณาถึงจุดที่มีความสำคัญอย่างยิ่งของการบริหารและการจัดการในด้านการศึกษา
ประเทศไทยเรานั้นเห็นประเทศที่ถือว่า สถาบันศาสนามีความสำคัญถือว่า สถาบัน
ศาสนาเป็นศาสนาสูงสุดสถาบันหนึ่งชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ในอดีตที่ผ่านมา
ผู้ที่มีหน้าที่กำหนดแผนและนโยบายทางการศึกษาไม่ค่อยได้คิดถึงเรื่องศาสนาเท่าไร
จึงไม่ปรากฏว่ามีกรรมการชุดใดเลยที่มีข้อกำหนด ให้มีผู้แทนของศาสนาอยู่ใน
คณะกรรมการเหล่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งยังมี
แต่เดิมมารับ เดียวนี้สภัด แห่งชาติ ไปเสียแล้ว กลัวว่าการศึกษาย่อมมีความสำคัญ
มากไป ก็ไม่เคยมีผู้แทนของศาสนา บางท่านก็บอกว่า ถ้าอยู่ผู้แทนศาสนาแล้วจะเอา
ผู้แทนศาสนาไหนบ้าง ซึ่งก็มีอยู่แล้ว ศาสนาที่ทางราชการเรารับรองก็มี ๕ ศาสนา
เท่านั้น มีพุทธ มีฮินดูหรือพราหมณ์ มีอิสลาม มีคริสต์ มีลัทธิ แล้วก็รายละเอียดต่าง ๆ
นั้นในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติก็บอกว่า ให้กำหนดในกฎกระทรวง
การได้มาของคณะกรรมการต่าง ๆ เพราะฉะนั้นในรายละเอียดต่าง ๆ นั้นกฎกระทรวง
อาจจะไปเขียนกำหนดเอาได้ ในความเห็นของผมเห็นการศึกษากับการศาสนาแยกกัน
ไม่ได้ แล้วพระภิกษุสงฆ์ก็มีบทบาทสำคัญในเรื่องการศึกษาของไทยมาแต่อดีต
จนปัจจุบันนี้หายไปแล้วเราก็เรียกร้องกันอยู่ จนบางครั้งพระมหาเถรบาลท่านที่
บอกว่า การศึกษาของไทยเป็นการศึกษาทางฆราวาส เหมือนก้าเหวี่ไม่มีหางเสือ
เพราะขาดหลักธรรมในพระพุทธศาสนา แล้วเราก็เรียกร้องกันทำไปพระไม่มาสอน
ในโรงเรียนบ้าง เพราะท่านไม่มีโอกาสจะแสดงความคิดเห็นในระดับที่มีความสำคัญ
ของคณะกรรมการต่าง ๆ เลย ท่านจะมีโอกาสสมานองความต้องการของสังคมไทย
ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นในความคิดเห็นนั้น การที่มีตัวแทนหรือผู้แทนขององค์กร
ศาสนาต่าง ๆ อยู่ในคณะกรรมการการศึกษาทุกระดับ มีแต่เรื่องดี ผมมองไม่เห็นว่าจะ
จะเสียหายตรงไหน มีแต่จะสร้างสรรค์ให้การศึกษารอดูสมบูรณ์ มีแนวทางการสอน

๑๒๓

ว. ๑๕ (ผ. นิติบัญญัติ)

สุชาติา ๕๖/๒

ให้เกิดความรู้คู่คุณธรรมอย่างแท้จริง อันนี้แม้แต่ความรู้และคุณธรรมท่านมองไม่เห็น
ใช่ไหมครับ ท่านจึงข้ามเรื่องของศาสนาไป ส่วนว่าถ้อยคำที่ใช้ในร่างพระราชบัญญัติ
จะใช้อย่างไรนั้น ผมไม่คิดใจ แต่ผมเข้าใจแนวความคิดของกรรมาธิการว่า ท่าน
ต้องการให้เห็นความสำคัญของศาสนา และนำเอาบุคลากรตลอดจนหลักธรรมของศาสนา
เข้ามาสู่การศึกษา และเดี๋ยวนี้ท่านก็ทราบดีครับ การศึกษากับศาสนาแยกกันไปคนละ
กระทรวงแล้ว มีแต่ยี่งวันห่างกันไปนะครับ เดิมอยู่บ้านเดียวกันเดี๋ยวนี้อยู่คนละบ้านแล้ว
ถ้ายังไม่มีการติดต่อประสานงาน ผมไม่ทราบเหมือนกันว่าเราจะมีสถานชาติ ศาสนา
พระมหากษัตริย์อยู่ได้อย่างไรครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพีเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เอาใครก่อนดีกรรมาธิการ ยกมือกัน ๓ ท่าน ชี้แจงนะครับ ประธาน
มอบหมายได้ไหมครับ อย่างนั้นให้อาจารย์วัลลภก่อนนะครับ

- ๕๖/๑

๑๒๘

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สัตตาวาส์ ๕๗/๑

นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม วัลลภ ตังคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภาในฐานะเลขาธิการคณะกรรมาธิการ ผมเองมีเหตุผลจะตอบในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างมากจนกระทั่ง ที่เห็นว่าควรจะเติมประโยคด้วยคำที่มีผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนสำนักพุทธาρχมนตรื ผู้แทนศาสนาอื่นเข้าไป มีเหตุผล ๑ ประการสั้น ๆ ครับ

ประการที่ ๑ ผมคิดว่าในเชิงถ้อยคำที่ท่าน ขออนุญาตเอ่ยนาม ท่านไสว อ้างถึงพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ปี ๒๕๐๕ นะครับไม่ใช่ปี ๒๕๓๕ ให้ใช้คำว่า “พระภิกษุ” ไม่ใช่คำว่า “พระสงฆ์” อันนี้เห็นด้วยครับในแง่ถ้อยคำเข้าใจคงปรับกันได้

ประการที่ ๒ ถ้าท่านสมาชิกฯ ท่านประธานฯ ได้ไปดูที่มาตรา ๖ ใน มาตรา ๓๑ ที่ได้เพิ่งผ่านการพิจารณาไปแล้ว จะเห็นชัดเจนว่ามีถ้อยคำที่พูดว่า “ส่งเสริมและประสานงานการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม และการศึกษา” นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า สมาชิกฯ ที่ได้ยกมือเห็นด้วยในมาตรา ๓๑ และเห็นด้วยสำคัญของศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ซึ่งต้องประสานอย่างใกล้ชิดและเชื่อมโยงกัน ซึ่งนำมาสู่ประเด็นที่ ๓ ครับ ท่านประธานฯ ดูมาตรา ๓๓ พูดถึงอำนาจหน้าที่ของสภาการศึกษาใน (๑) จะชัดเจนมาก บอกว่า “พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และกีฬากับการศึกษาทุกระดับ” แสดงให้เห็นว่าต้องการประสานงานการบูรณาการเกี่ยวกับ ศาสนานั้นเป็นสาระสำคัญที่บัญญัติไว้อย่างชัดเจนในกฎหมาย ครับเมื่อบัญญัติชัดเจนแล้ว โฉนดยังไม่มีผู้แทนเหล่านั้นแล้ว กรรมาธิการเห็นว่าเมื่อบัญญัติไว้ชัดเจนจำเป็นต้องมีผู้แทนของกลุ่มเหล่านั้นเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จึงทำให้การประสานงานก็ดี การบูรณาการก็ดีสมบูรณ์ และถูกต้อง นี่เป็นสาระที่กรรมาธิการจึงเติมเข้าไปในสภาการศึกษาให้มีผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนสำนักพุทธาρχมนตรื ผู้แทนศาสนาอื่น ในประเด็นที่ท่านสุนทรได้ถามว่า ผู้แทนศาสนาอื่นนั้นหรือแม้ท่านสมบูรณื ทองบุราณ พูดว่า เป็นอุษี ซึ่เปลือยอ้าง อยู่ในกฎเขาข้าง อะไรก็ตามเกิดมาเป็นเจ้าถักธิดแล้วจะเข้ามาในปีได้หรือไม่ รัฐประศาสน์รับรองศาสนาไป ๕ ศาสนาครับ คือ พุทธ คริสต์ อิสลาม ฮินดู ลิกข์ และพราหมณ์ นี่คือที่บัญญัติ ศาสนานั้น ก็คือสิ่งเหล่านี้ที่บัญญัติไว้เหล่านี้ครับ ท่านประธานฯ อันนี้เป็นสิ่งที่กรรมาธิการได้เพิ่ม และก็มีเหตุผลครับ ขอเชิญท่านประธานฯ ครับ

๑๒๕

ว. ๑๕ (ส. นิตยัญญัติ)

ถัดควาวัลย์ ๕๗/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมถิดครับ

พันเอก สมถิด ศรีสังคม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม พันเอก สมถิด ศรีสังคม สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดอุดรธานีในฐานะกรรมาธิการเกี่ยวกับที่คณะกรรมการได้เดิมกล่าว พระสงฆ์ซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้คนแก่นักจุฬาราชมนตรี ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นเข้าในมาตรา ๑๑ ที่แก้ไขเพิ่มเติม ก็คือตัวแทนของศาสนานั้นเองครับ กระผมก็ขอพูดเสริมที่ท่านเชงก์ที่ท่านได้พูดไปแล้ว กระผมอยากจะขอความกรุณาชี้แจงประเด็นเรื่องนี้อย่างนี้ครับ ในร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ หมวด ๑ บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ มาตรา ๖ มีข้อความดังนี้ครับ กระผมขออนุญาตอ่าน การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรม วัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข อันนี้เป็นชัดแจ้งมากครับ ข้อความที่ว่า ความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ศีลศาสนานั้นเอง เพราะฉะนั้นที่เราเอาตัวแทนของศาสนาต่าง ๆ เข้ามา ส่วนว่าข้อความท่านจะแก้ไขอย่างไรกรรมาธิการก็อาจจะตกลงกันได้ หรือจะยืนยันตามนี้ก็ได้อีก ข้อความชัดอยู่แล้ว เอาตัวแทนของศาสนาเข้ามาเพื่อที่จะวางแผนคณะกรรมการสภาการศึกษาหน้าที่ยังไรครับ พิจารณาเสนอการศึกษาที่บูรณาการ การศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการศึกษาทุกระดับทุกประเภท อันนี้ชัดนะหรือ กระผมมองไปในแง่นี้ครับ ขออนุญาตท่านประธานฯ ครับ ทวีพยากรณ์มนุษย์ที่ตามมาตรา ๖ ที่บอกให้มนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจอาศัยอะไรบ้างครับ สถาบันอะไรบ้างที่มีความสำคัญในเรื่องนี้ -----

สถาบันครอบครัวที่เป็นสถาบันสำคัญ สถาบันการศึกษาและศาสนาสถาบันศาสนา ๓ อย่างนี้ นะครับ ถ้าขาดทั้ง ๓ อย่างนี้แล้วสังคมอยู่ไม่ได้ นะครับ ทุกวันนี้มันขาดครับ ขาดศาสนา คนหันหลังให้พระธรรมคำสั่งสอนของศาสนาทุกศาสนา ขอประทานโทษที่กระผมกล่าว อย่างนั้นนะครับ นั่นเป็นความจริง เพราะฉะนั้นจึงขาดคุณธรรม จริยธรรม บ้านเมืองของเรา รุนวายเป็นอย่างนี้ เพราะขาดอย่างนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อเรานี้เป็นฝ่ายศึกษาเป็นสถาบันสำคัญ อันหนึ่ง ก็ตั้งศาสนาเข้ามาด้วย จะอยู่ที่ไหนก็แล้วแต่ แต่จะต้องเข้ามาด้วยกัน และก็ ครอบครัวอีก และก็มีอยู่แล้ว การปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่ปรากฏอยู่แล้ว ในเรื่องของครอบครัว เพราะฉะนั้นจึงพวกนี้เข้ามาหากัน ประสานงานกันนะครับ เพราะฉะนั้นเราถึงเอาพระสงฆ์เป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนสำนักพุทธาภิบาลคนตรี ผู้แทนองค์กรศาสนา ก็คือตั้งสถาบันทั้ง ๓ สถาบันนี้มาตั้งกัน บ้าน โรงเรียน วัด ถ้าขาด ๓ อย่างนี้ สิ้นมันเสื่อม เสื่อมทุกวันนี้ก็พระที่บ้านเมืองรุนวายเป็นทั่วโลก ก็เพราะอันนี้ คนหันหลังให้ศาสนา เพราะฉะนั้นก็เอาตัวแทนของฝ่ายศาสนต่าง ๆ นี้เข้ามา ก็อย่างที่ท่านพูดที่ท่านว่า ขอประทานโทษที่เอ่ยชื่อท่าน มี ๕ ศาสนาเท่านั้น ที่เรารับรอง เอาตัวแทนเหล่านี้เข้ามาช่วยกันวางแผน ทำอย่างไร มาตรา ๖ ของ พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ นี้ถึงจะสมบูรณ์ ให้มีคุณธรรม มีความรู้ ยังไม่พอ ต้องมีคุณธรรมด้วย มีจริยธรรมด้วย เรานั่งอยู่ที่นี้ก็มีมาจาก ๓ สถาบันนี้ ทั้งนั้น เป็นนายกรัฐมนตรี หรือเป็นอะไรต่ออะไรทางภาคเอกชนมารวมอยู่ที่นี้ เพราะฉะนั้นเราถึงว่าเอาทั้ง ๓ อย่างนี้เข้ามาเนะครับ ตัวแทนนี้ ก็เพื่อที่จะปรับปรุงให้ การศึกษานี้ครบ เป็นบูรณาการ ตามศัพท์ใหม่เนะครับท่านประธานฯ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านบุญญาครับ

นายบุญญา หลีเหล็ก (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ครับ ผม บุญญา หลีเหล็ก สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในฐานะกรรมาธิการ ๒ ประเด็นที่อยากจะเรียน ในที่ประชุมนี้ ประเด็นแรกก็คือเพื่อให้เข้าไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญในแนวนโยบาย แห่งรัฐ มาตรา ๑๓ ที่ระบุว่ารัฐจะต้องให้การอุปถัมภ์พุทธศาสนาและศาสนาอื่น โดยใช้ การศึกษามเป็นหลัก และมาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ ข้อที่ ๑ ข้อที่ ๒ จะโยงถึงคณะกรรมการ

๑๓๑

ว. ๑๕ (ศ. นิตยบัญญัติ)

ดวงที่พย ๕๘/๒

นอกจากสภากาเร่กัณฑ์แล้ว คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการสถานศึกษา โดยเฉพาะพื้นที่ในทำงองมปฏิบัติอยู่ ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ หรือในพื้นที่ที่เป็นมุสลิม มีความจำเป็น ในส่วนราชการก็ต้องพึงองค์ศาสนาด้วย เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นจะต้องให้มีอยู่ครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เลี้ยวขอทางกรมการกัณฑ์โดยยคำเลขตีใหม่ครับ เพื่อสมาชิกจะได้ชัดเจน เชิญครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการวิสามัญฯครับ อยากจะเรียนว่าในประเด็นที่เพื่อนสมาชิก ได้ถกเถียงกันในเรื่องถ้อยคำนั้นะครับ คณะกรรมการจะขอแก้เป็นอย่างนั้นะครับ จะใช้คำว่า “พระภิกษุซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ครับ ท่านใสว ประเด็นเดียวกัน

๑๓๒

ว. ๑๙ (ส. นิตินบัญญัติ)

จำนวน ๕๕/๑

นางสาว พรหมณี (นศรราชสีมา) : ท่านประธานฯ ครับ ทั้งหญิงกับชายหรือผมหลายครั้ง ขออนุญาตพาดพิง ที่ท่านเลขานุการกรมเอกรับบอกว่าพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ ๒๕๐๕ นั้น ใจครับ แต่เขาแก้ไขเพิ่มเติมปี ๒๕๓๕ ครับ เพราะฉะนั้นที่ผมอ้างนั้นถูกต้องนะครับ ไม่ผิดพลาด แล้วอยากทราบเรียนท่านประธานฯ สั้นๆครับว่า พระพุทธเจ้าท่านเสด็จออกจากวังเข้าป่า ไปแสวงหาใช้เวลาราว ๖ ปี ท่านก็บรรลุแล้วก็ไม่ผู้บิณฑบาตได้ แต่เรานี้กำลังนิมนต์พระเข้ามากระทรวงนะครับ แทนที่จะให้ท่านอยู่ในวัด อยู่ในป่าไปปฏิบัติธรรมอย่างที่พักของศาสนา แต่เรากำหนดนิมนต์ท่านเข้ามาอยู่ในกระทรวง โดยเฉพาะหลาย ๆ กระทรวงครับ กราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านแก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมขอเรียนตามท่านกรรมาธิการน้อยครับ ก็ที่ท่านอ้างว่าอันนี้เป็นการบูรณาการศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมเข้าไปในการกำหนดนโยบายหรือมาตรฐานต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องมีผู้แทนศาสนา และผู้แทนก็พออยู่ในกรรมาธิการผู้แทนศิลปะอยู่ที่ไหนครับ เพราะฉะนั้นจริงอยู่ที่ท่านบูรณาการ แต่ไม่ได้เป็นคัดโนนัตติว่าต้องนิมนต์พระ ผู้ทรงคุณวุฒิมานั่งอยู่ในนั้น ตรงนั้นเป็นงานทางโลกเป็นหลัก เป็นการกำหนดนโยบายการศึกษาของประเทศ การกระจายตัวของโรงเรียน มาตรฐานหลักสูตรที่จะครองชีวิตอยู่ได้เพื่อจะหางานได้ การดูแลครู อันนี้ก็เป็นเรื่องการวางนโยบายการศึกษาทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตำแหน่งที่น่าจะใช้ได้ ผมไม่ถึงงะครับว่าการมาบูรณาการดังกล่าวเป็นเรื่องจำเป็น อันนี้ไม่ถึงงะครับ และก็ไม่ขอเถียงกับใครด้วย แต่ประเด็นว่าต้องนิมนต์พระมานั่งในสภา ในคณะกรรมการต่าง ๆ ไล่หมดทุกชุดเลยแล้วยังแยกอีกนะครับ แยกไปพุทธ เป็นคริสต์ เขาไม่ได้บอกว่าศาสนาอะไรนะครับ เขาพูดถึงศาสนาที่เป็นวัฒนธรรมในการมีชีวิตอยู่ของมนุษย์ ศาสนาอะไรก็ได้ เพราะฉะนั้นความรู้ด้านชาติต้องการจริง ๆ ก็คือความรู้ในด้านการศาสนา เพราะฉะนั้นในใจผมเองผมคิดว่าช่องทางมีอยู่แล้ว ก็กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่ากรรมการโดยลำพัง เพราะฉะนั้นเกิดไว้ตรงนั้น หรือไม่ก็เขียนเอาไว้ตรงนั้น ว่าต้องมีผู้ ผู้ชำนาญ

๑๓๓

พระราชบัญญัติ
ฉบับที่ ๑๕ - ๒๕๕๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สารวม ๕๕/๒

ด้านการกีฬา การศาสนาและศิลปะรวมอยู่ด้วย ออกไปตรงนั้นก็ทำได้ และก็ไม่ต้อง
นิมนต์พระท่านมาครั้งนี้ก็ เพราะเป็นเรื่องนโยบายทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมเห็นด้วยว่า
ต้องมีบูรณาการแบบวิธีให้บาทหลวง ให้อธิบาม ให้พระภิกษุเข้ามาบ้างครั้งนี้ ผมคิดว่า
ท่านทั้งหลายเหล่านั้นมีหน้าที่ถ้าพูด ทำนุบำรุงดูแลศาสนาของท่านอยู่แล้วโดยตรง
แต่วิธีการจะเอามาตั้งในคณะกรรมการแล้วตัดสินใจทั้งหมด ซึ่งเรื่องบูรณาการทางศาสนา
นี้คิดเฉพาะระดับเท่าที่ผมนึก อย่างเก่งคือมาตรฐานการศึกษา หลักสูตรขั้นต่ำที่ต้องมี
ผมว่ามันแค่นั้น บูรณาการตรงไหนอีกครั้ง จำเป็นถึงขั้นนิมนต์มานั่งกันหรือ เพราะฉะนั้น
ผมคิดว่ากรรมธิการยังไม่สามารถทำให้ผมเห็นพ้องได้ ช่วยขอคำแนะนำว่าตรงไหนที่ว่า
บูรณาการถึงขั้นเข้ามาบ้างกัน ลงทุกระดับเลขระดับ แล้วแยกขอยื่นศาสนา ศาสนาอีก
ไม่อย่างนั้นอยู่ระดับ สมมุติว่า ๕ จังหวัด แล้วยังมาแบ่งเป็นศาสนาต่าง ๆ มานั่งกันอีก
ก็ทำให้ต้นละกร้าเรื่องนี้ ขอบพระคุณครับ

กองเลขาธิการ
กรมการศาสนา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชษฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครูประทีปมารับ

นางประทีป อึ้งทรงธรรม (กรุงเทพมหานคร) : กราบขอบพระคุณท่าน
ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ดิฉัน ประทีป อึ้งทรงธรรม สมาชิกวุฒิสภา ดิฉันค่อนข้าง
จะชื่นชมกับคณะกรรมการที่ไปคิดค้น ไปกลั่นกรอง แล้วก็นำสิ่งที่ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่อง
สำคัญในการที่จะเกิดการบูรณาการให้ศาสนาทุกศาสนาได้เข้ามาอยู่ในเรื่องของการสร้างคน
สร้างปัญญา ท่านประธานฯ ละ ขณะนี้องค์การยูเนสโก (UNESCO) ก็ดี หน่วยงานเกี่ยวกับ
เรื่องการศึกษาในประเทศต่าง ๆ ก็ดี ได้ตระหนักถึงว่า เรื่องศาสนานั้นควรจะเข้ามาสู่
ชีวิตด้วย เพราะว่าทุกศาสนามุ่งสอนให้คนเป็นคนดี ไม่ใช่จะให้แต่ความรู้ แต่ต้องสอน
ในเรื่องของคุณธรรม การสร้างฐานคุณธรรมเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก แนวโน้มของ
ประเทศต่าง ๆ เองก็หันมาเปิดกว้างมากขึ้น ที่จะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องของ
การศึกษาได้ตั้งคนที่เกี่ยวข้องเข้ามา เพราะฉะนั้นดิฉันเองมองว่าขณะนี้พระสงฆ์ไทย
ซึ่งมีอยู่ ๑ แสนกว่ารูป ~~ที่~~ น่าจะมีบทบาทในการที่จะมาช่วยแก้วิกฤติทางสังคม
เราเห็นว่าสังคมเรานี้เกิดวิกฤติต่าง ๆ มากมาย ไม่ว่าจะเป็นพ่อข่มขืนลูก หรืออะไรต่าง ๆ
ซึ่งดิฉันไม่อยากเอ่ย เอ่ยแล้วยิ่งทำให้สุขภาพจิตเสีย มีความไม่ดีงาม ความเสื่อมโทรม
ทางศีลธรรมเกิดขึ้น เพราะว่าเราขาดการให้การศึกษานี้ในเรื่องของศีลธรรม เรื่องศาสนา
ตั้งแต่พระสงฆ์ ๑ แสนกว่ารูปที่มีอยู่ ต้องให้มีบทบาท ~~ด้วย~~ โดยเฉพาะที่ปัจจุบันนี้วัดต่าง ๆ
คนที่ทำพระ พระท่างคน นอกจากจะไปก้นที่หนึ่ง คายะท่าน ไปสวด แล้วเวลาไป
ฟังพระสวดนี่ก็คุยกันไม่ได้ฟังหรือยกว่าพระสวดอะไร ฟังไม่รู้เรื่องอีกต่างหาก ใช่ไหมละ
เพราะฉะนั้นพระต้องก้าวต้องรุกเข้ามาแก้ไขใหญ่หาวิกฤติทางสังคม วิกฤติทางจิตวิญญาณ
ของผู้คน ท่านประธานฯ ละ แล้วดิฉันเห็นว่ากว้างขวางมากโดยการที่จะให้ ~~ให้~~ ทุกศาสนา
~~ที่~~ ที่มีอยู่ได้มีส่วนรับผิดชอบกับผู้คนในท้องถิ่นนั้น ๆ ตรงไหนที่มีวัด ตรงไหนที่มี
มัสยิด ตรงไหนที่มีศาสนะ มีโบสถ์คริสต์ ทำไมเราไม่เปิดโอกาสให้เขา ถ้าหากว่าเป็น
ในช่วงสัปดาห์หนึ่ง เด็กในโรงเรียนนั้นถ้าใครนับถือศาสนาใด ก็ให้นิมนต์พระจากศาสนา
นั้น หรือจะเอาเด็กไป ครูที่จากศาสนานั้นก็สามารถที่จะนำเด็กนี้ไปได้ หรือเราจะปรับให้
โรงเรียนทุกโรงเรียนมีห้องของศาสนาต่าง ๆ เอาไว้ เพราะอะไร ต้องการที่จะขัดเกลากิจใจ

๑๓๕

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐสภา ๒๐/๒

ของเด็ก แม้กระทั่งของเราเองก็เหมือนกันใช่ไหมขอจะทำประชาชนฯ ในสภาของเราเอง
เราก็ยังมีที่ที่จะให้ผู้ที่นับถือศาสนาอิสลามไปละหมาดได้ ทำไมเราจึงจะไม่ปลูกฝัง
เรื่องศาสนาที่ดั้งเดิมทุกศาสนานั้น ให้อยู่ในหัวใจของเยาวชนคนไทย คิดกันเห็นว่าสังคมไทย
เรานี้เป็นสังคมที่เอื้อเพื่อเชื้อเผ่าโอบอ้อมอารี ยอมรับเอาวัฒนธรรมอะไรและทะมามากมาย
ก็มี แล้วเราทำไมจึงจะปฏิเสธ ปฏิเสธสิ่งที่ดั้งเดิม ปฏิเสธสิ่งที่เปี่ยมแก่นแท้ ปฏิเสธสิ่งที่จะ
เป็นแผนดำเนินชีวิตให้กับลูกหลานของเรา คิดกันก่อนข้างที่จะขึ้นชมคณะกรรมาธิการ
ที่ไปพิจารณาตรงนี้จะค่ะ คิดกันจะสนับสนุนโหวดให้ ขอบคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านคะครับ

นายเด่น โต๊ะมีนา (โตดธานี) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม
เด่น โต๊ะมีนา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดปัตตานี ผมขอสนับสนุนคณะกรรมาธิการที่ให้
โอกาสผู้แทนองค์กรศาสนาได้มีโอกาสนเป็นผู้แทนอยู่ในสภาการศึกษาคามมาตรา ๓๓
ซึ่งเหตุผลเพื่อนสมาชิกฯ ก็ได้ชี้แจงมาแล้ว ผมไม่จำเป็นจะต้องชี้แจงอะไร
มากกว่านั้น เพียงแต่ว่าเกี่ยวกับศาสนาอิสลามนี้ ผู้แทนสำนักจุฬาราชมนตรี ถ้าเป็นไปได้
ผมจะขอกรณาท่านกรรมาธิการว่า น่าจะเป็นผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการกลาง
อิสลามแห่งประเทศไทย-----

๑๓๖

ว. ๑๕ (ต. นิติบัญญัติ)

ละไม ๖๑/๑

เพราะเหตุว่าคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทยมีจุฬาราชมนตรีเป็นผู้แทน โดยตำแหน่งอยู่แล้ว และเป็นนิติบุคคล สำนักจุฬาราชมนตรีไม่ใช่นิติบุคคลตามพระราชบัญญัติบริหารองค์กรศาสนาอิสลาม พ.ศ. ๒๕๔๐ ฉะนั้นน่าจะเป็นผู้แทนของสำนักงานคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย สำหรับทางพุทธนั้น ไม่ทราบว่าถ้าจะเป็นผู้แทนของพระมหาเถรสมาคม ได้หรือไม่ หลายท่าน ไม่อยากให้พระสงฆ์เข้ามาอยู่ในสภา กลัวจะมองไม่逮ไป ถึงอย่างไรก็ตาม หลักการใหญ่ ๆ ให้เป็นผู้แทนองค์กรศาสนานั้นผมเห็นด้วยอย่างยิ่งครับ ต้องขอพระคุณคณะกรรมการไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พັນน โขติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : คิดว่าคณะกรรมการคงรับได้นะครับ เชิญครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะเลขานุการคณะกรรมการ ต้องขอบคุณท่านสมาชิกฯ ทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยนะครับ และก็เข้าใจว่าถ้อยคำที่ท่านเป็นผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญนั้น ในคณะกรรมการผงกัษณะรับรอกันทั้งหมด เพียงแต่ต้องขอให้ช่วยเขียนถ้อยคำในเรื่องศาสนาโดยตรงขึ้นมาจะครับ

ประการที่ ๒ ก็คือที่อาจารย์แก้วสรร ได้ถามว่าบูรณาการอย่างไร จะไม่ต้องตั้งพวกกีฬา พวกวัฒนธรรม ศิลปะ เข้าไปหรือ ท่านประธานฯ ครับ ครั้นนี้แหละครับเห็นประเด็นสำคัญ สำคัญคือในช่วงท้ายของสิ่งที่เราเดิมนี่มีประโยชน์ว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งมีจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน ถ้าท่านประธานฯ ไปดูกรรมการเกือบทุกประเภทในประเทศไทยที่ใช้คำว่า กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จะลืมพระลืมเจ้าหมด พอบอกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิปีบเราจะนึกถึงผู้เชี่ยวชาญเทคนิคสาขาอื่น ๆ ทั้งนี้เลยลืมพระสงฆ์องค์เจ้า รวมทั้งศาสนาอื่น เราลืมตลอด เรากลัวครั้งนี้เราจึงบัญญัติอย่างชัดเจนว่า กรรมการทรงคุณวุฒิที่เป็นประเภทอื่น เป็นศิลปะ เป็นดนตรี เป็นวัฒนธรรมอะไรไป แต่ครั้งนี้ที่เราเดิมนี่เราต้องการยืนยันชัดเจนว่าผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนคณะกรรมการกลาง

๑๓๘

ว. ๑๘ (ส. นิตินบัญญัติ)

ทิพรัตน์ ๖๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานมูลนิธิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานมูลนิธิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ ศรีลัมภ์ (นกรสวรรค์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ท่านสมาชิกฯ ผู้มีเกียรติทุกท่านครับ ผม สมเกียรติ ศรีลัมภ์ สมาชิกมูลนิธิสภาจังหวัดนครสวรรค์ ก่อนอื่นผมขอขอบคุณท่านกรรมการที่ท่านได้บัญญัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ เพราะอย่างที่เราได้ทราบแล้วว่า มีข่าวนักศึกษาแพทย์นี้โดดคึกคาย มีข่าวนักศึกษาที่ผิดหวังเกรด (Grade) จำตัวตาย นี่คือมนุษย์ที่เราสอนให้เขารู้จักการเรียน การศึกษา แต่ไม่รู้จ้กคุณค่าของตัวเอง ศาสนาทุกศาสนา โดยเฉพาะพุทธศาสนา นี้ได้สอนว่า ทำอย่างไรให้ทุกคนที่รู้คุณค่าของตัวเองว่า อะไรถูก อะไรผิด อะไรดี อะไรชั่ว และอะไรควร อะไรไม่ควร สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญของความเป็นมนุษย์ที่จะต้องเรียนรู้ เพราะฉะนั้นแล้วการศึกษานี้เหมือนสอนให้คนรู้จักการขับเคลื่อนชีวิต แต่ศาสนาที่เหมือนกับเป็นแนวทางหรือเหมือนกับหางเสือในกรรลองที่ถูกดึง เพราะฉะนั้นเพื่อนสมาชิกฯ ครับ อย่าไปรังเกียจคนที่ในพระภิกษุสงฆ์หรือผู้ที่ในนักบวชต่าง ๆ เขาสามารถที่จะมาช่วยเหลืองานการศึกษาได้ เพราะฉะนั้นแล้วจะทำให้การศึกษานี้ผู้ก่บจริยธรรม คู่กับคุณธรรมมากยิ่งขึ้น ส่วนรายละเอียดจะปรับปรุงอย่างไร ผมเชื่อว่าคณะกรรมการนี้ดำเนินการได้อย่างยุติธรรม ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานมูลนิธิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานมูลนิธิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญกรรมการบริหารครับ

นายผ่อง เล่งอี้ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี้ ประธานคณะกรรมการ ขอเรียนว่าสำหรับข้อข้อคำที่เพื่อนสมาชิกฯ ได้กรุณาให้ข้อเสนอแนะนั้นครับ ที่ประชุมของกรรมการยอมรับ โดยจะแก้สำหรับในส่วนของผู้แทนศาสนาอิสลาม ประการแรก เรื่องพระภิกษุสงฆ์ไปใช้คำว่า “พระภิกษุ” ซึ่งเป็นผู้แทนคณะสงฆ์นั้นตามเดิม กระผมได้เรียนไปครั้งหนึ่งแล้ว สำหรับศาสนาอิสลามนั้นใช้คำว่า “ผู้แทนคณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย” ส่วนเรื่องศาสนาอื่นนั้นก็ยังมีบัญญัติอยู่แล้วว่า ให้เป็นไปตามข้อกำหนดในกฎกระทรวง ซึ่งก็คงจะได้มีการออกกฎกระทรวงในภายหลัง ขอขอบคุณครับ

๑๓๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

พิพัตต์น ๖๒/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ผมจะขอมติคณะกรรมาธิการ ในมาตรา ๑๑ ของร่างพระราชบัญญัตินี้ ก็คือในมาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัติข้อแก้ไข กรรมการเพิ่มขึ้นมาตามที่ได้อภิปรายกัน มีสมาชิก หลายท่านอภิปรายขอให้กลับไปสู่ร่างเดิม ฉะนั้นประเด็นก็คือ ถ้าเห็นด้วยกับ กรรมการในการแก้ไขเพิ่มเติมคดี เห็นด้วย เห็นควรกลับไปสู่ร่างเดิมทด ไม่เห็นด้วย คณะกรรมาธิการได้กรรมาธิการผู้ใดยังไม่ลงโทษกรรมาธิการ ลงคะแนนได้กรรมาธิการ มีท่านผู้ใดยังไม่ลงโทษกรรมาธิการ รวมคณะกรรมาธิการ

(มีสมาชิก เห็นด้วย ๖๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๒ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๖๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๔๒ คะแนน ก็เป็นไปตาม กรรมการธิการ เชิญเลขาธิการครับ

นายสุรพงษ์ มาตะวิสุทธิ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ ในร่างมาตรา ๖ วรรคสี่ มีกรรมการสงวนความเห็น มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ” ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านปริศครับ

นายปริศ หิรัญพฤกษ์ (ปทุมธานี) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม ปริศ หิรัญพฤกษ์ จังหวัดปทุมธานี กระผมได้สงวนความเห็นไว้ ในวรรคสามของมาตรานี้ ในขั้นตอนที่ไม่ปรารถนาคณะกรรมาธิการวิสามัญ กระผมได้ขอให้มีการเพิ่มข้อความ ที่ให้กรรมการสภาการศึกษาแต่งตั้งโดยคณะรัฐมนตรีลงไปในกฎหมายนี้เคย ได้รับ คำชี้แจงซึ่ง ในขณะนั้นยังไม่ชัดเจนทีเดียวนะครับ ผมจึงได้สงวนความเห็นไว้ แต่ว่าบัดนี้ จากการศึกษาที่ได้ไปตรวจสอบ ได้รับทราบจากกระทรวงศึกษาธิการว่า ร่างพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการของกระทรวงศึกษาธิการ สถาปนาผู้แทนราษฎร บัดนี้ได้รับหลักการแล้ว อยู่ในขั้นการพิจารณาครั้งที่ ๒ มีความในวรรคห้าเขียนเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้ “ให้ทำไป ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” การแต่งตั้งคณะกรรมการ โดยเฉพาะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของคณะกรรมการทั้งหมด และได้ทราบต่อไปว่า ขณะนี้

๑๕๐

ว. ๑๕ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

ทิพรัตน์ ๖๒/๓

คณะกรรมการของกระทรวงศึกษาธิการได้กำลังพิจารณาร่างกฎกระทรวงอยู่ ผมได้เอกสารมาทั้ง ๒ ฉบับ อยู่ในขั้นที่ยังไม่ตกลงโดยเสร็จสิ้นทั้งหมด แต่เนื้อความก็เป็นที่ยอมรับ โดยส่วนใหญ่ของกรมได้ว่า คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้จำนวนที่อาจจะเป็น ๒๕ คนนี้ จะได้รับการแต่งตั้งจากคณะรัฐมนตรี ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ที่ผมขอแปรญัตติ ผมจึงขออนุญาตสงวนครับ

- ๖๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ขอบคุณครับ เชิญเสนาธิการต่อครับ

นายสุรพงษ์ มาคะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๑๑ ในร่างมาตรา ๖ พรรคสี่กรับ พรรคห้าข” ครับ
มีท่าน ร้อยตรี อำนวย ครับท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญท่านอำนวยครับ

ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ (ประจวบคีรีขันธ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ครับ ผม ร้อยตรี อำนวย ไทยานนท์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผมเพิ่งได้รับ
ความรู้ใหม่ตอนนี้อะไรจะมีการกำหนดเป็นกฎกระทรวงขึ้นว่าด้วยคุณสมบัติ หลักเกณฑ์
การสรรหากรรมการอะไร ผมไม่ทราบมาก่อนเลย เพราะฉะนั้นผมดูตามร่างนี้ถือเป็นหลัก
ครับ นั่นก็คือผมกับกรรมาธิการนี้มีความเห็นต่างกันนิดเดียวครับผม คือต่างกันตรงการเกิด
ของกรรมการของสภาการศึกษาโดยเฉพาะในส่วนที่ว่าด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ตามร่างนั้นจะออก
เป็นกฎหมายครับผม จะตราเป็นกฎหมายที่ว่าด้วยจำนวนก็ดี คุณสมบัติก็ดี หลักเกณฑ์ก็ดี
ของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ผมมีความเห็นว่ามันอย่าจะทำให้เกิดวิ้งตามร่าง ผมมีความเห็น
ว่าควรจะกำหนดให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก็อดีตรอบไปวันนั้นเองครับว่าผู้ที่จะมาทำหน้าที่เป็น
ผู้ทรงคุณวุฒิในกรรมการสภาการศึกษาซึ่งเป็นผู้มีบทบาทในการกำหนดนโยบายการศึกษา
ของชาตินี้ต้องเป็นคนที่มีความสัมพันธ์เป็นพิเศษ เพราะว่าจะจริง ๆ ในชาติบ้านเมืองเรามีคนที่
มีความสัมพันธ์นั้นไม่ใช่น้อย เพราะฉะนั้นขอเปิดให้รัฐได้รับสิทธิ์ที่จะเลือกสรรคนที่
คุณภาพจริง ๆ เข้ามาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในกรรมการสภาการศึกษา นั่นก็คือผมกำหนดเพิ่มเติม
ไปว่าเป็นความเห็นที่เสนอไว้จะครับว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ควรจะมีความ
๑. มีภูมิธรรม มีภูมิวุฒิ มีภูมิฐานะ นั่นก็คือภูมิวุฒิก็คือจบปริญญาโททางการศึกษา ภูมิฐานะ
ก็คือไม่ถูกต้องไหมในทางคดีอาญาหรือโทษทางวินัยมาก่อน และภูมิธรรมก็คือเป็นคนดี
ที่สังคมการศึกษาที่ได้รับรางวัลดีเด่น คือประกาศชื่อแล้วเป็นที่รู้จักกัน ในบุพการีของการ
การศึกษา คนเช่นนี้แหละครับที่สมควรเข้ามานั่งอยู่ตรงจุดนี้เพื่อจะกำหนดแนวทางการ
การศึกษาของชาติว่าเราจะไปทางทิศไหน เพราะฉะนั้นกล่าวโดยสรุปผมเสนอแนวความคิด

๑๔๒

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สมบูรณ ๖๓/๒

ซึ่งช่องทางในการที่จะสรรหาตัวบุคคลด้วยการกำหนดหลักเกณฑ์และคุณสมบัติให้อยู่ในกรอบตามสมควร ไม่ได้หวังจะเป็นการลิดรอนสิทธิอะไรนักหรอก แต่หวังว่าจะให้รัฐนั้นได้รับสิทธิในการที่จะเลือกสรรตัวบุคคลเพื่อจะมาทำงานสำคัญนี้ ก็ขอเสนอแนวความคิดนี้ต่อท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติและท่านกรรมการได้โปรดพิจารณาทบทวนอีกครั้งหนึ่งครับ
ขอบคุณครับ

- ๖๔/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กุลเพชรอมจารีศรีรับ

นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์ (นครราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ดิฉัน พรหมจารี รัตนเศรษฐ์ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดนครราชสีมา จริง ๆ ในวาระนี้มีผู้แปรญัตติทั้งหมด ๔ ท่านนะค่ะ แต่~~ผู้~~เนื่องจากว่าเกิดความพลาดที่~~เสียหรือ~~ในเอกสารนี้จะมีเพียงท่านอำนาจ ไทยานนท์ เพียงผู้เดียว ดิฉันเป็นผู้หนึ่งที่แปรญัตติร่วมอยู่ด้วยซึ่งจะมีท่านทองใบ ทองเปาะ และคุณหมอนิรันดร์ พิทักษ์วัชระ ร่วมอยู่ด้วยนะค่ะ สำหรับในส่วนที่ดิฉันได้แปรญัตติเพิ่มนอกจากที่ท่านอำนาจ ไทยานนท์ ได้อภิปรายไปแล้ว ดิฉันคิดว่ากรรมการผู้ทรงคุณวุฒินี้ควรจะมีคุณสมบัติอะไรบ้างที่ควรจะเป็นคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ แน่แน่นอนว่าจะมีมากกว่าที่ดิฉันและคณะได้เสนอไว้ แต่อย่างน้อยก็ควรจะมีคุณสมบัติเหล่านี้อยู่ ดิฉันคิดว่าสมาชิกฯ หลาย ๆ ท่านคงไม่อยากจะเห็นว่าการทำงานเลข หรือว่าไม่ต้องมีผลงานเป็นที่ยอมรับแก่สาธารณชนในด้านต่าง ๆ หรือว่าเป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษทั้งทางด้านอาญาและทางวินัย หรือเป็นผู้ที่กระทำทรมานผิดทั้งโดยประมาทและไม่ประมาท ตรงนี้ดิฉันคิดว่าไม่ควรจะเป็นคุณสมบัติอย่างย่งสำหรับผู้ที่จะเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จึงได้ขอสงวนคำแปรญัตติว่าอย่างน้อยกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิควรจะมี~~ลักษณะอย่างนี้~~คุณสมบัติเหล่านี้รวมอยู่ด้วย นอกเหนือจากคุณสมบัติอื่น ๆ อีก ขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านณรงค์ศรีรับ

นายณรงค์ นุ่นทอง (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ณรงค์ นุ่นทอง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครศรีธรรมราช สมไม่ได้แปรญัตติท่านประธานฯ ครับ แต่ขออนุญาตเรียนถามกรรมการธิการสั้น ๆ ว่าในวาระสุดท้ายของมาตรานี้ะครับ มีการพูดกันถึงกฎกระทรวง แต่ในร่างนี้ให้เห็นไปตามที่กฎหมายกำหนดนะครับ จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือกกรรมการ วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งให้มันไปตามที่กฎหมายกำหนด ร่างถูกต้อง

หรือเปล่า เพราะมีการอภิปรายว่ากำหนดในกฎกระทรวง เมื่อสักครู່ท่านผู้อภิปรายท่านหนึ่ง
ก็บอกกำหนดในกฎกระทรวง ฉ่ำอย่างไรขอความชัดเจน ท่านผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ
อาจจะชี้แจงก็ได้ครับ เพราะว่าได้พิจารณาในเรื่องของที่มีผู้แปรญัตติ ท่านประธานฯ ครับ
เพราะผู้แปรญัตตินี้แปรญัตติจากร่งว่ากฎหมายกำหนด

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านสมควรรีบ

นายสมควร จิตแสง (รองประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียน
ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นายสมควร จิตแสง สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดขอนแก่น
ในฐานะกรรมการ ผมนอกจากจะเรียนว่า พ.ร.บ. ที่เรากำลังพิจารณาอยู่นี้คือ พ.ร.บ. แม่บท
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๔๑ เรากำลังแก้ พ.ร.บ. นี้อยู่แล้ว พ.ร.บ. ตรงนี้
ที่บอกว่าในไปตามกฎหมายกำหนดนั้นจะมี พ.ร.บ. ว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
กระทรวงขึ้นมายุคเรื่องกรรมการนี้ก็เป็นรายละเอียด ตรงนี้จึงถึงบอกว่าเป็นไปตามที่
กฎหมายกำหนด เพราะจะมีกฎหมายรองตรงนี้อีก ๑ ฉบับ คือพระราชบัญญัติ
ระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการก็จะบอกถึงองค์ประกอบเหล่านี้ขึ้น สำหรับ
ในเขตพื้นที่จะไม่พระราชบัญญัติว่าด้วยเขตพื้นที่ ส่วนกรรมการที่เขตพื้นที่ซึ่งบอกว่า
เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนะครับ ต่างกันตรงนี้นั่นเอง ขอคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : กระผมจะขอมตินะครับ เนื่องจากมีสมาชิกฯ แปรญัตติเพิ่มมาอีก
พรรค โดยเรื่องคุณสมบัตินะครับ และกรรมการไม่เห็นด้วย ผมจะถามเป็นประเด็นว่า
ถ้าเห็นด้วยกับกรรมการนะครับก็คือตามที่ปรากฏนะครับ ไม่มีเพิ่มเติม ไม้กด เห็นด้วย
เห็นด้วยกับผู้แปรญัตติและสงวนคำแปรญัตติไว้ให้กด ไม้เห็นด้วย ลงคะแนนได้ครับ
มีท่านผู้ใดยังไม่ลงไหมครับ หากแล้วรวมคะแนนครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๗๗ คะแนน ไม้เห็นด้วย ๑๑ คะแนน)

ว. ๑๕ (ศ. นิตินิตยยุติ)

ทีพวธรม ๒๕/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เห็นด้วย ๑๑ ไม่เห็นด้วย ๑๑ งคออกเสียง ๒ ไม่ลงคะแนน ๒ ก็เป็นไปตามกรรมวิธีการ เชิญเอาวิธีการครับ

นายสุรพงษ์ มาหะวิสุทธิ์ (รองเลขาธิการวุฒิสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการวุฒิสภา) : “มาตรา ๖/๑ คณะกรรมการเพิ่มขึ้นใหม่ มีกรรมการสงวนความเห็น”

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญอาจารย์วลลภ

นายวลลภ ตั้งถนนวนุรักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม วลลภ ตั้งถนนวนุรักษ์ สมาชิกวุฒิสภา เป็นเสียงข้างน้อยในคณะกรรมการครับ ท่านประธานฯ คงแปลกใจว่าในช่วงตอนสถาปนาศึกษาที่ได้เพิ่มองค์ประกอบคณะกรรมการที่เป็นผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนทางคณะกรรมการกลางอิสลามฯ และผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นเข้าไปนั้น ทำไมคณะไม่เห็นด้วย แต่พอครั้งมาถึงมาตรา ๖/๑ ที่จะเอาผู้แทนเหล่านั้นไปใส่ไว้ในคณะกรรมการระดับล่างลงมาคือพื้นฐานอาชีวศึกษาและการอุดมฯ ผมจึงไม่เห็นด้วย ตรงนี้แหละครับที่เป็นประเด็นที่ผมได้อ่านทั้งฉบับแล้วผมพยายามแยกแยะความสำคัญซึ่งต่างกันอยู่ ต่างกันเพราะว่าถ้าในสภาการศึกษาที่ผมเห็นด้วยนั้น ก็เพราะว่าได้กำหนดในเรื่องของหลักสำคัญมาก ๆ เลยก็คือแผนการศึกษาแห่งชาติ ก็เป็นระดับแห่งชาติที่เขาต้องไปบูรณาการเรื่องศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และดนตรีเข้าไปด้วยกัน จึงเห็นด้วยกับที่เอาพระสงฆ์องค์เจ้า ผู้แทนองค์กรต่าง ๆ เข้าไปอยู่ แต่ขณะนี้สิ่งที่คณะกรรมการเสียงข้างมากเพิ่มไปนั้น ไปเพิ่มว่า ในคณะกรรมการตามมาตรา ๑๔ ซึ่งเป็นกรรมการขั้นพื้นฐาน กรรมการอาชีวศึกษา กรรมการอุดมศึกษา ควรจะเป็นอย่างนั้นด้วย ตรงนี้ผมไม่เห็นด้วย ผมเห็นว่าเมื่อระดับชาติได้มีผู้แทนเข้าไปแล้วจะเกิดการบูรณาการจริงในแง่ของนโยบายจริง ๆ ของมัน ส่วนในแง่ของกรรมการพื้นฐาน อุดมศึกษา อาชีวศึกษา เป็นในแง่หนักในเรื่องการปฏิบัติซึ่งมีควรจะไปเกี่ยวข้อง อันนี้เป็นเหตุผลโดยสรุปสั้น ๆ

๑๔๖

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

ทีพวรณ ๖๕/๒

กันในเรื่องของการวางน้ำหนักของคณะกรรมการ ผมจึงสงวนเอาไว้ แล้วก็เข้าใจว่า ท่านอาจารย์ไพบูลย์ซึ่งก็เป็นผู้หนึ่งที่เห็นคล้อยกับผมจะขออภิปราย เชิญต่อครับท่านอาจารย์ ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : เชิญครับ

นายไพบูลย์ เชียงก้อง (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ที่เคารพ ผม ไพบูลย์ เชียงก้อง กรรมาธิการ โคร์ขอกราบเรียนเป็นข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณา เหตุผลข้อที่ ๑ ก็คือว่า ในวิธีการทำงานขององค์คณะบุคคลนี้ เรื่องแผนนโยบายที่เป็นระดับชาติจะเป็นเรื่องของสภาการศึกษา วิธีการทำงานนั้นองค์คณะจะประกอบด้วยคณะกรรมการขนาดใหญ่ มีกรรมการโดยตำแหน่ง มีผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แทนองค์กรต่าง ๆ คาดว่าประมาณ ๕๐ - ๖๐ ท่าน ซึ่งลักษณะการทำงานเช่นนี้ทำในรูปของสภาแล้วเป็นผู้กำหนดมาตรฐาน ในรอบระยะเวลา ๑ ปีอาจจะมีการประชุมที่น้อยครั้งด้วยวิธีการทำงานเพื่อกำหนดนโยบายและเสนอแผนและมาตรการ แต่ในระดับของคณะกรรมการในองค์กรอื่นนั้น อันได้แก่ องค์กรคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการอาชีวศึกษา และคณะกรรมการอุดมศึกษานั้น เป็นคณะกรรมการที่นำนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ สนับสนุนส่งเสริม และถ้าจะกำหนดนโยบายก็เป็นนโยบายในส่วนของตน ในส่วนของสำนักงานคณะกรรมการนี้ ซึ่งอาจจะเรียกได้ว่าเป็นส่วนย่อยลงไปจากนโยบายของสภาการศึกษา เพราะฉะนั้นในรูปแบบจะมีลักษณะของการบริหารและให้ความเห็นชอบในบางเรื่องด้วย การทำงานเช่นนี้จะทำให้ต้องทำงานที่มีกำหนดระยะเวลามากขึ้น จึงไม่เป็นการสะดวกที่จะมีองค์กรซึ่งเป็นพระภิกษุแล้วก็องค์กรของทางศาสนาเข้าไปประกอบในองค์คณะกรรมการนี้ และไม่มีคามจำเป็นก็เพราะมาตรฐานนโยบายและแผนนั้นได้ถูกกำหนดเป็นกรอบที่แข็งแรงไว้แล้วในส่วนของสภาการศึกษา กระผมก็ขอกราบเรียนเป็นข้อมูลเพิ่มเติม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ถ้าไม่มีสมาชิกฯ จะอภิปราย ผมขอมตินะครับ ขอชี้แจงหรือครับเชิญครับ

นายห้อง เล็งอ้อ (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล็งอ้อ ประธานคณะกรรมการ ท่านประธานฯ ครับ กระผมคิดว่าผู้แทนพระภิกษุสงฆ์ที่ดี ผู้แทนศาสนาก็มีความจำเป็นที่จะต้องเป็นกรรมการร่วมอยู่ในทุกระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ความจริงแล้วโรงเรียนเป็นจำนวนมากที่อยู่ในวัด ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ควรจะให้พระสงฆ์ท่านได้มีส่วนที่จะรับรู้ในเรื่องแผนการศึกษาในระดับนี้ด้วย เพราะว่าโรงเรียนนั้นแยกไม่ออกกับพระสงฆ์ซึ่งอยู่ในวัด

อีกประการหนึ่งครับท่านประธานฯ เรามีวัดอยู่จำนวน ๓๐,๐๐๐ กว่าวัด พระสงฆ์อีก ๓๐๐,๐๐๐ กว่ารูป เป็นบุคลากรที่สำคัญทรงคุณค่าเป็นอย่างมากซึ่งจะมีบทบาทในการให้การศึกษานี้ ซึ่งเพื่อนสมาชิกฯ ได้อภิปรายแล้วผมจะไม่ลงในรายละเอียด ก็อยากจะเรียนว่าทั้งในความจำเป็นในเมื่อระดับนโยบายมีผู้แทนคณะสงฆ์อยู่แล้ว ระดับอื่นก็ควรจะมีด้วยเพื่อให้สอดคล้อง ทั้งนี้ก็เพราะว่า ตามมาตรา ๓๓ (๑) ได้บัญญัติว่า “พิจารณาเสนอแผนการศึกษาแห่งชาติที่บูรณาการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม และการกีฬากับการศึกษาทุกระดับ” อันนี้ไปสอดคล้องกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ว่า จะต้องเสนอแผนให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดโดยสภาการศึกษาแห่งชาติด้วย เพราะฉะนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีพระภิกษุ และผู้แทนศาสนาอยู่ด้วย เพื่อให้ฝ่ายศาสนจักรกับอาณาจักรได้สอดคล้องต้องกันในการทำงานเพื่อส่วนรวมของคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิษณุ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (รองเทพมahanคร) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม เสรี สุวรรณภานนท์ สมาชิกวุฒิสภา ท่านประธานฯ ครับ คงจะขออนุญาตถามท่านกรรมาธิการว่า ๖/๑ ดังกล่าว เราดูหลักการและเหตุผลแล้วไม่อยู่ในมาตราที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรมา ซึ่งเข้าใจว่าข้อขัดแย้งตรงนี้เราจะเกิดขึ้นเสมอ ๆ ว่าการที่

สมาชิกวุฒิสภาเราพิจารณาแล้วไปแก้หลักการและเหตุผลของเขา ก็อยากจะถามกรรมการด้วยเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นอีก เพราะตอนนี้เราก็ถูกมองว่าเราก็กังจะไปร่างกฎหมายมากกว่าจะไปกลั่นกรองกฎหมาย และที่จะมีมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ กรรมการก็จะเพิ่มขึ้นมาอีก ซึ่งไม่อยู่ในหลักการ ขออนุญาตช่วยตอบนิดหนึ่งว่า สิ่งที่กรรมการเพิ่มเข้ามาเป็นการเพิ่มหลักการและเหตุผลหรือเปล่า เพราะหลักการและเหตุผลท่านก็ไม่ได้เพิ่มมา แต่ท่านมาเพิ่มเนื้อใน ความจริงถ้าพูดถึงเนื้อในแล้วหลักการก็ต้องแก้ด้วย แต่ร่างที่ท่านกรรมการเสนอมานี้ไม่มีการไปแก้หลักการอะไรด้วยซ้ำไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : อาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรรค อดิโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ครับ ผม แก้วสรรค อดิโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมว่าถ้าเห็นงานวางนโยบาย วางกรอบใหญ่ ๆ ซึ่งนานที่ประชุมที่อย่างสภาการศึกษาแห่งชาติ เอาล่ะ อันเสี่ยงข้างมากเห็นเช่นนั้นก็ผ่านไป แล้ว แต่เมื่อสักครู่นี้แทนจากกระทรวงศึกษาธิการท่านก็ชี้ว่า พอลงมาอาชีวะ มาถึงพื้นฐานถึงอุดมศึกษาเป็นเรื่องของการประชุมที่เป็นปกติธุระ มีการสนใจทางการบริหาร มีการกำหนดกรอบประมาณที่จะป็นให้แก่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตัดสินใจอะไรหลายอย่าง ยังจะนิมนต์มาอีกหรือครับ นี่พอไปคณะกรรมการศึกษาเขต มีอีก อันนั้นก็เป็นเรื่องติดตามประเมินผลดูแลโรงเรียนในพื้นที่ ครูขึ้นมา ดีเด็ก ยาวาระขนาด สอนไม่เต็มที่ สอนชักแล้วเอาเด็กมาเรียนพิเศษ อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ยังอยู่อีก-----

พอลงไปโรงเรียน ผมเข้าใจว่าทุกมหาวิทยาลัยใช้ใหม่ครับ เป็นกรรมการสถาบัน และ คณะกรรมการโรงเรียนแล้ว พอเป็นมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ตามกฎหมายก็จะบังคับให้นิมนต์เข้าไปอีกใช้ใหม่ครับ ปีนี้จะให้คุมผู้แทนศิโรตธ จะรับนักเรียนเท่าไร ตลาดอันนี้เป็นอย่างนี้ หลักสูตรนี้พอเปิดใหม่ แยกรอบมาตรฐานมาป็นหลักสูตรใส่ไว้ในระดับชาติ ยังไม่เพียงพออีกหรือครับ ลงไปใหม่คงได้เห็นคณะกรรมการที่ใหม่ใส่ไปหมด ผมว่าคงต้อง जानนท่างนะครับ แล้วคิดไมตรีคิดว่าถ้าเป็นระดับโรงเรียน ตรงนี้มาสนใจอาจจะเกิ นนโยบายหรือเป็นระเบียบของกระทรวงก็ได้ว่าให้ท่านเจ้าคุณ ท่านสมภารวัดหรือจะเป็นเพื่อนทางพี่น้องมุสลิมไทยก็ได้ก็ให้อีหม่ามท่านมาเป็นที่ปรึกษาคณะกรรมการช่วยดูแลเด็ก เป็นอย่างไรที่บอกกันอย่างนั้น ตรงนั้นถ้าท่านจะทำจริง ๆ และให้อยู่ในที่ปรึกษา ผมยัง น่าคิดว่าพระท่านสามารถแทนชุมชนและประเมินผลโรงเรียนได้ เผลอ ๆ ท่านก็บริจาค ให้โรงเรียนเสียอีกไปต่อกันตรงนั้น ถ้าพอไว้ตรงกลางคณะกรรมการ ๓ คณะ แล้วยกเลือกอาหารแท้ ๆ ยังนิมนต์มาอีกหรือครับ ช่วยคิดให้ดีอีกครึ่งหนึ่ง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายพิเชฐ พัฒนโชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง) : ท่านวิบูลย์ครับ

นายวิบูลย์ แซ่มจีน (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม วิบูลย์ แซ่มจีน จากกาฬสินธุ์ ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบเรียนชี้แจงถึงความเห็นของ คณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคณะกรรมการที่เป็นองค์ประกอบ ของคณะกรรมการต่าง ๆ ตามมาตรา ๑๔ ซึ่งประกอบด้วยคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษา ซึ่งกรรมการ เหล่านี้คือผู้กำหนดนโยบายในระดับกระทรวง ถือนวัตกรรมที่เสียงข้างมากได้เห็นชอบ ตามมาตรา ๓๓ และองค์ประกอบของสภาการศึกษาฯ ก็เห็นว่าในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ เรื่องรายละเอียด เรื่องการปฏิบัติการณ์ ถ้าวีคิวแทนของผู้แทนทางศาสนาเข้ามาที่จะ สอดคล้องกับความเห็นที่คณะกรรมการได้เห็นชอบในมาตรา ๓๓ กระผมจึงเรียนว่า ทุกอย่างก็จะสอดคล้องกันไปไม่ใช่ว่าสภาการศึกษาฯ นี้จะมีความสัมพันธ์กว่าคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษาหรืออุดมศึกษา แต่ว่าในการปฏิบัติการณ์นั้นควรจะมี ความสอดคล้องกัน แต่ถ้าจะปรับปรุงตรงนี้ให้บีคิวแทนของศาสนาเข้าไปในองค์ประกอบของ

๑๕๐

ว. ๑๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

ศุภลักษณ์ ๖๗/๒

คณะกรรมการการตามมาตรา ๑๕ ซึ่งจำเป็นจะต้องยกเลิกความในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่งเท่า
ซึ่งทางสภาผู้แทนราษฎรไม่ได้แก้ไข -----

- ๖๘/๑

๑๕๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สรีฎญา ๖๘/๑

เพราะฉะนั้นเรียนตอบท่านเสรีที่พูดถึงเรื่องการแก้ไขกันในลักษณะนี้ ซึ่งก็ไม่ใช่ครั้งแรกที่วุฒิสภาแห่งนี้เราได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กลับกรองกฎหมายในลักษณะนี้ ถ้ามาตราใดที่เป็นหลักการสำคัญที่ไปขัดแย้งกับสิ่งที่เราเปลี่ยนแปลงแล้วไม่สอดคล้องกันกับมาตราอื่น ๆ ผมคิดว่าในลักษณะ เราพิจารณากันพูดถึงเรื่องนี้ยาวที่ท่านเสรีพูดถึงนั้นจะครบว่า ทำได้หรือไม่ ก็ไปอ้างอิงข้อบังคับ ข้อ ๑๑๑ ซึ่งเรารับมาทั้งฉบับมาเพื่อปรับปรุงให้สอดคล้องกัน ถ้าอะไรที่ขัดแย้งกันภายในมาตราต่าง ๆ แล้วก็น่าจะเป็นเรื่องที่สามารถแก้ไขได้ ทั้งนี้ทั้งนั้นความจริงเรื่องนี้ก็จะเป็นเรื่องของศาลรัฐธรรมนูญที่จะต้องตัดสิน เราเห็นกันอย่างนั้นและเราก็ปฏิบัติมาอย่างนั้นพอสมควรเป็นเวลาประมาณ ๒ ปีแล้ว ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายพิษณุ พัฒน์โชติ รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายสหัส พิณพูนชัย รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณพูนชัย)
รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คุณวัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณาบุรุษย์ (กรรมการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วัลลภ ตั้งคณาบุรุษย์ สมาชิกวุฒิสภา ในฐานะผู้สงวนขออนุญาตสรุปสาระสำคัญที่ผมขอสงวนไม่เห็นด้วยกับกรรมการเสียงข้างมาก เหตุผลมี ๒ ประการครับ ท่านประธานฯ ครับ

ประการที่ ๑ ต้องขออนุญาตทำความเข้าใจผ่านท่านประธานฯ ไปยังท่านสมาชิกฯ ก่อนว่า ถ้าหากเสียงในที่ประชุมนี้ตัดมาตรา ๖/๑ ทั้ง ความเดิมที่ยังอยู่ในพร.บ. การศึกษาแห่งชาติ ปี ๒๕๑๒ ยังอยู่โดยสมบูรณ์ทุกประการ นั่นก็หมายความว่าองค์ประกอบที่ไปดูแลกรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา หรืออุดมศึกษายังมีผู้แทนองค์กรเอกชนอยู่ ยังมีผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ ยังมีผู้แทนองค์กรวิชาชีพอยู่ แล้วก็มีผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนทั้งหมดที่กำหนดไป อยู่อยู่โดยครบถ้วนมิได้หายไปด้วยนะครับ อันนี้ต้องทำความเข้าใจประการที่ ๑ ก่อน

๑๕๒

ว. ๑๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

สร้อยฎา ๖๘/๒

เดี่ยวมาริษฯ ลงคะแนนแล้วกล่าวตัดสินแล้วผู้แทนเหล่านี้จะหาไปด้วย ผู้แทนเหล่านี้ไม่ได้หาไปไหน ก็ยังอยู่ตาม พ.ร.บ. เดิม

ประการที่ ๒ ก็คือว่า ใน พ.ร.บ. เดิมนั้นมีวรรคสองซึ่งเราไม่ได้เขียนไว้ เพราะฉะนั้นผมต้องขออนุญาตท่านประธานฯ เพื่ออธิบายวรรคสองเป็นอย่างไรรับ วรรคสองบอกว่า จำนวนกรรมการ คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการสรรหา การเลือก ประธานและกรรมการ รวมทั้งการดำรงตำแหน่งนี้ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด เพราะฉะนั้นจะมีกฎหมายนี้ไปกำหนดอีกที แต่กำหนดอย่างไรก็ตามกฎหมายฉบับนี้ไม่ใช่อยู่ ๆ ก็จะลอยมาจะรับ นี่ก็เป็นประเด็นที่ ๑ ต้องทำความเข้าใจกับท่านสมาชิกฯ เสียก่อน

ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า ถ้าเราฟังแล้วก็เชื่อมโยงไปยังเรื่องสภาการศึกษา ซึ่งที่ประชุมก็มีมติเห็นชอบให้มีผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนศาสนาอื่น ผู้แทนศาสนาอิสลาม เป็นกรรมการไว้แล้ว และผมก็สนับสนุนในช่วงนั้นก็ด้วยเหตุผลที่ว่า เป็นคณะกรรมการระดับชาติ นาน ๆ ประชุมกันทีและวงกว้างใหญ่ ๆ เพื่อไม่ให้ล้มเรื่องศาสนา ไม่ให้ล้มเรื่องจริยธรรม ไม่ให้ล้มเรื่องวัฒนธรรม ไม่ให้ล้มจึงต้องวางไว้ตรงนั้น แต่เมื่อวางลงมาแล้วคณะกรรมการชุดต่าง ๆ ที่เป็นแง่ปฏิบัติขั้นพื้นฐาน อาชีวศึกษา อุดมศึกษา ก็จะเอาแผนนั้นไปปฏิบัติ ซึ่งก็จะมีราก มีรายละเอียดของศาสนา ของวัฒนธรรม ตามมาอยู่ด้วย ฉะนั้นจึงจำเป็นจะต้องมีผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนศาสนาอื่นเข้าไปเป็นกรรมการในระดับนี้ด้วย เพราะฉะนั้นโดยสรุปก็คือว่า กระผมขอสงวนไว้ตัด มาตรา ๖/๑ ทั้งไป

และอีกประเด็นหนึ่งก็คือ เป็นประเด็นสอดคล้องกับท่านศรี สุวรรณหานนท์ ซึ่งจะโยงไปสู่มาตราอื่นด้วยก็คือ อยู่ ๆ เราก็มาทำเองโดยที่ผู้แทน ไม่ได้เสนอมา เรื่องนี้อาจจะเป็นหลักการเขียนกฎหมายซึ่งต้องพิจารณากันครับ ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านบุญญา หลีหลด ครับ

๑๕๓

ว. ๑๕ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

สรุပ္ญญา ๖๘/๑

นายบุญญา หลีเหลือ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ
ผม บุญญา หลีเหลือ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ในฐานะกรรมาธิการ ผมกล่าว
อภิปรายนำตั้งแต่ช่วงร่าง พ.ร.บ. เกี่ยวกับคณะกรรมการระดับชาติที่เรียกว่า
สภาการศึกษาฯ มาถึงเขตพื้นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมาก และสอดคล้องกับวัฒนธรรม
มีความจำเป็นอย่างยั้งที่จะต้องมีคณะกรรมการ ผมจะอภิปรายเพื่อให้เห็นความสำคัญ
โดยเฉพาะสมาชิกวุฒิสภาที่อยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ เขตพื้นที่ที่มีความสำคัญมาก พระสงฆ์
ผู้นำศาสนา ใ้ะฮิหม่ามอะไรต่าง ๆ เหล่านี้มีความจำเป็นจะต้องเรียนรู้ไปยั้งเกี่ยวกับ
ภารกิจของเขตพื้นที่ครับ ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านคำพันธ์ครับ

นายคำพันธ์ ปืองปาน (กรรมาธิการ) : กรรมาเรียนท่านประธานฯ
ที่เคารพ กระผม คำพันธ์ ปืองปาน กรรมาธิการครับ เหตุที่มีกำหนดไว้เป็นมาตรา ๖/๑
ประการแรกก็คือ เพื่อให้เห็นความสอดคล้องกันไ้ในกรรมการระดับต่าง ๆ คือในระดับชาติ
คือในระดับสภาการศึกษาฯ ก็มีพระสงฆ์ ตัวแทนศาสนาอื่น เมื่อมาถึงระดับ
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่ใช่มีทุกคณะกรรมการนะครับ มาตรา ๑๔
แห่ง พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีเฉพาะ
คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หุดมศึกษา อาชีวศึกษาไม่มีองค์ประกอบของ
คณะกรรมการที่เป็นพระสงฆ์ที่เป็นตัวแทนศาสนานะครับ มีเฉพาะคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐานตามมาตรา ๑๔ ซึ่งเราก็มามีเพิ่มเข้าไปมาตรา ๑๕ ถ้าไม่ยกเลิก
มาตรา ๑๕ บัญญัติเป็นมาตรา ๖/๑ ไว้ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ก็ไม่สามารถที่จะนำตัวแทนทางศาสนาเข้ามาได้ เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องตัด
มาตรา ๑๕ แล้วเพิ่มเป็นมาตรา ๖/๑ นะครับ -----

๑๕๔

ว. ๑๕ (ส. นิตินิบัญญัติ)

ตีพิมพ์รวม ๖๕/๑

ทั้งนี้ในความเห็นของคณะกรรมการเห็นว่า เมื่อสภาการศึกษาแห่งชาติ มีตัวแทนทางศาสนาเข้ามาแล้ว ในระดับที่ต่ำลงมายังมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นหน่วยงานเชื่อมโยงถึงการปฏิบัติ ยกตัวอย่างเช่น โรงเรียน สถานศึกษามต่าง ๆ ที่มีโดยปัจจุบัน โดยทุกวันนี้ในหลักปฏิบัติจริง ๆ ในการประชุมกรรมการสถานศึกษา หรือในการประชุมของสถานศึกษาเราก็มีคณะเชิญพระสงฆ์ ตัวแทนศาสนาเข้ามาเป็นส่วนประกอบ เป็นผู้ให้ความคิดเห็นต่าง ๆ อยู่แล้ว ท่านก็ให้ความช่วยเหลือ อนุเคราะห์ สงเคราะห์มาตลอด ทั้งนี้ในกฎหมายฉบับนี้กำหนดไว้เป็นกฎหมายให้มีกรรมการ เพียงแต่เรามาเพิ่มตัวแทนทางศาสนาเข้าไป คิดว่าในกรรมาธิการเห็นว่า ถ้ามีทุกระดับ คือระดับสภา ระดับคณะกรรมการ ระดับกระทรวง ระดับเขตพื้นที่ และระดับโรงเรียน หรือสถานศึกษา ความเชื่อมโยงในการปฏิบัติจะเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น คงไม่มีปัญหาในทางปฏิบัติ เพราะจากที่เราได้อยู่ในส่วนท้องถิ่น ส่วนจังหวัด และส่วนอำเภอปัจจุบัน เราก็เชื่อมโยงกันอยู่แล้ว ไม่มีปัญหาในเรื่องปฏิบัติ ก็คิดว่าน่าจะเป็นประโยชน์ยิ่งกว่าที่จะมีเพียงระดับชาติแห่งเดียว เพราะฉะนั้นจึงต้องขอเพิ่มมาตรา ๖/๑ ขึ้น และมาตรา ๖/๑ นี้ทำให้กรรมการกฤษฎีกาเขาไปเขียนมาให้ ไม่ใช่คณะกรรมการเป็นคนเขียนขึ้นมาเอง คิดว่าสอดคล้องกัน กฎหมายฉบับนี้ก็จะสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ถ้าเราตัดมาตรา ๑๕ ก็จะทำให้มีกรรมการเกี่ยวกับองค์กรศาสนาเชื่อมโยงกันทุกระดับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ อยู่ภักดี (ชัยภูมิ) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผม นิรัตน์ อยู่ภักดี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดชัยภูมิ คงขอถามคณะกรรมการว่า กรณีเข้ามายื่นใช้ร่างเดิมแล้วผู้แทนคณะสงฆ์ ผู้แทนจุฬาราชมนตรี ผู้แทนองค์กรศาสนาอื่นสามารถเข้ามาในโควตาของผู้ทรงคุณวุฒินี้ได้หรือไม่ ถ้าได้ แล้วผมก็จะได้ส่งร่างเดิม เพราะว่ามีติดกว้างอยู่แล้ว เท่านั้นเองครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

๑๕๕

ว. ๑๕ (ศ. นิติบัญญัติ)

สัปดาห์ที่ ๖๕/๒

นายส่อง เล่งอี (ประธานคณะกรรมการ) : กราบทูลเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม ผ่อง เล่งอี ประธานคณะกรรมการ กระผมอยากจะเรียนว่า เจตนาที่ตัดระบุนี้ให้ชัดเจนว่าจำเป็นต้องเป็นพระภิกษุเพื่อว่าในทางปฏิบัติจริง ๆ จะได้ไม่ถ่มพระสงฆ์ต้องการให้มีพระสงฆ์แล้วที่ผู้นำศาสนาเข้าไปอยู่ในกรรมการตรงนี้ทุกระดับ กระผมเห็นว่า เป็นประโยชน์อย่างมาก เอาท่านเข้าไปร่วมอีกสักองค์หนึ่งจะเป็นอะไรไป กรรมการก็ไม่ได้ทำอะไรมากมาย แล้วท่านก็ยินดี แล้วจะเกิดประโยชน์ เพราะฉะนั้นจำเป็นต้องบัญญัติให้ชัดว่าเป็นพระภิกษุสงฆ์ มิฉะนั้นแล้วเวลาไปออกทางภาคปฏิบัติอาจจะล้มพระสงฆ์ลงเป็นตัวแทน เป็นฉราวาสไปก็จะไม่สมความมุ่งหมายของการที่จะมีพระสงฆ์เข้าไปเป็นตัวแทน ของคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านนิรัตน์ครับ

นายนิรัตน์ ชูภักดี (ชัยภูมิ) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ เมื่อสักครู่นี้ สมถานะครับ กราบทูลเรียนท่านประธานฯ ครับ ผมก็ยังไม่เข้าใจ ไม่ทราบว่าได้หรือไม่ได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กรรมการยืนยันหรือครับ

นายวัลลภ ตังคณานูรักษ์ (กรมราชการ) : คือท่านประธานฯ ในแง่ถ้อยคำ ผู้ทรงคุณวุฒิคือใครก็ได้อยู่แล้ว คือใครก็ได้ครับ ขอบคุณครับ แต่เพียงท่านประธานอยากให้ชัดเท่านั้นเองว่า อย่าได้ล้มคนเหล่านี้ แต่ถ้ามัวไม่มีก็ได้อยู่แล้ว ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : กงถามมติได้แล้วนะครับ ท่านเสรีมีอะไร เชิญครับ

นายเสรี สุวรรณเกษานนท์ (กรุงเทพมหานคร) : ครับ พอดีต่อเนื่องครับ ท่านประธานฯ คืออย่างที่กราบทูลเรียนว่า สิ่งที่กรรมการทำก็ยังไม่ได้ออกผมเลยว่าการที่มาเพิ่มมาตรา ๖/๑ แต่หลักการท่านลงเปิดดูนะครับ เอกสารของท่านเองใน (๒) ไม่ได้พูดถึงมาตรา ๓๕ เลย แล้วร่างนี้พอลงกลับไปสู่สภาผู้แทนราษฎรก็ถือตัวปัญหาอีกใช้ไหมครับ แล้วแน่นอนด้วยครับ แต่กรรมการก็ยังไม่ยืนยัน ซึ่งผมเห็นว่านี่คือตัวปัญหา

๑๕๖

ว. ๑๘ (ส. นิตินัญญัติ)

สิริวรรณ ๖๘/๓

ที่เคลื่นระหว่าง ๒ สภา ผมว่าถ้าเอาไว้ร่างเดิมแล้วหลักการไม่เสีย ก็เอาไว้หลักการเดิม
ไม่ได้เกิดความเสียหายหรือกรับกับการเพิ่มถ้อยคำเรื่องของพระสงฆ์หรืออะไรก็ตาม
เพราะในมาตราอื่นท่านก็แก้ไขไว้มากแล้ว อย่าให้เกิดปัญหาขึ้นกับการที่ไม่รับกฎหมาย
เพราะแก้ไขไปดี ๆ มากแล้ว อย่าไปตัดขาดเฉพาะเรื่องทางเทคนิคเพียงเท่านั้น ท่านลองเปิดดู
จึกรับไม่มีเลยครับ และท่านก็ไม่แก้มาด้วย ถ้าท่านจะแก้ เจตนาจะแก้จริง หลักการ
ท่านต้องแก้มาด้วย แต่หลักการท่านก็ไม่แก้มา แต่ไปเดิมไว้วันนี้ทำให้เกิดปัญหาที่ยุ่งยาก
กับสภามาก ขอบพระคุณครับ

๓๐/๑

Handwritten signature

ว. ๑๕ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คงจะขอมติได้ ท่านสมพรมีอะไร เจริญครับ

นายสมพร คำชื่น (แพร่) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ ผม สมพร คำชื่น สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นว่าตรงนี้ก็ฟังกันมาพอสมควร ผมก็เข้าใจแล้ว คิดว่าท่านประธานฯ ใช้ดำริว่าจะให้สมาชิกฯ ได้ใช้ดุลพินิจว่าจะลงมติอย่างไร ผมก็เข้าใจ ขอขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : นายแพทย์ประสิทธิ์ครับ

นายประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา (นครสวรรค์) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ประสิทธิ์ พิฑูรกิจจา สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดนครสวรรค์ ท่านประธานฯ ครับ ไม่ทราบว่าท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญท่านรับปากหรือเปล่าว่ ถ้าตัดมาตรา ๖/๑ ออกไปแล้ว กรรมการตามมาตรา ๓๕ ยังเหมือนเดิม ถ้าท่านเหมือนเดิมผมจะได้ลงมติถูกต้องครับ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านยืนยันเลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ตั้งคณานุรักษ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานฯ ครับ อย่างที่ผมได้อ่าน ก็ต้องดูจาก พ.ร.บ. เดิมครับ ท่านอาจารย์หมอประสิทธิ์ครับ พ.ร.บ. เดิมมี ๓ วรรคใช้ใหม่ครับ เราไปยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ ของ พ.ร.บ. เดิม มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่งนี้พูดว่า องค์ประกอบกรรมการตามมาตรา ๓๕ ในฉบับนี้ ตามกรรมการ ๓ คณะนี้ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา คณะกรรมการการอุดมศึกษา เดิมให้ประกอบไปด้วยผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และผู้ทรงคุณวุฒิ ก็คือมี ๔ กลุ่ม แต่กรรมการฯ ไปยกเลิกวรรคหนึ่งที่เขาทิ้ง แล้วมาเขียนใหม่โดยเพิ่มจาก ๔ กลุ่ม บวกผู้แทนศาสนาต่าง ๆ เข้าไปอีก เพราะฉะนั้น โดยสรุปก็คือ พวกรรคหนึ่งตัดทิ้งแล้วจะเหลือเหมือนตามร่างเดิม ก็คือมีผู้แทนองค์กรเอกชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรวิชาชีพ และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนไม่น้อยกว่าจำนวนกรรมการประเภทอื่นรวมกัน คือกฎหมายเดิม

๑๕๘

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

วิมล ๑๐/๒

ยังอยู่ แต่ถ้าเอาตามกรรมวิธีการเสียงข้างมากก็จะได้บวกอันเดิม บวกกับผู้แทนศาสนา อันนี้ผมพูดในฐานะเลขานุการ ชัดเจนนะครับ ไม่ได้ล้ำเสียง ขอบคุณครับท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสุรสิทธิ์อีกสักท่านหนึ่งครับ

นายสุรสิทธิ์ ถัตรีชัยเดช (พีจีร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา ผม สุรสิทธิ์ ถัตรีชัยเดช จังหวัดพีจีรครับ ผมก็ยังเห็นท่านเองเดียวกับท่านเสรี แต่อยากขี้ให้คณะกรรมการเห็นว่า อำนาจที่ท่านพิจารณาไปยกเลิกมาตราซึ่งเขาไม่ได้ขอแก้ไขมาชัดข้อบังคับอยู่แล้ว ข้อบังคับที่ ๑๑๘ ต้องพิจารณาเรียงมาตราที่เขาเสนอกฎหมายมา อันนี้ไม่มีมาตราที่เขาเสนอมา แต่ท่านกลับไปทำ ผมว่าจะชัดหรือเปล่า ชัดอย่างชัดแจ้ง ท่านคณะกรรมการครับ ผมว่าตอนอันนี้เถอะครับ ในเมื่อชัดข้อบังคับและท่านยังฟันอีกแล้วจะมีข้อบังคับไว้ทำไม ผมก็ไม่แน่ใจว่าจะมีข้อบังคับนี้ไว้ทำไม และกฎหมายเขาก็ไม่ได้ขอแก้ไข หลักการเหตุผลเขาขอให้มีการแก้ไข ไม่ได้ขอให้เขียนกฎหมายใหม่ ผมเห็นว่าท่านคณะกรรมการครับ ตอนเถอะครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คณะกรรมการจะปรึกษาหารือกันใหม่ครับ หรือจะยืนยัน

นายวิบูลย์ แจ่มชื่น (กรรมการ) : เรื่องการเรียงตามมาตรานี้ เมื่อสักครู่นี้ก็พิจารณามาตรา ๖ คราวนี้ก็มาตรา ๖/๑ ก็ไม่ได้ข้ามไปไหน เรียงตามปกติ ยืนยันท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ประเด็นที่คงจะมีว่า คณะกรรมการให้เพิ่มมาตรา ๖/๑ ขึ้นมาใหม่แล้วก็มีกรรมการเสียงข้างน้อยสงวนความเห็นให้ตัดออก ก็จะถามมติที่ประชุมมาครั้ง เพื่อได้กรรณาลงมติ มติที่จะเรียนถามที่ประชุม ก็คือถ้าเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ให้เพิ่มมาตรา ๖/๑ กด เห็นด้วย ถ้าเห็นด้วยก็ผู้สงวนกด ไม่เห็นด้วย กรรณาลงคะแนนได้ครับ เจ้าหน้าที่ร่วมคะแนนได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๒๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๗ คะแนน)

๑๕๘

ว. ๑๘ (๕. นิติบัญญัติ)

วิมล ๑๐/๓

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยกับกรรมาธิการ ๒๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑๑ คะแนน
งดออกเสียง ๒ คะแนน เป็นอันจบมาตรา ๖ เชิญท่านนิพนธ์ครับ

- ๑๑/๑

นายนิพนธ์ วิสัษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม นิพนธ์ วิสัษฐยุทธศาสตร์ ผมใครจะขอหารือท่านประธานฯ และที่ประชุมครับว่า เนื่องจากมาตรา ๑ เป็นมาตราที่มีความสำคัญและมีการแก้ไข และคงจะใช้เวลาในการพิจารณาเป็นพิเศษ ผมคิดว่าวันนี้อาจจะต้องใช้เวลาไปถึงเก้า ทุ่มได้ ผมคิดว่าไปต่อคราวหน้าถ้าที่ประชุมเห็นด้วยนะครับ ขอผู้รับรอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ที่ประชุมรับรองใหม่ครับ

(มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : รับรองหมดเลย มีความเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ เชิญท่านไพบูลย์ ครับ

นายไพบูลย์ อุปีดิศฤกษ์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อุปีดิศฤกษ์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ตครับ ผมว่าทุกมาตราสำคัญหมด ไม่เฉพาะมาตรานี้อย่างเดียว และผมว่าสมาชิกฯ ทุกท่านในที่นี้โดยเฉพาะกรรมการฯ ผมว่าท่านพร้อมแน่นอนครับ สมาชิกฯ พวกเราที่นี้ผมว่าอยู่กับครบครับ เดินต่อไปเถอะครับ เพิ่ง ๑ โมงเอง ประชาชนทางบ้านเขาบอกว่าเลือก ส.ว. มา เขาตั้งแต่เช้า ไปเลือกพวกเรานะครับ ทำไมทำให้เขาไม่ได้หรือครับ ๖ โมงเย็นเลิกก็ยังมี ๒ ชั่วโมงครึ่ง ขอบคุณท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านต้องการให้พิจารณาวันนี้ใช่ไหมครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(ไม่มีสมาชิกฯ ยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ไม่มีผู้รับรองครับ เชิญท่านบุญญาครับ

นายบุญญา หล้าเหลด (สงขลา) : ท่านนิพนธ์ที่เป็นการหารือครับ ท่านประธานฯ ผมเข้าใจว่าอย่าให้มีการโหวตเลย ไม่กัมาตราจะจบแล้ว อยากรจะให้จบวันนี้เลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : หม่อมราชวงศ์กำลูนเทพ เทวกุล (เลข) :

ท่านประธานฯ ครับ ผมว่าไม่เห็นจำเป็นต้องเลื่อนเลขครับ ในเมื่อประชุมกันมานานมากาย ๒ ปีแล้ว จะมาบอกว่ายาวไปเลื่อนไปดีกว่า รูปแบบนี้ไม่เคยทำ ผมว่าถ้าที่ประชุมอยู่ครบสามารถประชุมได้ก็ต้องว่ากันไป ไม่อย่างนั้นตอนหลังต้องก้ำกั้นตลอด ผมว่ายึดหลักการครับ อย่ายึดความถูกต้องครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญอาจารย์วัลลภครับ

นายวัลลภ ดังคณานุรักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานฯ ผมในฐานะเลขฯ ผู้ได้ตลอด ถึง ๔ ทุ่มที่สู้ครับ เพียงแต่อย่างนี้ครับ ผมนึกเดียว เนื่องจากจำได้ว่าเมื่อเช้าข้างของท่านสมบูรณ์เอาไว้ ผมเกรงว่าถ้าเรื่องสำคัญของท่านถ้าเราพิจารณาไปเรื่อยถึง ๒ ทุ่ม ๓ ทุ่ม แล้วก็ปิดประชุม ท่านจะไม่ได้หรือเรื่องสำคัญ ผมท้วงแค้นี่เท่านั้นนะครับ ถ้าท่านสมบูรณ์ไม่คิดใจเราที่ว่ากันต่อได้ ถึงพุงนี้เข้าก็ได้ ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมบูรณ์ว่าอย่างไรครับ อยู่ในวาระหรือกัน เชิญแสดงความคิดเห็นครับ

นายสมบูรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สมบูรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ครับ ยอมรับว่ากฎหมายก็สำคัญ แต่ผมว่าถ้าเลื่อนไปวันอื่นก็คงไม่เสียหายหรอกครับ แต่ถามว่าเรื่องผมคิดใจใหม่ เป็นเรื่องใหญ่ เป็นเรื่องของท่านประธานฯ ด้วยใช่ไหมครับ ถ้าเป็นนายสมบูรณ์คนเดียวไม่คิดใจหรอกครับ แต่เป็นเรื่องของรัฐสภา ท่านประธานฯ ขอบพระคุณครับ ท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ท่านสมพรครับ

๑๖๒

ว. ๑๕ (ศ. นิติบัญญัติ)

มยุรี ๗๑/๓

นายสมพร คำจีน (แพรว) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผม สมพร คำจีน สมาชิกวุฒิสภาจากจังหวัดแพร่ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ เมื่อสักครู่นี้ ท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา คือท่านนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านได้เสนอเป็นญัตติ แล้วมีผู้รับรองถูกต้องแล้ว แต่ว่าท่านไพบูลย์ อุปีดิษฐพงศ์ ขออภัยที่เอ่ยนาม ท่านประธานฯ ถามว่าใครมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ท่านไพบูลย์ก็เสนอขึ้นมา แต่ว่าไม่มีผู้รับรองเพียงพอ ผมคิดว่าถ้าหากท่านไพบูลย์จะเสนอความเห็นเป็นอย่างอื่น ขอให้ผู้รับรองที่ถูกต้อง แล้วหลังจากนั้นก็ได้ลงมติกันนะครับ ท่านประธานฯ ขอขอบคุณครับ

- ๗๒/๑

๑๖๓

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรสา ๑๒/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ขอบขอบคุณ เชิญท่านไพบูลย์ครับ

นายไพบูลย์ อุปีดิศตงค์ (ภูเก็ต) : ท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ ผม ไพบูลย์ อุปีดิศตงค์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดภูเก็ตครับ ถ้าอย่างนั้นเสนอใหม่ นะครับ เมื่อสักครูหลายท่านยกมือแต่ท่านประธานฯ ไม่ได้ดูนะครับ ผมเสนอขอให้พิจารณาเรื่องกฎหมายนี้ก่อนครับ ขอผู้รับรองด้วยครับ ๑๐ คน นี่ก็เกินอยู่แล้วครับท่านประธานฯ (มีสมาชิกฯ ยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ใช้ได้ นะครับ จะลงมติ นะครับ เราจะลงมติดังนั้นว่าจะเลื่อนการพิจารณา มาตรา ๑ ไปหรือไม่ ของกฎหมายนี้ ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรให้เลื่อนไปพิจารณาในการประชุมคราวหน้า กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดเห็นควรให้ประชุมต่อไปในวันนี้ กรุณา กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย เชิญลงคะแนนครับ ท่านผู้ใดยังไม่ได้ลงคะแนน

นายลำยอง พิลาสสมบัติ (นครราชสีมา) : ยังสงสัยอยู่ที่ท่านประธานฯ ผู้ตัดสินครับ ขอให้ชัดเจน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : คือถามไม่ชัดเจน นะครับ ผู้ตัดสินก็คือ ถ้าท่านผู้ใดควรให้เลื่อนการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปในการประชุมคราวหน้า กรุณา กดปุ่ม เห็นด้วย ถ้าหากเห็นเป็นการสมควรให้พิจารณาต่อไปในวันนี้ กดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ปิดการลงคะแนน นะครับ รวมคะแนน ได้ครับ

(มีสมาชิกฯ เห็นด้วย ๑๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๓ คะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เห็นด้วยให้เลื่อนการประชุม ๑๑ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๒๓ คะแนน งตออกเสียง ๘ คะแนน เห็นอันว่าเลื่อน นะครับ เชิญท่านสมบุรณ์ครับ ขอบกมลท่านกรรมาธิการทุกท่านครับ

นายสมบุรณ์ ทองบุราณ (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
 ที่เคารพ ผม สมบุรณ์ ทองบุราณ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดยโสธร ท่านประธานฯ ที่เคารพ
 ครับ เมื่อเช้านี้ผมได้อาหนังสื่อพิมพ์ ขออนุญาตท่านประธานฯ นะครับ มาอ่านให้
 ท่านประธานฯ ฟังว่า เนื่องจากว่ามีท่านปลัดกระทรวงคนใหม่ครับ ท่านประธานฯ ครับ
 กระทรวงใหม่ด้วย ก็ ท่านปลัดประสพ สุรัสวดี ท่านได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์
 เดลินิวส์ถึงกับวันนี้ครับท่านประธานฯ หน้า ๑๕ ข้อความเนื้อหาสรุปได้ว่า ท่านได้วิพากษ์
 วิจารณ์การทำงานของวุฒิสภาแห่งนี้ บอกว่า กรณีที่ทางสภาเรารับท่านประธานฯ
 ได้พิจารณาถกกันกรอกกฎหมายร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ในส่วน
 ที่ว่าด้วยกรมป่าไม้ครับท่านประธานฯ ท่านบอกว่า การกระทำของพวกเรานี้ครับ กระทำ
 ผิดพลาดเหมือนกันเด็ก ๑๒ ขวบนี้ครับ ทั้ง ๆ ที่อยู่แก่กันมากเต็มสภาแล้ว ท่านประธานฯ
 ครับ คำ ๆ นี้ผมรับไม่ได้หรอกครับ ผมเกิดมาก็ไม่เคยเห็นเลยครับว่า ข้าราชการประจำ
 อยู่ ๆ มาวิพากษ์วิจารณ์สถาบันนิติบัญญัติ แล้วในขณะที่เดียวกันท่านประธานฯ ครับ
 ไม่ลำพังเฉพาะ ส.ว. เท่านั้นละครับ ๒๐๐ คน ซึ่งปลัดประสพท่านเป็นพรรคใช้ใหม่ครับ
 แต่ย้อนไปที่ ส.ส. ท่านประธานฯ ๕๐๐ คน นะครับ สุดท้าย ครม. ก็เห็นด้วย ก็แสดงว่า
 นายปลัดประสพนี้วิพากษ์วิจารณ์เจ้านายตัวเองซีครับ น้ำปล่อยให้เป็นอย่างนี้บ้านเมืองจะ
 บริหารได้หรือครับท่านประธานฯ ผมย้อนไปนิดเดียวครับ ท่านประธานฯ ครับ ตอนที่เร
 ร่างกฎหมายท่านประธานฯ จำได้ไหม ผมได้ข่าวว่ามีกรเขียนชื่อ ส.ว. ไปแขวนคอหมา
 ที่กรมไหนครับ กรมป่าไม้ และล่าสุดท่านประธานฯ ครับ ผมเพิ่งได้ข่าวจากท่านผ่อง
 นี้ละครับ มากครั้งบอกผมว่า สมบุรณ์ ที่กรมป่าไม้ครับท่านประธานฯ เขจะมีบอร์ด
 Board ใช้ใหม่ครับ เห็นว่าใครที่เป็นอธิบดีคนแรก คนสุดท้าย คือใคร ปรากฏว่า นายผ่อง
 เล่งอี่ ไม่ได้เป็นอธิบดีครับท่านประธานฯ ครับ หายไปแล้ว ผมถามว่าพฤติกรรมอย่างนี้
 ละครับ ที่ปลัดกระทรวงในยุคปฏิรูปเขาทำกัน ขออนุญาตย้อนท่านประธานฯ ไปนิดเดียวว่า
 สมัยประชุมที่แล้วท่านประธานฯ ครับ ผมตั้งกระทู้ถาม ผมถามว่า บริษัท ร่วมคิดการเกษตร
 นี้ครับ ใครเป็นเจ้าของบริษัท ท่านรัฐมนตรีดอกเตอร์สุวรรณ วลัยเสถียร ท่านตอบมาว่า
 ท่านปลัดประสพ เป็นเจ้าของหุ้นใหญ่ ท่านประธานฯ ครับ บริษัทนี้ก็ได้ไปตั้งอยากรุก
 ที่สงวนรักษาพันธุ์สัตว์ป่าจังหวัดกาญจนบุรีครับ ผมถามท่านประพัฒน์ ท่านประพัฒน์

๑๖๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

อรสา ๑๒/๓

บอกว่า ขอตั้งกรรมการสอบสวน จะแจ้งให้สภาทราบภายใน ๓๐ วัน มาบัดนี้ท่านประพัฒน์
เป็นว่าการแล้ว ท่านประธานฯ ครับ ผมถามท่านประธานฯ ว่า รัฐมนตรีประพัฒน์ตอบ
ท่านประธานฯ มาหรือยังครับ สอบสวนไปไหนแล้วครับ นายพลอดประสพบุกรุก
ที่ป่าสงวนจริงหรือไม่ ที่อนุรักษ์และสงวนรักษาพันธุ์สัตว์ป่าจริงไหม มาบัดนี้
ท่านประธานฯ ท่านมีส่วนได้เสียด้วย ถามว่า คำพูดของปลัดกระทรวงที่ว่าเราเป็นทหารนี้
ท่านยอมรับได้หรือครับ ขอให้สภานี้พิจารณาด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

- ๑๓/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เหมญาจารย์แก้วสรรคร่ำ

นายแก้วสรร อติโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม แก้วสรร อติโพธิ สมาชิกวุฒิสภา ผมก็ไม่เคยเห็นนะครับ ที่ข้าราชการประจำมาว่าฝ่ายการเมืองว่าผิดพลาดเหมือนเด็ก ๆ เห็นต่างกันอย่างไรพูดได้ครับ เป็นข้าราชการประจำ วุฒิสภาก็ไม่เคยว่าชิบติโจไม่ต่างกับสัตว์ เราก็ไม่เคยพูด เป็นเรื่องของเหตุผลที่เห็นต่างกันได้ ตรงนี้เป็นข้อแรก ที่ผมรู้สึกว่าท่านไม่น่าจะก้าวท้าว เป็นเรื่องส่วนบุคคลกัน ข้อที่ ๒ ผมคิดว่าการแปรญัตติและมติของพวกเรานี้ไม่ได้ทำไปโดยผิดพลาด มีแนวคิด มีตัวอย่างจากต่างประเทศที่ปรากฏอยู่ชัดเจน น้ำท่านยังปล่อยให้งานปลูกป่ารวมกับงานอนุรักษ์เขตอนุรักษ์นี้ไปไม่ได้สักอย่าง การจัดการกรมป่าไม้ในปัจจุบันในส่วนอุทยาน ๗ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ก็มีงานแยกชัดเจน ทั้งกับบัญชากันชัดเจน ป่าไม้อำเภอ ป่าไม้จังหวัดอะไรก็ไม่เกี่ยว ป่าไม้อำเภอ ป่าไม้จังหวัดทั้งหลายก็ดูแลพื้นที่ป่าสงวน อนุญาตการใช้ประโยชน์ คุ้มครองสัตว์ป่าอะไรทั้งหลายก็แยกกันอยู่แยกได้นานาประเทศก็ทำได้ เพราะฉะนั้นก็หวังว่าแยกฝ่าออกมาแล้วก็เป็น ๒ งานแล้วแต่จะงานจะเป็นตัวของคนแล้วก็ได้ ไม่ใช่เอาไปไม่ได้สักอย่าง บ้านเมืองน้ำท่วมซ้ำซาก ยังต้องนำเข้าไม้จากต่างประเทศ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ แยกออกตลอดปีตลอดชาติทำอะไรไม่ได้เลย นี่คือความผิดของการจัดการป่าไม้ ไม่ใช่ความคิดของคน เราก็แก้ไขไป ในชั้นพบท่านรัฐมนตรีประพัฒน์ซึ่งท่านก็มาขอความเห็นผม ท่านผ่อง เล่งอี้ และท่านพนัส ทักษิณานนท์ ก็ได้ให้ความเข้าใจกับท่านว่าเราต้องการแบ่งงานตามกฎหมาย กรมอุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์เช่นในวิซัดก็รักษาการตามกฎหมาย ๒ ฉบับ กฎหมายอุทยานกับกฎหมายเขตรักษาพันธุ์สัตว์ ป่าสงวนทั้งหมดก็ให้กรมป่าไม้ดูแล ส่วนในชาวบ้านทำกินก็ให้ ส.ป.ก. แล้วก็วางบทบัญญัติให้ปลูกต้นไม้ลงไป เอาโรงเลื่อยไปตั้งใกล้ ๆ แล้วเขาตัดแล้วให้ไปจับเขา ส่วนไหนชุมชนดูแลได้ก็ให้เป็นป่าชุมชน ส่วนไหนเป็นสวนป่าเราก็ลงทุนได้ก็ให้ไป แต่เขาทำอย่างไรรู้ไหมครับท่าน ผมได้เช็คตรวจสอบแล้วขอรายงานต่อที่ประชุมครั้งนี้ ปรากฏว่าได้รายงานป่าไม้อำเภอ ป่าไม้เขต ป่าไม้จังหวัดมาอยู่กับการอุทยานแห่งชาติ ให้เขาพื้นที่ป่าสงวนมาอยู่กับการอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้

ใ้คือผู้กระทรวงเกษตรฯ ต้องการจะให้ดูแลพื้นที่ป่าสงวนจัดเป็นสวนป่าเป็นอะไรต่าง ๆ หรือแต่อุปกรณ์อื่นนั่นคือ ดูแลเรื่องสวนป่ากับป่าชุมชน แต่ถามว่าจะเอาพื้นที่ไหนมาทำ ไม่มีพื้นที่ครับ เพราะป่าสงวนไปอยู่กรมอุทยานฯ หหมด นี่ก็ความคิดพลาดที่เกิดขึ้นแล้ว ท่านอดีตรองอธิบดีกรมป่าไม้ พงศ์ โสโณ มีหนังสือเวียนบอกท่านเห็นด้วยกับการแบ่ง และปรากฏว่าการแบ่งงานในปัจจุบันไม่ตรงกับกฎหมายกับวัตถุประสงค์ที่ปรากฏอยู่ในกฎหมายอย่างชัดเจน เพราะฉะนั้นประเด็นไม่ใช่ว่าอธิบดีปากกถ้ำมาตำวุฒิสภา ประเด็นเป็นเรื่องที่ว่าฝ่ายบริหารไม่เคารพอำนาจนิติบัญญัติ แบ่งส่วนราชการ แบ่งอำนาจไม่ตรงกับพระราชบัญญัติ ถ้าเห็นว่าพระราชบัญญัติผิดก็เสนอแก้มา คู่กันตรงนั้นแต่ไม่ใช่ใช้วิธี เช่นนี้ ผมก็ขอรายงานให้ทราบวาประเด็นอยู่ตรงนั้น ส่วนจะปากประเลาะร้ายก็เกินไปนิสัยของท่านอย่าไปสนใจครับ แล้วพร้อมกันนี้กรมวิชาการสิ่งแวดล้อมก็ทงจะทำหน้าที่ขึ้นครับ อาจจะเป็นอาทิตย์หน้าหรืออย่างช้าก็อาทิตย์โน้นจะติดตามเอาการจัดราชการทั้งหมดมา รายงานให้ทราบ เพราะเท่าที่ทราบนี้เข้าไปหมดเลยครับ กรมป่าไม้ไปอยู่กรมอุทยานฯ หหมดคิดตามท่านปลัดกระทรวงไปหมด กรมป่าไม้จริง ๆ ตอนนี้เหลืออยู่ ๓๐๐ กว่าคน ไม่มีพื้นที่ดูแลอะไรเลย แล้วบ้านเมืองจะมีต้นไม้ขึ้นมาเต็มบ้านเต็มเมืองแล้วเล็กรื้อไม้เขาได้ อย่างไร ฉะนั้นผมขอพูดไว้กลางสภาตรงนี้ ถ้าฝ่ายบริหารโดยพระราชกฤษฎีกาที่ออกมาโดย คณะรัฐมนตรีนั้นเป็งานรัฐบาลรัฐบาลได้ทำการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ที่ได้ผ่าน ๒ สภาแล้วตรงนี้ก็ข้อจุดที่สำคัญครับ แล้วจะรีบรายงานต่อสภา อีกชั้นหนึ่งครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน
วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านไสวครับ

นายไสว พรหมณี (นกรราชสีมา) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภา
ที่เคารพครับ กระผมได้อ่านหนังสือพิมพ์ ๒ ฉบับ ทั้งเดลินิวส์แล้วก็สยามรัฐ กระผมเอง
ไม่สบายใจที่มีข้าราชการประจำมาดำเนินทางรัฐสภา กระผมเองก็เป็นข้าราชการตั้งแต่ระดับ
ต่ำสุดจนถึงปลัดกระทรวงมาเหมือนกัน ก็ไม่เคยปฏิบัติอย่างท่านปลัดกระทรวงที่ออกข่าว
ทางหนังสือพิมพ์ คือปลอดประสาธอย่างเช่นนี้ กระผมรู้สึกเสียใจและเสียหายบุคลากร
ของรัฐบาลที่ผมคิดว่าจะมีคุณภาพ ใช้อารมณืและความรู้สึกกับวุฒิสภา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
ใช้คำว่า วุฒิสภานั้นเหมือนกันเด็กอายุ ๒ - ๓ ขวบ ก็คือว่าเด็กอมมือ ขาดวุฒิภาวะทั้ง ๆ ที่
อายุ ๖๐ - ๗๐ ปีแล้วก็ไม่สามารถจะพิจารณาข้อเท็จจริงของกฎหมายปฏิรูปกระทรวง
ทบวง กรม ได้ ผมในฐานะที่เป็นอดีตประธานคณะกรรมการเรื่องนี้รู้สึกเสียใจ และผมคิด
ว่ารัฐบาลต้องรับผิดชอบที่มีข้าราชการอย่างนี้อยู่ในรัฐบาลนี้ จะต้องดำเนินการสอบสวน
แต่ดำเนินการหาความรับผิดชอบทั้งในทางหน้าที่ราชการต่อไปด้วยให้ได้ เรื่องนี้เป็น
เรื่องใหญ่ เพราะเหตุว่าวุฒิสภาแห่งนี้ และทั้งสภาผู้แทนฯ ได้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ไป แล้ว
เราก็ได้แยกงานอย่างที่ท่านอาจารย์แก้วสรรได้มีเสนอว่าออกเป็น ๒ กรม เพื่อวัตถุประสงค์
ตามที่เราได้มีมติกันไปแล้ว เสียงนั้นก็เสียงท่วมท้นถ้าผมจำไม่ผิดก็ให้แยกเป็น
๒ กรมขึ้นมา ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าสภาพของงานป่าไม้มันเป็นลักษณะของการ
ออกกฎหมายเพื่อทำลายป่า เหตุผลเพราะว่าผมเคยเป็นนายอำเภอ เป็นผู้ว่าราชการจังหวัด
การขออนุญาตตัดไม้โดยชอบด้วยกฎหมาย ก็คือตามกฎหมายที่ทางกฎหมายนั้นวางไว้
แล้วเจ้าหน้าที่ก็ปฏิบัติตามเงื่อนไขของการขออนุญาตตามเงื่อนไขที่ท่านมา ก็แปลว่าเมื่อได้
อนุญาตก็สามารถที่จะตัดไม้ทำลายป่ากันได้ก็ตามชอบด้วยกฎหมาย อันนี้หลักของกฎหมาย
เป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นในแนวความคิดที่จะส่งเสริมหรืออนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
โดยเฉพาะป่าไม้นั้นแทบจะไม่มีเลย

ว. ๑๕ (ส. นิตินบัญญัติ)

จิตติมา ๑๕/๑

ด้วยเหตุนี้แหละพวกเราจึงได้มีความเห็นตรงกันว่าเมื่อเราจะปฏิรูประบบราชการ การกิจต่าง ๆ ของงานด้านการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะไม้ควรจะได้แยกภารกิจตรงนั้นให้ชัดเจน นี่คือนสิ่งที่เราดำเนินการ เมื่อกฎหมายออกไปสิ่งที่ข้าราชการและรัฐบาลต้องปฏิบัติก็คือปฏิบัติตามกฎหมาย มิใช่ย้อนกลับมาดูว่าเขาออกกฎหมายกันอย่างไร พวกเรานั้นไม่ได้รับการแต่งตั้งมาจากรัฐบาล เราได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชน ไม่ได้เป็นเด็กฝากของคนใดคนหนึ่งมาเพื่อจะมาอยู่ในสภานี้ เพราะฉะนั้นจุดนี้เป็นจุดสำคัญมากที่สมยอมกราบเรียนว่าคงจะต้องทำความเข้าใจกับคนของรัฐบาล โดยเฉพาะข้าราชการทั้งหลายว่าที่เราผ่านกฎหมายไปนั้นด้วยเจตนาที่จะต้องการปฏิรูปข้าราชการนั้นต้องทันกับสถานการณ์ ทันกับข้อมูลต่าง ๆ แล้วก็มีศึกษาเจตนารมณ์ของรัฐสภาที่ออกกฎหมายไปให้ชัดเจนให้ได้ มิฉะนั้นแล้วก็จะมาย้อนเอากว่ารัฐสภานี้ออกกฎหมายไปไม่สมเจตนารมณ์ของบุคคลซึ่งเป็นเรื่องที่ผมว่าไม่ถูกต้อง สมยอมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า

ประการที่ ๑ ขอให้รัฐบาลต้องดำเนินการเรื่องนี้ อยาที่จะขอให้สภานี้มีมติดำเนินการต่อไปกับบุคลากรผู้หนึ่งของรัฐบาล เพราะรู้สึกว่าจะพูดจาออกมาบ่อยครั้งในกรณีต่าง ๆ จุดนี้เป็นจุดที่ผมคิดว่าจำเป็นต้องปฏิบัติการให้ชัดเจนและต้องหาผู้รับผิดชอบในข้อบกพร่องตรงนี้ให้ได้ว่าจริงหรือไม่อย่างไร

ประการที่ ๒ ก็อยากจะให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา กรรมการวิเทศศาสตร์ฯ และคณะกรรมการสิ่งแวดล้อม ของวุฒิสภานี้ได้ดำเนินการสอบสวน แล้วก็ดำเนินการตามแนวทางที่จะเชิญหน่วยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาด้วยใน ๒ ประเด็น ก็คือ ๑. ขอมติสภานี้ดำเนินการ ๒. ก็ขอให้กรรมการทั้ง ๒ ชุดอย่างน้อยดำเนินการสอบสวนแล้วก็หาข้อเท็จจริงเพื่อนำเข้าผู้สภาเพื่อดำเนินการต่อไปที่สำคัญที่สุด ก็คือว่าขอให้รัฐบาลได้เข้ามาดูแลปัญหาเรื่องนี้อย่างไรก็ดีคิดอย่างนี้ที่อาจารย์แก้วสรรว่า เพราะว่าพอไปถึงผู้การปฏิบัติ ปรากฏว่ามีกระต๊องงาน ดึงบุคลากรลงไปเป็นจำนวนมากก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติมากขึ้น ผมคิดว่าน่าจะหบทวนในบทบาทตรงนี้ด้วยครับ ขอพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถนี) รองประธานวุฒิสภา คนที่สี่) : เดี่ยวก่อนที่จะท่านสมาชิกฯ จะอภิปรายต่อไปในครั้น เดี่ยวผมจะให้ท่านแสดงความคิดเห็นกันนะครับ ออกจะทราบเรียนว่าขณะที่เรากำลังอภิปรายกันในระเบียบวาระเรื่องอื่น ๆ และกำลังมีการถ่ายทอดทางวิทยุกระจายเสียง ออกจะทราบเรียนท่านสมาชิกฯ ผู้ทรงเกียรติว่า ขอได้โปรดคำนึงถึงเอกสิทธิ์ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยคุ้มครองเราไว้ตามมาตรา ๑๕๑ ด้วย เรียนเชิญ ดอกเตอร์สมเกียรติครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : เรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพครับ กระผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสุพรรณบุรีครับ ท่านประธานฯ ครับ ผมเห็นวุฒิสภาเราบ่อยครั้งมักที่เจอข่าวในหนังสือพิมพ์ก็ตื่นเต้น แล้วก็ทุกเช้าก็จะมาโบยบายกันเนื่องจากข่าวในหนังสือพิมพ์ ไม่ว่าจะเขียนว่าอย่างไร ทำให้เรารู้สึกไม่พอใจเราก็จะได้กลับโดยใช้เวทีสภาแห่งนี้ ผมขอตั้งข้อสังเกตว่าอย่างนี้เชื่อหนังสือพิมพ์ทุกถ้อยคำ เพราะว่าเราเขียนข่าวนี้ผมก็อยู่ในอาชีพนี้ แล้วทุกท่านที่คอยให้สัมภาษณ์ก็รู้ดีว่า พูดอย่างหนึ่งเวลาไปเขียนก็จะมีการใช้ถ้อยคำที่ไม่เหมือนเดิม บางทีก็ดีกว่าเดิมจนผมต้องโทรศัพท์ไปต่อว่าทำไมผมมาถึงขนาดนั้น บางทีก็ว่ากันถึงขนาดไม่ได้พูดไปในทำนองที่เราไม่พอใจ เพราะฉะนั้นก่อนที่จะไปรักปรียาคณพลอดประสพ สุรัสวดี หรือจะใช้ถ้อยคำตอบได้ที่รุนแรงที่เราทำกันอยู่ ผมคิดว่าน่าจะได้อีกหลายเรื่องก่อนว่าจริง ๆ แล้วพูดว่าอย่างไร ก็อธิบายเปอร์เซ็นต์ครับ ไม่เป็นไปตามถ้อยคำที่เราให้สัมภาษณ์ เพราะฉะนั้นคิดว่าเราอาจจะไม่แสดงความรอบคอบให้ประชาชนได้เห็นหน่อว่า เราอาจจะไม่พอใจหนังสือพิมพ์ แต่ว่าเราคงจะต้องตรวจสอบว่าคุณที่พูดในหนังสือพิมพ์นั้น พูดอย่างนั้นอธิบายเปอร์เซ็นต์ หรือไม่อย่างนั้นก็ไม่ยุติธรรมต่อคนที่ให้สัมภาษณ์ ผมเองก็ถูกต้องว่า เขานี้ก็มีครับ เนื่องจากการอภิปรายเรื่องวิทยุชุมชน อาจารย์มหาวิทยาลัยก็ว่า แต่ผมก็ไม่ได้ว่าอะไร เพราะว่าเราอาจจะพูดอย่างนั้นหรือไม่เหมือนอย่างนั้นก็ได้ แต่ว่าเรที่ยืนชั้นตามเจตนารมณ์

๑๗๑

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

จิตติมา ๑๕/๓

หรือจุดอื่นที่เราพูดไป เราอยากจะทำเป็น ๒ กรม ก็แยกไป ประเด็นที่ ๑ ตั้งข้อสังเกตว่า
อย่าเพิ่งตื่นตระหนกนักจากถ้อยคำในหนังสือพิมพ์ให้ตรวจสอบเสียก่อน ไม่อย่างนั้น
จะเสียหายถึงบุคคลภายนอก

- ๑๖/๑

๑๓)๒

ว. ๑๕ (ส. นิตินิบัญญัติ)

ศุขชาติ ๑๖/๑

ประเด็นที่ ๒ ครับ สมาชิกวุฒิสภาย่อมสามารถถูกต้องว่าจากประชาชน
ทุกอาชีพได้เสมอ และต้องได้ตลอดเวลา เรามีจุดยืนเรามีความคิดของเรา เพราะว่า
เราไม่มีพรรค ต่างคนต่างคิด อาจารย์บางท่านอาจจะต้องการ ๒ กรม สำหรับผมนี้
กรมป่าไม้กรมเดียวพอแล้ว ไปแยกทำไม ผมก็แพ้ ผมก็วิจารณ์ท่านได้นะครับ ส่วนคนอื่น
อาจจะเห็นปัดลัทธิกระทรวงฯ หรืออึดยทิบติ ทำไมเขาจะว่าเราไม่ได้ว่าความคิดของเรา
ไม่เหมือนกับเขา เขาคิดดีกว่าเราในทัศนะของเขา เขาคิดดีกว่าเราในทัศนะของเรา
ถึงเวลาเขาที่ต้องปฏิบัติตาม ถ้าเขาไม่ชอบเขาก็ยุกรม ก็แก่มันละครับ ผมก็ได้มา ๒ กรม
ทางในกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศก็ชอบคุณ แต่ขอเปลี่ยนเป็นสำนักงาน ผมก็ว่า
เข้า สำนักงานก็สำนักงาน เพราะฉะนั้นคุณปลอดประสพ สุรัสวดี มีสิทธิดำเนินสิ่งที่
เขาไม่เห็นด้วยครับ เพราะเขาเป็นประชาชนที่จะต้องทำงานในสิ่งที่เขาลำบาก
แต่ถ้าเขาไม่ทำก็ครับ แล้วรัฐบาลไม่ให้เขาปฏิบัติตามกฎหมาย อันนั้นค่อยว่ากัน
แต่จะมาห้ามคนไม่ให้มาวิจารณ์เรา เพราะว่าเขาเห็นไม่เหมือนเรา ทั้ง ๆ ที่เขามี
ความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพของเขา เขาก็มีอุดมการณ์ในสาขาสิ่งแวดล้อมของเรา
นะครับ แล้วจะห้ามกันอย่างนี้สักวันไม่ต้องไม่ได้ก็ไม่ต้องเป็นตัวแทนประชาชน
พระยังว่าเราได้ วันที่ผมอภิปรายไม่เห็นด้วยกับกระทรวงพุทธศาสนา สำนักพุทธศาสนา
แห่งชาติ รุ่งขึ้นท่านทราบไหมครับ พระสงฆ์ ๒ รูปใช้วิทยุรัฐสภานี้ตำหนิสมาชิกวุฒิสภา
๑๕ คนที่ลงคะแนนไม่เห็นด้วย ผมยังฟังแต่ผมก็ตำหนิท่านกลับ แต่บังเอิญผมไม่มี
วิทยุที่จะตำหนิแล้วครับ ผมก็ตำหนิท่านกลับในที่ต่าง ๆ เพราะผมก็โมโหพระ ๒ รูปนี้
เหมือนกันว่า ทำไม ผมไม่เห็นด้วยกับท่าน แล้วท่านต้องมาว่าผม แลผมยังบอกว่า
สวดบังสกุลไอ้พวกนี้ได้ ใช้วิทยุรัฐสภานี้ครับเป็นที่ตำหนิ ๑๕ เสียงนะครับ แล้วบอกว่า
ขอเราไปไม่ให้ เพราะฉะนั้นสวดตำหนิได้ พระไตรปิฎกไม่ห้าม ก็ไม่ว่ากันครับ
ผมก็ว่ากลับที่เท่านั้นเอง เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าตำหนิมาเถละครับ แต่ว่าเริ่มดิ
อย่างนี้ให้ทำตาม ถ้าไม่ทำตามเขาก็ชักกฎหมายยุบกรม หรือมีพระราชกฤษฎีกา
จะตั้งอะไรใหม่ก็น่าจะได้ เพราะฉะนั้นคุณปลอดประสพ ก็เป็นทัศนะของท่าน
ผมก็เคารพ เสด็จผมขอพบท่านด้วยครับในงานที่ท่านนำมา เพราะฉะนั้นก็อยากจะ
ขอรับรองสภาให้ฟังคนอื่นเขาแต่เราบ้างครับ ขอพบพระคุณครับ

๑๗๓

ว. ๑๘ (ศ. นิตินิบัญญัติ)

สุชาติ ๑๖/๒

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านฟ้อง ครับ

นายฟ้อง เล่งอี (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาที่เคารพ กระผม ฟ้อง เล่งอี จากกรุงเทพมหานคร ก่อนอื่นกระผมต้องกราบเรียนว่า ที่กระผมจะพูดต่อไปนี้ ไม่ได้พูดด้วยอารมณ์ แล้วไม่ได้พูดด้วยความโกรธหรือเคียดแค้นใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะกระผมเชื่อมั่นว่า กรรมทั้งหลายใคร่ก่อ บาปทั้งหลายใคร่ทำผลย่อมจะเกิดกับบุคคลนั้นจะช้าหรือเร็วเท่านั้น นั่นคือความเชื่อที่กระผมมีอยู่ เพราะฉะนั้นกระผมไม่ได้โกรธนะครับ แต่กระผมอยากจะเรียนในฐานะที่ผูกพันต่อสภาพแห่งนั้นะครับว่า ด้วยจริงแล้วมติวันนั้นที่สภาได้มีมติให้แบ่งกรรมป่าไม้ออกเป็น ๒ ส่วนนั้นถูกต้องแล้วครับ ถูกต้องทั้งหลักสากล ถูกต้องทั้งหลักวิชาการ แล้วถูกต้องทั้งหลักกฎหมาย แต่เนื่องจากบุคคลต่างหากละเป็นปัญหา ก่อให้เกิดความวุ่นวายนะครับ ซึ่งเดี๋ยวกระผมจะเรียนให้ทราบว่าจะวุ่นวายอย่างไร ท่านประธานฯ ครับ เรื่องการป่าไม้ นั้นมีอยู่หลักใหญ่ ๆ อยู่ ๒ - ๓ วิธี วิธีแรกคือเรื่องของการอนุรักษ์ วิธีที่ ๒ ก็คือการปลูกบำรุง แล้วก็เรื่องการเศรษฐกิจ แล้วอีกรื่องหนึ่งเรื่องการค้าวัววิจัยทางวิชาการ ซึ่งเป็นงานที่ใหญ่และสำคัญ ซึ่งกระผมจะไม่พูดในรายละเอียด-----

แต่กระผมอยากจะเรียนว่าทำให้สัมภรณ์ในหนังสือพิมพ์ออกว่า ไม่มีประเทศไหนในโลกที่จะแบ่งแยกกรมป่าไม้ออกเป็น ๒ ฝ่ายอย่างนี้ ในทำนองนั้นใช้ไหมครับ ผมอ่านผ่าน ๆ ซึ่งมีปรากฏอยู่ในหนังสือพิมพ์ ผมอยากจะเรียนว่านั่นคือความเข้าใจผิด และถ้าเป็นการพูดจริงก็ถือว่าพูดเท็จ เพราะว่าว่ามีหลายประเทศที่พัฒนาแล้วเขาจะมีกรมป่าไม้ กรมอุทยานแห่งชาติ กรมอนุรักษ์สัตว์ป่าแยกกันต่างหาก แล้วก็อยู่กันคนละกระทรวง กระผมอยากจะยกตัวอย่างประเทศที่เรียกว่าเจริญที่สุดประเทศหนึ่งคือสหรัฐอเมริกา สหรัฐอเมริกาจะมีกรมอุทยานแห่งชาติและกึ่งกรมอนุรักษ์สัตว์ป่าขึ้นต่อกระทรวงมหาดไทย ส่วนกรมป่าไม้มันขึ้นอยู่ต่อกระทรวงเกษตรฯ เพราะฉะนั้นถ้าคุณปลัดอาสาพูดจริงว่าไม่มีประเทศใดในโลกแบ่งกรมป่าไม้ออกเป็น ๒ ส่วนอย่างนั้นะครับ ก็ถือว่าไม่เป็นไปตามความจริง เพราะมีหลายประเทศที่ทำอย่างนั้น และผมคิดว่าที่สภาเราได้เห็นชอบให้แบ่งเป็น ๒ ส่วนนั้นถูกต้องแล้วครับ เหมาะกับกาลเทศะแล้วทันสมัยอย่างมาก ประโยชน์อย่างไรกระผมจะไม่พูด แต่ท่านประธานฯ ครับ มีอย่างหนึ่งนะครับ ที่อยากจะเรียนให้ที่ประชุมนี้ได้ทราบว่าผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการที่วุฒิสภาเราได้มีมติให้แยกกรมป่าไม้ไว้วันกระทรวงเกษตรฯ เหมือนเดิมแล้วแยกกรมป่าไม้ส่วนหนึ่งไปตั้งเป็นกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชขึ้นอยู่ในกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้น ได้ก่อให้เกิดความไม่พอใจต่อผู้ที่หวังว่าอยากจะครอบครองบริหารงานนี้แต่คนเดียว พูดง่าย ๆ เหมือนกับมีเก้าอี้จำนวนหนึ่งยกจะกินให้เต็มงาน แต่การที่วุฒิสภาทำอย่างนี้เหลือครึ่งงานก็ชักไม่พอใจก็แสดงอาการครับ แสดงอาการอย่างไรท่านประธานฯ ก็อย่างนี้ครับ หลังจากที่ได้มีมติผ่านร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรมไปแล้ว และร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินไปแล้ว หลังจากนั้นประมาณ ๒ - ๓ วัน ได้มีชื่อของเพื่อนสมาชิกวุฒิสภาแห่งนี้อย่างน้อย ๒ ท่าน ก็คือท่านอาจารย์แก้วสรร ฤกษ์ชัยที่อ่อนน้อมกับกระผม ซึ่งเป็นผู้ที่ได้อภิปรายในเรื่องนี้และก็ชี้แจงต่อเพื่อนสมาชิกฯ จนเข้าใจแล้วได้มีมติเห็นชอบให้แบ่งกรมป่าไม้อย่างที่ว่า ก็ปรากฏว่า ๒ - ๓ วันต่อมาได้เอาชื่อของอาจารย์แก้วสรรและชื่อของกระผมไปแขวนไว้ที่คอสุนัขในกรมป่าไม้ ท่านประธานฯ ครับ อย่างนั้นไม่พอสำหรับตัวกระผมมีพิเศษ คือ ในกรมป่าไม้เราจะมีการจารึกชื่อผู้ที่เคยเป็นอดีตอธิบดีกรมป่าไม้ตั้งแต่คนที่ ๑ ชื่อมิสเตอร์เฮซสเลด ซึ่งท่านเป็นชาวต่างชาติ

๑๗๕

ว. ๑๕ (ส. นิติบัญญัติ)

สัปดาห์ที่ ๑๗/๒

เป็นชาวอังกฤษนะครับ และก็ไล่ลงมาเรื่อย ๆ นะครับ ท่านประธานฯ กระผมมีภาพถ่าย
มาให้ดู ผู้หวังดีจากกรมป่าไม้เขาเจตนาดีเขากลับมาให้กระผมดูเป็นหลักฐาน ปรากฏว่า
มีตัดซี่ขนายผ่อง เก่งอี ซึ่งเป็นอธิบดีระหว่างปี ๒๕๓๕ - ๒๕๓๘ ออกกรับ ร่องรอย
ยังมีท่านประธานฯ เคี้ยวกระผมจะมอบให้ท่านประธานฯ ประ लेकरพิจารณาดำเนินการ
ต่อไปนะครับ อันนี้ส่วนตัวกระผมไม่คิดใจ แต่ที่ติดใจก็คือกระผมทำในนามของสมาชิก
วุฒิสภาเป็นผู้แทนปวงชน ผลที่กระผมได้รับจากการทำหน้าที่อันนี้ คือพฤติการณ์ที่
ข้าราชการประจำทำอย่างนี้ อันนี้เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณา แล้วไม่พอนะครับ ไม่หน้าใจ---

- ๑๗/๑

เอาชื่อออกแล้วไม่สนใจ ท่านประธานฯ ครับ ในห้องคล้าย ๆ ห้องพิพิธภัณฑสถานในกรมป่าไม้ ก็จะมีห้องเป็นประวัติศาสตร์ เหมือนกับหน้าห้องประชุมวุฒิสภาที่จะมีรูปอดีตประธานสภาผู้แทนราษฎรหรือรัฐสภาอยู่ ท่านเห็นนะครับ ที่แขวนอยู่ใน กรมป่าไม้ก็เช่นเดียวกันครับ ก็จะมีรูปอดีตอธิบดีกรมป่าไม้เรียงไปเรื่อย แต่ท่านประธานฯ ครับ นี่คือภาพถ่ายที่ข้าราชการกรมป่าไม้ได้ส่งมาให้กระผม ปรากฏว่าเรียงมาเรื่อย แต่พอของนายผ่อง เถ่งอี้ นี้ถูกทอดออกไปครับ ผมว่าอันนี้เป็นการประชาสัมพันธ์ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้น ท่านประธานฯ ที่เพื่อนสมาชิก ผู้ทรงเกียรติ เมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายว่าเป็นสมาชิกวุฒิสภา เป็นผู้แทนปวงชน ย่อมจะถูกค่าได้ คำหั้นได้ ผมไม่เถียงครับ ผมถือว่าใครค่านั้น เป็นเกียรติ แต่ท่านประธานฯ ครับ กระผมถามว่าพฤติการณ์ที่กระทำเช่นเขาชื่อไปแขวนคอ สุวัจน์กิติ หรือไปจับเอาสิ่งที่เกินประวัติศาสตร์ของหน่วยราชการ เช่นกรมป่าไม้ ว่ามีอดีตอธิบดีมีใครบ้าง แล้วไปทำลายประวัติศาสตร์ด้วยการเอาภาพของกระผมออกไป ในฐานะที่เป็นอธิบดีกรมป่าไม้ อย่างนี้เหมาะสมไหมครับ ผมอยากจะถามพวกเขาด้วย ช่วยกันคิดครับ เพราะว่าความจริงอันนี้กระผมที่ไม่ได้เดือดร้อนอะไร เขาออก ๆ มันทำลายประวัติศาสตร์ไม่ได้หรือครับ ปี ๒๕๑๕ ถึงปี ๒๕๓๘ นายผ่อง เถ่งอี้ เป็นอธิบดีกรมป่าไม้แน่นอน ถึงแม้เขียนไว้ที่นั่นนายผ่องก็เกิน แต่ว่าสิ่งที่น่าเสียดายว่า รัฐบาลนี้ไปสนับสนุนบุคคลที่มีพฤติกรรมแบบนี้ได้อย่างไร ปรากฏว่าหลังจากเขาชื่อ ส.ว. ๒ ท่านไปแขวนคอสุวัจน์ พลัดชื่อนายผ่องอดีตอธิบดีกรมป่าไม้ ออกจากห้องประชุมที่แขวนเอาไว้แล้ว ได้รับการเลื่อนขั้นสูงด้วย ผมอยากจะถามผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ว่า ท่านมีคำนิยามอย่างไร รสนิยมของท่าน มาครุฑในการคิด ในการที่จะหาบุคลากรมาบริหารงานอันสำคัญระดับสูงนี้ได้อย่างไร แล้วประชาชนจะรู้สึกอย่างไรครับ กับบุคคลซึ่งอยู่ในตำแหน่งที่สูง ๆ แล้วยังมีพฤติกรรมอย่างนี้ ซึ่งความจริงในอดีตที่มีมากมาย แต่ผมก็ไม่แปลกใจ ความจริงพฤติกรรมที่แสดงออก เพราะว่าผมเองกำลังฟ้องเขาอยู่ จากกรณีนี้ประมาท ผมไม่ใช่ถูกครั้งแรกนะ ผมถูกหมิ่นประมาท เนื่องจากผมไปหวังว่าพื้นที่ป่าไม้ที่ว่าเพิ่มนั้นมันไม่เพิ่ม เพราะผมรู้ ที่งานกรมป่าไม้มานานพอจะรู้ว่าป่าไม้ไม่เคยเพิ่ม เนื้อที่ป่าไม้ไม่เคยเพิ่มในประวัติศาสตร์ ตั้งแต่อดีตกรมป่าไม้คนที่ ๑ มาจนคนปัจจุบัน มีแต่ลด ๆ จนแก้ปัญหา ทุกคนก็ยอมรับพื้นที่ป่าไม้ แต่ว่าบุคคลผู้นี้

๑๗๗

ว. ๑๕ (ศ. นิตยบัญญัติ)

ดวงทิพย์ ๑๕/๑๗

พอมายืนอธิษฐานไม่กี่วันบอกว่าจะทำให้ป่าเพิ่มขึ้น อย่างนี้มันสร้างความสับสน ผมเป็น
นักวิชาการในวิทยาลัยป่าไม้อยู่อันหนึ่ง จำเป็นจะต้องออกมาบอกให้พี่น้องประชาชนทราบ
นี่เป็นตัวอย่างครับ เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ครับ จากพฤติกรรมที่กระผมนำมาแสดง
เป็นหลักฐานนะครับอันนี้ ส่วนหนังสือพิมพ์ก็สุดแล้วแต่ เพราะว่ากระผมไม่ได้อ่าน
มาทุกฉบับนะครับ และไม่ได้ฟัง แต่หลักฐานอันนี้ผมอยากจะขอมอบให้ท่านประธานฯ
เพื่อรับไปมอบให้ใครก็ได้ที่ท่านประธานฯ เห็นว่าอาจจะเป็นคณะกรรมการสักคณะ
สุดแล้วแต่ นะครับ เพื่อเป็นหลักฐานว่าทำอย่างนั้นนั่น นี่คือผลที่เราได้ปฏิบัติหน้าที่
เพื่อชาติบ้านเมือง ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความอิสระในฐานะที่เป็นผู้แทนปวงชน แต่เมื่อปฏิบัติ
แล้วมีการดูถูกเหยียดหยาม หมิ่นประมาท ถึงขนาดจะต้องเอาชื่อไปแฉวนถอยสัตว์
ซึ่งนำสงสาร.....

- ๑๕/๑

๑๓๘

ว. ๑๕ (ส. นิตินิติบัญญัติ)

ตำรวจ ๑๕/๑

ความจริงเขานึกด้วยซ้ำ ผมไม่ได้รังเกียจสุนัข แล้วก็ซื้อ ไม่น่าจะเอา ๒ ท่านไปเขาน่าจะเอาซื้อคนอื่นไปเขาน เพราะฉะนั้นท่านประธานฯ ที่เคารพ ผมเห็นด้วยสนับสนุนข้อเสนอญัตติ รู้สึกจะเป็นท่านไอศว ที่ท่านบอกว่าควรจะได้มีการสอบสวนในเรื่องนี้ ทำให้กระจาง เราไม่ได้ทำเพื่อความเกลียดแค้น แต่เราต้องการทำให้เป็นบรรทัดฐานว่าประเทศชาติเรานั้นจะต้องอยู่กันอย่างไร เรามีฝ่ายนิติบัญญัติ เรามีฝ่ายบริหาร ข้าราชการประจำเป็นเครื่องมือของฝ่ายบริหาร ถ้าฝ่ายบริหารไม่ตรวจสอบเรื่องนี้ให้ชัดเจน เราจะถือว่าฝ่ายบริหารอยู่เบื้องหลังสนับสนุน ข่มขู่เพื่อไม่ให้เราปฏิบัติงานด้วยความอิสระเสรี ทำให้เราเกิดความเกรงกลัว ต่อไปถ้ามีมติอะไรที่เกี่ยวข้องกับบุคคลผู้ที่ไม่กล้าครับ เพราะเดี๋ยวจะโดนเขานหรือโดนตามล่าผมก็ไม่แน่ใจนะ เพราะพฤติกรรมแสดงออกมานี้มันกลัว เพราะฉะนั้นต้องทำเรื่องนี้ให้กระจางและต้องว่าไปตามระเบียบกฎหมาย ก็เป็นเรื่องที่เราจะต้องดำเนินการต่อไป ขอสนับสนุนเรื่องนี้ครับ ขอขอบคุณท่านประธานฯ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสถียร รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีผู้ที่ยกมือไว้ ๒ ท่านนะครับ ผมมีที่อยู่แล้วครับ เดี่ยวท่านไอเซ็นฯ ๑ คนหนึ่ง แล้วจะดำเนินการประชุมไปอีกสักระยะหนึ่งนะครับ คิดว่าน่าจะเป็นเวลา ๑๖.๓๐ นาฬิกา ท่านกรุณาใช้เวลาให้จำกัดหน่อยนะครับ หยกแหงก มีข่าวการกุศลประกาศให้ทราบกันเดี๋ยวนี้ ห้วยในวันจันทร์ที่ ๒๑ ตุลาคม เป็นวันออกพรรษา ท่านประธานวุฒิสภามีดำริเห็นสมควรกำหนดให้มีการทำบุญเลี้ยงพระใบนามของวุฒิสภา จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านสมาชิกวุฒิสภาทุกท่านร่วมทำบุญเลี้ยงพระ จำนวน ๕ รูป ในวันจันทร์ที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๔๕ นี้ เวลา ๑๐.๓๐ นาฬิกา ณ ห้องรับรองพิเศษ ชั้น ๒ อาคารรัฐสภา ๒ จึงเรียนเพื่อ โปรดทราบ เชิญท่านสันติภาพครับ

นายสันติภาพ อินทรพัฒน์ (น่าน) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม สันติภาพ อินทรพัฒน์ สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดน่าน ท่านประธานฯ ครับ ผมอ่านข่าวหนังสือพิมพ์มีผมที่เขย ๆ ท่านมีสิทธิวิพากษ์วิจารณ์วุฒิสภาได้ แะจะได้ แต่ข้อเท็จจริงนั้นเป็นพื้นฐานแห่งความเป็นจริง ที่จริงแล้วอดีตอธิบดีกรมป่าไม้ในะครับ ท่านประธานฯ เชื่อไหมว่าผมเข้มแข็งแต่ก่อนที่ผมจะมาเป็นวุฒิสมาชิกครับ เหตุผลเพราะว่าการต่อสู้กับบางเรื่องแนวทางนั้นตรงกับผม แต่สิ่งที่ปรากฏทางหนังสือพิมพ์จะจริงทั้งแก่ไหน

๑๓๕

ว. ๑๘ (ส. นิตินิบัญญัติ)

สำรวม ๑๕/๒

ผมไม่กล้าเข้าเฝ้า แต่ถ้าข้อความนี้ตั้งที่หนังสือพิมพ์ลง ผมคิดว่าคนที่เกี่ยวเนื่องภาวะ
อย่างพวกเรานี้ไว้ภาวะจริง ๆ ถ้าเป็นอย่างนั้นนะครับ เรื่องนี้ก็ต้องคุยกัน แต่ผมกราบเรียน
ท่านประธานฯ ว่า ในมาตรา ๑๔๕ บทบัญญัติรัฐธรรมนูญ สมาชิกวุฒิสภาถือเป็นผู้แทน
ของปวงชน ซึ่งจะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ของปวงชน
ชาวไทย พอดูในมาตรา ๑๕๑ สมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการ
แผ่นดิน เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนท่านประธานฯ ว่า ผมในฐานะที่เป็นเลขานุการ
คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน
และร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม จริง ๆ แล้วหลังจากที่กฎหมาย
ฉบับนี้ผ่านสภาผู้แทนราษฎรไปแล้ว ประกาศใช้และมาตรา ๕๑ ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ
มีผลบังคับใช้ ผมเรียนท่านประธานฯ นิดหนึ่ง ฝ่าไปจังหวัดหลายจังหวัดโทร. มาหาผม
บอกว่า ในฐานะที่ท่านเป็นเลขานุการ ขอได้ตรวจสอบการแบ่งภารกิจเพื่อให้เป็นไปตาม
กฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดินและปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ปรากฏว่า
พอข้อเท็จจริงบางเรื่องขึ้นมา ตอนนี้มีผมอยากจะทำไปกรมวิธิการทุกคณะซึ่งมีการ
รับผิดชอบโดยตรง ไม่ว่าจะคณะกรรมการการเกษตร คณะกรรมการการศึกษา อะไร
ที่เกี่ยวข้องจะท่านประธานฯ ด้วยความเคารพจริง ๆ ผมว่าจะต้องเชิญฝ่ายบริหารมาดู
เพราะบางเรื่องการแบ่งภารกิจจากกรมเดิม ปรากฏว่าบางคนอยากใหญ่ก็เอาไปเยอะ ๆ
เอาละ ในข้อเท็จจริงตรงนั้น ผมว่าในส่วนที่คณะกรรมการ ในเรื่องของกีฬาผมก็ตรวจสอบว่า
เมื่อมีกระทรวงมาแล้ว การแบ่งภารกิจจากกรมเดิม ยุบกรมใดก็ตาม บางคนเอาคนไป
แทบหมด เอาเครื่องไม้เครื่องมือไปแทบเกลี้ยง งานที่เอาไปแทบหมด แล้วที่เหลือนี้จะทำ
อะไร เอาละกลับไปในเรื่องของกรมฝ่าไม้ ในเรื่องของพระราชบัญญัติครั้งนี้ ผมเรียน
อาจารย์แก้วสรรคอนันต์ท่านแปรญัตติมา ในฐานะกรรมการที่นั่งฟังมีเหตุผลอยู่ ๒ ส่วน
มี ๑. ป่าเศรษฐกิจ ๒. ป่าอนุรักษ์-----

ถ้าไปอนุรักษ์ต้องไปอยู่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไปเดอะ อนุรักษ์
 อย่างเดียวดีไม่ได้ แต่พอไปเศรษฐกิจการออกไปอนุญาตของไปไม่จังหวัด อันถอ เพื่อให้
 ดัดไม้จะไรที่แล้วแต่ ในภารกิจตรงนั้นก็ต้องทำ แต่ปรากฏว่าไปเสียหมด รายละเอียด
 ตรงนี้ต้องตรวจกันดู แต่ที่นี้ผมเรียนท่านประธานฯ อย่างนี้ว่า ใครจะใหญ่เสียจนเลยจน
 ผมไม่รู้ บางคนปรากฏว่ายัยก็ยังไม่ได้ แต่ในข้อเท็จจริงตรงนี้ ข้อตรงนี้เลยว่าเป็นประธาน
 คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ผมจะไม่เสนอเป็นญัตติ แต่ถ้าข้อเท็จจริงในขณะ
 ผมปฏิบัติหน้าที่จริง ๆ ยากจะคาดกันรับท่านประธานฯ แต่ว่าเอาละไหน ๆ เรามิหน้าที่
 ในการตรวจสอบ ผมจะลองตรวจสอบดูว่าที่มาของข่าวนี้เป็นอย่างไร แต่ท่านนิพนธ์นั่งอยู่
 ข้างผมเพื่อให้ออกเท็จจริงตรงนี้ปรากฏว่า เมื่อเรามีหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการ
 แผ่นดิน เราทำไปตามหน้าที่ที่บัญญัติของรัฐธรรมนูญ รัฐบาลส่งมาเราก็จำลองมาให้ภายใน
 กรอบ แต่ปรากฏว่าถ้ามาอยู่คำนิทานที่ว่า แล้วเราเป็นเด็กอย่างนั้นจริง ๆ แล้วไม่มีวุฒิสภา
 นี้ผมฝากท่านประธานคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา ท่านต้องทำเรื่องมาให้ผม
 แต่ถ้าท่านทำเรื่องนี้ให้ผมไม่ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงให้ ถึงเวลาผมจะเสนอญัตติ
 คือที่เสนอญัตติตรงนั้นเพื่อต้องการให้ความจริงปรากฏว่า อะไรเป็นอะไรเท่านั้น ไม่ได้
 คิดใจท่านประธานฯ แต่อย่างน้อยที่สุดคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภารับปากผมว่า
 ท่านจะไปทำให้เราขอท่านนี้ครับว่า เมื่อทำหน้าที่กันเราก็ไม่เคยไปก้าวก้าว จะแบ่งกัน
 อย่างเป็นเรื่องหนึ่ง แต่การตรวจสอบเป็นเรื่องของวุฒิสภา ในฐานะที่เรามีหน้าที่ตาม
 บทบัญญัติรัฐธรรมนูญซึ่งมีหน้าที่ในการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน ทั้งนี้เพื่อ
 ประโยชน์ของปวงชนคนแผ่นดิน ผมฝากไว้เท่านี้ครับท่านประธานฯ ว่า ท่านประธานฯ
 ได้โปรดกรุณามอบภารกิจอันนี้ที่เกิดขึ้นเป็นข่าวว่าจริงเท็จแก่ไหน ที่ท่านต้องเฝ้าถึงดี
 ท่านไสวฝากก็ตาม ที่อาจารย์แก้วสรรพุดไว้ก็ตาม ให้ประธานคณะกรรมการวิสามัญ
 กิจการวุฒิสภารับไป แล้วก็รายงานต่อสภาอย่างน้อยที่สุดภายในสัปดาห์ ๓๐ วัน เราก็จะตามข่าว
 จากพระคุณครับท่านประธานฯ ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พันทุเสนีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านสมพงษ์ สระกวี ครับ

นายสมพงษ์ สระกวี (สงขลา) : ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ กระผม สมพงษ์ สระกวี สมาชิกวุฒิสภาจังหวัดสงขลา ประเด็นที่เพื่อนสมาชิกฯ ได้ยกขึ้นมา เพื่อปรึกษาหารือกันในสภาวันนี้ นั้น กระผมนั้นคล้อยคล้ายกกล่าวข้อที่เอ่ยมานั้น คือคุณปลัดอาประสพ สุรัสวดี นั้น เท่าที่ผมจำได้คลับคล้ายคลับคลาในเหตุการณ์ที่เพิ่ง เกิดขึ้นนั้น ท่านออกจะเป็นคนที่มีอิทธิฤทธิ์ ถ้าเป็นสมัยก่อนเชื่อกว่าเป็นบุคคลซึ่งแหง ไม่เข้าฝันไม่ออก กบบ้านผมนั้นเขาจะเอาไปคตอง เอาทองไปปิดที่มือ ที่เท้า และที่ปาก พร้อมกับเอาผ้าขาวผูกแล้วกราบ ท่านประธานฯ ที่เคารพครับ วุฒิสภาเรานั้นแม้ประชาชน กนเดินดินธรรมดาก็ยังสามารถวิพากษ์วิจารณ์วุฒิสภาของเรานั้นได้ และเราต้องรับฟัง นับประสาอะไรกับครั้งนี้ได้มีผู้มั่งคั่งเศรษฐีขึ้นมาวิพากษ์วิจารณ์วุฒิสภาเรา กระผมจึงขอ แสดงความคิดเห็นสั้น ๆ ว่า ขอพวกรเราได้ประนมมือและรับฟังโดยมนัสการเถิด ขอคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสาหัส พินทุเสนีย์ รองประธาน วุฒิสภา กนที่สง) : เชิญคุณเอกอัครราชทูตครับ

นายวิบูลย์ แซ่มชื่น (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม วิบูลย์ แซ่มชื่น ผมเพิ่งได้รับทราบข้อมูลจากเพื่อนสมาชิกฯ และได้ขออนุญาตอ่านข้อความในนั้น ที่เป็นคำวิพากษ์วิจารณ์ แต่ก็ทำใจครับอย่างที่ทำสมเกียรติพูดถึงว่า เขาอาจจะนิสทธิ วิพากษ์วิจารณ์เราได้ แต่พอได้ฟังพฤติกรรมจากการนำเสนอของท่านผ่อง เล่งอี้ ขอบกัย ที่เอ่ยนาม กระผมเองมีความรู้สึกว่าพฤติกรรมพฤติการณ์อย่างนั้นมีความไม่เหมาะสม แล้วก็เห็นด้วยว่า เรื่องอย่างนี้มีรัฐบาลในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงของอดีตอธิบดี หรือปลัดกระทรวงคนนี้น่าจะเข้ามาตรวจสอบดูให้ชัดเจน ในส่วนงานหน้าที่ของวุฒิสภา ผมคิดว่าการถูกวิพากษ์วิจารณ์ ซึ่งก็ไม่ใช่ว่าครั้งแรกของการทำงานของพวกเขาในฐานะ ผู้แทนปวงชน ผมคิดว่าทราบไว้ แต่ไว้ในลักษณะการดูหมิ่น ในลักษณะการให้สัมภาษณ์ ในลักษณะเหยียดหยาม ในลักษณะนี้กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม เราน่าจะมี คณะกรรมาธิการซึ่งเมื่อสักครู่ที่ท่านสันติภาพก็บอกหมายว่า กรรมาธิการวิสามัญกิจการ วุฒิสภาอาจจะเข้ามาดูแลเรื่องนี้ได้ ผมก็ไม่ขัดข้องอะไรตรงนั้น แต่ไม่ว่าจะไปเลย ๆ จึงอยากเรียนท่านประธานฯ ว่า ในส่วนที่เกี่ยวข้อง ผมเองได้ไตร่ตรองมโนดู

๑๘๒

ว. ๑๘ (ส. นิติบัญญัติ)

รัฐฉะ ๘๐/๓

มาตรา ๓๐๓ ว่าเจ้าเกณฑ์เอาเข้าใหม่ ก็อาจจะมีการเข้าช่วยบ้างในเรื่องลักษณะการปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีลัทธิธรรม การเอาชื่อท่านเผ่ง เล่งอ้อ ออกจากทำเนียบก็ดี การเอาชื่อบุคคลที่เป็นผู้แทนปวงชนไปแขวนคอสุนัขอะไรต่าง ๆ ก็ดี ผมคิดว่านั่นพฤติกรรมที่ใช้การไม่ได้ ถือว่าพฤติกรรมของบุคคลคนนี้ถ้าหากว่าได้กระทำจริง ผมคิดว่าไม่เหมาะสมที่จะเป็นปลัดกระทรวง ซึ่งตั้งขึ้นมาและก็มีนัยสำคัญ ไม่ควรจะให้รับผิดชอบต่อตำแหน่งหน้าที่ที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติต่อไป ถ้าหากเป็นไปได้ ถ้ามีความผิดมีมูลจริง ผมอยากจะทำให้เชิญท่านเข้ามาสู่วุฒิสภาเพื่อเราจะได้พิจารณาตามกฎหมายต่อไป ขอพระคุณท่านประธานฯ

๑๘๓

ว. ๑๘ (ส. นิตินัยวุฒิ)

ระไม่ ๘๑/๑

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญ พลเอก ยุทธนา ครับ

พลเอก ยุทธนา คำดี (เนนทบุรี) : ขอบคุณครับท่านประธานฯ ผมเองเพิ่งพูดวันนี้เป็นครั้งแรกนะครับ แต่ว่าฟังจากเพื่อนสมาชิกฯ แล้วก็รู้สึกนั่งไม่คิด ก็มีคำพูดเหยียดๆ ครับ เราต้องได้ตอบครับ ความรู้สึกของผม นะครับ ก็ถ่ายทอดไปสู่คุณตลอดประสพด้วย ซึ่งผมเองเคารพนับถือในความรู้ความสามารถ แต่การกระทำของแกที่ทำมานี้ถือว่าไม่ใช่ผู้ใหญ่ เป็นเด็กมากกว่าเราเสียอีก ผมอยากจะเรียกว่าเด็กกอมมีอด้วย การกระทำของผู้ที่เจริญแล้วเขาไม่ทำกัน แล้วเรายู่งั้นคงจะไม่ได้ครับ คงต้องตอบได้ ผมคนหนึ่งจะถนบไม่ไหวก็อยากแสดงความรู้สึกไว้เพียงแค่นี้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : มีประกาศ ท่านประธานวุฒิสภาท่าน โน้ตผากมานะครับ ให้นำเรียนท่านสมาชิกวุฒิสภาผู้ทรงเกียรติทุกท่าน ได้กรุณารับทราบ ว่า วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ ตุลาคม ๖๖ การประชุม ๑ วัน จะประชุมตามปกติในวันศุกร์ที่ ๒๕ ขอเรียนเชิญท่านนิพนธ์ วิถีชัยวุฒิสภาฯ ครับ

นายนิพนธ์ วิถีชัยวุฒิสภาฯ (อ่างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ กระผม นิพนธ์ วิถีชัยวุฒิสภาฯ จังหวัดอ่างทอง ตามข้อหารือของท่านสมบูรณ แล้วก็จากการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกฯ กรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาฯรับที่จะไปดำเนินการในเรื่องนี้ครับ แล้วก็จะแจ้งต่อที่ประชุมเพื่อรับทราบผลการดำเนินการและพิจารณาต่อไปครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : ครับ ขอขอบคุณครับ เราได้ใช้เวลามาพอสมควรแล้วครับ

นายสมเกียรติ อ่อนวิมล (สุพรรณบุรี) : ท่านประธานฯ ขอตัวครับ ผมขอขออนุญาตนะครับ ผม สมเกียรติ อ่อนวิมล สมาชิกวุฒิสภาสุพรรณบุรี ผมอยากจะทราบว่ากรรมการกิจการวุฒิสภาฯมีบรรทัดฐานอะไรครับที่รับเสกขส่วนเรื่องที่สภาถูกกำหนดบทบาทภายนอก เฉพาะคุณตลอดประสพ ท่านจะรับเรื่องพระของผมไปไหมครับ อาจารย์มหาวิทยาลัยจุฬาฯ ที่ว่าผมเมื่อเช้า มากไปหมดครับ ผมนี่ก็หลายเรื่องเหมือนกันครับ

แต่ผมไม่ได้ถือสา เพราะถือว่าเป็นสิทธิเสรีภาพของประชาชน ถ้ากรรมการกิจการวุฒิสภาถืออันนี้เป็นบรรทัดฐาน และไม่ได้ จะต้องเป็นสอบ สอบยังไม่พอ ยังไม่ทันสอบวันนี้ก็เสียคดี คำหาผิด แล้วก็เหยียดหยามบุคคลภายนอก โดยเฉพาะคุณไปตลอดประสาธต์ได้ถูกสมาชิกหลายคนได้ใช้วาจาที่ไม่สุภาพ โดยอ้างว่าถ้าพูดอย่างนี้จริงก็ไม่สมควร เราอภิปรายกันแบบไปไหนครับ ถ้าใครพูดอย่างนี้คนนั้นจะต้องเดว เพราะฉะนั้นเราจะสอบสวนเฉพาะปลดลาประสาธต์ ขอมাত্রฐานน้อยครับ ซึ่งผมคิดว่าไม่จำเป็นต้องมีครับ ใครจะว่าอย่างไรก็ว่าไป ถ้าหมิ่นประมาทใครก็ไปฟ้องเอาละครับ ไม่งั้นผมก็ไม่ยอมและไม่เห็นด้วยกับท่านประธานคณะกรรมการกิจการวุฒิสภาที่รับอย่างรวดเร็ว โดยไม่ได้ถาม ถ้าจะต้องถามกัน ต้องมีมติครับ จะรู้ร่วมกันว่าสภานี้มีความรู้สักละเอียดอ่อนถึงขนาดและไม่ได้ต้องสอบเฉพาะทางกรณีและทางคนครับ ขอพบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัช พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิสิทธิ์วุฒิสภา (อ้างทอง) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพครับ ผมอยากจะกราบเรียนท่านสมเกียรตินะครับว่า ตามข้ออ้างกับของวุฒิสภานั้น กรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภามีหน้าที่ที่จะดูแลสิทธิประโยชน์ของสมาชิก แล้วก็ตามดำเนินการใด ๆ ที่จะคุ้มครองสิทธิความชอบธรรมของสมาชิก ในกรณีนี้ท่านอย่าเพิ่งมองในแง่ลบว่ากรรมการทำไมรับเรื่องเร็ว ก็ฟังจากการอภิปรายเราจะดำเนินการให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายอย่างถูกต้อง ตรงไปตรงมา -----

ผมอยากจะเรียนว่า ตลอดชีวิตในการเป็นนักการเมืองก็ตาม หรือจะอยู่ในวุฒิสภานี้ก็ตาม ผมไม่เคยทำอะไรที่ไม่ธรรมดา ไม่ถูกต้องเลยในชีวิตนี้ และไม่เคยหาประโยชน์จากการเป็นนักการเมืองแม้แต่บาทเดียว เพราะฉะนั้นการที่รับเรื่องนี้มันต้องมองในแง่ที่ว่า เพื่อให้เกิดความกระจ่างชัดและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายในเรื่องนี้นะครับ เพราะฉะนั้นอะไรก็ตาม ถ้าเป็นสิทธิประโยชน์ที่ถูกต้องชอบธรรมของสมาชิกวุฒิสภา และเป็นการดูหมิ่นดูแคลนสมาชิกวุฒิสภาแล้วนั้น กระบวนการวิสามัญกิจการวุฒิสภาจำเป็นต้องปกป้องและให้ความคุ้มครองดูแลเป็นธรรมแก่สมาชิกฯ ทุกท่าน เพราะฉะนั้นตรงนี้อาจจะทราบเรียกว่า เมื่อสมาชิกฯ ขึ้นมานี้ หรือว่ามีข้อร้องเรียนหรือมีกรณีใดขึ้นก็ตาม กระบวนการวิสามัญกิจการวุฒิสภาสามารถที่หยิบยกเรื่องขึ้นมาพิจารณาได้อยู่แล้ว ซึ่งทั้งนี้สภาจะมอบหมายก็ได้ ไม่มอบหมายก็ได้ ผมพร้อมที่จะรับมติของวุฒิสภาอยู่เสมอครับ และอีกประการหนึ่ง ถ้าท่านสมเกียรติดยจะให้ดำเนินการอะไรที่ท่านเห็นว่า ท่านไม่ได้รับความเป็นธรรม กระบวนการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพร้อมที่จะยื่นเคียงบ่าเคียงไหล่กับท่านในการที่จะต่อสู้เพื่อความถูกต้อง และความเป็นธรรมกับท่านตลอดไป ขอพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พินทุเสนีย์ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง) : เชิญท่านอาจารย์แก้วสรรครับ

นายแก้วสรร อดิโพธิ (กรุงเทพมหานคร) : กราบเรียนท่านประธานฯ ที่เคารพ ผม แก้วสรร อดิโพธิ ผมขอเรียนว่าประเด็นในทัศนะของผมจริง ๆ นั้น อยู่ที่การตราพระราชกฤษฎีกา ในการกำหนดอำนาจโดยไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติแล้วถ้าท่านเป็นอย่างนี้แล้วอย่าแยกคิดเลยครับ จะตกหนักแก่ราษฎรและแก่ทรัพยากร อย่างนั้นจำเป็นต้องเป็นปัญหาคบ้านการเมือง อันนี้ต้องแก้ไขจริง ๆ เพราะฉะนั้น กระบวนการสิ่งแวดล้อมก็ควรจะรับตรงดูว่า กระทรวงใหม่ไม่มีการจัดราชการโดยรวม จำซ้อนเป็นปัญหาอย่างไร อันนี้ผมถือเป็นเรื่องที่โดยแท้ของสภาฯ ส่วนเรื่องท่านอธิบดีพลอดประสพนั้น ผมคิดว่าเรื่องการใช้วาจานี้ ผมเองก็ปากร้ายเหมือนกัน ก็ไม่อยากจะถือสาอะไรกันมาก แล้วคิดว่าที่หนังสือพิมพ์ลงก็ชัด บอกว่าเรื่องแบบนี้ผมไม่อยากจะกล่าว พลาด ถ้าพลาดต้องเด็ก ๒ - ๓ ขวบ แต่เรื่องนี้เป็นเรื่องเข้าใจได้ แล้วเป็นเรื่องที่ ศ.ว. อายุ ๖๐ - ๗๐ ปีกันทั้งสภาแล้ว ไม่น่าที่จะไม่เข้าใจเรื่องแบบนี้ อันนี้ก็เป็นการพูด

ประชดประชัน ก็ว่ากันไป แต่ที่สำคัญนี้เรื่องเอาชื่อ ส.ว. ไปแขวนคอสุโขทัย หาดอย่างไร
 คงหาไม่เจอนะครับ แต่เรื่องที่ทำกันถึงขนาดปลดป้าย ปลดรูปออก ลบชื่อออกในสถานที่
 ราชการ แล้วกรมป่าไม้ไม่ใช้ของใคร มีประวัติศาสตร์เป็นของส่วนรวม มีคนทุ่มเท
 เป็นประวัติศาสตร์ เป็นทรัพย์สิน ยิ่งกว่าทรัพย์สินอีก ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าผิด ในฐานะที่เป็น
 ราชการประจำ จะเอาความโกรธแค้นอะไรต่าง ๆ มาใช้ไม่ได้ แล้วยังเป็นข้าราชการประจำ
 ด้วยนี่นะครับ ผมว่าอันนี้คิดแน่นอน แล้วถามว่าเราควรจะทำอะไรหรือเปล่า ผมคิดว่า
 ถ้าเป็นข้าราชการซึ่งต้องทำงานอยู่ภายใต้สถาบันทางการเมือง มีกรอบเป็นข้าของราชการ
 ไม่ใช่เจ้าของกรมป่าไม้ แล้ววุฒิสภาเราก็ทำงานตามทัศนคติของเรา เราไม่ได้ฝ่ากรมป่าไม้
 เพราะเกลียดคนป่าไม้ หรือเกลียดลอบบี้ดี เรื่องแบบนี้เถียงกันได้ จะประชดประชันบ้าง
 ก็ไม่ว่า แขวงคอหมาหาตัวไม่เจอก็ช่วยไม่ได้ แบบจะถึงขั้นถอดรูป ปลดป้ายนี่นะครับ
 ผมคิดว่าตรงนี้ชัดเจน ควรจะสอน ไม่ควรทำ ถามว่าพวก ส.ว. สักดีสักชั้หนักหรือ ช่างนัก
 ไข่มุข ไม่ใช่ครับ ทำไมไปเอาตรงนั้นล่ะครับ ต้องดูว่าข้าราชการนี่เอาไว้ได้หรือ ตรงนี้
 ต่างหาก ผมคิดว่าถ้าทางกรมวิชาการวิสามัญกิจการวุฒิสภาจะทำนี่ ชื่อตรงนี้ก็พอจะ
 เกิดขึ้นได้ยังไง ทั้งกรมเลขนี้ ลบชื่อหน้ากรมเลข ถอดป้ายออกนี่เกิดขึ้นได้อย่างไร
 เพราะอะไร ผมว่าควรทำในส่วนนี้ ส่วนอื่นอย่าไปแต่ต้องอะไรเขามาก เสียเขาหาว่า
 เราสะด้าง ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานวุฒิสภา (นายสหัส พิณฑุเสณีย์ รองประธาน
 วุฒิสภา คนที่สอง) : เราใช้เวลาพูดทักกันพอสมควรครับ ขอปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๕ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

ละไม	สุวรรณพิทักษ์	ทิพรัตน์	แก้วสุข โข
สมบูรณ์	ข้ากระแสร	สรยุทธ	ปลื้มถนอม
ทิพวรรณ	ขุนทรัพย์	นนทพร	แก้วมะเว็ง
ศุภลักษณ์	โอภาสพินิจ	สรัญญา	ศตะภัก
สิริวรรณ	โชติพันธุ์	วิมล	แจ้จ้อดถะ
มยุรี	แก่นสาร	อรสา	เยี่ยมเจริญ
ธีรวรรณ	นราพงศ์	ภาวมา	ภักฉัตรทัน
จิตติมา	แก้วงาม	สุชาดา	ภมระราภา
สัปดาห์ลัย	รัตนบุรี	ดวงทิพย์	อินบุญนะ
สำรวม	ผลประสิทธิ์	รุจิรา	เนตรบุตร

กลุ่มงานขอเลข สำนักการประชุม

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมและติดตามมติของวุฒิสภา

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑.	นายสราวุธ นิยมทรัพย์ ประธานคณะกรรมการ	
๒.	นายสมัช สมแสน รองประธาน คนที่หนึ่ง	
๓.	นายอุทัยพันธุ์ สงวนเสริมศรี รองประธาน คนที่สอง	
๔.	นายบุญยืน ศูกสารสาทร รองประธาน คนที่สาม	
๕.	พลตำรวจตรี วีระ อนันตกุล รองประธาน คนที่สี่	
๖.	นายเกษม มาลัยศรี โฆษกคณะกรรมการ	
๗.	นายลำพอง พิลาสมบัติ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘.	พลตำรวจตรี อำพล งามจิตร ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๙.	พลตำรวจตรี สนั่น คงเมือง ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๑๐.	พลตำรวจเอก สมชาย ไชยเวช	
๑๑.	นางจิตรา อยู่ประเสริฐ	
๑๒.	นางพรหมจารี รัตนเศรษฐ์	
๑๓.	นายถาวร เกียรติไชยากร	
๑๔.	นายสมบูรณ์ ทองบุราณ	
๑๕.	นายอุบล เอื้อศรี	

ตรวจแล้ว วันที่ ๒๖ เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่.....

วันที่.....

.....

ประธานวุฒิสภา

